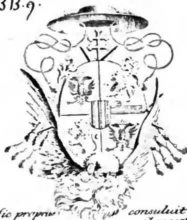

6
9 L
32

Sic propri
otiis
consuluit
Anno 1789.

FASTI ATTICI
IN PARTES DVAS
ET
QVATVOR VOLVMINA
DISTRIBVTI.

FASTI ATTICI
IN QVIBVS
ARCHONTVM
ATHENIENSIVM SERIES
PHILOSOPHORVM ALIORVMQVE ILLVSTRIVM
VIRORVM AETAS
ATQVE PRAECIPVA ATTICAE HISTORIAE CAPITA
PER OLYMPICOS ANNOS DISPOSITA DESCRIBVNTVR
NOVISQVE OBSERVATIONIBVS ILLVSTRANTVR

AVCTORE

EDVARDO CORSINO
CLER. REGVL. SCHOLARVM PIARVM
IN PISANA ACADEMIA
HVMANIORVM LITTERARVM PROFESSORE

TOMVS QVARTVS.

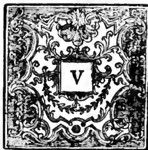
FLORENTIAE ANNO CIƆIƆCCLVI.
Ex Imperiali Typographio

PRAESIDVM ADPROBATIONE.

PRAEFATIO.

BI Tertium FASTORVM ATTICORVM *Volumen vertente iam anno* MDCCLI. *in lucem prodiisset, facile etiam Quartum, ac postremum Operis huius Volumen brevi proditurum speraveram. Plurimae tamen caussae subinde intercesserunt ne quarta Fastorum pars, quae a tertia divelli vix poterat, ideoque merito a pluribus optabatur, emitti posset. Siquidem primum eximia prorsus humanitas, qua Vir Cl. Scipio Maffeius trecentarum fere Graecarum Inscriptionum exemplar mihi Veronae concessit, ut eas latine redderem, atque illustrarem, id a me iure quodam suo postulare, atque exigere videbatur, ut ego Verona Florentiam redux nonnullas ex Inscriptionibus illis, eas nimirum, quae ad Atheniensem Vrbem spectabant, veluti sincerum memoris, gratique animi pignus, exiguum maioris Operis specimen, & quamdam fere Fastorum meorum coronidem statim vulgarem, eiusdemque doctissimi Viri nomini consecrarem.*

Itaque

Itaque iam inceptam quarti Voluminis editionem libens abrupi, easque INSCRIPTIONES ATTICAS *illustravi, & sequenti anno* MDCCLII. *seorsim edidi, quae nunc in ipso Voluminis huius limine conspiciuntur. Quum vero paucos post menses eodem ipso anno Politus noster acerbo, ac inopinato casu multis ille quidem flebilis, sed nulli certe, quam mihi flebilior obiisset; maximo, atque immortali* IMPERATORIS CAESARIS *beneficio a Philosophiae tradendae munere ad Humaniores Litteras in Academia Pisana defuncti Politi loco docendas translatus, id optimo, maximoque iure mihi curandum putavi, ut novam hanc spartam pro viribus ornarem; proximoque anno de Minuisari Armeniae Regis Nummo explicando, novaque Arsacidarum Epocha constituenda cogitavi, ut ex Dissertatione primis anni* MDCCLIV. *mensibus edita apparet. Nihil est tamen, quod Fastis Atticis, aut ceteris lucubrationibus, quibus perficiendis iucunde immorabar, magis adversum, atque importunum acciderit, quam illorum consilium, qui in superioribus Ordinis mei Comitiis longe de me honorificentius, quam certe par fuerat, cogitarunt. Itaque in tanta rerum, ac studiorum varietate multo remissius de absolvendo Fastorum Atticorum opere cogitandum fuit; quum praesertim interea saepius mihi cum adversa valetudine confligandum, & Cl. Froëlichii Dubiis adversus Arsacidarum Epocham a me constitutam propositis respondendum fuerit, & nonnulla quoque Historiae capita ad Anconitanam Vrbem, & Ecclesiam spectantia opportune illustranda contigerint. Ne tamen hanc ultimam Fastorum partem diutius exspectari sinerem, subcesivis horis illam absolvi, &, quod maxime optari videram, varios, & accuratos Indices adieci. Ac initio quidem Archontum Eponymorum Seriem iuxta temporum, aut Olympiadum ordinem contextam exhibui, quae Scriptorum testimoniis, & argumentis aliis in ipso Operis contextu propositis accuratissime responderet. Ex hac ipsa deinde Eponymorum Archontum serie alphabetico tamen ordine disposita Indicem* I. *contexui; ut, si fortasse Archontis alicuius nomen in scriptoribus, aut monimentis aliis occurreret, repente deprehendi posset, quonam tempore Athenis eo magistratu, vel Archontis munere perfunctus esset. Quumque interdum in Scriptoribus*

ipsis

ipsis Archontum nomina depravata, vel perperam expressa sint; ne varietas illa fraudi lectoribus esse posset, in II. *Indice haec ipsa Archontum nomina, prout in Scriptorum quorumdam textu vitiata occurrunt, expressi. Tertius Index Archontes illos complectitur, quos* PSEVDEPONYMOS *esse iam videram; ideoque in Volumine* I. *Differt.* VIII. *ex Eponymorum Fastis expungendos demonstraveram. Quandoquidem vero in eiusmodi Fastis rite contexendis, ac praesertim in* XIV. *Dissertationibus concinnandis, quae in duo Volumina distributae Primam Operis Partem conficiunt, saepissime tum veterum, tum recentiorum Scriptorum loca, & sententiae excutiendae, refellendae, illustrandae fuerunt, Indice* IV. *Scriptores illos alphabetica serie indicavi, qui frequentius in Fastis ipsis emendantur, aut illustrantur; ceteros tamen omnes dissimulans, qui obscuriores, ac veluti minorum gentium Scriptores censeri possunt. Quintus demum, ac postremus Index nonnulla, ac praecipua solum rerum capita complectitur, quae in universo Fastorum Opere continentur. Ac postremus quidem hic rerum notabilium Index longe plenior, ac uberior contexi facile potuisset, nisi res ipsae in singulis fere Dissertationibus, quae duobus primis Voluminibus continentur; ad sua veluti capita revocatae iam forent, ideoque facile ipsarum sedes, aut locus in ipsa Dissertationum serie, vel titulo deprehendi posset. Ita quidquid exempli caussa ad Populos Atticae spectare poterat, in* V.; *quidquid ad Nummos, in* XII.; *quidquid ad Festa, in* XIII. *Dissertatione facile inquiri, ac inveniri potest; quemadmodum Olympionicarum, aliorumque in sacris Graeciae Ludis Victorum nomina in* II. *Operis Parte, sive Attica Historia per Olympicos annos, aut Olympiadum seriem disposita deprehendi poterunt; nisi fortasse cui libeat* AGONISTICAS DISSERTATIONES *seorsim a me iampridem editas consulere, & Victorum ipsorum nomina alphabetica serie ibi disposita invenire. Illud unum superesset ut errores etiam, qui in universo Fastorum Opere vel auctoris, vel exscriptoris, vel typographi vitio exciderunt, accurate recenserentur, aut certe plura, quae subinde corrigi, mutari, vel addi possent, opportune indicarentur. Sed molestum hoc studii genus ipsa temporis, ac loci opportunitas pati vix potest: idque*

mihi

mihi facile ab aequis, honestisque lectoribus concedi posse putavi, ut errores quidem ipsorum humanitati, ac diligentiae corrigendos relinquerem; quum praesertim omnes fere ex ipso orationis contextu deprehendi possint; cetera vero seorsim una cum variis observationibus ad argumentum ipsum spectantibus opportunius edenda reservarem.

Romae Kalendis Quinctilibus Anno 1756.

I.

Athenis

in Ecclesia Deiparae

. . . Μειινιωνος θελισι . . . . . .
τουτης παντελειας ποταν . . . .
λουχοιν ικιλλον νηφαλιον
βοηδρομιωνος πνεφθυιιαιοσρα
αλεκτρυονα καρπος νεσπειρων πυρ
αικευολσσπενδων μελικρατον Ζιδη
κιε ελφακαλυπε . . . α . τοσοπρισ . .
ονις χ . . και τοις αλλο . . θισανε . . .
τυαν ιωντος απολλωνι και αι . . διγη
ερνονα . . . κιδιονεθινφαλον και καθιν
δωλε . ενφαλαν
ατηριωνος διγεορτω ποπανο
κοινικιδιον οFεονφαλον οδεκονφαλο
ναστον κληκιδιον επιπεπλασμενα
τα καρπια νηφαλιον
τοσιδεωνος η ισαμενα ποπανο
οικιαιον δωδεκονφαλον κα . με
ποσιδωνικαματηλονηφαλιον ου
ανεμοις ποπλανον χθινικιαιον ορ
αλον δωδεκονφαλον νηφαλιον
γαμηνωνος κιττος εις διονυσου θυ
ανοξστηριωνος ιερε . . εχλου ταω
λ . φη . ολιωνος ει κρανω ποπανι . . .
αωδεκομφαλον καθυιενον επι
. . εις βουν χεινικιαιον ανυπε
. . . σ μουνυχιωνος βαπιοντος η
κλει . . . . χαιθειω αλεκτορας βποπα
. . οινκοσδωδεκομφαλα θρθομα
ανυπ . . θετως

Hactenus Epigraphe iisdem prorſus characteribus, vocum laciniis, literarum apicibus, atque lacunis accuratiſſi-

me

me expressa, quae in Cl. Maffeii Schedis, & Apographo reperiuntur. Eiusmodi vero diligentiam, ac fidem hic adhibendam esse putavi, ut perspicaciores alii, si libeat, ex apographo ipso meliorem, pleonioremque Marmoris sententiam inquirant; atque de locis illis iudicium ferant, in quibus Epigraphem, sublatis alicubi erroribus, suppletisque lacunis, refingendam, maiorique charactere ita exhibendam esse coniicio. . . . .

μετΑΓΕΙΤΝΙΩΝΟΣ ΘΕΛΙΣΙ . . . .
ΤΟΥΤΗΣ ΠΑΝΤΕΛΕΙΑΣ ΠΟΠΑΝον
. . ΛΟΝ ΧΟΙΝΙΚΙΔΙΟΝ ΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ ΠΝΕΦΘΥΙΙΑΙΟΣ ΡΑ
ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΑ ΚΑΡΠΩΣ ΝΕ ΣΠΕΙΡΩΝ ΠΤΡ
ΑΙΚΕΥΟΛΣ ΣΠΕΝΔΩΝ ΜΕΛΙΚΡΑΤΩΝ ΖΙΔΗ
. . ΚΙΕΕΛΦΑΚΑΛΝΥΠΕ . Ο . ΤΟΣ ΟΠΡΙΣ . .
. . ΟΝΙΣ Χ . . ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΑΝΕ . .
ΠΥΑΝεψΙΩΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙ ΚΑΙ ΑΦροΔΙΤΗ
. . ΕΡΝΟΝΑ χοινιΚΙΔΙΟΝ οΡΘΟΝΦΑΛΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘΗΝ
. . ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ
μαιμΑκΤΗΡΙΩΝΟΣ ΔΙ . ΓΕΟΡΓΩ ΠΟΠΑΝΟν
ΧΟΙΝΙΚΙΔΙΟΝ ΟΡΘΟΝΦΑΛΟΝ δωΔΕΚΟΝΦΑΛΟν
. . ΝΑΣΤΟΝ ΚΛΗΚΙΔΙΟΝ ΕΠΙΠΕΠΛΑΣΜΕΝΟΝ
. . ΤΑ ΚΑΡΠΙΑ ΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣ Η ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΠΟΠΑΝΟν
χοινΙΚΙΔΙΟΝ ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ ΚΑ . . ΜΕ . .
ΠΟΣΙΔΩΝΙ ΚΑΜΑΤΗΛΟν ΝΗΦΑΛΙΟΝ ΟΤ . . .
. . ΑΝΕΜΟΙΣ ΠΟΠΑΝΟΝ ΧΟΙΝΙΚΙΔΙΟΝ ΟΡΘον-
ΦΑΛΟΝ ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ ΝΗΦΑΛΙΟΝ
ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣ ΚΙΤΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ Θιασυς
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣ ΙΕΡΕ . . ΕΚΛΟΥΤΑΩ . .
εΛαΦΗβοΛΙΩΝΟΣ ΕΙ ΚΡΟΝΩ ΠΟΠΑΝον
δωΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ ΚΑΘΝΙΕΝΟΝ ΕΠΙ . . . . .
. . ΕΙΣ ΒΟΥΝ ΧΟΙΝΙΚΙΔΙΟΝ ΑΝΤΟΕ . . . .
θετωΣ ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΟΣ Β ΑΠΙΟΝΤΟΣ Ηρα-
ΚΛΕΙ . . ΧΑΙΘΕΙΩ ΑΛΕΚΤΟΡΑΣ Β ΠΟΠΑνον
χοΙΝΙΚΟΣ ΔΩΔΕΚΟΜΦΑΛΑ ΟΡΘΟΜΦαλα
ΑΝΥΠε . . ΘΕΤΩΣ . . . .

In

Notae in Marmor I.

Quamvis eiusmodi Marmor, & ipsius Apographum maxima ex parte mutilum, mireque depravatum sit; nonnulla tamen ex illo facile exsculpi possunt, quae ex pluribus etiam monimentis aliis affulserant; ac plurima quoque deprehendi, quae hactenus obscura, vel incomperta delituerant. Ac primo quidem in exesis vitiatisque Marmoris versibus *novem* Atheniensium mensium nomina deprehendisse videor, quos eadem prorsus serie recensitos esse conspicio, quae in duobus Sponii Marmoribus a me iampridem editis [1] observatur; ut proinde recentior illa mensium Atticorum series, quae ex Sponii Schedis affulserat, neque tamen hactenus Eruditis omnibus probata fuit, Marmoris huius praesidio mirifice confirmetur. Duplicem Sponius Athenis Epigraphem exscripserat, in qua duodecim Attici menses ita numerati fuerant, ut *quarto* loco *Pyanepsion*, mox *Maemacterion* proximo quintoque collocetur. Itaque, cum pluribus Veterum testimoniis compertum foret in civilibus Atheniensium annis *Maemacterionem quarto*, *Pyanepsionem quinto* demum loco numerari consuevisse, ut Petavius [2] contra Scaligerum [3] accuratissime demonstravit, veterem hanc mensium Atticorum seriem sequioribus demum temporibus mutatam esse Dodvellus partim ex ambiguis Plutarchi, Diodori, & Harpocrationis testimoniis, partim etiam ex duabus Sponii Inscriptionibus collegit, *si nempe recte illas descripsit Auctor alioqui diligentissimus* [4]. Ac immerito quidem Sponii fidem, ac diligentiam hic Dodvello suspectam fuisse opportunius alibi in *Fastis Atticis* [5] demonstravi, simulque perspicuis, opinor, certisque characteribus ostendi [6] varietatem illam in civilibus Atheniensium annis, mensiumque situ primis solum Hadriani Caesaris temporibus invectam esse, ut Pyanepsion *quarto*, Maemacterion *quinto* loco recenseretur, idemque civilis annus, qui olim a Gamelione, hiberno nimirum solstitio, moxque ab He-

(1) Fast. Attic. Tom. II. pag. 171. & 183. (2) Doctr. Temp. Lib. I. c. 10. (3) De Emend. Temp. Lib. I. pag. 28. (4) Dissert de Cyclis II. sect. 5. (5) Tom. I. pag. 64. (6) Tom. II. pag. 406.

Hecatombaeone, aestivoque solstitio inceperat, a Boëdromione potius, sive autumnali aequinoctio, auspicaretur. Argumentis aliis, quae paullo subtilius, ac fusius exposui, Marmoris huius auctoritas adiungi iam poterit, in quo proxime post Boëdromionem Pyanepsion, tum Maemacterion, mox Posideon recensetur; eadem nempe Atticorum mensium series, idemque situs asseritur, qui in duobus Sponii Marmoribus observatur.

Hoc uno tamen discrimine Marmoris nostri series a Sponiana diffidet, quod in utraque Sponii Inscriptione mensium series, adeoque civilis annus, a Boëdromione mense, veluti *primo*, exorditur; in nostra vero principi loco *Metagitnion* occurrit, quem *Hecatombaeon* in extrita iam evanidaque Marmoris fronte praecesserat; quemadmodum prorsus in extrema Marmoris parte *Thargelionis*, ac *Scirophorionis*, *undecimi* scilicet, ac *duodecimi* mensium nomina exciderunt. Certe varietas, ac discrimen illud argumento esse poterit Marmor ipsum ante Sponianas Epigraphes exaratum esse; iis nempe temporibus, quibus Maemacterion quidem in Pyanepsionis locum concesserat, nondum vero civilis anni principium ab Hecatombaeone mense ad Boëdromionem migraverat. Itaque, licet utrumque anno 3. Olymp. CCXXVII. contigisse coniecerim [1], quo Hadrianus Augustus Athenas invisit, sacrisque Mysteriis Eleusine initiari voluit [2], proclivius est tamen asserere prius mensium ordinem, mox civilis anni cardinem mutatum esse; quumque Traiani Caesaris aetate Maemacterion quartum adhuc locum occuparet, ineunte vero Antonini imperio in proximum quintumque locum descendisset, ut ex Harpocrationis aetate iam demonstravi, Marmoris nostri aetas Traiano posterior esse debet; quumque vicissim in illo mensium series non a Boëdromione, ut Hadriani, vel Antonini temporibus obtinuerat, sed ab Hecatombaeone mense, deducatur, aetas ipsa facile Antonino Caesare posterior esse non poterit. Hinc Marmoris huius aetas angustis sane terminis circumscribitur, quum neque Traiano antiquior, neque Antonino recentior admitti possit, sed Hadriani temporibus satis accommode concedatur; nisi fortasse quis temere suspicetur civilis anni cardine ad Boë-

(1) Tom. II. pag. 403. (2) Vid. Tom. II. pag. 107.

Boëdromionem translato, veterem tamen mensium seriem adhuc in Festis sacrisque ritibus obeundis servatam esse.

Ceterum in hac ipsa serie *novem* Mensium Atticorum nomina nobis occurrere facile profecto intelliget quicumque, vitiata Marmoris loca diligentius inspexerit, quae ex superstitibus vocum laciniis supplenda, ac refingenda putavi. Siquidem in 1. versu facile ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝΟΣ restitui debet; integrumque prorsus ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΟΣ nomen in 4. reperitur. In 9. suspicabar ΑΠΙΟΝΤΟΣ haberi posse, quemadmodum prorsus in 26. legitur ΜΟΥΝΥΧΙΩΝΟΣ Β ΑΠΙΟΝΤΟΣ. Omnibus tamen rite perpensis legendum assero ΠΤΑΝεψΙΩΝΟΣ, quum praesertim in 12. versu ΜαιμΑκΤΗΡΙΩΝΟΣ, in 16 ΠΟΣΙΔΕΩΝΟΣ perspicue reperiatur, atque inter utrumquem *Pyanepsionis* mensis nomen inseri non possit. In 21. versu facile ΓΑΜΗΛΙΩΝΟΣ restitui debet, atque in aliis pone sequentibus ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΟΣ, & ΕΛΑΦΗβοΛΙΩΝΟΣ. Neque solum mensium nomina, sed interdum etiam mensis dies exprimuntur, ut 16. versu legitur Ποσιδεῶνος Η ἱσαμένυ *Posideonis VIII.* die; in 23. Ἐλαφηβολιῶνος ΕΙ *Elaphebolionis XV.* in 26. Μυνυχιῶνος Β ἀπίοντος *Munychionis XXIX.* Quinetiam facile characteres Θ in versu 1. ΔΙ in 12. ΙΕ in 22. mensium nominibus subiecti numerales dierum notae fortasse esse possunt, quod temere tamen affirmare vix possim. Haec, aliaque id genus perspicue ostendunt eiusmodi Marmor *Kalendarii* cuiusdam fragmentum esse, in quo menses, mensiumve dies exprimebantur, quibus libationes, ac dona quaedam Diis oblata, vel offerenda fuerant. Ac certe quidem in 9. versu *Apollinis*, ac *Veneris*; in 18. *Neptuni*; in 21. *Bacchi*; in 23. *Saturni*; in 26. *Herculis* nomen occurrit; nec plurimum fortasse fallar si in 4 versu ΔΙΟΣ *Iovis*, in 19. *Ventorum* nomen indicatum dixerim.

Quod vero ad *libationes* attinet, ac varia donorum genera, quae in Marmore recensentur, quamvis mira perplexitas ex truncatis, vitiatisque vocibus oriatur, perspicue tamen πόπανον, χοινικίδιον, νηφάλιον, δωδεκόμφαλον, κιττὸς, ἀλεκτρυὼν, αλέκτορες, καρπὸς, κάρπια, καματῆλο, & βῦς memoratur; sicuti στείρων πυρ.... & σπενδῖν μελικράτων nomina subinde occurrunt. Non is profecto ego sum, qui singulas vo-

Quid-

ces ipsas, ipsarumque vim nitide diserteque exponi a me posse confidam; quum praesertim in pluribus efferendis nulla propemodum lux ex veteribus Scriptoribus affulgeat. Quidquid tamen de ipsarum singulis vel certo constitui, vel divinando coniici potest brevissime edisseram.

Ac initio quidem, ut a clarioribus exordiar, *hederas* Baccho sacras fuisse compertum est, ut optime proinde ver. 12. legatur κιττὸς εἰς Διονύσου θιάσους *hedera in Bacchi choros*, eos nempe, qui Bacchi sacra, vel orgia hedera coronati celebrabant. Ita *gallos*, ac *boves* Diis offerri, mactarique consuevisse didicimus, unde ver. 5. & 27. ἀλέκτορες *galli*, & versu βοῦς *bos* nominantur. Καρπὸς, sive Καρποὺς, & Κάρπια ver. 5 & 15. occurrit, quod *fructus*, ac *fruges* Diis libari consueverint. Optime quoque in 6. versu σπενδῶν μελικράτων voces restitui poterunt quod σπονδὴ quidem *libatio* sit, μελίκρατος vero *mulsum*, vel *mulsam aquam* significet. Quod 5. versu σπείρων πυρ.... mutila nempe, vitiataque voce legatur, facile σπεῖρα intelligi hic poterit, qua voce *pistorium* quoddam *opus* exprimitur, placenta nempe veluti in spiras disposita; quumque vox πυραμοῦς aliud placentae genus in pyrae formam confectum significet [1] in 5 versu *galli*, *frustuum*, *spirae*, ac *pyramuntis* oblatio exprimetur. Quid vero Neptuno oblatum dicatur ubi 18 versu καματῆλο, vel καμακῆλον nobis occurrit? Quum κάμαξ *hastam*, aut *contum*, ἧλος vero *cuspidem*, aut *clavum* significet, Neptunoque ferreus contus, tricuspis hasta, vel tridens, veluti imperii signum, ac symbolum, concedatur, quid prohibet quin καματήλου, vel καμακήλου nomine Scriptoribus aliis indicto *tridens* ipse Neptuno oblatus in Marmore designetur; ut quemadmodum nempe *hedera* Baccho, Herculi *galli*, Saturno, Diisque aliis *popana* oblata fuerant, ita Neptuno contus, hasta, vel *tridens* sacratus dicatur?

Nihil est tamen quod frequentius in Marmore memoretur, quam πόπανον, χοινικίδιον, δωδεκόμφαλον, νήφαλιον. Ac νηφάλιον quidem vox, quae seorsim etiam post κάρπια, & καματῆλο subiicitur, libationem illam significat, quae sine vino peragebatur; ut proinde νηφάλια sacra dicerentur illa, quae ἄοινα vinique expertia forent; in quibus nempe

(1) Vid. Athen. Lib. XIV. c. 14.

pe vinum libari, gustarique vetabatur. Eiusmodi vero sacra ab Atheniensibus etiam peragi consuevisse perspicuo Polemonis testimonio erudimur [1]: Ἀθηναῖοι τὰ πρὸς τοὺς Θεοὺς ὅσιοι νηφάλια μὲν ἱερὰ θύουσι Μνημοσύνῃ, Μούσαις; Ἠοῖ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ οὐρανίᾳ *Athenienses in iis, quae ad Deos pertinent, religiosi nephalia quidem sacra Mnemosyne, Musis, Aurorae, Soli, Lunae, Nymphis, Veneri caelesti sacrificant*; quemadmodum ex Scriptoribus aliis accepimus in nephaliis ipsis thymum cremari consuevisse, quum vitea, ficulnea, myrteaque ligna vetita forent, ea nempe, quae οἰνόσπονδα vocabantur quod incendi solerent ubi vinum libaretur [2]; Marmorisque nostri praesidio demonstratur *nephalia* ipsa non modo Musis, ceterisque Diis a Polemone recensitis, sed interdum etiam Neptuno quoque, aliisque offerri consuevisse; quamvis in sacris Neptuni &c. vinum aliquando usurpari liceret. Quod vero Metagitnione mense ignoto Numini *popanum* oblatum dicatur, idemque *popani* nomen in Marmore frequenter occurrat, ad ritum illum referri debet, quo Diis *placentae* Athenis offerri consueverant. Etenim, ut Hesychius ait, Πόπανα sunt πλακούντια ἀπὸ ἄρτου *placentulae ex pane*; longeque clarius Suidas: Πόπανα. πλακούντια πλατέα, καὶ λεπτὰ, καὶ περιφερῆ καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυον βοῦν, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν *Popana placentulae latae, & tenues, & rotundae. Post quatuor popana immolabant bovem, eumque vocabant quintum bovem*: perinde quasi placentulae, quae bovis oblationem praecesserant, bovis instar haberentur. Certe popana prius offerri, mox sacrificia peragi consuevisse Suidas ostendit ubi *popana* τρόφ. μάτων speciem fuisse dicit; idque facile pluribus Aristophanis [3] locis illustrius ostendi posset. Aegre vero intelligi, vel ostendi poterit, cur *popanum* ipsum χοινικίδιον, & δωδεκόμφαλον appelletur; cum ne quidem voces ipse a Scriptoribus usurpatae sint, nullibique *popano* coniungantur. Si quidpiam tamen in tanto veterum Scriptorum silentio conicere hic liceat, suspicor χοινικίδιον voce mensuram, pondus, aut molem exprimi, quae in oblato popano reperiretur. Etenim, ut varias χοίνικος vocis sensus dissimulem, mensura quaedam hoc nomine exprimebatur, quae duobus fere Ro-

(1) Lib. ad Timae. (2) Suid. (3) In Pluto ver. 660. & 680.

Romanis *ſextariis* aequalis erat, adeoque tritici quidem 30. farinae vero 18. uncias continebat. Itaque, quum ſingulis ſervis, ac domeſticis integra choenicis menſura, veluti demenſum, in ſingulos dies concedi conſueverit, *choenicis* nomine apud Homerum [1], alioſque plures, diurnus hominis cibus deſignatur. Atque hinc fortaſſe corrigendus obiter Heſychii locus ubi legitur: *Χοίνικες αἱ ἀπὸ μέρους τροφαί*. Guietus hic *μέτρου* reſcribi iuſſerat. Libentius tamen, atque concinnius hic legerem *αἱ ἡμερότροφαι*, ſive *αἱ ἀμφημερότροφαι*: quod nimirum choenix *diurnum*, vel *quotidianum* victum ſignificet: quum ex choenice qualibet *octo* parvi, *quatuor* autem mediocres panes formarentur, ut a Scholiaſte [2] Ariſtophanis erudimur. Quemadmodum ergo Athenaeus [3] plurimas *placentarum* ſpecies enumerans, *Cotalyſcum* quoque memorat, quae ex *cotyle*, tertia nimirum choenicis parte, conſtabat, ita fieri potuiſſe ſuſpicor ut aliud popani, vel placentae genus *Choenicidion* vocaretur quod integram choenicis menſuram contineret, adeoque ex 18. triticeae farinae unciis conſtaret. Vndenam vero *popanum* ipſum non *χοινικίδιον* modo, ſed etiam *δωδεκόμφαλον* appellatur? Non aliunde ſane, ut opinor, quam quod partes illae, quibus conſtabat, *ὀμφάλου* umbonis, aut umbilici formam referrent, perinde quaſi integra popani, ſive placentae ſuperficies in duodecim veluti umbones diſtincta, ſive ex duodecim umbonibus compoſita videretur: quemadmodum prorſus, ſi duodecim rotundi panes in molem, placentam, ac ſuperficiem unam diſponantur, *δωδεκομφάλου* corporis formam exhiberent.

Quandoquidem vero in 10. verſu reperitur ΡΘΟΝΦΑΛΟΝ, idemque nomen in 13 quoque reſtitui debet, ubi legitur ΟΓCΟΝΦΑΛΟΝ, vox iſta eiuſque ſenſus ab altera voce ΔΩΔΕΚΟΝΦΑΛΟΝ diſtingui debet, quae repente ſubiicitur, ſicuti in 19. verſu perſpicue diſerteque *πόπανον χοινικίδιον ὀρθόμφαλον δωδεκόμφαλον νηφάλιον* diſtinguitur. Eiuſmodi vero vox, ſi ad placentae genus, vel popanum referatur (quis enim hic toties in Marmore erratum eſſe, ac ΦΑΛΑΟΝ ubique legendum eſſe putaverit?) porrectum, extenſumque umbonem ſignificare fortaſſe poterit, quem popanum ipſum figura ſua exprimeret, adeoque variis his voci-

(1) Odyſ. XIX. (2) Ad Lyſiſtr. ver. 1209. (3) Libr. XIV. c. 14.

cibus varia libationum, vel oblationum genera designata forent, quae mensibus, mensiumve diebus in Marmore, seu Kalendario memoratis ab Atheniensi Populo, sive peculiari quodam Civium coetu consecranda fuerant.

Atque ista quidem brevissime de eximio hoc Marmoris fragmento dicta sint. Cetera nimirum persequi, hiantesque locos audacius restituere nec iuvat, nec decet; quum nihil propemodum sani ex superstitibus, vitiatisque laciniis exsculpi posse videatur.

II.

Athenis in duabus Columnis ex Pario Marmore, Inscriptio

in Angliam delata a D. Antonio Askevo Medico

Αλκαμενους Κοσμητευοντος
Εφηβοι

Ερεχθειδος
Αυρ Δημητριος
Ισιτυχος Ζωπυ.
Ζωπυρος)
Ζωσιμιανος Σοφ
Φανιας Μυςικου
Ηρακλειδης
Αιγειδος
Μεγιστοδωρος
Καρπος
Λεοντιδος
Απελλης Αφροδ
Ευτυχιανος Αφρο
Ασκληπιαδης Απ
Διοκλης, ο και Τρυφ
Λεωνιδης Ζωσι
Ζωσιμος
Ισιδοτος Ερμ
Ευφροσυνος Ερμ
Πτο-

Κριτων
Νικων Ευτυχ
Χρυσανθος Σωσι
Αθηναιος Ευκ
Αδριανιδος
Κλ. Πρωταγορας
Οινειδος
Εισιδοτος
Αλεξανδρος Ευτ
Αμμωνιος
Διφιλος Αφρο
Φαρνακης Ελευ
Μακρεινος Φιλο
Αφροδεισιος Φιλ
Κεκροπιδος
Επερασος Αθηνιω
Κλ Παυλεινος
Κλ Ρητορικος
Υμεναιος Μητρ
Αφρο-

Στεφανος Προ
Μιλων)
Σεραπιακος Ευκ
Φοιβος Δορυφ
Δορυφορος
Κλαυδιος
Αγαθοκλης
Ζωσιμος Αγα
Αρτεμιδωρος Σα
Αντιοχιδος
Αιλ. Διονυσιος
Κλα. Νυμφιος
Ηλιοδωρος Αρχ
Σολων Αρκοκυ
Πρωτοτητος
Διοφαντης Διον
Θρασυβυλος
Ατταλιδος
Π. Αιλ. Διφιλος
Πο-

Πτολεμαιδος
Τιτος)
Νικοστρατος
Τιμοκρατης Νεικο
Ζωπυρος Νεικο
Αυρ. Πανταινος
Συμφερων Μελισ
Μελισσος)
Λογος
Ευελπιστος
Ξενοκλης Ονησι
Ακαμαντιδος
Κρι.

Αφροδεισιος)
Πατροκλης
Αγαθοπους
Ιπποθωντιδος
Θεοφανης Φιλερωτις
Φιλοκρατης
Διοφαντος Φιλ
Δυκρατης Φιλ
Θεοφανης
Αφροδισιος
Ευποριστος
Αιαντιδος
Στε..

Ποβλιος Τ. Αυρε-
Αττικος. Μητιδεου
κεχρησαμην δια το
σεν τω νομω περι του-
του μηδεν γεγρα-
φθαι, αμωσγε και
τω υιω εχρησαμην
εις ταυτην την
επιμελειαν
Μ. Αυρηλιω
Αλκαμενει Λαμ-
πρει

Επεγγραφοι

Κλα. Ονομαστος
Φιλινος Μυστικο
Νεικηφορος Ευαστα
Ερμοφιλος Ευα
Πομπ. Μαρων
Ολυμπικος.
Αφροδισιος
Ειτιδοτος Αιο
Βοτρυς
Θιασος
Σμυρνος.

Επεγγραφοι

Περιγενης Τγιν
Αγαθων
Ευτυχιανος
Δωσιθεος
Ερ. Γανυμηδης
Δαμας
Κορυμβος
Ηρακλειδης
Ευγνωμων
.νδαντης
Ισιδοτος
Ισιδωρος
Μαρων
Επαφρας.

Επεγγραφοι.

Ευτυχης Τα
Πρειμος)
Σωστας Ει.
Επικτας
Αττικιων
Ζηνων
Πινος
Νεικιων
Κλα Σωτηριων
Αρτεμιδωρος
Σωτηριχος
Ζωσιμος
Δημητριος
Κλ. Ονησιμος
Σμαραγδος

In finiſtra Marmoris parte e regione trium ſuperiorum Claſſium aderant, ſed abque titulo, hae duae ſequentes.

Μαξιμος
Απολλωνι
Πλατων
Ευκαρπος
Ευτυχης
Λε..

Συμφορος
Πανθιων
Αφροδισιος
Λυκ . . . ας.
Αρτεμας.
Θεο..

Λεων
Νωτφορος
Διονυσιος
Ζωπυρος
Μαρχος
Ευφραντικος
Κλ. Ευτυχης
Αθανιων
Θεοδοτος
Αρτεμονας
Σωτηρικος

Alcamene Cosmeta Ephebi

Erechtheidis
Aurelius *Demetrius*
*Isitychus Zopy*ri
Zopyrus
Zosimianus Soph
Phanias Mystici
Heraclides
Aegeidis
Megistodorus
Carpus
Leontidis
*Apelles Aphro*disii
*Eutychianus Aphro*disii
Asclepiades Ap.
*Diocles, qui & Try*phon
*Leonides Zos*imi
Zosimus
Isidotus Herm.
Euphrosinus Herm.
Ptolemaidis
Titus
Nicostratus
Timocrates Nico
Zopyrus Nico
Aurelius*Pantaenus*
Sym-
Criton
*Nicon Eutych*etis
*Chrysanthus Sos*imi
Athenaeus Euc.
Hadrianidis
Claudius *Protagoras*
Oeneïdis
Isidotus
Alexander Eut
Ammonius
*Diphilus Aphro*disii
Pharnaces Eleu.
Macrinus Philo
Aphrodisius Phil.
Cecropidis
*Eperastus Athenio*nis
Claudius *Paulinus*
Claudius *Rhetoricus*
*HymenaeusMetr*odori
Aphrodisius
Patrocles
Agothopus
Hippothoontidis
Theophanes Philerotis
Philocrates
*Diophantus Philo*cratis
Eu-
Stephanus Pro
Milo
Serapiacus Euc.
*Phoebus Doryph*ori
Doryphorus
Claudius
Agathocles
*Zosimus Aga*thoclis
Artemidorus Sa.
Antiochidis
*Ae*lius *Dionysius*
Claudius *Nymphius*
*Heliodorus Arco*cy.
Solon Arcocy.
Prototetus
*Diophantes Diony*sii
Thrasybulus
Attalidis
Publius *Aelius Diphilus*
Publius Titus *Aure*lius*Atticus. Hoc usus non sum, quoniam in lege de isto nihil scriptum erat; quoquomodo&* eius *filio usus sum in hanc curam*
Mar-

Sympheron Melissi
Melissus
Logus
Evelpistus
Xenocles Onesimi
Acamantidis
Cri-

Eucrates Philocra-
tis
Theophanes
Aphrodisius
Euporistus
Acantidis
Ste-

Marco Aurelio
Alcamene Lam-
prensi

Adscriptitii

Claudius Onomastus
Philinus Mystici
Nicephorus Evasta..
Ermophilus Eva.
Pompeius Maro.
Olympicus
Aphrodisius
Isidotus Aea.
Botrys
Thyasus
Smyrnus

Adscriptitii

Perigenes Hygini
Agatho
Eutychianus
Dositheus
Herennius Ganymedes
Damas
Corymbus
Heraclides
Eugnomon
. . . dantes
Isidotus
Isidorus
Maro
Epaphras

Adscriptitii

Euthyches Ta.
Prymus
Sosas I
Epistas
Atticion
Zeno
Pinus
Nicion
Claudius Soterion
Artemidorus
Soterichus
Zosimus
Demetrius
Claudius Onesimus
Smaragdus

Maximus
Apollonius
Plato
Eucarpus
Eutyches
Leo
Nosphorus
Dionysius
Zopyrus
Marcus
Euphranticus
Claudius Eutyches
Athanion

Symphorus
Panthion
Aphrodisius
Dyc . . . as
Artemas
Theodotus
Artemonis
Soterichus

Na-

Notae in Marmor II.

Nihil est sane cur in eximio, praestantique Marmore nunc illustrando diutius immorer, quum plurima, quae facile afferri possent, opportunius alibi in *Fastis Atticis* demonstraverim; simulque varias, ac dissidentes aliorum sententias perspicuis, ni fallor, certisque rationibus confutaverim. Etenim de *Cosmetis*, *Hypocosmetis* etiam, ipsorumque munere disputavi (1); veram *Epheborum* aetatem hactenus incertam illustri Demosthenis exemplo, vel testimonio demonstravi (2); simulque morem illum exposui, quo singulis annis Epheborum series praefixo Archontis Eponymi, & Cosmetae nomine publicis tabulis, atque fortasse Marmoribus etiam inscribebatur. Veram denique, constantemque Tribuum Atheniensium seriem, atque ordinem Eruditis omnibus incompertum partim perspicuis Veterum testimoniis, partim etiam Marmorum praesidio contra Dodvellum, aliosque plures ostendi (3). Itaque Tribus ipsas hoc uno constantique ordine Athenis recensitas esse probavi, ut primo *Erechtheis*, mox *Aegeis*, *Pandionis*, inde *Leontis* haberetur, quas *Ptolemais*, *Acamantis*, *Hadrianis*, *Oëneis*, *Cecropis*, *Hippothoontis*, *Aeantis*, *Antiochis*, tandemque *Attalis* ordine sequerentur (4); quemadmodum prorsus illas in triplici Sponiano, ac Riccardiano etiam Marmore recensitas esse observavi. Ceteris autem exemplis, ac monimentis illis perspicuum, ac illustre Marmoris etiam huius exemplum adiungi iam poterit, in quo Tribus ipsae eodem prorsus ordine vel serie memorantur; nisi quod inter *Aegeidem*, ac *Leontidem* unius *Pandionidis* Tribus nomen desideratur; sive quod in Marmore ibi diffracto lacuna & hiatus irrepserit, quem tamen exscriptor omnino dissimulaverit; sive quod exscriptor ex *Aegeide* ad *Leontidem* temere transilierit; sive quod nullus eo anno ex *Pandionide* Tribu Epheborum albo inscriptus fuerit; sive denique quod Ephebi ex Pandionide iampridem inscripti, adeoque etiam Tribus ipsius nomen e Marmore abrasum deinde fuerit, ut in exemplis, ac Moni-

(1) Tomo II. pag. 143 (2) Ibi pag. 137. (3) Tomo I. pag. 154. (4) Ibi pag. 173.

nimentis aliis obſervatur. Quum tamen *Pandionidis* nomen hic nullibi occurrat, neque conſtantem illum Tribuum aliarum ordinem a me conſtitutum perturbet, manifeſtiſſime inferri debet ordinem ipſum hoc etiam ex Marmore confirmari. Ita quoque, cum Ἐπέγγραφοι in *quinque* veluti ſeries, atque columnas diſpoſiti ſeorſim ab Ephebis aliis extra Tribuum claſſes aut ordines in infima poſtremaque Marmoris parte receaſeantur, facile exinde illuſtrari, vel confirmari fortaſſe poterunt quaecumque de Ἐπεγγράφοις *Adſectis* nempe, vel *Adſcriptitiis* Ephebis alibi diſputavi (1), quod ii nimirum neque Populis, neque Tribubus adſcripti, adeoque nec ipſo civitatis iure donati forent, ſed ἰσοτελεῖς, civibus nempe ſuppares haberentur; ideoque cum Ephebis civibus gymnaſticis ſtudiis exerceri, atque ſeorſim a civibus Epheborum albo inſcribi ſolerent. Quum tamen in hoc ipſo Marmore, quod illuſtrandum ſuſcepi, *Adſcriptitiorum* numerus *Epheborum* numero par obſervetur, vehemens certe ſuſpicio mihi ſuboritur *Adſcriptitios* ipſos, *Epheborum* inſtar, in Athenienſium civium numero habendos eſſe; nec alio prorſus diſcrimine *Ephebos* ab *Adſcriptitiis* diſtingui poſſe, quam quod illi *ſecundum* inter Ephebos annum agebant, hi vero inter Ephebos nuper relati *primum* in hoc militiae genere annum agerent. Etenim, ut opportunius alibi (2) demonſtravi, ii, qui *octavum decimum* aetatis annum impleverant, Ephebis inſcribi tenebantur, donec *viceſimum* aetatis annum egreſſi, in militum albo recenſerentur, eoque muneri, ſive militiae obeundae debito integris *quadraginta* proximis annis adſtringerentur. Hinc eiuſmodi militiae obeundae ſpatium, ſive militaris aetas ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις appellabatur, quod initio ducto ab Eponymi Archontis illius anno, quo civis aliquis inter Ephebos admiſſus erat, *quadraginta duo* Archontes Eponymi, adeoque totidem aetatis anni numerandi forent antequam civis ille militiae obeundae legibus ſolveretur. Itaque facile Epheborum nomina publicis monimentis illis ita inſcribi debuerant, atque praefixo Eponymi Archontis nomine ipſorum aetas perſpicue deſignari, ut repente intelligi deprehendique poſſet an Ephebus ille *primum*, vel *ſecundum* militiae an-

(1) Faſt. Attic. Tom. II. pag. 191. (2) Faſt. Attic. Tom. II. pag. 135.

annum ageret. Id vero nitide diserteque praestari poterat si solo *Epheborum* nomine antiquiores Ephebi, ii nempe, qui superioris Archontis anno primum inscripti *vicesimum* aetatis, atque *secundum* militiae annum agebant, vocarentur; *Adscriptitii* vero, sive *Adlecti* dicerentur illi, qui tunc primum inter Ephebos cooptati in *undevicesimo* aetatis, ac *primo* militiae anno versabantur. Sin vero *Ephebi* nomine promiscue designarentur illi, qui vel *primum*, vel *secundum* inter milites, ac Ephebos annum agebant, vera atque accurata militaris aetas, quae civium alicui obeunda fuerat, obscura atque incerta foret, neque ex publicis monimentis illis accurate deduci posset. Itaque *Ephebi* nomine in nostro Marmore, aliisque pluribus cives illos indicatos existimo, qui secundum huius militiae annum agerent; *Adlectos* vero, vel *Adscriptitios* vocari censeo, qui ouper eius Archontis anno labente Ephebis aliis adiecti, recensque adscripti forent; proximoque demum anno nobiliori *Ephebdrum* nomine appellandi, adiectaque Tribuum serie recensendi fuerant.

Eiusmodi vero opinionem, hoc est *Adlectorum*, *Ephebdrumque* discrimen hic a me constitutum ex ipso quoque Epheborum numero, qui in Marmore recensentur, inferri, vel confirmari posse putaverim. Siquidem in Riccardiano Marmore, ut alibi [1] observavi, 30. Epheborum nomina adhuc supersunt, totidemque prorsus una cum Tribuum nominibus excidisse videntur, quibus Ε'πέγγραφοι facile subiecti fuerant. In Sponiano Marmore 68. Epheborum nomina Tribubus subiecta reperiuntur, atque in insigni alio Marmore perspicue legitur quod *Cl. Attali* Archontis anno Ephebi (Adlectis scilicet una computatis) fuerunt *duo ac ducenti*. Itaque, nisi Adlecti quoque in *Ephebdrum* numero recensendi forent, in nostro Marmore 70. solum Ephebi eius Archontis anno admittendi essent, quod a superiori *ducentorum* Epheborum numero plurimum diffidet. Sin vero sub *Ephebi* nomine ipsi quoque *Adlecti* comprehendi debeant, ut longe verisimilius esse iam dixi, iam fere 140. Epheborum numerus hic haberetur, quod cum Cl. Attali Marmore magis conspirat.

Ce-

(1) Tom. II. pag. 145.

Ceterum Ephebis illis, qui aut praefixis Tribuum nominibus, aut seorsim in nostro Marmore recensentur, *Alcamenes* veluti *Cosmeta* praefuisse dicitur; nullusque dubito, quin in Marmoris titulo, qui prorsus excidit, tum Archontis Eponymi tum in egrum *M. Aurelii Alcamenis* nomen inscribi debuerit. Siquidem in postrema Marmoris parte perspicue legitur non *Titum Aurelium Atticum*, cui fortasse Cosmetae munus obtigerat, sed eius filium *Marcum Aurelium Alcamenem Lamprensem* Cosmetae munus gessisse, perspicueque dicitur. *T. Aurelium Atticum* ea de causa posthabitum, vel repudiatum fuisse *διὰ τὸ ἐν τῷ νόμῳ περὶ τούτου μηδὲν γέγραφθαι propterea quod in lege nihil de isto praescriptum foret*.

Itaque in Marmore non Μὴ τῆδε, sed Μὴ τῷδε, rescribi debet; atque post vocem Πόβλιος hiatus aliquis admittendus erit, in quo civis, ac Ephebi, nomen *Publii* praenomini subiiceretur, moxque *Cosmetae* titulus exprimeretur, qui *T. Aurelio Attico* pridem concessus, moxque in *M. Aurelium Alcamenem* translatus fuit. Quandoquidem vero in postrema ipsa Marmoris parte vox *ἐχρήσαμην* semel iterumque occurrit, hoc est peculiaris quidam civis veluti loquens inducitur, id facile de *Gymnasiarcha* intelligendum suspicor, cui fortasse *Cosmetae* eligendi cura, atque autoritas concessa fuerat, nisi de Cosmeta ipso aliquid in lege praescriptum foret. Hinc in ipsa Marmoris fronte non modo Eponymi Archontis, sed *Gymnasiarchae* quoque nomen praecesserat, ut in Marmoribus aliis conspicitur; adeoque facile Gymnasiarcha ipse in extrema Marmoris parte loquens inducitur.

Id vero in hac postrema Marmoris nostri periodo observari merito poterit quod in Apographo quidem versu 87. reperitur *ἀμῶ;τε*, sed ibi tamen legendum esse putavi *ἀμῶσγε*, ut exinde sensus aliquis exsculperetur. In Etymologo quidem, Hesychio, Harpocratione, & Lexicographis aliis *ἀμωσγέπως* invenitur; nullibi tamen aut *ἀμῶς*, aut *ἀμῶσγε* observatur; quinetiam Etymologus asserit ab Atticis non *ἀμωσγέπως*, sed *ἀμηγέπη* usurpari. Marmoris tamen huius exemplo confirmari poterit ab Atticis etiam *ἀμωσγέπως*, atque insuper etiam *ἀμῶσγε*, sive si libeat, *ἀμῶττε* subinde usurpatum esse eodem prorsus sensu, quo *ἀμηγέπη* di-

dicebatur; ut proinde ſenſus ſit M. Aurelium Alcamenem Titi Aurelii Attici filium *quodammodo* patri ſuffectum fuiſſe, ut Coſmetae munus obiret.

Sed, ne minutioribus iſtis immorer, plurima nominum compendia in Marmore obſervari debent, quae ceteris *Graecorum Notis* a me recenſitis adiungi poterunt; quumque plura id genus compendia nonniſi Romana praenomina cenſeri debeant, ac interdum etiam in Marmore Romana nomina Graecis admixta reperiantur, perſpicue inferri debet Epigraphem hanc ſub Caeſaribus exaratam eſſe, quum Romanorum plurimi Athenienſis civitatis iure donari coeperunt; quemadmodum ex ipſo quoque *Hadrianidis* Tribus nomine maniſeſtiſſime apparet ipſam vel Hadriani, vel ſequentium Caeſarum aetate poſitam fuiſſe.

III.

Athenis

In Marmoris fragmento

. . . φικιος Ξενοφωντος	Εισιδωρος
. . . δωρος	Στειριεις
. . . ος Αθηναιου	Διοδωρος Ζωσιμου
. . . φοδιτος Αθηναιου	Ζωσιμος Πυλυβιου
. . . χος Αντιοχου	Κα. Κορνηλιανος
. . . ελλην	Η.. αιος Αφροδισιου
. . . . ΠΡΑσιεις	Αγγεληθεν
. . . . Λεονιδο . .	Εισιδορος Φηλικος
Γραμματευς βουλευτων Ιωνικος Αβρωνος	
Αισιτοι	
. . . . . Ιεροφαντης	Γραμματευς βυλης και
. . . . . Δαδυχος	δημυ Αχα .. ιος θλαδαμετρυ
. . . . . Ιεροκηρυξ	περι το βημα ... ωστος
. . . . . λης και δημου	Αντιγραφευς . . . . .
. . . . . ος Αθηνοδωρου	Ιεραυλης . . . . δοτος
	Υπογραμματευς. . . . .ιος

. . . *phicius Xenophontis*	*Isidorus*
. . . *dorus*	*Stirienses*
. . . *us Athenaei*	*Diodorus Zosimi*
. . . *phodotus Athenaei*	*Zosimus Polybii*
. . . *chus Antiochi*	*Caius Cornelianus*
. . . *ellen*	*E . . aeus Aphrodisii*
. . . . . *Prasienses*	*Angelenses*
. . . . . *Leonidis*	*Isidorus Felicis*
Scriba Senatorum	*Ionicus Abronis*
Aesiti	
. . . . . Hierophanta	*Scriba Senatus, &*
. . . . . *Daduchus*	*Populi Acha . . us . . Lampri*
. . . . . *Sacer Praeco*	*Assistens ad tribunal . . . ortus*
Praeco Senatus, *& Populi*	*Contra Scriba . . . . . .*
. . . . . *ius Athenodori*	*Hieraules . . . dotus*
	Sub-Scriba . . . ius

Notae in Marmor III.

Quemadmodum veram Tribuum Atheniensium seriem superiori Marmore confirmari posse iam vidimus, ita quoque Marmoris huius praesidio, quamvis hoc mutilum, maximaque ex parte evanidum sit, vera quorumdam Populorum Tribus ostendi, vel confirmari facile poterit. Itaque, si fragmentum hoc cum ceteris Marmoribus a me iampridem editis [1] conferatur, perspicue apparet in illo Tribus cuiusdam, quae *Prytaniae* munere fungebatur, *Prytanes*, consuetaque methodo *Aesitos* etiam memoratos fuisse; quumque *Stirienses*, & *Angelenses* Atticae Populi, quos adhuc in Marmore superstites esse conspicimus, ad *Pandionidem* Tribum spectarent, Prytanes omnes, qui in dextera Marmoris parte recensiti fuerant, ad Pandionidem ipsam referri debent. Hinc in 7. versu supplendum, legendumque suspicor Πρασιεῖς, cum *Prasienses* in Pandionide censerentur, ut ex monimentis aliis apparet; sicuti vicissim ex nostro Marmore demonstratur *Prasienses* ipsos, *Stirienses*, & *Angelenses* prorsus in una eademque Tribu collocandos esse.

Quod

(1) Tom. II. pag. 108.

Quod vero ad *Hierophantam*, ceterosque pertinet, qui praefixo *Aesitorum* titulo mox recensentur, de ipsorum singulis opportune iam disputavi [1]. Illud unum hic observari maxime velim quod *Senatorum*, hoc est Prytanum, *Scriba* dicitur *Ionicus Abronis filius*, qui in Sponiano Marmore [2] *Theopompi* Archontis anno inter *Paeanienses* Prytanes, adeoque in ipsa *Pandionide* Tribu recensetur; quumque in eodem ipso Sponiano Marmore inter Angelenses *Isidorus Felicis* occurrat, qui in nostro quoque Marmore *Angelensibus* ipsis tribuitur, manifeste deduci poterit, quod haec duo Marmora diversis annis adscribi debent, quamvis una prorsus atque eadem aetas utrique tribuenda sit, qua *Theopompum Thalami filium Paeaniensem* Archontis Eponymi munere perfunctum esse iam vidimus.

IV.

Athenis

In columna quadam in Templo Thesei

Χολαργας
Αντιφων Δημητριου
Μ.νανδρος
Αλκιβιαδης
Ερεν. Φιλητος
Ονησιμος)
Ευκαρτος Αχαικου
Κλ. Αλυπος
Κικυννεις
Ευκρατης Σελευκου
Σελευκος
Ηρεσιδαι
Ονησιμος Διονυσιου
Στρατων
Παπιανος Στρατωνος
Αγαθημερος Ασκληπιαδου

(1) Tom. II. pag. 148. (2) Pop. Attic. art. 146. Fast. Attic. Tom. II. pag. 100.

Ερμειοι
Θεοτιμος Τρυφωνος
Ολυμπιοδωρος
Αφροδισιος Απολλωνιου
Πειναριεροκηρυξ
Κηρυξ βυλης και δημου
Γοργιας Αχαρνευς.
Γραμματευς βουλης και
δημου Μαρκος Ευκαρ-
πιδου Αζηνιευς:
Γραμματευς κατα Πρυτα-
νειαν Μουσαιος Φυλασιος.
Αντιγραφευς Δημοσε-
νης. Σουνιευς.
Ιεραυλης. Ευχαριςος. Παρα-
μονου. Επιεικιδης
Υπογραμματευς Επιδοτος:
Επι Σκιαδος Αφροδ.σιος

Cholargenses.
Antipho Demetrii.
Menander.
Alcibiades.
Herennius Philetus.
Onesimus.
Eucarpus Achaici.
Claudius *Alypus.*
Cicynnenses.
Eucrates Seleuci.
Seleucus.
Iresidae.
Onesimus Dionysii.
Strato.
Papianus Stratonis.
Agathemerus Asclepiadis.
Hermeii.
Theotimus Tryphonis.
Olympiodorus.

Aphro-

Aphrodisius Apollonii
Pinarius Sacer Praeco.
Praeco Senatus, & Populi
Gorgias Acharnensis.
Scriba Senatus, &
Populi Marcus Eucarpidis Azeniensis.
Scriba Prytaniae tempore *Musaeus Philasius.*
Contra-Scriba Demosthenes Suniensis.
Sacer Tubicen Eucharistus Paramoni Epiieida.
Sub-Scriba Epidotus.
Tholo praefectus Aphrodisius

Notae in Marmor IV.

Mutila haec Epigraphe superioris instar Tribus cuiusdam *Prytanes* complectitur, qui ad *Acamantidem* Tribum Prytaniae munus tunc obeuntem certissime referri debent, ut ex superstitibus adhuc Populorum quorumdam nominibus perspicue apparet. Etenim *Cholargenses*, *Iresidae*, *Hermeii* Atticae Populi *Acamantidi* inscripti fuerant, ut variis Scriptorum testimoniis erudimur, idque nunc primum Marmorum quoque praesidio confirmatur. *Cicynnenses* etiam Acamantidi subiectos esse Scriptorum, Sponiique Marmoris testimonio compertum fuerat, idque perspicue ex Marmoris huius fragmento comprobatur.

In *Aesitis* autem illis, qui mox subiiciuntur, observari merito poterit quod neque *Praeco*, neque Senatus Populique *Scriba*, neque *Contra-Scriba*, ne quidem ipse Prytaniae, sive Acamantidis Tribus Prytaniae munere fungentis *Scriba* ex Acamantide ipsa selectus erat; quamvis in superiori Marmore Pandionidis Prytaniae Scriba ex eadem ipsa Pandionide Tribu electus esset: quod argumento esse poterit eiusmodi Scribarum munus solo sortis suffragio concedi consuevisse. Observari etiam poterit quod inter Ministros alius Aphrodisius etiam ΕΠΙ ΣΚΙΑΔΟΣ, prorsus ut

in

in Sponiano Marmore, recensetur, de quo plura suis in locis opportune disserui (1). Vbi vero in 21. versu legitur Πειναρειεροκερυξ, supplendum existimo Πεινάριος Ἱεροκήρυξ, quum in Sponiano etiam Marmore (2) Πεινάριος Φιλήμονος habeatur.

V.

Athenis

In columna in Templo Thesei, nunc S. Georgii

Αγαθη Τυχη

Επι Αρχοντος ΤΙ. Νηι . . . ο . . τικου Βησαι-
εως Στρατηγουντος επι τα οπλα Βαλεριου
Μαμερτινου Μαραθωνιου, Η̅ Πρυτανειας
ο Γραμματευς των βουλευτων της Ακαμαν-
τιδος Φυλης Φιλουμενος Ερωτος Κεφαληθεν
τιμησας τους συναρχοντας, και τους Αισι-
τους ανεγραψεν
Σφηττιοι
Λυσιμαχιδης Π̊
Α . . Δημοσθενης
Ευφροσυνος
Ευμενης
Απολλωνιος
Επιγονος * Μαρκου — Sched. Επιγονος
Ιπποκρατης Μαρκου
Αριστειδης
Β . . . διος Αριστειδου
Διονυσιος Προσδοκιμου
Αβασκαντος Ἀσκληπιαδου
Λυσιμαχιδης
Αγαθοκλης Ευμενους
Ηρακλειδης
Νηρευς Αλεξάνδρου
Θορικιοι

Μεν

(1) Tom. II. pag. 152. (2) Pop. Attic. art. 146.

Μεη επι βωμω
Αττικος Γλαυκωνο..
Νεικερος Επικτητου
Κυρτειδαι
Αγαθων Φοιβου
Ζηνων
Ε . . Απολλωνιος
. . ε Κορνηλιανος
Ολεργεις
Π . . . υσυνακωρως
Αριστειδης Διονυσιου
Σωσιμος Διονυσιου
Νεικων
Ηρεσιδαι
Διονυσιος

Quod faustum sit

Sub Archonte Tiberio . . . . *tico Besaeensi*, *Armorum Praefecto Valerio Mamertino Marathonio*, *octava Prytania*, *Scriba Senatorum*, seu Prytanum, *Acamantidis Tribus Philumenos Erotis Cephalensis honorans magistratus collegas*, & *Aesitas inscripsit*.

Sphettii

Lysimachides Po.
A . . . . Demosthenes
Euphrosinus
Eumenes
Apollonius
Epigonus Marci
Hippocrates Marci
Aristides
B . . . dius Aristidis
Dionysius Prosdocimi
Abascantus Asclepiadis
Lysimachides
Agathocles Eumenis

Hera-

Heracl ides
Nereus Alexandri
Thoricii
Me . . adstans Altari
Atticus Glauconis
Nicerus Epicteti
Cyrtiadae
Agatho Phoebi
Zeno
E . . . Apollonius
. . . e Cornelianus
Cholargenses
P . . . ysynnacorus
Aristides Dionysii
Zosimus Dionysii
Nicon
Iresidae
Dionysius

Notae in Marmor V.

Eiusmodi Marmor, ac cetera, quae mox consequuntur, non modo *Prytanes*, *Aesitos*, Atticaeque *Populos* exhibent; verum etiam nova, atque hactenus incognita *Archontum* Atheniensium nomina suppeditant, quae nunc primum feliciter in lucem eruta Eponymorum Archontum Fastis adiungi debent.

Atque, ut ab ipso Archontis Eponymi nomine exodiar, is in evanido, obscuroque Marmore Τι . . νηι . . ο . . . . τικος Βησαιευς *Tiberius . . nei . . o . . . ticus Besaeensis* vocatur, adeoque facile *Tiberii* praenomen, simulque vel *Attici*, vel *Pontici* cognomen restitui poterit. Quandoquidem vero in alio Marmore, quod VIII numero mox proferetur, civis quidam, qui *Praeconis* munere tunc fungebatur, . . . νιος Ἄπ.ος Ἄττικος Βησαιεὺς occurrit, initio suspicabar unum eumdemque civem hunc esse posse, qui deinde Eponymi Archontis dignitatem obtinuerit, adeoque in Marmore legendum esse ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΠΠΙΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΒΗΣΑΙΕΩΣ *sub Archonte Tiberio Appio Attico Besaeensi*. Verum, quum in Sponii [1], Mar-

(1) Pop. Attic. artic. 146.

Marmore, quod opportune iam protuli [1], perſpicue legatur ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΕ ... ΝΙΟΝ ΠΟΝΤΙΚΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΕΝΙΑΥΤΟΥ *anno poſt Te ... nium Ponticum Archontem*, alibique . . ΝΙΟΝ ΠΟΝΤΙΚΟΝ ΒΗΣ . . habeatur, unius eiusdemque *Te .... nii Pontici* Archontis nomen in utroque Marmore haberi poſſe obſervavi; adeoque nihil hic temere definiendum eſſe putavi. Si alterutrum tamen ex nominibus illis eligi debeat, facilius *Tiberium Appium Ponticum* ſeligerem, non modo quod *Beſaeenſis* Populus utrobique exprimatur; verum etiam quod ſuperſtites characterum laciniae hoc facilius nomen admittant. Quod ſi fortaſſe cui libeat coniecturam aliam amplecti, is Archontem hunc proxime ante *Theopompum Thalami Filium Paeanienſem* Faſtis Atticis inſcribat, qui μετὰ Τε .... νιον Πόντικον imperavit; ut proinde *Tiberius*, *Theopompus*, *Mamertinus*, & *Iceſius*, qui mox proferentur, iisdem temporibus ordine fere ſibi ſuccedentes Archontum Faſtos impleverint.

Praeter Archontis Eponymi nomen, *Strategi* etiam nomen in Marmore occurrit, quod in eximio quoque Marmore factum conſpicitur; quod in Faſtis Atticis ex Grutero iam protuli [2]. Ea vero dignitas, praeclarumque munus *Valerio Mamertino Marathonio* conceſſum dicitur, qui mox, in ſequenti Marmore addito *Marci* praenomine velut Eponymus Athenis Archon occurret. Quandoquidem vero nitide, diſerteque dicitur *Acamantidem* Tribum tunc Prytaniae munere perfunctam eſſe, eiuſque *Scribam Philumenum Erotis filium Cephalenſem* Prytanes collegas hoc monumento honoraſſe, dubitari certe vix poterit quin abſoluto iam Prytaniae tempore monimentum hoc excitari, publicoque monimento Prytanum nomina inſcribi debuerint; poſtquam nempe integro Prytaniae tempore rite, honeſteque ſuo munere perfuncti fuerant. Itaque, licet voces illae Η̅ Πρυτανείας ambiguae ſint, adeoque vel *Prytaniam octavam*, vel *octavum Prytaniae diem* exprimere poſſe videantur, perſpicuum eſt tamen ſolum Prytaniarum ordinem hic deſignari, quod nempe illius Archontis anno Acamantis Tribus *octavum* in Prytaniarum ordine locum obtinuit. Id vero clarius, ac illuſtrius etiam apparet ex Marmore, quod

(1) Tom. II. pag. 199. & 203. (2) Tom. I. pag. 42.

num. IX. proferetur. Siquidem in illo perſpicue dicitur honores Diodoro cuidam decretos ἐπὶ τῆς Αἰαντίδος ἑβδόμης Πρυτανείας ... ὀγδόῃ τῆς Πρυτανείας; adeoque primum Prytaniae ſeries, ſitus, ac numerus deſignatur, deinde vero Prytaniae, vel menſis civilis dies exprimitur. Ergo voces illae Η̄ Πρυτανείας ſolum Prytaniae ſitum, aut ordinem ſignificant; idemque prorſus de Marmoribus etiam aliis intelligi debet, in quibus Πρυτανείας ΙΓ., ſive ἐπὶ τῆς Β. Πρυτανείας occurrit, adeoque exprimitur Pandionidem Tribum *decimotertio*, Acamantidem vero *ſecundo* loco Prytaniae munere perfunctam eſſe.

Exinde vero celebris illa Dodvelli ſententia manifeſtiſſime refelli debet, qui quum veram Tribuum, ac Prytaniarum ſeriem explorandam ſuſcepiſſet, eamque demum ex Demoſthene, Thucydide, aliiſque Scriptoribus ſe deprehendiſſe putaret, *Pandionidi primum*, Acamantidi *ſeptimum*, Aeantidi *decimum* locum conceſſit (1); quum tamen, ut rationes illas diſſimulem, quibus alibi inſignem hunc Cl. Viri errorem opportunius confutavi, in tribus hiſce Marmoribus Acamantidi quidem *octavus*, Pandionidi *tertius decimus*, mox Acamantidi *ſecundus*, Aeantidi demum *ſeptimus* locus concedatur; quod nimirum Tribuum quidem ordo, ac ſitus ſemper unus idemque foret, ut in illuſtrando II. Marmore iam obſervavi; Tribuum vero Prytaniae munus obeuntium ſeries fortuita, ſinguliſque annis diverſa foret; adeoque Acamantis ipſa modo *ſecunda*, modo *ſeptima*, modo *octava* imperaſſe, vel praeſediſſe deprehendatur, quamvis in vero conſtantique Tribuum ordine ſemper *quinto* loco recenſeretur.

Proxime poſt *Archontis*, *Strategi*, *Scribae*, ac *Prytaniae* nomen, *Prytanes* ipſi, ſervato praefixoque *Populorum* nomine recenſentur. Itaque *Sphettus*, *Thoricus*, *Cyſtiadae*, *Ireſidae* nominantur, quorum ſingulos ad *Acamantidem* Tribuum ſpectaſſe variis Scriptorum teſtimoniis innotuerat, nuncque primum Marmorum quoque praeſidio confirmatur; idque de *Cyrtiadis* praeſertim iucundum eſſe debet, quum ii Scriptoribus aliis ignoti ab Heſychio ſolum memorentur; quamvis ille *Cyrtiadas*, Marmor vero noſtrum *Cyſtidas* ipſos

(1) Vid. Faſt. Att. Tom. I. pag. [illegible]

ipsos appellaverit, neque facile deprehendi possit an Hesychio potius, an Marmori fides habenda sit. Vbi tamen in hoc Marmore, itemque in IV. legitur Ἡρέσιδαι, rescribendum puto Εἰρέσιδαι, ut in Scriptoribus observatur. Denique in Marmore Ὀλεργεῖς inter alios Acamantidis Populos recensentur; atque, ubi Marmor ipsum rite accurateque exscriptum fuerit, novus Atticae Populus hactenus incognitus hic haberetur. Quum tamen Χολαργεῖς, *Cholargenses* nempe, iam noti fuerint, iique Stephano, Hesychio, Harpocratione, Suida, & Aristophanis Scholiaste testibus in *Acamantide* censerentur, solo quadratarii, vel exscriptoris vitio factum putaverim ut hic Ὀλεργεῖς pro Χολαργεῖς exaratum fuerit; adeoque illud unum ex Marmore deduci poterit quod *Cholargenses* in Acamantide Tribu certissime censerentur. Quod si nullus Atticae Populus hactenus incognitus ex hoc ipso, ceterisque Marmoribus exsculpi potest, opportune tamen indicasse libet Populum quemdam Sigonio, Meursio, Sponio, mihique ipsi pridem incompertum ex Etymologo nuper affulsisse, qui proinde ceteris Atticae Populis a me recensitis adiungi debet. Etenim Etymologus qui pleraque ex antiquis Scriptoribus excerpserat, ait: *Γεφυρεῖς. Δῆμος Ἀττικὸς, ὅθεν ἡ Γεφυραία Δημήτηρ. Εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἔχειν γέφυραν, δι' ἧς ἐπὶ Ἐλευσῖνα κάτεισιν οἱ Μύσται. Gephyrenses. Populus Atticae, unde Gephyraea Ceres.* Populus autem ille sic *appellatur ex eo quod pontem habeat, per quem* Cereris *Mystae in Eleusinem transeunt*. Itaque hic *Gephyrensium*, sive *Pontanorum* Populus inter Athenas, ac Eleusinem, circa Cephisum amnem constitui debet, quem Mystae Eleusinam contendentes transibant.

VI.

Athenis

In Columna in Templo Thesei nunc S. Georgii

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ Μ. ΒΑΛΕΡΙΟΥ ΜΑ . . . . .
ΜΕΡΤΙΝΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΠΡΥ . . . . .
ΤΑΝΕΙΑΣ ΙΓ ΟΙ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΗΣ . . . . .

ΠΑΝΔΕΙΟΝΙΔΗΣ ΦΥΛΗΣ ΤΙΜΗ
ΣΑΝΤΕΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΣΙ
ΤΟΥΣ ΑΝΕΓΡΑΨΑΝ

ΜΝΥΜΟΣ	ΦΛΕΥΘΥΚΟΜΑΣ
ΠαιανΕΙΣ	ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΙΣ
. . . . ΝΟΣ	ΣΑΓΚΙΟΣ ΒΑΚΧΙΟΣ
. . . . ΝΩΝΟΣ	ΔΑΣΟΥ Μ. ΘΑΛΗΣ ΠΡ
. . . . ΛΙΟΣ ΦΙΝ . .	* ΔΑΣΟΥ Μ. ΘΑΛΗΣ ΝΕ * deest in
ΘΕΟΦΙΛΟΣ	ΔΑΣΟΥ Μ ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ Sched.
ΤΙΜΟΘΕΟΣ	ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
..... Ν ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ	ΑΡΤΕΜΩΝ ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
. . . ΝΟΚΛΗΣ	ΚΕΛΑΔΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
. . . . ΕΙΟΣ ⟩	ΤΡΥΦΩΝΙΟΣ ΚΕΛΑΔΟΥ
. . . ΟΣΘΕΝΗΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΕΛΑΔΟΥ
. . . ΝΗΣΙΟΣ) Μ . . .	ΦΛ. ΔΙΟΤΙΜΟΣ
. . . . ΗΣ ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΟΥ	ΚΛ. ΖΗΘΟΣ
. . . . . ΙΟΣ	. ΖΩΠΥΡΟΣ ΕΙΣΙΔΟΤΟΥ
. αΝΤΕΡΩΣ	ΕΙΣΙΔΟΤΟΣ
. . . .	ΣΤΕΙΡΙΕΙΣ

. . . .

ΤΑΜΙΑΣ	ΕΥΤΑΞΙΑΣ	ΕΥΤΑΞΙΑΣ
ΕΠΕΡΑΣΤΟΣ	ΑΜΦΙΩΝ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΕΝΑΝ	ΣΟΣΙΒΙΟΥ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΡΟΥ	ΕΡΩΙΑΔΗΣ	ΚΗΦΕΙΣΙΕΥΣ

: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΕΞ ΟΙΟΥ

Quod bene vertat

Sub Archonte Marco *Valerio Mamertino Marathonio, Prytania decimatertia Prytanes Pandionidis Tribus honorantes seipsos, & Aesitos inscripserunt.*

Mnymus	*Flavius Euthycomas*
Paeanienses	*Cydathenaei*
. . . . *nus*	*Sancius Bacchius*
. . . . . . *nonis*	*Dasi* f. Marcus *Thales senior*
. . . . *lius Phin*	*Dasi* f. Marcus *Thales junior*

Theo-

Theophilus	*Dafi* f. Marcus *Nicocrates*
Timotheus	*Heliodorus Artemonis*
. . . o *Heraclidis*	*Artemon Artemonis*
. . . . *nocles*	*Celadus Dionysii*
. . . . *ius*	*Tryphonius Celadi*
. . . *ofthenes*	*Demetrius Celadi*
. . . *nefius M* . . .	*Flavius Diotimus*
. . . . *es Onesicratis*	*Claudius Zethus*
. . . . *ius*	*Zopyrus Isidoti*
Anterus	*Isidotus*
. . . .	*Stirienses*

Quaestor	*Ordinis* curator	*Ordinis*
Eperastus	*Amphion*	*Demetrius*
Menan-	*Sosibii*	*Demetrii*
dri	*Eroeades*	*Cephisiensis*

Alexander Alexandri Oëensis

Notae in Marmor. VI.

Haec Epigraphe iampridem Athenis a Cyriaco exscripta fuerat, atque inter editas ipsius Inscriptiones pag. 15. num. 96. reperitur. Eam tamen hic iterum proferre libuit non modo quod illam quoque in eximiis Cl. Maffeii Schedis invenerim; verum etiam quod in iis ea longe plenior, atque accuratior occurrat. Ac certe quidem Cyriaci exemplar, quod ipse quoque in *Fastis Atticis* [1] exhibui, non modo dexteram ac depravatam Marmoris partem omnino praeterit; sed etiam Populorum seriem mire perturbat; perinde quasi inter Παιανιεῖς, & Κυδαθηναιεῖς nihil omnino interiectum foret, voxque Στειριεῖς ad civium nomina, quae praecesserant, referri debeat: quum tamen in Maffeii Apographo omnia nitide accurateque exponantur, ac *Prytanes*, praefixo Populi nomine, consueta methodo memorentur, quibus in postrema Marmoris parte *Aesiti* subiecti fuerant, atque inter illos Ταμίας *Quaestor*, itidemque Εὐτακτίας, hoc est ordini Praepositi recensebantur, de quibus opportune iam alibi disputavi. Itaque id unum hic obiter observasse iuverit quod Mar-

(1) Tomo II. pag. 206.

Marmoris huius praesidio confirmatur *Paeanienses*, *Cydathenaeos*, & *Stirienses* in Pandionide Tribu recensitos esse, ac Pandionidem ipsam huius Archontis anno in Prytaniarum ordine *decimumtertium*, extremumque locum occupasse; adeoque Marmor post Hadriani Caesaris initium excitatum esse, postquam nempe *decimatertia* Tribus in Caesaris ipsius honorem instituta, atque *Hadrianis* vocata fuit.

Ceterum adiecisse libet post vocem Ἀνέγραψαν hiatum aliquem admittendum videri, qui *Populos* alios, ipsisque inscriptos *Prytanes* absorbuerit, ut proinde in dextera quidem columna Μνυμος *Mnymus*, in sinistra vero Φλ. Εὐθυκόμας *Flavius Euthycomas* superfuerint; nisi fortasse cui libeat unicum modo nomen hic suspicari, quo Prytanum Scriba, ut in Marmoribus aliis, indicaretur.

Denique in hoc ipso Marmore observari debet quod inter Cydathenaeos *Heliodorus Artemonis* filius, ac *Artemon* ipse recensentur, eademque prorsus nomina inter Cydathenaeos illos occurrunt, qui in *Theopompi* Archontis Marmore veluti Prytanes recensentur [1], adeoque *M. Valerii Mamertini* annus a *Theopompi* Archontis anno plurimum distare non poterit, quod inferius argumentis aliis ostendam. Quandoquidem vero *Alexander* ille *Oënsis*, qui postremo loco memoratur, inter *Aesitos* recenseri debuit, facile titulus ipsi praefixus evanuit; quum certe vel *Scribae*, vel alterum ex nominibus illis affingi ipsi debeat, quae in Aesitorum serie in Marmoribus aliis observantur.

VII.

Athenis

In Columna in Templo Thesei nunc S. Georgii

Αγαθη Τυχη

των Σεβαστων Μ. Αυρηλιου Αντωνινου
και Αυρηλιου Βηρου Αρμενιακων Παρθι-

κων

(1) Fast. Attic. Tom. II. pag. 199.

κων Μεγιϲων. Του μετα Μαμερτινον Αρχοντος ενιαυτου, Στρατηγουντος επι τα οπλα Αυρηλιου Φιλημονος Φιλαιδου επι της Β Πρυτανειας, οι Πρυτανεις της Ακαμαντιδος φυλης τιμησαντες εαυτους, και τους Αισιτους ανεγραψαν.

Σφηττιοι

Διοφαντος
Απολησιος Νεοκλης
Ευκαρπος Θεοδοτου
Αυλος Χαρεισιου
Σωκρατης)
Πομπωνιος Αξιου
Επικτητος Φιλερωτος
Εισιδοτος Ζωσιμου
Καικιλιος Αλεξανδρου
Εισιδοτας)
και Φανιας
Καλλιγενης Λυσιμαχιδου
Ασκληπιαδης Σωσιμου

Κεφαληθεν

Προσδεκτος Πιστοκρατους
Φιλουμενος Ερωτος
Πρειμος Ερωτος

Θορικιοι

Ηρακλεων Τιμοκρατους

Εκ Κεραμεων

Πιστος)
Γραμματευς βουλευτων Ξ. ηνων
Επωνυμος Ικεσιος Θεογενους

Αισιτοι

Φλ Ιεροφαντης
Πομ. Δαδουχος

Bonae Fortunae

Augustorum Marci *Aurelii Antonini*, *& Aurelii Veri Armeniacorum*, *Parthicorum Maximorum Post Mamertinum Archontem anno*, *Praefecto Armorum*

Aure-

Aurelio Philemonis Philaida, secunda
Prytania, Prytanes Acamantidis
Tribus honorantes seipsos, & Aesitos
inscripserunt.
Sphettii
Diophantus
Apuleius Neocles
Eucarpus Theodoti
Aulus Charisii
Socrates
Pomponius Axii
Epictetus Philerotis
Isidotus Zosimi
Caecilius Alexandri
Isidotus & Phanias
Callirenes Lysimachidis
Asclepiades Zosimi
Cephalenses
Prosdectus Pistocratis
Philumenus Erotis
Primus Erotis
Thoricii
Heracleo Timocratis
Ceramenses
Pistus
Scriba Senatorum Zeno.
Eponymus Icesius Theogenis.
Aesiti
Flavius Hierophanta
Pomp. Daduchus.

Notae in Marmor VII.

Marmoris huius frontem solemnis illa Atheniensium formula exornat Ἀγαθῇ Τύχῃ, quae in plurimis monimentis aliis apparet; hoc uno tamen discrimine quod in iis a vocibus pone sequentibus illa seiungitur, nihilque aliud significat, quam omen veluti quoddam, adeoque latine redditur: *Quod faustum sit*, sive *quod bene vertat*; hic vero cum *Augustorum* nominibus repente subiectis ita coniungitur, ut *Bonae Au-*

Augustorum Fortunae titulus ipse fere dicatus videatur; quemadmodum prorsus, ut exempla cetera omittam, in Riccardiani Marmoris titulo legitur: Θεοῖς, Τύχῃ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τ. Αἰλίου Ἀδριανοῦ Ἀντωνείνου Σεβαστοῦ (1); atque in Sponii Marmore reperitur: Τιβερίου Κλαυδίου Ἀγαθῇ Τύχῃ (2). Quandoquidem vero *M. Aurelius Antoninus* cum *Aurelio Vero* coniungitur, ac uterque *Augustus*, & *Armeniacus Parthicus Maximus* appellatur, dubitari non poterit quin titulus ille ad *M. Aurelium Antoninum* Antonini Pii successorem spectare debeat, qui Antonini Pii iussu in ipso statim imperii initio anno Chr. 161. *Lucium Verum* sibi Collegam adscivit, qui in Nummis etiam *L. Verus Augustus Armeniacus Parthicus Maximus* appellatur. Itaque, licet Augustus ille solo plerumque *L. Veri* nomine designari consueverit, in nostro tamen Marmore, prorsus ut in pluribus monimentis aliis, *Aurelius* vocatur, quod patris adoptantis nomen susceperit. Quumque solus *Armeniaci* titulus cum IV. Tribuniciae Potestatis anno in L. Aurelii Veri Nummis coniungatur, ac *Parthici* nomen nonnisi V. Trib. Pot. anno in Nummis ipsis incipere deprehendatur, Atheniense Marmor, in quo uterque titulus ille conspicitur, post V. imperii annum, adeoque post annum Chr. 166., hoc est 1. Olymp. CCXXXVI. exaratum fuit; sed ante annum 4. Olymp. CCXXXVIII. quo L. Aurelius Verus *undecimo* imperii anno e vivis excesserat. Ergo *Mamertinus* ille, qui in superiori Marmore *M. Aurelius Mamertinus Marathonius* appellatur, inter Olymp. CCXXXVI. & CCXXXVIII. imperasse debuit, iisque temporibus Fastis Atticis inscribi debent *Tiberius .... Ponticus Besaeensis*, ac *Icesius*, quorum ille *Mamertini* Archontis annum praecesserat, hic vero Mamertinum ipsum proxime est consequutus. Etenim, quum in Marmoris fronte iam praecessisset Prytanes Acamantidis Tribus seipsos, atque *Aesitas* proximo post Mamertinum Archontem anno honorasse, in postrema Marmoris parte post Prytanes ipsos ante Aesitorum seriem memoratur: Ἐπώνυμος Ἱκέσιος Θεογένους *Eponymus* Archon *Hicesius Theogenis* filius, qui in Marmore proximo Ἱκέσιος Θεογένους Σφήττιος *Hicesius Theogenis Sphettius* appellatur. Eiusmodi vero for-

(1) Fast. Attic. Tom. I. pag. 170. (2) Vid. Tom. II. pag. 192.

mula, ac ritus, quo Eponymi Archontis nomen seorsim a Prytanibus, ac Aesitis inscribitur, exemplis aliis illustrari, vel confirmari facile poterit, quum in Sponiano etiam Marmore, quod pridem [1] exhibui, legatur; Ἐπὶ τοῦ μετὰ ΤΕ . . . . ιν Πόντικον Ἄρχοντα ἐνιαυτοῦ . . . . Πρυτανεῖς . . . . τιμήσαντες αὐτὰς Ἀ'ισίτυς (sive, ut certissime rescribi debet, αὐτὸς, ϗ Ἀ'εισίτυς) ἀνέγραψαν . Ἐπώνυμος Θεόπομπος Θαλάμυ Παιανιεύς.

Neque *Hicesii* solum, & *Mamertini*, aliorumque Archontum aetas iis finibus circumscribi debet, quos subducto calculo jam demostravi, verum etiam iis temporibus adscribendus erit *Philotimus Arcesidemi* filius *Eleusius*, cujus Archontis anno *Paedotriba* fuisse dicitur *perpetuus Epictetus Philerotis Sphettius*, ut in Sponiano Marmore apparet, quod opportunius alibi exhibui [2]. Itaque, quum in nostro Marmore inter *Sphettios Epictetus Philerotis* occurrat, & *Philotimi* Inscriptio post Hadrianum posita fuerit, ut ex *Hadrianidis* Tribus nomine apparet, fortasse quoque sub Antonino Pio, quum civilis annus a *Boëdromione* mense veluti cardine deducatur, si unus idemque civis utrobique exprimitur, ut ipsa temporum ratio requirit, *Philotimus* Archon *Hicesio*, ceterisque proxime jungendus erit.

Denique, ut ad Prytanes ipsos huic Marmori inscriptos, eorumque *Populos* convertar, *Sphettii*, *Cephalenses*, *Thoricii*, & *Cerameenses* hic ordine veluti Acamantidis Tribus Prytanes recensentur. Ac *Sphettios* quidem, *Thoricios*, & *Cerameenses* in Acamantide Tribu collocatos esse perspicuis Veterum testimoniis innotuerat; quae Marmoris nostri praesidio mire confirmantur; quemadmodum *Cephalenses* eidem adscriptos fuisse non ex Scriptoribus solum, sed ex Sponiano quoque Marmore [3] iampridem innotuit. Quum vero in Populis istis *septemdecim* solum Prytanes occurrant, integerque numerus *quinquaginta* complecteretur, suspicor in Marmore Populorum, ac Prytanum aliorum nomina excidisse, quod facile de Marmoribus aliis conjicere liceat, in quibus integer ille 50. Prytanum numerus desideratur.

VIII.

(1) Tom. II. pag. 199. (2) Tom. II. pag. 182. (3) Pag. 50. Vide Fast. Attic. Tom. I. pag. 167.

VIII.

In alia Columnae parte

Ρουφος Επωνυμος
Θαλλος Διονυσοδωρου Ικετιος Θεογενους
Ιου. Φιρμος Σφηττιος
Αττικος
Ποντικανος Λαμπρου
Ερε. Ασιατικος
Αιλιος Θεοτιμος
Διογενης Θεοφραστου
Διονυσοδωρος Μοσχου
Δειος)
Κα. Λυσανδρος
Αισιτοι
Ιου. Ιεροφαντης
Πο . . Δαδουχος
Πε . . Ιεροκηρυξ
Πε . . επι βωμ . . . . ιο . . . .
Κηρ . . . ε . . κληκκ . . . . νιου Ατιος Αττικος Βησαιευς
Γραμματευς βουλης, και δημου Αινος Συμφορο . . . .
Αντιγραφευς Ω . . . . . κιμαχος Λαμπρευς
Περι το βημα . . . . ταμιακος
Ιεραυλης . . . . Επιγ . . . Ρουφου
Υπογραμματευς . . Διοδοτος
. . . . . δος Ι . . . . . ρε

Rufus *Eponymus* Archon
Thallus Dionysodori *Hicesius Theogenis*
Julius Firmus *Sphettius*
Atticus
Pontianus Lampri
Herennius Asiaticus
Aelius Theotimus
Diogenes Theophrasti
Dionysodorus Moschi
Dius

Caius Lysander
Aesiti
Iulius Hierophanta
Pom. .. Daduchus
P. E .. Sacer Praeco
P. E .. adstans Altari . . . .
Praeco Senatus, ac Populi *Appius Atticus Besaeensis*
Scriba Senatus, & Populi Aenus Symphori
Contra-Scriba O . . . . cimachus Lamprensis
Adstans ad Tribunal . . . . tamiacus
Sacer Tibicen . . Epig. . . Rufi
Pro-Scriba . . . . *Diodotusus*
Praefectus *Thola I* . . . .

Notae in Marmor VIII.

Archontis Eponymi nomen, *Hicesii* nempe *Theogenis* filii *Sphettii*, mutilum hoc Marmor satis illustrat; quum praesertim in illo *Sphettii* nomen, *Hicesii* nimirum *Populus*, exprimatur, qui in superiori Marmore dissimulatur. Ceterum in hoc ipso Marmore, superioris instar, Tribus alicujus Prytanes, ipsorum Populos, tandemque *Aesitos* recensitos fuisse ex superstite Aesitorum titulo, atque nominibus demonstratur. Quandoquidem vero *Acamantidis* Tribus Prytanes, qui Hicesii Archontis anno eo munere functi sunt, in superiori Marmore recensitos esse iam vidimus, Prytanum series huic Marmori inscripta ad Tribum aliam referri debet, quam ignorare nunc cogimur.

Illud autem in Aesitorum serie observari facile poterit quod *Hierophanta* Iou ... *Daduchus* Πο... *Hieroceryx* Πε... vocatur, eademque prorsus *Hierophantae*, *Daduchi* &c. nomina in *Theopompi* Archontis Marmore occurrunt, quod egregie confirmat *Theopompum* ipsum, ac *Hicesium* iisdem fere temporibus imperasse.

IX.

IX.

Athenis

In alio lapide

Επι Διονυσιου Αρχοντος του μετα
Παραμονον, επι της Αιαντιδος ε-
βδομης Πρυτανειας, Ηλαμιος Τιμου-
χου Ραμνουσιος εγραμματευε εν Γα-
μηλιωνος ογδοη ισταμενου, ογδοη της
Πρυτανειας, Βουλη εν βουλευ-
τηριω. Των Προεδρων επεψηφισεν
Στρατοφων Στρατοκλεους Σουνι-
ευς, και οι συνπροεδροι
Εδοξεν και βουλη * — *Sch. βουλαει
Ρησος Αρτεμονος Αλαιευς ειπεν.
Επειδη προσοδον ποιησαμενος προς
την Βουλην Διογνητος εξ Οιου ταμι-
ας ναυκληρων, και εμπορων των φε-
ροντων την Συνοδον του Διος του * — *Sch. το Διοστου
ξενιου εμφανισει τη βουλη βουλεσ * — *Sch. τει βουλει
ται την Συνοδον αναθειναι εικονα γρα- * — *Sch. αθειναι
πτην εν οπλω του εαυτων Προξε-
νου εχειροτονημενου δε κ̧ επι Νικ- * — *Sch. Νικ .. πτου
αρητου επι τον λιμενα Διοδωρου του
Θεοφιλου Αλαιεως, και εν τω αρχειω αυ-
τόυ, καὶ δια ταυτα παρακαλει την βου-
λην επικυρωσαι εαυτω ψηφισμα.
Αγαθη Τυχη. Δεδοχθαι τη Βουλη ετι: * — *Sch. τει βουλει
κι . . εχωτησθαο Διογνητω, και τη Συνοδω γρα-
πτης εικονος εν οπλω Διοδωρου του
Θεοφιλου Αλαιεως, και εν τω αρχειω αυ-
του καθαπερ παρακαλει την Βουλην

Sub Dionysio Archonte, eo qui *post*
Paramonum imperavit, *Acantidis* Tribus

Pry.

Prytania, quae *septima* erat, *Elamius Timu-*
chi Rhamnusius Scriba erat, mensis *Ga-*
melionis octavo die, simulque *octavo*
Prytaniae, *Senatu in Curia* coacto.
Ex Proëdris suffragia rogavit
Stratopho Stratoclis filius *Suni-*
ensis, *& collegae Proëdri*
Placuit etiam Senatui
Rhesus Artemonis filius *Halaeus dixit*:
Quoniam accedens ad
Senatum Diognetus Oeensis Quae-
stor nauclerorum, *& mercatorum ve-*
hentium Synodum Iovis
Hospitalis significat Senatui vel-
le Synodum ponere imaginem pi-
ctam in armamento eorum Hospi-
tis, *etiam constituti* pridem *sub* Archonte *Ni-*
carete super Portum, scilicet *Diodori*
Theophili Halaei, *& in archivo ipsi-*
us; *ac propterea hortatur Sena-*
tum ut confirmet ipsi hoc *Decretum*,
Quod faustum sit, *Placuit Senatui iterato*
concedere honorem *Diogneto*, *& Synodo pi-*
ctae imaginis in armamento Diodori
Theophili Halaei, *&* etiam *in archivo i-*
psius, *sicuti* Diognetus *hortatur Senatum*.

Notae in Marmor IX.

Atheniensis Senatus Decretum, quod eximio Marmori huic inscriptum conspicitur, pluribus certe nominibus insigne censeri debet, quum varios Atheniensis Senatus ritus, solemnia Psephismatum verba, Prytaniarum ordinem, Proëdrorum munera exponat, de quibus apud doctissimos etiam Atticarum rerum interpretes varias omnino sententias circumferri iam vidimus; praesertim vero tres Eponymos Atheniensium Archontes exhibeat, qui nunc primum in lucem prodeuntes Atheniensium Fastis adiungi debent. Itaque singulas Marmoris partes breviter, accurateque explicabo, ut plurima, quae iampridem

dem in Fastis Atticis contra Sigonium, ac Dodvellum ex monimentis aliis ostenderam, perspicuo quoque Marmoris huius testimonio confirmentur; simulque plura, quae hactenus ignota fuerant, clariori quo poterit ordine proferantur.

Atque, ut ab Eponymis Archontibus in Marmore memoratis exordiar, tria ipsorum nomina deprehendisse videor. Etenim primum in ipsa Marmoris fronte legitur decretum illud editum fuisse Ἐπὶ Διονυσίου Ἄρχοντος τοῦ μετὰ Παράμονον *sub Dionysio Archonte, qui post Paramonum* imperavit; ut nempe Dionysius ille a cognominibus aliis, qui subinde in Fastis occurrunt, addito praecessoris nomine, veluti charactere, distingueretur, quod in pluribus monimentis aliis factum conspicitur, ut in Gruteriano lapide reperitur [1], ἐν τῷ ἐπὶ Διονυσίου τοῦ μετὰ Λύκισκον Ἄρχοντος ἐνιαυτῷ *in Dionysii post Lyciscum Archontis anno*. Itaque *Paramonus*, proximoque anno *Dionysius* iste Eponymorum Fastis inscribendus erit. Quandoquidem vero inter alia *Diodori Halaei* merita memoratur quod ille καὶ ἐπὶ Νικαρήτου ἐπὶ τὸν λιμένα ἐχειροτονήμενος *etiam sub Nicareto Portui praefectus electus* fuit, solemnis illa formula, quae centies in Atticis Scriptoribus, ac monimentis aliis occurrit, ἐπὶ Νικαρήτου, non aliud sane, quam Eponymi Archontis nomen significat, cuius Archontis anno Diodorus Atheniensis portus curam, vel Praefecturam suscepit; adeoque *Nicaretus* etiam Archontum Fastis paullo ante *Paramonum* adiungendus erit. Eiusmodi vero Archontum situs, atque aetas nonnisi laxioribus terminis circumscribi poterit, quum nulli propemodum temporis characteres in Marmore reperiantur. Illud unum certo constitui poterit, illustre hoc Marmor post Olymp. CXVIII. exaratum esse, qua *decem* antiquis Atheniensium Tribubus duae aliae, *Antigonis* nempe, ac *Demetrias*, sive, ut postmodum appellatae sunt, *Ptolemais*, atque *Attalis* adiectae fuerant, quum certe in Marmore *duodecim* Prytaniae, adeoque totidem Tribus perspicue memorentur, ut mox ostendetur; idque tamen ante Olymp. CCXXVII. contigisse debuit qua *decimatertia* Tribus, *Adrianis*, eiusque Prytania in Hadriani Caesaris honorem instituta fuit.

Proxime post Archontum duorum nomina *Aeantidis* Tri-

(1) Pag. 319. num. 2.

Tribus nomen occurrit, quae *septimo* loco Prytaniae munere fungeretur, idque *septimo* prorsus civilis anni mense, *Gamelione* nimirum, quo decretum hoc editum fuisse dicitur. Illustre, ac indubium Marmoris huius testimonium manifestissime ostendit civilis anni cardinem adhuc in Hecatombaeonis mensis initio constitutum fuisse, atque Atheniensium Tribuum seriem in obeundo *Prytaniae* munere variabilem, unique sortis arbitrio singulis annis commissam fuisse; quum Aeantis illa, quae Demosthenis aetate Scirophorione mense, adeoque *decimo* loco imperavit (1), hic *septimo* demum loco Gamelione mense praefuisse dicatur. Neque vero Prytaniae solum, aut Tribus ordo, vel situs exprimitur, verum etiam Prytaniae mensisque dies hic aperte indicatur, ubi mox dicitur decretum illud Γαμηλιῶνος ὀγδόῃ ἱσταμένου, ὀγδόῃ τῆς Πρυτανείας *Gamelionis octavo* die, itidemque *octavo Prytaniae* editum fuisse. Quo quidem pulcherrimo, atque unico exemplo iam constat quod aucto Tribuum Atheniensium numero Prytaniarum tempus imminutum fuit; adeoque, quum Tribus ipsae post Clisthenis Archontis annum, hoc est 4. Olymp. LXVII. *decem* forent, ipsarum singulae 35. vel 36 diebus Prytaniae munere fungebantur, ut opportune iam demonstravi (2); ubi vero Tribubus ipsis *duae* rursus adiectae fuerant, duodecim Tribuum quaelibet unico mensis spatio imperabat, adeoque mensis ac Prytaniae dies, ipsorumque numerus accuratissime conspirabat. Id ego quidem Etymologi testimonio suaderi posse observavi (3) ubi Scriptor ille diserte ait: Πρυτανεία ἀριθμὸς ἡμερῶν τριάκοντα *Prytania* est *numerus dierum triginta*. Sed insignem illum Etymologi locum, qui magno Scaligero imposuit, vitiatum esse perspicue demonstravi. At nullus in posterum dubitandi locus supererit, quin aucto Tribuum numero Prytaniae tempus 30 dierum spatio circumscribi coeperit, quum id ex nostro Marmore manifestissime confirmetur.

Illud etiam observari poterit, quod sicuti in Marmoribus aliis legitur ἐκκλησίας γενομένης ἐν τῷ θεάτρῳ *concione in Theatro congregata* (4) ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ ἐκκλησιαστηρίῳ *Concione in* Con-

(1) Vid. Fast. Attic. Tom. I. pag. 125. (2) Tom. I. pag. 101. (3) Ibi pag. 102.
(4) Vid. Fast. Attic. Tom. I. pag. 280.

Concionum loco habita (1); ita quoque in nostro dicitur Βȣλῆς ἐν βȣλευτηρίῳ *cum Senatus in* stato *Senatus loco haberetur*: quod & Psephismatis editi locum, & legitimum sanciendi decreti ritum designat. Eiusmodi vero voces a sequentibus seiungendas esse, adeoque voces illas τῶν Προέδρων non ad βȣλευτηρίῳ, sed ad ἐπεψήφισεν referendas esse, licet in Marmore nulla distinctio reperiatur, ex iis inferri, certoque constitui poterit, quae fuse iam protuli ubi decretum aliud a Laërtio conservatum mire implexum, frustraque a doctissimis Viris tentatum exposui (2). Quemadmodum ergo in viciato Laërtii loco ita interpungendum ac legendum ostendi . . . Ἐκκλησίᾳ κυρίᾳ. Τῶν Προέδρων ἐπεψήφιζεν Ἵππων Κρατιςοτέλȣς Ξυμπετεών, καὶ οἱ Συμπρόεδροι, Θράσων Ἀνακαιεὺς εἶπεν... *cum Concio legitima* haberetur. *Ex Proëdris suffragia perrogavit Hippo Cratistotelis filius Xympeteon*, *eiusque collegae Proëdri*, *Thraso Anacaeus dixit*; ita quoque eadem prorsus distinctio in nostro etiam Marmore admitti debet, in quo solemnis illa Psephismatum rogandorum formula iisdem prorsus verbis expressa reperitur. Quinetiam, sicuti ex pulcherrimo Laërtiani Psephismatis exemplo demonstravi quod ἐπεψηφίζειν, hoc est *Suffragia rogare*, *Populum in suffragia mittere*, *ferendi suffragii ius concedere*, non ad Prytanos, aut 7. Proëdros *contribules* ex Prytanibus ipsis electos spectabat, sed ad *novem* Proëdros alios tunc sortito ex novem Tribubus aliis selectos spectasse debuit, quod Hippon ille *Xympeteon* in *Cecropide*, non in *Acamantide* Tribu tunc Prytaniae munus obeunte, censeretur; ita Marmoris nostri praesidio discrimen illud Sigonio, Petavio, Dodvello, ceterisque incompertum illustrius confirmatur, cum Stratophon Proëdrus, qui suffragia perrogavit, *Suniensis* foret, adeoque in Leontide, sive Attalide, non vero in Aeantide Tribu censendus esset, quam editi decreti tempore Prytaniae munus obiisse vidimus. Denique, sicuti apud Laërtium legem rogasse dicitur Thraso *Anacaeus* in Hippothoontide Tribu collocatus, ita quoque hic dicitur psephisma proposuisse Rhesus *Halaeus*, qui non ad *Aeantidem* Prytaniae titulo tunc exornatam, sed ad Cecropidem, vel Aegeidem Tribum spectabat; adeoque utrobique

(1) Ibi pag. 283. (2) Tom. I. pag. 283.

civis ille, qui sententiae, vel decreti ferendi auctor fuit, ex alia Tribu Prytaniae muneris tunc experte selectus fuit. Illud unum in nostro Marmore, veluti discrimen, occurrit, quod ante Rhesi legem rogantis nomen voces illae exarantur Ἔδοξεν καὶ βουλῇ *Placuit etiam Senatui*, quae certe voces, aut formula in decretis aliis omittitur.

Quandoquidem vero Rhesus, ut honores Diodoro Theophili filio Halaeo decretos ab ipso quoque Senatu impetret, Senatui exponit Diodorum ipsum Πρόξενον *hospitem* fuisse *Synodi Iovis Hospitalis*, eosque honores a Synodo iam decretos fuisse, Synodique mentem Senatui expositam esse a *Diogneto Oëensi*, qui *Quaestor* erat *Mercatorum*, *ac Naucle-rorum Synodum* ipsam *ferentium*, diligentius inquiri debet quid hoc *Synodi* nomine intelligatur, quive fuerint Mercatores illi, qui *Iovis Hospitalis Synodum*, sive Coetum *adveherent*. Ac Iovis quidem *Xenii*, vel *Hospitalis* nomen saepissime in Monimentis aliis occurrit, quum Iupiter ipse hospitii custos, hospitalis iuris vindex a Veteribus haberetur, ut ait Virgilius. (1)

Iupiter, hospitibus nam te dare iura loquuntur;

eiusque imago in hospitali tessera insculpi consueverit, unde Carthaginiensis Hanno apud Plautum (2) sese ab Agorastocle hospitii iure recipiendum asserens, ait,

Deum hospitalem, ac tesseram mecum fero.

Ita quoque Cicero (3) *Iovis Hospitalis* nomen expressit, qui ab Ovidio tamen *Iupiter Hospes* vocatur, quum ait (4).

Ante fores horum stabat Iovis hospitis ara;

Iovemque *Xenium* a Tibarenis Scythiae populis eximio cultu honoratum fuisse Apollonius (5) testatur. Plutarchus (6) asserit quod Ξενίυ Διὸς πολλαὶ τιμαὶ ϗ μέγαλαί ἐςιν *Hospitali Iovi multi, magnique honores deferuntur*; sicuti Pausania (7) teste Ζεὺς Ξένιος, ϗ Ἀθηνᾶ ξενία *Iupiter Hospitalis*, ac *Minerva Hospitalis*, eorum nempe simulacra, in *Phiditiorum* lo-

co.

(1) Aeneid. I. ver. 735. (2) In Poen. Act. V. scen. 2. ver. 87. (3) Orat. pro Deiotaro. (4) Metamor. Libr. X. (5) Argonaut. Libr. II. (6) Libr. de Exil. (7) Lacon. c. 11.

co, ubi hoſpites conviviis excipiebantur, Lacedaemone excitata fuerant; atque ibi facile publica hoſpitii iura cum exteris ſanciri conſueverant, ut Lacones in Olympii Iovis templo Apollonium ξένον παρὰ τῷ Διὶ ἐποιοῦντο *hoſpitem coram Iove fecerunt* (1). Quis tamen *hoſpitem*, aut *hoſpitalem Iovem* Athenis etiam honoratum eſſe noverat; aut ubi *Synodus*, civiumque Coetus hoſpitali Iovi ſacer affulſit; aut denique Coetum hunc a mercatoribus, & naucleris alicunde advectum eſſe quis viderat? quae tamen omnia in pulcherrimo hoc Marmore memorantur.

Quamvis tamen haec omnia, ac peculiaris ille Athenienſium Coetus ex hoc uno Marmore repente nobis affulgeat, aliarum tamen Gentium exemplo id exponi, vel illuſtrari facile poterit, apud quas ſacri Coetus illi, Conventus, aut Synodi nobis occurrunt. Ita *Synbodus Apollinis* in Gruteriano (2) lapide memoratur; alibi (3) Σύνοδος τῶν Μυστῶν *Synodus Myſtarum* legitur; alibi (4) Ἱερὰ τάξις Παιανιστῶν *Sacer Ordo Paeaniſtarum*; alibi (5) denique Σύνοδος ξυστικὴ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα Ἀθλήτων *Synodus xyſtica Athletarum Herculanorum* apud Gruterum ipſum habetur. Ita quoque, ut ex Sherardi Schedis exemplum aliud hic proferam (6), in iis ἡ Ὀλυμπικὴ Σύνοδος τῶν ἀπὸ τῆς οἰκουμένης Ἱερονικῶν *Olympica Synodus Hieronicarum, qui ubique terrarum vicerunt*; atque in Cl. Maffeii Schedis haec alia Epigraphe reperitur:

Οι περι τον Διονυσον τεχνιται
Πισανδρον απο γενυς των αυτων
ευεργετην, κ̀ ιερεα της Συνοδυ
Διονυσω

Artifices in Bacchi Sacris operantes
Piſandrum iam inde a maioribus ipſorum
benefactorem, & Sacerdotem Synodi
Baccho commendant;

denique inter ineditas Chiſulli Inſcriptiones Smyrnenſis quaedam habetur, in qua ἡ Σύνοδος τῆς Θεοῦ Μυστῶν *Synodus Myſtarum Deae* memoratur.

f. 2 Ita-

(1) Philoſtr. in Vita Lib. IV. c. 31. (2) Pag. 330. num. 3 (3) Pag. 309. num. 1. (4) Pag. 314. nu. 2. (5) Pag. 315. num. 4. (6) Epiſt. ad Magliab. Tom. III. pag. 355.

Itaque, ficuti in variis iis Vrbibus *Apollini*, *Myftarum* *Paeaniftarum*, *Herculis*, *Hieronicarum*, & *Bacchi* Synodi, five Conventus habebantur, ita quoque alicubi, vel Athenis ipfis *Iovis Hofpitalis Synodus* haberi potuit.

Quandoquidem vero Synodus illa a naucleris & mercatoribus tranfvecta dicitur, atque Diodorus ille Athenienfis *Synodi hofpes* vocatur, fufpicari quis poffet cives illos, ex quibus haec Synodus conftabat, non Athenienfes, fed exteros fuiffe; ut quemadmodum nempe in Panathenaeis Feftis ex variis Vrbibus *Theori* publice Athenas mittebantur, qui Minervae facris adeffent, ita quoque in *Diafiis* Iovi confecratis ab Vrbe quadam *Iovis Hofpitalis* Synodus Athenas mitteretur. Verum, quum ipfe quoque Synodi Quaeftor Athenienfis effet, facilius exiftimo cives omnes, ex quibus Synodus illa conflata fuit, Athenienfes fuiffe; eamque Synodum non alio, quam Delum, a naucleris tranfvectam fuiffe. Etenim perfpicuo Tucydidis [1] teftimonio demonftratur quod *ἦν μεγάλη ξύνοδος, ϗ ἑορτὴ ἐν τῷ Δήλῳ . . τὰς χορὺς οἱ νησιῶσαι, ϗ οἱ Ἀθηναῖοι μεθ' ἱερῶν ἔπεμπον ingens conventus, & celebritas erat in Delo . . infularum accolae, & Athenienfes choros cum facris eo mittebant*; quemadmodum Heliodorus [2] afferit ex Ephefo in Delum non modo *Dianae*, fed *Apollinis* etiam Sacerdotem theoriam, ac facrificia vexiffe. Ergo facile Conventus ille, vel *Synodus Iovis hofpitalis*, quae Athenis inftituta fuerat, quotannis Delum concedere confueverat; ut proinde ibi a Diodoro Halaeo, Athenienfi Delioque cive hofpitio excipi potuerit. Ita nimirum facile intelligi, exponique poterit tum Synodi Quaeftorem, tum Synodi hofpitem Athenienfes fuiffe, quum Deli cives Athenienfes effent, Atticaeque Populis infcripti; praefertim vero intelligi poterit cur honores hofpiti a Synodo decreti ab Athenienfi Senatu confirmari debuerint: quod aegre explicari profecto poffet fi mercatores illi, naucleri, ac Synodus ipfa ad Vrbem aliam referendi forent, cuius arbitrio imperioque honores eiufmodi concedendi poteftas unice commiffa fuiffet; neque naucleri & Quaeftor decretum illud ab Athenienfi Senatu, extera nimirum Republica, confirmari poftulaffet.

Quod

(1) Lib. III. (2) In Aethiop. Lib. I.

Quod vero Synodi voluntate, ac Senatus consensu pictam Diodori imaginem ἐν ὅπλῳ collocandam, sive pingendam esse mox dicitur, obscurum plane sensum hic efficit, quum nitide, certoque definiri vix possit quid ὅπλυ nomine designetur, quove in loco imago illa pingenda, vel collocanda fuerit. Si quidpiam tamen in tanto veterum Scriptorum silentio coniicere hic liceat, suspicor hic ὅπλυ voce quamdam navis partem, praesertim vero velum aliquod exprimi in quo mercatores illi, & naucleri, sive Synodus ab iis vecta hospitis imaginem pingere voluerint. Etenim Pollux [1], cum varia nauticorum instrumentorum genera accuratissime memorasset, subdit haec omnia communi ὅπλυ voce designari: Τὰ δὲ σύμπαντα σκεύη ὅπλα καλεῖται *haec autem instrumenta omnia ὅπλα arma vocantur*; quemadmodum sane Latini quoque singula ad naves spectantia communi voce *armamenta* vocarunt, ac Hesychius Homero, Hippocrate, aliisque vadibus, nauticos etiam *rudentes* ὅπλα *arma* vocavit. Itaque velum ipsum navis σκέυος vocatur; ut in Actis Apostolorum [2] σκεύη πλοίυ navis vela dicuntur, communique & ambiguo σκέυους nomine singulas navis partes, ac vela ipsa designari perspicuo Xenophontis testimonio Pollux ostendit [3]: σκεύη τριηρικὰ, καὶ σκεύη ναυτικὰ, ἐφ' ὧν ὁ Ξενοφῶν σκεύη ξύλινα, καὶ κρεμαστὰ *instrumenta triremis, instrumenta nautica, de quibus Xenophon ait instrumenta lignea, instrumenta suspensa*. Quod si voces illae σκεύη, atque ὅπλα instrumenta singula nautica, atque ipsa quoque *vela suspensa* complectuntur, quid verisimilius asseri hic poterit, quam ὅπλυ nomine *velum* designari, adeoque Diodori imaginem in ipso navis velo pingendam esse? Ac certe quidem in navium velis, ratiumque partibus Deorum, aliarumque etiam rerum imagines pingi consuevisse plurimis Veterum testimoniis erudimur, e quibus aperte colligitur inter imagines ipsas discrimen illud haberi, ut aliae quidem *tutela*, aliae vero παράσημον, aut *signum* vocarentur; quorum utrumque expressit Ovidius [4]

Est mihi, sitque precor, flavae tutela Minervae
Navis & a picta casside nomen habet.

Si-

(1) Lib. I. c. 9. seg. 94. (2) Cap. 27. ver. ... (3) Lib. X. c. 1. seg. 13. (4) Trist. Lib. I. eleg. 9.

Siquidem *tutelae* nomine Numinis illius imago vocata fuit, cuius curae, tutelae, praesidioque navis ipsa commissa vel commendata fuerat; *signum* vero dicebatur quaecumque effigies aut imago, quae veluti symbolum, ac ornamentum adiungi consueverat, ut ratis una ab alia distingueretur, atque ab illo navis ipsum quoque nomen plerumque sortiretur. Itaque facile suspicari possumus a naucleris ipsis, aut a sacro civium coetu Diodori veluti *publici hospitis* imaginem minori cuidam ratis velo appingi potuisse; ut proinde effigies illa *ἐν ὅπλῳ*, in ea scilicet navis parte, vel instrumento nautico expressa foret, quae pingendae imagini aptior videbatur. Altera vero Diodori ipsius imago, quae *ἐν τῷ ἀρχείῳ* pingenda decernitur, eo in loco effingenda fuerat, in quo Diodorus ipse vel publica Synodi monimenta servare, vel munere suo perfungi, vel Synodum hospitio excipere consueverat, quum utrumque graeca voce *ἀρχείῳ* intelligi, exprimique possit.

Ceterum ex hoc quoque Psephismate perspicue apparet honores civibus aliis decretos tum demum ratos atque legitimos haberi consuevisse cum publica Senatus auctoritas, atque consensus accessisset; quod, ut innumera id genus exempla omittam, ex illustri Deliorum exemplo demonstratur [1]; in quo diserte legitur tum demum Deliorum Decretum ratum fuisse cum illud Athenis etiam *ἐπεψηφίσθη*. Itaque Diognetus hic postulat hortaturque Senatum *ἐπικύρωσαι confirmare* Decretum, quod a Synodo scitum fuerat; ac Senatus ipse Synodi, & Diogneti votis annuens *Diogneto, ac Synodo pictae imaginis* honorem Diodoro concessum confirmat. Itaque in 25. versu ubi depravate, nulloque sensu legitur *επιχ .... εχωτησθαρ* rescribendum existimo *ἐπισυγχωρεῖσθαι*, sive *ἐπιπαραχωρεῖσθαι iterato concedere*; id enim & verborum contextus, & graecarum vocum sensus postulat, ac ipsi quoque superstites literarum ductus facile admittunt, quum praesertim exscriptor ubique fere ubi character H vel exaratus, vel exarandus erat in Marmore, characteres EI substituerit, ut in margine observavi. Certe in simillimo Deliorum Decreto, Atheniensis Populus rogatur *συνεπιχωρῆσαι τοῖς ἐπιψηφισμένοις*, honores scilicet Eubulo cuidam a De-

(1) Vid. Fast. Attic. Tom. I. pag. 283.

Deliis decretos ratos facere, iteratoque concedere, ut proinde solemnis illa Psephismatum formula hoc etiam loci restitui debeat.

X.

Athenis

Ο Δημος

Βασιλεα Αριοβαρζανην ευσεβη Φιλο-
ρωμαιον τον εκ βασιλεως Αριοβαρζα-
νου Φιλοπατορος, και βασιλισσης Αθη-
ναιδος Φιλοστοργου τον εαυτου ευ-
εργετην ανεθηκεν.

Populus

Regem Ariobarzanem Pium Phi-
loromaeum regis Ariobarza-
nis Philopatoris, & reginae Athe-
naidis Philostorgi filium, *& suum be-*
nefactorem dicavit.

Notae in Marmor X.

Hactenus in iis Marmoribus, quae superioribus locis exhibui, domestica fere Atheniensis Populi monimenta contemplati iam sumus, quum in iis Atheniensium mensium seriem, Tribuum ordinem, Populorum nomina, Eponymos demum Archontes aliquot inspexerimus, qui Scriptoribus omnibus ignorati nunc primum e tenebris affulsere, aliorumque Fastis adiungi debent. Nunc autem extera, sive potius exterarum Gentium monimenta nobis occurrunt; quum brevis, & elegans haec Inscriptio statuae cuiusdam, ut videtur, basi insculpta *Ariobarzanem regem Ariobarzanis alterius regis*, *atque Athenaidis reginae filium* nobis exhibeat, quem Atheniensis Populus statuae, tituloque honore decoravit.

Quam-

Quamvis autem Inscriptio brevissima sit, plurima tamen complectitur, ex quibus variis Historiae capitibus uberrima lux affundatur; atque nonnulla, quae hactenus incomperta, vel minus accurate a Scriptoribus, atque Interpretibus exposita sunt, perspicue exinde, nitideque demonstrantur.

Atque, ut ab ipso regis nomine exordiar, licet in Marmore ipsius regnum, aut Provincia minime exprimatur, nullus hic tamen ambigendi locus esse unquam poterit, quin *Ariobarzanes* ille ad *Cappadociam* spectaverit, quum frequentissime in Graeca, Latinaque Historia *Ariobarzanes* Cappadociae reges occurrant. Ex pluribus tamen, qui hoc ipso nomine sunt appellati, aliquem solum in Marmore designari, qui post Mithridatici belli tempora, sive post Olympiadem CLXXI. imperaverit, ex solo ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΝ titulo deprehendi poterit, qui antiquioribus aliis adscribi, vel convenire non poterat. At, ne coniecturis, & argumentis aliis hic immorer, patris, matrisque etiam nomen manifestissime ostendit Epigraphem hanc ad Ariobarzanem illum spectare, qui anno 4. Olymp. CLXXIX. Vrb. Con. 692. Ariobarzani patri adhuc superstiti in Cappadociae regno successit.

Etenim extincta iam *Ariarathum* familia, quae diu Cappadociae regnum tenuerat, Mithridate Pontico, simulque Nicomede Bithyno rege de Cappadociae regno contendentibus (1), *Senatus* Romanus *Mithridati Cappadociam, & Nicomedi Paphlagoniam ademit, uterque Populus libertate donatus est. Sed Cappadoces munus libertatis abnuentes negant vivere Gentem sine rege posse. Atque ita rex illis a Senatu Ariobarzanes constituitur*. Quum vero Ariobarzanes a Mithridate, moxque etiam a Tigrane Mithridatis genero expulsus esset (2), a Sylla Ciliciae Propraetore restitutus est anno V. C. 660. quamvis iterum regno pulsus fuerit; ut proinde Cicero Maniliam legem anno V. C. 688. defendens dixerit (3) *regno expulsus est Ariobarzanes Socius Populi Romani, & Amicus*, adeoque Pompeium contra Mithridatem mittendum suaserit, qui regnum Ariobarzani restitueret.

Ita-

(1) Iustin. Lib. XXXVIII. c. 2. Strabo Lib. XII. p. 540. (2) Plutar. in Sylla. (3) Pro lege Manil. c. 5.

Itaque, quum Ariobarzanes iste *socius, & amicus Populi Romani* dicatur, suspicari quis posset ipsum in nostro Marmore memorari. Sed Ariobarzanes ipse, qui Ariarathi in Cappadociae regno successit, *Philopater* quidem in nostro Marmore appellatur, sed *regis* filius esse non poterat, regnumque non *paternum*, neque haereditario iure sibi debitum, sed liberis Cappadocum suffragiis, ac Senatus Romani munere concessum obtinuit, ergo Epigraphe non de seniori Ariobarzane, sed de eius filio, vel successore intelligi profecto debet. Ac certe quidem quod Ariobarzanes iste filium, regnique successorem habuerit, perspicue ostendit Valerius Maximus [1], qui diserte memorat Ariobarzanem coram Pompeio Magno Cappadociae regnum Pompeii auspicio recuperatum sponte filio concessisse, filiumque ipsum fere reluctantem Pompeii monitu atque auctoritate regiam demum sedem occupasse.

Eiusmodi vero Ariobarzanis regis filium, ac successorem eodem ipso *Ariobarzanis* nomine vocatum esse ex variis Ciceronis locis invicem collatis aperte colligitur. Etenim Cicero [2] in Epistola quadam, quam anno V. C. 705. exaravit, ait: *Ariarathes Ariobarzanis filius Romam venit. Vult, opinor, regnum aliquod emere a Caesare; nam, quo modo nunc est, pedem ubi ponat, in suo non habet*. At in Epistola [3], quam Ciliciae Proconsul, anno Vrb. Cond. 702. scripsit, asserit se *Regem Ariobarzanem Euseben Philoromaeum* defendisse, eiusque Ariobarzanis *amantissimum fratrem Ariarathem* fuisse dicit. Ergo Ariobarzanis senioris filius, ac successor a Pompeio constitutus, atque a Cicerone servatus non alio, quam paterno *Ariobarzanis* nomine, vocabatur. Itaque id optime quidem Goltzius [4], Nonnius, Patinus [5], Begerus [6], aliique plurimi, qui quum in Ariobarzanum Nummis perspicuam oris varietatem observassent, atque Ariobarzanem a Cicerone servatum ab altero distinguendum esse intelligerent, qui Mithridatico bello floruerat, hunc Ariobarzanem I., illum II. vocarunt, ipsumque senioris successorem dixere; id vero minus felici-

(1) Lib. V. c. 7. (2) Ad Attic. Lib. XIII. ep. 2. (3) Ad Famil. Lib. XV. ep. 2. 4. & ad Attic Lib. V. ep. 20. (4) Graec. Num. (5) In Thesaur. (6) Thesaur. Tom. III. pag. 12.

ter accurateque quod Ariobarzanem II. primi *filium* fuisse coniectura solum, non vero ullo Veterum testimonio confirmarunt, quod tamen perspicua Ciceronis auctoritate praestari tunc poterat, nuncque illustrius adhuc ex nostro Marmore apparet ubi *rex Ariobarzanes* alterius *Ariobarzanis regis*, & *Athenaidis reginae filius* asseritur.

Exinde vero pulcherrimus Ciceronis locus mire illustrari iam poterit, qui hactenus ambiguus, & obscurus erat; sicuti vicissim ex Cicerone maximus Marmori nostro splendor accedet. Cicero Ciliciae Proconsul magnifice memorans quae in Cappadocia gesserat, ait (1) *regem Ariobarzanem praesentibus insidiis liberavi; neque solum ei saluti fui, sed etiam curavi ut cum auctoritate regnaret. Metram, & Athenaeum importunitate Athenaidis exilio multatos maxima apud regem autoritate, gratiaque constitui*. Manutius Ciceronis interpres ambigit an *Athenaidis* nomen *Civitatem*, an *mulierem* significet; quumque *Athenaidis* mulieris nomen in Romano Lapide observasset, subdit: *malo nomen esse mulieris, quam civitatis, ut regis uxor, materve fuerit; nam importunitate aptius de muliere dici puto, quam de civitate*. Sed ambages omnis Marmoris nostri praesidio dirimitur, in quo *Athenais* illa *Ariobarzanis I.* uxor, *Ariobarzanis II.* mater asseritur; quumque Ariobarzanes I. Cicerone teste (2) *acerbissimo casu* insidiis nempe, ac fraudibus, interemptus esset, perspicue apparet Athenaidem marito superstitem fuisse, plurimumque apud Ariobarzanem filium *importunitate* potuisse. Itaque, si patris, matrisque nomen, quod in Marmore exprimitur, non alteri, quam Ariobarzani II. convenire potest, ut perspicuis eiusmodi Ciceronis testimoniis demonstratur, dubitari non potest, quod Marmor ipsum ad Ariobarzanem II. unice spectasse debeat.

Hoc ipsum ex Εὐσεβοῦς, ac Φιλορωμαίου titulis Marmori inscriptis aperte deduci potest. Etenim, ut antea vidimus, Cicero quoque Ariobarzanem regem Ariobarzanis, & Athenaidis filium, ac Ariarathis fratrem EVSEBEN, & PHILOROMAEVM appellat; perinde quasi tituli, ac voces illae Ariobarzanem hunc veluti characteres distinguerent. Ergo, quum eadem prorsus nomina, titulique in Marmore

(1) Ad Famil. Lib. XV. ep. 4. (2) Ibi epist. 2.

more obferventur, unus idemque rex utrobique defignabitur. Quinetiam Vrfinus [1] afferit argenteum Nummum fibi confpectum effe, in quo legebatur ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ, uterque nempe titulus ille exprimebatur; quamvis in tribus Nummis *Ariobarzanis* nomine infcriptis apud Gesnerum folum *Philoromaei* nomen occurrat. Atque eiufmodi quidem Nummos Gefnerus ita collocat, ut priores duo, in quibus una eademque facies confpicitur, ad Ariobarzanem I., tertius autem alio vultu infignis ad II. fpectaverit. Spanhemius [2] tamen, & Begerus primos ad Ariobarzanem noftrum revocaverit, qui in adverfa unius parte *curuli fedi* fibi a patre, & Pompeio deftinata infidens confpicitur. In eo tamen Begerus ipfe hic fallitur quod Nummos omnes ad unum eumdemque Ariobarzanem II. referendos effe arbitratur, quod nimirum ipfe Φιλορωμαίυ titulum a filio, non a patre, ufurpatum effe putaverit, adeoque Patinum reprehendat, qui Ariobarzanem I *Philoromaeum* vocatum fuiffe dixerat [3]. Etenim, ut obfervavi, in Nummis ipfis maxima qnidem oris varietas, fed unus tamen, idemque Φιλορωμαίυ titulus reperitur; quemadmodum Ariobarzanem etiam patrem *Populi Romani focium*, & *Amicum* appellatum effe iam vidimus.

Quemadmodum vero Athenienfe Marmor Ariobarzanis II. patri adfcribi non poffe demonftravimus, ita facile oftendi poterit Ariobarzani cuidam III. hoc eft Ariobarzanis II. *filio*, vel fucceffori, tribui non poffe. Etenim, quum Caefare interempto, Brutus, & Caffius contra Antonium, & Octavium Caefarem de imperio certarent, *Caffius equites in Cappadociam praemifit, qui Ariobarzanem nihil tale metuentem quafi infidias olim fibi praeftruxiffet, oppreffere, pecuniamque eius plurimam, omnemque alium apparatum ad eum adduxere* [4]. Itaque anno V. C. 712. Ariobarzanes II. imperio vitaque privatus fuit; quumque ipfi Ariarathes frater fuccefferit, Ariobarzanes alius inter Cappadociae reges admitti non poterit, cum Archelaus Ariarathis huius fucceffor *quinquagefimo* regni anno Romae moriens anno V. C. 770. regnum ipfum, Dione [5] ac Iornande [6] tefte Populo

(1) Ad Epift. Cic. 2. Lib. XV. Famil. (2) De Praeft. Numif. Difs. VIII. num. 4. (3) Tom. III. pag. 13. (4) Appian. Civil. Lib. IV. (5) Lib. LVII. p. 704. (6) Lib. I.

lo Romano reliquerit, adeoque Cappadocum regnum in Provinciae formam redactum fuerit, quod ipsa quoque Caesaris aetate inceptum, illudque a Praetoribus administratum fuisse scribit Appianus [1]. Certe Iornandes ipse testatur, quod Cappadoces *magnam civitatem suam Mazacam in honorem Caesaris Caesaream appellaverunt*; quemadmodum Strabo metropolim illam non modo *Mazacam*, verum etiam *Eusebiam* vocatam fuisse memorat [2] cognomine, opinor, ab Ariobarzane II. *Eusebe* ipsi imposito; quemadmodum *Caesareae* nomen vel a Iulio Caesare profluxit, ut Appianus innuere videtur; & Constantinus [3] asserit; vel ab Augusto, ut Hieronymus [4]; vel a Tiberio, ut Suidas [5], & Eusebius [6], vel denique a Claudio, ut longe verisimilius Sozomenus [7], & Cassiodorius [8] existimarunt. Certe Strabo, qui Tiberio imperante vixerat, & gente Cappadox fuit, Mazacam aetate sua *Eusebiam* quoque appellatam fuisse scribit, nihilque tamen de alio *Caesareae* nomine adiecit: quod argumento esse debet nondum Strabonis, ac Tiberii aetate tertium illud Urbi nomen inditum fuisse.

Ceterum, ne quidpiam dissimulem, corrigendam obiter Begeri, aliorumque sententiam existimo, qui *Ariarathem* Ariobarzanis I. filium Ariobarzani II. fratri suo in Cappadociae regno successisse putant; quippe qui viderim Ariarathem ipsum fratre adhuc superstite Cappadociae imperio potitum fuisse. Etenim Hirtius [9] iter describens, quo Caesar anno V. C. 707. Pompeio iam defuncto, adversus Pharnacem suscepit, asserit illum in Cappadociam venisse, tum subdit: *fratrem autem Ariobarzanis Ariarathem, ne aut regni haereditas Ariarathem sollicitaret, aut haeres regni terreret, Ariobarzani attribuit, qui sub eius imperio, ac ditione esset.* Ergo, quum Ariobarzanes Dione [10] teste anno V. C. 712. a Cassio interemptus fuerit, perspicue apparet Ariarathem fratri superstiti veluti imperii Collegam destinatum fuisse. Itaque corrigendus hic obiter Appiani [11] locus, in quo Scriptor

(1) In Mithrid. vid. Strabo. XII. pag. 534. (2) Strab. XII. pag. 537. & Plin. VI. c. 3. (3) Lib. I. Them. 11. (4) Chr. (5) In Καισαρεια. (6) Chron. Vid. Scal. pag. 184. (7) Lib. V. c. 2. (8) Hist. Trip. VI. c. 2. (9) De Bello Alexandr. (10) Lib. XLVII. pag. 395. (11) Bell. Civ. Lib. II.

pior ille reges enumerans, qui anno V. C. 706. in Pharsalio bello contra Caesarem, Pompeio opem tulerant, inter illos *Ariarathem Cappadociae regem* diserte memorat; quum tamen Ariarathes ipse nonnisi proximo demum anno imperium susceperit; idemque Caesar reges ipsos enumerans dixerit [1], *Delectorum equitum sexcentos Gallos Deiotarus adduxerat, quingentos Ariobarzanes Cappadocia*. Hinc in Appiani textu *Ariobarzanis*, non *Ariarathis*, nomen exarandum erit; quum praesertim Ariobarzanes ipse Caesarem in bello contra Pharnacem invisse dicatur [2]; atque Ariarathes ab anno solum V. C. 707 regis titulo sit decoratus, occisoque fratri successerit anno 712. ad annum usque V. C. 719. quo Antonius *Cappadociae regem*, *eiecto Ariarathe*, *Archelaum ab Archelais*, qui contra Romanis bellum gesserant, oriundum instituerit [3]. Corrigendus etiam, aut certe explicandus Strabonis [4] locus, qui, quum Ariobarzanem a Cappadocibus in regem electum esse dixisset, subdit εἰς τριγένειαν δὲ προελθόντας τοῦ γένους ἐξέλιπε. Κατεστάθη δ' ὁ Ἀρχέλαος οὐδὲν προσήκων αὐτοῖς, Ἀντωνίου καταστήσαντος: *in tertia stirpe genus defecit. Exinde Archelaus ab Antonio rex est constitutus nulla propinquitate eam familiam attingens*. Etenim, si rite calculus ineatur, non in *tertiam*, sed in *secundam* solum generationem Cappadociae regnum in Ariobarzanis familia processit, quum Ariarathes ipsorum regum postremus Ariobarzanis II. frater, non filius esset; adeoque *tres* quidem reges, non vero *tres* regum generationes in ea familia numerentur.

Ceterum ex Ariobarzanis II. aetate perspicuis adeo characteribus, Veterumque testimoniis demonstrata, vera ipsius effigies, verique Nummi distingui debent; ut ipsi nempe unicus ille adscribatur, qui ex Haymo a Gesnero num. 11. profertur; duo vero praecedentes ex Goltzio deprompti, quorum alter a Begero quoque exhibetur, ad Ariobarzanem I. referri debeant, quamvis Begerus hunc Ariobarzani II. concesserit. Coniecturam hanc opinionemque, quae mihi pridem insederat, characteribus ΓΑ confirmari posse putaverim, qui in adversa Nummi facie, dextraque areae par-

(1) De Bel. Civ. Lib. III. c. 4. (2) Dio Lib. XLII. pag. 232. (3) Lib. XLIX. pag. 469. (4) Lib. XII. pag. 540.

parte conspiciuntur, ac numeralium notarum instar, regni annos designant; adeoque ita refingi, corrigique debent, ut in iis ΓΑ numerus habeatur, quo *tricesimus tertius* regni annus perspicue designaretur. Si id ego rite coniecerim, Nummus ille a Goltzio, & Begero prolatus, itidemque Nummus alter, qui eadem regis imagine insignitur, ad Ariobarzanem II. cum Begero, & Spanhemio referri non poterit, qui vix *vicesimum* regni annum expleverat; optime vero Ariobarzani I. concedi poterunt, qui anno V. C. 660. in regnum a Sylla restitutus *duos ac triginta* solus in regno annos exegerat antequam regnum anno V. C. 692. filio concederet; ideoque *tricesimum tertium* ab initio regno annum certissime superavit. Si cui tamen characteres illi non numerales temporis notae, sed vocis compendia videantur, qua urbs illa, vel regio designetur, in qua Nummi cusi fuerint, is facile in Cappadocia *Gazuriam*, *Gazelum*, *Gangren* oppida a Plinio (1) memorata, simulque *Gazacenam*, & *Garsauritidem* regionem eidem Plinio, ac Straboni (2) celebratam inveniet, ad quam Ariobarzanis Nummi, adeoque characteres illi, vel notae referantur. Qui Nummos ipsos, & characteres iis inscriptos accuratius explorare poterit, facile definiet an ibi urbis, gentisve nomen, an regni potius anni designentur, adeoque Nummi ipsi ad Ariobarzanem II. referri debeant. Illud unum ex Ariobarzanis II. aetate iam definita perspicue apparet quod Marmoris nostri aetas ita circumscribi poterit, ut illud inter annos V. C. 692. & 712. exaratum censeri debeat, eo nempe temporis spatio, quo Ariobarzanes II. in Cappadocia imperavit; quumque iam inde ab anno V. C. 703. ut ex Ciceronis epistola apparet, Ariobarzanes ipse *Eusebii*, ac *Philoromaei* titulos adeptus esset, ac utrumque vel ipso regni initio obtinuisse videatur, Marmor ipsum ad eadem regni suscepti tempora spectaverit.

Qua vero de caussa, quibusve beneficiis Athenienses ab Ariobarzane II. obstricti, hoc memoris, gratique animi monumentum excitaverint, divinare vix possumus. Fortasse tamen Athenienses, qui Mithridatici belli tempore Mithri-

(1) Lib. VI. c. 2. & 3. (2) Lib. XII. pag. 534. & 540.

thridati adhaeserant [1], cum Pompeio victore, Ariobarzanis sequestris opera, in Romanorum gratiam rediere; pristinamque libertatem, novarumque Provinciarum accessionem obtinuere. Ita quoque cum Athenienses ipsi, Ariobarzanis instar, in Pharsalico bello Pompeii partes sequuti essent; eoque interempto, a Q. Fusio Caleno Caesaris Duce superati forent, a Caesare veniam, atque amicitiam impetrarunt [2], idque fortasse Ariobarzane Caesaris amico, ac socio pro Atheniensibus exorante. At fieri etiam potuit ut Ariobarzanes donis, largitionibus, editisque Ludis, aut Festis publice de Atheniensi Populo bene mereri voluerit: quippequi divitiis, regiisque opibus abundaret, quas Cassius Ariobarzane occiso diripuit, ut superius est observatum. Hinc temere prorsus, & inconsulto Middletonius, qui Ciceronis Vitam nuper conscripsit, Horatii [3] versum

Mancipiis locuples eget aeris Cappadocum rex

ad Ariobarzanem hunc a Cicerone serviatum revocavit; quum longe commodius de Archelao Cappadociae rege intelligi id possit, qui anno V. C. 719. regnum ab Antonio obtinuit; hoc est 27. annis antequam Horatius e vivis excederet; quum praesertim Horatius ipse ad viventem, non vero defunctum Cappadociae regem, digitum intendere videatur.

Quaecumque vero superiori Marmori opportune explicando jam protuli, alterius etiam Marmoris praesidio confirmari, vel illustrari facile poterunt, cuius apographum jam inde ab anno 1743. Athenis in Gallias transmissum mihi perhumaniter a Cl. Viro Philippo Venuto Patricio Cortonensi communicatum fuerat, qui quum in Gallia versaretur, regiaeque Academiae Burdegalae institutae a Secretis foret eximia eruditionis gloria ibi floruit, moxque Etruriae suae restitutus optima quaeque Disciplinarum studia qua auspicio, qua humanitate, qua praeclaris editis Lucubrationibus ornare pergit. Eiusmodi vero Epigraphe hoc prorsus versuum ordine, ac numero in apographo mihi communicato exhibetur

BA-

(1) Eutrop. Lib III. c. 5. & Plutar. in Sylla. (2) Dio Lib. XLII. pag. 215. (3) Epist. Lib. I. ep. 6. ver. 39.

ΒΑΣΙΛΕΑ ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΝ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑ ΤΟΝ ΕΚ ΒΑΣΙΛΕΟΣ
ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΥ ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣ ΗΣ
ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥ ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΕΣ
ΥΠ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΩΙΔΕΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ *sic*
ΓΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΑΡΚΟΣ ΣΤΑΛΛΙΟΙ ΓΑΙΟΥ ΥΙΟΙ ΚΑΙ
ΜΕΝΑΛΙΠΠΟΣ ΕΑΥΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ

Regem Ariobarzanem Philopatora regis
Ariobarzanis Philo-Romaei, & reginae
Athenaidis Philostorgi filium *constituti*
ab illo super Odei constructionem
Caius, & Marcus Stallii Caii filii, &
Menalippus suum benefactorem honorant

Si brevis, & elegans haec Inscriptio cum superiori conferatur, perspicue apparebit utramque ad Ariobarzanem II postremumque eius nominis Cappadociae regem spectare, quem Ariobarzanis I. atque Athenaidis reginae filium fuisse iam vidimus. Quandoquidem vero *Philopatoris* nomen hic *secundo*, in superiori autem Marmore Ariobarzani *primo* tribuitur, ac vicissim *Philoromaei* titulus, qui superius patri concessus fuerat, hic filio solum adscribitur, dubitari certe non poterit quin uterque titulus ille honoris caussa utrique regi communis foret, adeoque promiscue ab utroque rege adhiberetur; ut proinde solo tituli praesidio Ariobarzanes unus ab alio distingui non possit. Ita propemodum *Philostorgi* nomen, quod in hoc uno Marmore Athenaidi concessum occurrit, ipsius humanitati ac benevolentiae exprimendae usurpatum putaverim, cum nulla fuerit Athenais alia, a qua Ariobarzanis I. coniux *Philostorgi* titulo veluti charactere distingui deberet.

Ceterum ex integra Marmoris serie erudimur quod Ariobarzanes ille auspicio, sumptuque suo Odeum Athenis extruxit, eique operi Caium, & Marcum Caii Stallii filios praefecit, qui una cum Menalippo eius muneris socio Ariobarzani regi tum communi Atheniensium, tum privato ipsorum benefactori titulum hunc fortasse statuae subie-

iectum excitarunt. Ac *Stallii* quidem Romanis civibus accenseri debent, quum *Stallia* gens ex Doniano Marmore [1] comperta iam foret; Menalippus autem facile Cappadox, non Atheniensis fuit, quum ipsius Populus hic omnino dissimuletur, quod fieri certe vix poterat, si Atheniensis civitatis iure donatus foret.

Denique quod Odeum ab Ariobarzane rege hic exstructum dicatur non ita intelligi profecto debet, ut aedificium illud a Cappadociae rege a fundamentis excitatum fuerit, quum Odeum ipsum Pericle curante iampridem ante Olymp. LXXXVII. Athenis exstructum foret [2], eiusque mentio apud Andocidem [3], & Aristophanem [4] occurrat, cuius testimonium opportunius alibi [5] exposui. Sed vetus aedificium illud ab Aristione Atheniensis Vrbis Praefecto tunc temporis incensum fuit cum Sylla anno V. C. 668. sive 3. Olymp. CLXXIII. Athenas obsidebat; ne scilicet hostis Odei trabibus, quas Pericles ex Persicarum navium malis, & antennis construxerat, arci oppugnandae uti posset, ut perspicue diserteque scribit Appianus [6]. Itaque Vitruvius ait quod Odeum ipsum *incensum Mithridatico bello rex Ariobarzanes restituit*. Id vero post annum V. C. 692. sed ante 712. annum contigisse ex Ariobarzanis II. aetate superius constituta deduci poterit; eademque temporis nota, & Ariobarzanis II nomen ceteris adiungi iam poterit, quae de Atheniensis urbis Odeo erudite, copioseque a Meursio [7], tum ex Graecis, tum ex Latinis etiam Scriptoribus collecta fuerant.

XI.

Athenis

in Collegio novo

Θαλην Δωσιθεμ Παμβωταδην
τον Κοσμητην Θ. εφηβος
Δρυαντιανος Καλλιασχρου
Μαραθωνιος

(1) Doni Inscript. pag. 219. n. 227. Murat. pag. 147. n. 1. (2) Plutar. in Pericle Vitruv. Lib. V. c. 9. (3) Orat. XVI. de Myster. (4) Vesp. ver. 1103. (5) Tomo I. pag. 30. (6) Mithridat. (7) Lect. Attic. Lib. IV. c. 28.

Thaletem Dositbei filium *Pambotadem*
Cosmetam Θ *Ephebus*
Dryantianus Callaeschri filius
Marathonius

Notae in Marmor XI.

Nisi plurimum fallor, hic titulus statuae cuidam subiectus fuerat, qua *Dryantianus Callaeschri filius Marathonius Ephebus Thaletem Dositbei filium Pambotadem Cosmetae* munere functum honoravit. Atque omnia certe in eiusmodi titulo perspicua sunt; nisi quod sigla, vel character Θ, qui inter *Cosmetae*, ac *Ephebi* nomen occurrit, ambiguum sensum efficit, planeque non constat an ille ad *Cosmetam* ipsum, vel ad *Ephebum* potius, pertineat. Si ad Cosmetam referatur, indicare facile poterit Cosmetam ipsum iam vita functum fuisse, adeoque legendum esset Θανόντα. Sed character ille numeralis etiam nota esse poterit, ut exprimatur Thaletem ipsum ἐννεάκις *novies*, aut *nonum* Cosmetae munus obtinuisse. Sin vero compendium illud ad Dryantianum Ephebum referre libeat, tunc facile suppleri, legique poterit Θήκατο *dicavit*, quemadmodum prorsus, ut illustre, maximeque accomodum exemplum hic proferam, in Sponiano Marmore legitur (1)

Εικονα τηνδε Ποθεινος εν Εφηβοισι παλαιστρα
Τευξας Κοσμητου Θηκατο Νυμφοδοτου
Imaginem hanc Pothinus in Ephebis victoriam palaestra
Adeptus Cosmetae Nymphodoti posuit.

Itaque, sicuti Pothinus Ephebus victoriam palaestra sive lucta adeptus Nymphodoti Cosmetae statuam *dedicavit*, ita quoque honorem ipsum Thaleti Cosmetae Dryantianus Ephebus deferre potuit.

No-

(1) Pop. Attic. art. 4. Vid. Fast. Attic. Tom. II. pag.

XII.

Athenis

Διονυσια
Δωριωνος
Μιλησια
Διονυσιου
Μιλησιου
γυνη

Dionysia
Dorionis filia
Milesia
Dionysii
Milesii
uxor

Notae in Marmor XII.

Breviſſima haec ſepulcralis Inſcriptio eo ſolum nomine inſignis eſſe poterit quod accuratam Sponii ſententiam confirmat, qui ceteris Atticae *Populis Miletum* quoque Sigonio, Meurſio, ceteriſque Scriptoribus ignoratum Marmorum quorumdam praeſidio adiungendum eſſe putavit [1]. Etenim in illa perſpicue dicitur Dionyſiam *Mileſiam*, itidemque Dionyſium ipſius coniugem *Mileſium* fuiſſe; quumque titulus *Athenis* poſitus ſit, ac cives illi ad *Miletum* Aſiae urbem ſpectare vix poſſint, *Miletum* aliud admittendum erit, quod ceteris Atticae Populis accenſeatur, ut optime Sponius exiſtimavit. Id vero perperam Sponius ipſe mox ſubdit, ea quoque de cauſſa in Plinii textu, ubi nunc legitur [2] *oppidum Melite* cum veteribus codicibus reſcribendum eſſe *Oppidum Miletum* quod *Melite* ipſa non *oppidum*, ſed Athenienſis urbis pars, foret. Quamvis enim Meurſius *Melitem* intra urbis moenia collocaverit, ac *Melitides portas* a Marcellino memoratas, ut mox oſtendetur, non alterius, quam

(1) Pop. Attic. art. 107. (2) Lib. IV. c. 7.

Atheniensis Vrbis, fuisse dixerit [1], ego tamen Melitem ipsam, aliorum Populorum instar, extra Vrbis moenia in Athenarum agro collocatam esse conspicio. Etenim, ut argumenta cetera omittam, illustris Strabonis locus occurrit, in quo Colyttum Melite proximum, ac utrumque ab Atheniensi urbe distinctum fuisse demonstrat. Ut enim ostenderet quorumdam locorum fines atque discrimina definiri vix posse, ait [2]: *μὴ ὄντων γὰρ ἀκριβῶν ὅρων, καθάπερ Κολυττῦ, κ̀ Μελίτης, (οἷον ςηλῶν, ἢ περιβόλων) τῦτο μὲν ἔχειν φάναι ἡμᾶς, ὅτι τῦτο μέν ἐςι Κολυττὸς, τῦτο δὲ Μελίτη, τὺς ὅρυς δὲ μὴ ἔχειν εἰπεῖν quum certi termini non reperiantur, ut inter Colyttum, ac Melitem, columnae scilicet, aut moenia, hoc quidem dicere possumus hunc Colyttum, hanc Melitem esse; sed terminos assignare non possumus*. Quis hic aperte non videat a Strabone terminos, stelas, ac moenia negari, quibus Melite a Colytto secerneretur, adeoque perspicue satis ostendi quod Melite ipsa Atheniensis urbis pars esse non poterat? alioquin haec urbis moenibus circumscripta, atque a Colytto secreta fuisset. Accedit etiam quod si Athenarum portae, quae *Melitides* vocabantur, a *Melite* Populo nomen duxissent, ut Meursius, Pinedo, aliique putarunt, tunc Melite ipsa Colytto proxima, sive finitima censeri non posset; quum portae illae *ἐν Κοίλῃ in Coele*, sive prope Coelem Atticae Populum reperirentur; adeoque non Colyttus, sed Coele, Melite Populo finitima habenda foret. Itaque Meursii, Sponii, Pinedo, aliorumque pace ego dixerim *Melitem* illam, quae intra Vrbis moenia reperiebatur, a *Melite* Atticae Populo distinguendam esse, quae extra Vrbis moenia in Atticae regionis agro collocata fuerat; adeoque varia Scriptorum loca, quae de interiori, urbanaque Melite intelligi debent, temere prorsus ad Melitem aliam, Atticaeque Populum translata fuisse. Hinc ubi Plutarchus [3] asserit Phocionis domum adhuc aetate sua ἐν Μελίτῃ ostendi, facile urbanam Melitem illam expressit. Ita cum Marcellinus [4] asserit quod *πρὸς ταῖς Μελιτίσι πύλαις καλυμέναις ἐςὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλύμενα Κειμόνια μνήματα ad portas, quae Melitides vocantur, in Coele sunt ea, quae Cimonia appellantur*; [illegible] *mo-*

(1) Athen. Attic. Lib. III. c. 12. (2) Lib. I. pag. 65. (3) In Phoci. (4) In Vita Thucyd.

monumenta, atque Pausanias [1] ait Thucydidis sepulcrum οὐ πόῤῥω πύλων Μελιτίδων *non procul a portis Melitidibus* reperiri, de urbana Melite intelligi debent; quum Marcellinus ipse mox subdat quod Thucydides ἐν Ἀθήνησιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς, ὃ προσαγορεύεται Κοίλη *Athenis sepultus est iuxta portas Melitidas in Atticae regionis loco, qui appellatur Coele*. Vbi vero Hesychius ait quod ἐν τῷ Μελιτέων δήμῳ οἶκός τις ἦν παμμεγέθης, εἰς ὃν Τραγῳδοὶ ἐμελέτων *in Melitensium Populo ingens quaedam domus erat, in qua Tragoedi exercebantur*, de exteriori solum Melite intelligi poterit, in qua Tragoedi, prorsus ut in *Lenaeo* extra Vrbem posito, exercebantur; quamvis haec omnia Meursius, ac Pinedo ad unam, eamdemque Melitam temere revocaverint. Quemadmodum ergo *Colonus*, & *Ceramicus* unus intra Vrbem, *Colonus*, ac *Ceramicus* alter extra Vrbem fuerat, Atticaeque Populis non *interior*, sed *exterior* solum Colonus, & Ceramicus inscriptus erat, ita interior, ac exterior *Melite* admitti debet; sed ita tamen ut *Populi* nomen exteriori solum Melite Colytto proximae concedatur.

XIII.

Athenis

DIS MANIBVS
Q TVRRANIO MAXIMO
PRAECEPTORI ET
AMICO BONORVM
CONSILIORVM
SAGARIS AMIMI AVG SER.
VERNA EAROARI PROVINC.
ACHAIAE VICAR
MERENTI MEMORIAm

Notae in Marmor XIII.

Graecorum Marmorum seriem hic claudat Latina Inscriptio non solum ut ab erroribus, qui irrepserant, emende-

(1) Attic. c. 23.

detur; verum etiam ut aliqua ad Romanam historiam spectantia opportune illustrentur. *Turraniae* gentis memoria in pluribus monimentis aliis occurrit. Id vero observandum quod *Q. Turranius Maximus* Sagaris *Praeceptor*, & *Amicus bonorum consiliorum* insueta quidem, sed eleganti, atque honorifica formula nominatur: perinde quasi maximum, rarumque tamen, amici officium sit consiliis bonis amico adesse, ipsumque amici praeceptoris instar dirigere. Sagaris autem ille, qui Praeceptori, & amico merenti memoriam posuit, *Anthimi* filius fuit, si rite secundam quarti versus vocem refinxerim. Etenim in pluribus monimentis aliis, in quibus Augustorum Servi memorantur, repente post ipsorum nomen, patris nomen subiicitur, ut in exemplis mox proferendis apparet. Ex superstitibus autem literis, ipsarumque nexu nullum aliud nomen concinnius, atque facilius exsculpi poterit, quam ANTIMI; sive, si duo characteres T, & H in unum coaluerint, ANTHIMI, quum praesertim eiusmodi *Servorum* nomina non Romana, sed Graeca forent. Quod vero Sagaris ipse *Augusti Servus Verna* dicatur, id facile pluribus exemplis aliis, sive Lapidibus illustrari vel confirmari posset, in quibus alteruter, vel etiam uterque ex titulis illis inter *Officia Domus Augustae* occurrit. Maxima potius obscuritas, atque perplexitas in incondita voce EAROARI observatur. Quolibet tamen pignore contenderim ibi levi, facilique mutatione legendum esse ARCARI, sive TARCARI; atque in penultimi versus fine VICARIVS; ut nitide nempe exprimatur quod Sagaris *Arcarii Provinciae Achaiae Vicarius* fuit. Ac de *Arcariis* quidem, ipsorumque munere fuse Reinesius [1], Pignorius [2], aliique plurimi, qui perspicue ostendunt eo nomine servos illos intelligi, qui privato publicoque Augustorum peculio servando, erogandoque praeerant, ut proinde ex pecuniarum *arca* nomen acceperint. Quod vero *Arcarii* quoque, *Dispensatorum* instar, *Vicarios*, atque Administros habuerint, ex duobus praesertim Lapidibus ostendi potest, in quorum altero apud Gruterum [3] legitur: *Ascanius Philoxeni Ti. Claudii Caesar Augu-*

(1) Clas. VI. num. 70. (2) De Servis pag. 158. 159. (3) Pag. 580. num. 10.

gusti Servus Vic. Arcari; in alio vero apud Muratorium [1] habetur: *Callistus Phoebi Caesaris Augusti Arcari Vicar.* Itaque Sagaris noto iam, usitatoque munere eius *Arcarii Vicarius* fuit, qui in Provincia Achaia custodiendis servandisque pecuniis electus erat; quemadmodum *Faustinus* ille, qui in Romano Lapide [2] dicitur SER. ACT. ARK. EX AFRICA Lucii Insteii servus erat, itidemque *Actor Arcarii ex Africa*, Africae nempe Quaestori, vel Arcario in exigendis pecuniis, velut *actor*, sive *exactor* inserviebat. Etenim vix Cl. Interpreti concesserim ibi voces *ex Africa* Faustini *patriam* designare; non modo quod patria non regionis, sed urbis, nomine designari debuisset; verum etiam quod in Muratoriano Marmore [3] *Ark. Provinciae Africae* legatur; quemadmodum prorsus in nostro dicitur: *Arcari Provinciae Achaiae*. Ita quoque in Liviae Augustae Domo peculiarem quemdam *Arcarium* fuisse Marmor ostendit, quod in sepulcreto ipsius Libertorum inventum a Cl. Gorio [4], & Muratorio [5] editum fuit

AMIANTVS
AVGVSTAE L. ARC
IS. DAT. CHIO. HOMERIL. FRAT.

Quo certe loco, ut id obiter moneam, legendum arbitror HOMERI L. hoc est *Homeri Liberto*. Etenim in Sepulcreto ipso titulus alius inventus est, in quo legitur [6]

AMIANTHVS. LIVIAE
AD VENEREM
LIR. HOMERI. L
DED. AMIANTHVS. L

Quamvis ergo Cl. Muratorius existimaverit Amianthum hunc Homeri versus ad lyram decantasse ut voluptatem audienti Dominae crearet, perspicuus tamen Epigra-

(1) Pag. 915. n. 1. (2) Gori Columb. Liviae pag. 163. (3) Pag 906. num, 4. (4) Columb. Liviae Aug. pag. 163. (5) Pag. 886. num. 5. (6) Murat. ibi n. 6.

graphes ſenſus hic poſtulat, ut contracta voce LIR. aut femina, aut vir alius deſignetur *Homeri Libertus*, cui Amianthus ollam, aut locum dederit. Itaque ſicuti Amianthus cuidam LIR. *Homeri Liberto* ſecundam ollam conceſſit, ita quoque *Amianthus* alius *Chio Homeri Liberto* fratrique ſuo ollam aliam conceſſerat; niſi fortaſſe quis velit unum eumdemque Amianthum prius Auguſtae Liviae *ad Venerem*, mox *Arcarium* fuiſſe. Ceterum haec ipſa Liviae Auguſtae *Arca*, cui Amianthus praeerat, eximiam Inſcriptionem [1] aliam in mentem revocat, in qua *Titus Antonius Alphenus Arignotus* Ἐπίτροπος τῦ Σεβαςῦ Α'ρκης Λειβιάνης *Curator Auguſti Arcae Libianae* fuiſſe dicitur. Quis vero in explicando hoc Marmore nobis ediſſerat quid *Arcae Libianae*, ſive *Livianae* nomine intelligatur, cui Alphenus ille *Caracallae* Caeſaris aetate, adeoque ducentis fere poſt *Liviam Auguſtam* annis, praefuerit? Num ibi Λειβία pro Λιβύα ponitur, adeoque barbara, inſuetaque formula Arca *Libiana* vocatur illa, in quam pecuniae ex *Libya* collectae inferebantur, ſicuti ſupra *Arcarius ex Africa* nominatur? Num Arca quaedam publica alicubi fuerat, quae a *Livia* Auguſta nomen acceperat, ideoque *Liviana* dicebatur? Certe in eximio Fabretti [2] Marmore, in quo Fabrum, & Centenariorum Collegium memoratur, perſpicue recenſetur CVRATOR ARCAE TITIANAE COLLEGII SS. ideſt *ſupraſcripti*; ut proinde Arca quaedam a *Titi* nomine *Titiana* vocaretur. Itaque fortaſſe Arca alia a Liviae nomine *Liviana* appellari facile poterit, cui Alphenus ille Curator electus erat. Sed haec opportunius, ac diligentius alibi inquiri debent, quum INSCRIPTIONES ATTICAS hactenus ineditas hic illuſtrandas ſuſceperim.

(1) Murat. pag. 674. num. 1. (2) Inſcript. Domeſt.

OLYMPIAS CI.

An. 1/4. Periodi Iulianae 4338. Vrbis Conditae 378.
Charisander Athenis Archon CCCVIII.

L. Papyrius *L. Menenius Lanatus III.* *Ser. Cornelius* *Ser. Sulpitius Praetextatus*	Trib. Milit. Conf. Pot.

Damon Thurius *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [1], qui tum Archontis, tum Olympionicae nomen exhibuit: Ἐπ᾽ ἄρχοντος Ἀθήνησι Χαριάνδρου Ἠλεῖοι ἤγαγον Ὀλυμπιάδα πρώτην πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ᾽ ἣν ἐνίκα στάδιον Δάμων Θούριος *Archonte Athenis Chariandro Elei Olympiadem primam supra centesimam celebrarunt, qua vicit stadio Damon Thurius*. Archon ipse, stadiique victor a Pausania [2] memorantur, qui mox in anno 4. proferetur.

Archontis autem Chariandri nomen apud Diodorum unum habebatur. At in Atheniensi Marmore, quod in anno superiori laudavi, Archon ille *Charisander* vocatur, atque inter *Calleam*, & *Hippodamantem* optime collocatur. Itaque nullus dubito, quin eximii Marmoris huius praesidio verum Archontis nomen Diodoro, Fastisque ceteris restitui debeat.

Huic 1. Olympiadis anno celebrem victoriam ad Naxum a Chabria partam adscribit Dodwellus [3]; quamvis illam Diodorus in anno superiori collocaverit. Observat enim quod cum Agesilaus morbo premeretur, a Lacedaemoniis contra Thebanos Cleombrotus missus fuit, eodemque anno, quo Cleombrotus exercitui praeerat, ait Xenophon [4] Chabriam cum Pollide Lacedaemoniorum navarcho dimicasse, magnamque victoriam retulisse, quod 16. Boëdromionis die contigisse docet Plutarchus [5]. Itaque Chabriae mors, quamvis a Diodoro in hoc anno 1. huius Olympia-

 dis

(1) Lib. XV. c. 36. (2) Achaic. c. 25. & Arcad. c. 27. (3) Annal. Xenoph. pag. 231. (4) Lib. V. c. 4. (5) De Glor. Ath.

dis collocetur, alibi tamen a Diodoro ipso ad annum 3. Olymp. CV. revocatur, quod Nepotis [1], ac Xenophontis etiam historiae consentit, qui Chabriam ipsum Sociali, & Chio bello interiisse testantur.

Huic Olympiadi Eubulus Atheniensis Euphranoris filius ex Cettis Atticae Populo a Suida tribuitur: Εὔβυλος Κήττιος Ἀθηναῖος, ὑιὸς Εὐφράνορος Κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδ'. ἦν δὲ κατὰ ἑκατοστὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα *Eubulus Cettius Atheniensis, Euphranoris filius, Comicus. Docuit Dramata 24. Floruit autem circa Olympiadem centesimam primam.*

Anaxandrides autem Anaxandri filius Rhodius ex Camiro fuisse dicitur a Suida ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίππυ τῦ Μακεδόνος Ὀλυμπιάδι ἑκατοστῇ πρώτῃ *in Certaminibus Philippi Macedonis Olympiade CI.* Qui certe Ludi non alii videntur, quam *Olympia* ipsa, quae apud Dium Macedoniae urbem agebantur, ut opportunius alibi [2] observavi.

An. $\frac{1}{2}$. Hippodamas Athenis Archon CCCIX.

C. Licinius C. F P. N. Calvus Trib. Pleb.
L. Sextius Sex. F. Sextinus Lateranus
Anarchiae annus I.

Vnicus foret Diodorus [3], qui Archontem hunc nominaverit, nisi illud in Atheniensi Marmore nuper affulsisset, in quo tamen non *Hippodamus*, ut a Diodoro, sed suo, veroque nomine *Hippodamas* apppellatur.

Timotheus Chabriae, qui cum exercitu Abderitis opem laturus discesserat, suffectus Corcyram ineunte vere occupavit, ac Lacedaemonios ad Leucadem superavit [4]; quamvis victoriam illam Diodorus in superiorem annum revocaverit.

An. $\frac{2}{3}$. Socratides Athenis Archon CCCX.
Anarchiae annus II.

Socratidis nomen in Diodoro [5], atque Atheniensi Mar-

(1) In Chabria. (2) Diss. Agon. pag. 21. (3) Lib. XV. c. 38. (4) Xenoph. Lib. 5. c. 4. (5) Lib. XV. c. 41.

Marmore occurrit; ut proinde de ipsius nomine, ac situ, quem in Fastis Atticis occupaverit, dubitare non liceat.

Quinetiam Socratides ipse semel iterumque a Demosthene in Oratione *adversus Timotheum* memoratur; eiusque mentionem in Suida quoque reperiri putavit Scaliger [1], ac Meursius, ubi Suidas [2] ipse testatur Philochorum Cycni filium Atheniensem peculiari Opere Archontum seriem a *Socratide* ad *Apollodorum* usque texuisse. De alio tamen Socratide facilius id intelligendum esse opportunius alibi [3] conieci.

Cum Artaxerxes Memnon Persarum rex Legatos in Graeciam misisset, qui Graecorum animos firmo pacis foedere conciliarent, iis sequestribus ita pax sancita fuit, ut Athenienses maris, Spartani terrae imperium obtinerent [4]. Eiusmodi vero pacis consilia partim 2. exeunti Olympiadis anno partim 3. ineunti adscribi debent, quum Diodorus Legatorum adventum anno 2. res a Timotheo gestas ante firmatam pacem anno 3. adscripserit.

Certe Demosthenes [5] semel iterumque testatur ἐπὶ Σωκρατίδυ Ἄρχοντος Μυνυχιῶνος *Socratidis Archontis anno Munychione* mense Timotheum *secundam* navigationem suscepisse.

Huius Archontis anno, sed exeunte, Chabrias Aexonensis Pythia *tethrippo* vicit, ut nitide diserteque tradit Demosthenes [6]: Καὶ ὡς ἄλλυς τε πολλὺς ἐπὶ κῶμον ἔχων ἦλθεν αὐτὴν, ϗ ὡς Χαβρίαν τὸν Αἰξωνέα, ὅτε ἐνίκα ἐπὶ Σωκρατίδυ Ἄρχοντος τα Πύθια τῷ τεθρίππῳ *ad alios complures illam* Neaeram *comessatum ducebat, ac inter illos ad Chabriam Aexonensem, quando Pythia tethrippo vicit Socratide Archonte*. Ex quo pulcherrimo disertoque Demosthenis testimonio in *Agonisticis Dissertationibus* inferendum esse demonstravi quod Pythia non *secundis*, sed *tertiis* solum, Olympiadum annis agebantur. Pythias autem illa, quae in Olympiadem hanc incidit, LIII. numerari debet.

Orphondas Thebanus Pausania [7] teste *curru pullorum equorum* in Pythicis Ludis ipsis victoriam obtinuit.

Tertio huius Olympiadis anno Evagoras Cypri rex

(1) Collect. Histor. pag. 328. (2) In Φιλόχορος. (3) Tom. II. pag. (4) Xenoph. Libr. VI. c. 2. (5) Adv. Timoth. (6) Adv. Neaeram. (7) Phocic. c. 7.

exiret, interemptus est. Hinc Iphicrates Atheniensium dux variis in locis feliciter dimicavit [1].

Quod vero ad Aristotelem [2] attinet, is perspicue docet quod Ὁ μέγας ἀστὴρ ἐφάνη μὲν χειμῶνος ἐν πάγοις, καὶ αἰθρίαις ἀφ' ἑσπέρας, ἐπὶ Ἀριστaίου Ἄρχοντος *magna Stella apparuit quidem hyeme in gelu, & serenitate a vespera, Aristaeo Archonte*. Meursius [3] quidem subdubitat *an is ipse Asteius sit, an priorum temporum aliquis, quem nos ignorare cogimur ob defectum hic Historiae*. Sed observare facile is potuit quod Aristoteles stellam illam sibi conspectam esse iam dixerat; adeoque Aristaeus ille, quo Archonte ipsa fulserat, ad antiquiora tempora referri non poterat. Quid vero quod Diodorus [4] ipse proximo, hoc est *Alcisthenis* Archontis, anno facem, aut trabem illam, veluti futurae Lacedaemoniorum cladis nunciam, fulsisse dixit? Λακεδαιμονίων ἔτη σχεδὸν πεντηκόσια τῆς Ἑλλάδος ἐχόντων τὴν ἡγεμονίαν, τὸ θεῖον προεσήμαινεν αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς τὴν ἀναβολήν. ὤφθη μὲν γὰρ κατὰ τὸν οὐρανὸν ἐπὶ πολλὰς νύκτας λαμπὰς μεγάλη καιομένη ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀνομασθεῖσα πυρίνη δοκὶς *cum Lacedaemonii quingentis fere annis Graeciae principatu potiti fuissent, ipsis divinum Numen eius principatus iacturam praesignificavit. Etenim fax ingens in caelo multis noctibus ardens apparuit, quae propter figuram ignea trabs appellata fuit*. Itaque exinde quoque Meursius facile inferre poterat *Aristaeum*, sive Asteium illum, qui ab Aristotele memoratur, ad haec ipsa tempora revocandum esse; quamvis Diodorus ea solum de causa trabis describendae tempus distulerit ut Leuctricam cladem, simulque ipsius praenunciam trabem uno eodemque anno memoraret. Sed controversiam omnem hanc dirimit, simulque Asteii Archontis situm egregie confirmat Oxoniense Marmor, in quo legitur [5]: Ἀφ' οὗ Ἀστυδάμας Ἀθήνησιν ἐνίκησεν, ἔτη ΗΠΙΙΙΗ., Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀστείου. Κατεκάη δὲ τότε καὶ ἐν οὐρανῷ μέγας κομήτης *A quo Astydamas Athenis vicit, anni CIX. Archonte Athenis Asteio. Arsit vero tunc in Caelo magnus Cometa*. Quamvis autem hic ab Auctore *Cometa*, a Diodoro *ignea trabs*, ab Aristotele *stella magna* vocetur, perspicuum est tamen Scri-

pto-

(1) Xenoph. Lib. VI. c. 2. (2) Meteor. Lib. I. c. 6. (3) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 8. (4) Lib. XV. c. 50. (5) Epoch. 72. lin. 83.

ptores omnes de uno eodemque phaenomeno Leuctricae cladis praenuncio loquutos esse.

OLYMPIAS CII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4342. Vrb Cond. 382.
Alcisthenes Athenis Archon CCCXII.
Anarchiae annus IV.

Damon Thurius iterum *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [1]. Ita Pausanias victorem illum tribus in locis [2] perspicue memoravit.

Dinolochus Eleus Alcinoi filius *puerorum stadio* palmam obtinuit ex Pausania [3].

Pyrrhus Eleus *equorum cursu* in Olympiis iisdem victor fuit, ut Pausanias [4] ipse testatur.

Troilus Alcinoi filius *adultorum equorum biga*, simulque *pullorum curru* victoriam obtinuit ex Pausania [5].

Alcisthenis autem Archontis nomen, simulque situs, quem ille proximo post Asteium anno obtinuit, superiori Demosthenis testimonio confirmatur; quemadmodum alibi [6] saepius *Alcisthenis* Archontis ille mentionem iniecit.

Huius autem Archontis anno pacem inter Athenienses, Lacedaemonios, & Artaxerxem Persarum regem sancitam esse testatur Dionysius [7]: Μετὰ γὰρ Ἀλκισθένην Ἄρχοντα, ἐφ' ὗ τὴν εἰρήνην Ἀθηναῖοιτε καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Βασιλεὺς ὤμοσαν, ἀποδοὺς τὰ στρατεύματα Ἰφικράτης ἰδιώτης γίνεται *nam post Alcisthenem Archontem, sub quo pacem Athenienses, Lacedaemonii, & Rex sanxerunt, copias reddens Iphicrates inter privatos esse coepit*. Pax tamen illa a Demosthene sequentis Archontis anno facta dicitur, fortasse quod exeunte solum Alcisthenis anno firmata illa fuerit.

Huius Archontis anno cum Plataeenses Atheniensium partibus faverent, iisque urbem tradere decrevissent, a Thebanis praeventi ipsorum plurimi e patria tunc a Thebanis di-

(1) Libr. XV. c. 50. (2) Messen. c. . . Achaic. c. 25. Arcadic. c. 27. (3) Eliac. II. c. 2. (4) Eliac. II. c. 8. (5) Eliac. II. c. 1. (6) Adv. Timoth. (7) In Lysia.

diruta cum liberis, atque uxoribus Athenas se receperunt; ibique a Populo veterum beneficiorum memore civitatis iure donati sunt [1]. Hoc quidem Plataicae urbis excidium Diodorus in superioris Archontis anno collocavit; sed Pausanias hac in parte accuratior id Asteio Archonte contigisse dicit.

An. $\frac{1}{2}$. Phrasiclides Athenis Archon CCCXIII. Anarchiae annus V.

Phrasiclides Archon a Diodoro [2], & Pausania [3] quoque memoratur ubi Megalopolim Arcadiae urbem ipsius Archontis anno conditam esse testatur: Συνῳκίσθη ἡ Μεγάλη πόλις ἐνιαυτῷ τε τῷ αὐτῷ καὶ μησίτε ὀλίγοις ἢ τὸ πταῖσμα ἐγίνετο Λακεδαιμονίων τὸ ἐν Λεύκτροις, Φρασικλείδου μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος καὶ δευτέρας. *deducta autem Megalopolis est eodem anno, paucis post mensibus, quam Lacedaemonii Leuctricam cladem acceperunt, Archonte Athenis Phrasiclide, Olympiadis centesimae secundae anno altero.* Quod nimirum urbis aedificatio post annum ac menses aliquot a Leuctrica pugna contigerit, quae Phrasiclidis Archontis anno pugnata fuerat. Ac certe quidem hoc anno 5. Hecatombaeonis Attici die Leuctrica pugna commissa fuit. Id perspicue diserteque Diodorus, & Pausanias [4] testantur; idemque prorsus ex Marmoreo Chronico confirmatur [5]: Ἀφ' οὗ ἐν Λευκτροῖς μάχη ἐγένετο Θηβαίων, καὶ Λακεδαιμονίων, ἣν ἐνίκων Θηβαῖοι, ἔτη ΗΠΙΙ., Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φρασικλείδου, καὶ ἐτελεύτησε Κλεόμβροτος Λακεδαιμονίων βασιλεύς *A quo in Leuctris pugna commissa fuit inter Thebanos; & Lacedaemonios, in qua vicere Thebani, anni CVII. Archonte Athenis Phrasiclide, & occubuit Cleombrotus Lacedaemoniorum rex.*

Ita nimirum Prideauxius, & Lydiatus hiulcum Marmoris locum supplendum esse coniecit, cum certe Cleombrotus Laconum rex in pugna illa interierit. Cum tamen in Marmore non ΒΑΣΙΛΕΥΣ, sed ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ, legatur, Palmerius ita supplendum existimat Ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος Μακεδόνων βα-

(1) Diod. Lib XV. c. 46. & Isocrat. in Plataic. (2) Lib. XV. c. 51. (3) Arcad. c. 27. (4) Eliac. II. c. ... (5) Epoch. 73. lin. 84.

βασιλέυει A quo Alexander Macedonibus imperavit. Siquidem hoc anno 3. Olymp. CII. Amyntae defuncto successit Alexander, ut Diodorus testatur. Dodwellus autem ita locum ipsum supplendum esse arbitratur: Καὶ Α'λεξάνδρυ δολοφονηθέντος Πτολεμαῖος τῶν Μακεδόνων βασιλέυει *& Alexandro fraude interempto Ptolemaeus Macedonibus imperat*: quod nimirum Alexandro e vivis sublato Ptolemaeus Alorites regnum occupaverit. Facile tamen in hac periodo duplex Epocha, ac historia reperitur. Itaque potius periochem illam ita refingendam arbitror καθ' ὃν Α'λεξανδρος Μακεδόνων βασιλέυει *quo tempore Alexander Macedonibus imperat*.

Mire quoque consentit Eratosthenes apud Clementem [1], qui ab initio Peloponnesiaci belli ad Leuctricam pugnam annos 61. & ab Atheniensium clade prope Aegospotamos ad victoriam ipsorum Leuctricam 34. annos enumerat, quorum utrumque verum est, si de inchoatis solum annis, non absolutis, intelligatur. Etenim Peloponnesiacum Bellum exeunte anno 1. Oly. LXXXVII. exarsit, atque Athenienses ad Aegospotamos superati sunt anno 4. Oly. XCIII.

Perspicue & Leuctricam pugnam, & Phrasiclidem, & pacem tunc initam Demosthenes [2] memoravit: Γίγνεται ἡ ἐιρήνη ἡ ἐπὶ Φρασικλείδυ Α'ρχοντος, ϗ ἡ μάχη ἡ ἐν Λεύκτροις Θηβαίων, ϗ Λακεδαιμονίων *pax Phrasiclide Archonte sancitur, ac praelium inter Thebanos ac Lacedaemonios committitur*.

Scotussaeos etiam ab Alexandro Pheraeorum tyranno hoc anno superatos esse testatur Pausanias [3]: Α'υτὴ Σκοτυσσαίοις ἡ συμφορὰ Φρασικλείδυ μὲν ἐγένετο Α'θήνησιν Α'ρχοντος, δευτέρῳ δὲ Ο'λυμπιάδι ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν ἔτει δευτέρῳ *oppressit exitium hoc Scotussaeos Phrasiclide Athenis Archonte, alterius & centesimae Olympiadis anno secundo*.

An. $\frac{4}{3}$. Dyscinetus Athenis Archon CCCXIV.

L. Furius Sp. F. L. N. Medulinus II.
A. Manlius A. F. A. N. Capitolinus Trib.
C. Valerius Potitus Milit.
P. Valerius L. F. L. N. Potitus Poplicola V. Cons.
Ser. Sulpitius Praetextatus III. Pot.
Ser. Cornelius Maluginensis VI.

Dy-

(1) Strom. Libr. I. (2) Adv. Neaer. pag. 522. (3) Eliac. II. c. 5.

Dyſcinetus Archon a Diodoro [1], ſimulque Pauſania [2] memoratur: Καθῆλθον δὲ εἰς Πελοπόννησον οἱ Μεσσήνιοι ϗ ἀνεσώσαντο τὴν αὐτῶν ἑπτὰ ϗ ὀγδοήκοντα ϗ διακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον μετὰ Εἴρας ἅλωσιν, Δυσκινήτου μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, τρίτῳ δὲ ἔτει τῆς δευτέρας ϗ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος *rediere in Peloponneſum Meſſenii, reſque ſuas poſtliminio recepere ducentis & octoginta ſeptem annis poſt Irae expugnationem, Dyſcineto Athenis Archonte, Olympiadis centeſimae ſecundae anno tertio.*

Quo certe loci Meurſius ἐνενήκοντα reſcribendum eſſe obſervavit, ut Pauſanias ipſe ſibi conſpiret, qui Irae excidium Authoſtenis Archontis anno, hoc eſt 1. Olymp. XXVIII. contigiſſe iam dixerat; quemadmodum Pauſanias ipſe mox ſubdit Meſſenios Peloponneſo *tercentis* fere annis extorres fuiſſe. Demoſthenes [3] etiam Archontis huius meminit: Ὁ δὲ πατὴρ ἐτελεύτησεν ἐπὶ Δυσνικήτου Ἄρχοντος *pater autem obiit Dyſniceto Archonte*: ubi Meurſius ipſe Δυσκινήτου legendum eſſe coniecerat, ut in Pauſania reperitur. Hoc ipſum Archontis nomen in Marmoreo Chronico reſtitui debet [4] Ἀφ' οὗ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος ὁ δεύτερος ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, ϗ ᾠκίσθη Μεγάλη πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔτη ΗΠΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δυσκινήτου *A quo Steſichorus ſecundus Himeraeus vicit Athenis, & condita Megalopolis in Arcadia anni CVI Archonte Athenis Dyſcineto.*

Itaque, licet in Marmore Archontis nomen exciderit, ac Megalopolis urbis aedificatio Phraſiclidis Archontis anno a Pauſania tribui videatur, commodius tamen huic anno, diſtinctoque Archonti adſcribi illa poterit; quemadmodum Nauſigenis Archontis anno, hoc eſt ineunte 1. Oly. CIII. anno, Diodoro [5] teſte, perfecta fuit.

An. 3/4. Lyſiſtratus Athenis Archon CCCXV.

Q. Servilius Q. F. Q. N. Priſcus Fidenas II.	
C. Veturius Craſſus Cicurinus II.	
A. Cornelius Coſſus	Trib. Mil.
M. Cornelius Maluginenſis	Conſ. Pot.
Q. Quinctius Cincinnatus	
M. Fabius K. F. M. N. Ambuſtus II.	

(1) Meſſen. c. 27. (2) Lib. XV. c. 57. (3) Orat. adv. Steph. II. (4) Epoch. 74. lin. 85. (5) Lib. XV. c. 72.

Archon ille non a Diodoro [1] folum, fed a Plutarcho [2] quoque memoratur ubi de Aphareo Hippiae filio, ac adoptivo Ifocratis filio Tragico loquens ait: Ἀρξάμενος δ' ἀπὸ Λυσιστράτου διδάσκειν ἄχρι Σωσιγένους ἐν ἔτεσιν εἰκοσιοκτὼ διδασκαλίας ἀστικὰς καθῆκεν ἓξ *incipiens vero a Lyfiftrato* Archonte *ufque ad Sofigenem viginti fex Fabulas annis octo ac viginti docuit*. Iraque corrigendus Fabricius [3], qui cum haec ipfa de Aphareo iam memoraffet, Tragoedias illas ab Ifocrate fcriptas atque editas effe mox dicit.

Cum Lacedaemonii a Thebanis Pelopida, ac Epaminonda Ducibus acri praelio premerentur, Athenienfium opem implorant, qui Iphicratem fuppetias ipfis laturum miferunt; quemadmodum Chabrias variis in locis contra Boeotos feliciter dimicavit.

Huic 3. Olympiadis anno exeunti Iafonis Phaerei caedem adfcribit Diodorus [4].

Dodvellus [5] autem caedem illam ad fuperiorem annum 2. fere exeuntem revocandam effe putavit: quod nimirum Pythia non in *tertios*, fed in *fecundos*, Olympiadum annos inciderent. Sed ex vero Pythiorum tempore a me conftituto perfpicue apparet Iafonis mortem huic anno tribuendam effe.

OLYMPIAS CIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4346. Vrb Cond. 386.
Naufigenes Athenis Archon CCCXVI.

T. Quinctius Capitolinus
Ser. Cornelius M. F. Maluginenfis VII
Ser Sulpicius M. F. Praetextatus IV. Trib. Milit.
Sp. Servilius C. F. C. N. Structus Conf. Pot.
L. Papirius Sp. F. C. N. Craffus
L. Veturius L. F. Sp. N. Craffus Cicurinus

Pythoftratus Athenienfis *ftadio* vicit Olympia ex Diodoro

(1) Libr. XV. c. 61. (2) Vita X. Rhet. in Ifocr. (3) Tomo I. pag. 682. (4) Diod. XV. c. 64. & Xenoph. Lib. VI. (5) Annal. Xenoph. pag. 278.

ro [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ναυσιγένους Ὀλυμπιὰς ἤχθη τρίτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Πυθόςρατος Ἀθηναῖος *Archonte Athenis Nausigene Olympias tertia supra centesimam celebrata fuit, qua vicit stadio Pythostratus Atheniensis.*

Sed victor ille ab Africano *Ephesius* appellatur, quod utrique nimirum civitati fortasse adscriptus foret.

Damiscus Messenius *puerorum stadio* in Ludis ipsis victoriam obtinuit ex Pausania [2].

Archon ipse in Oxoniensi quoque Marmore memoratur [3]: ΑΦ' ἀφ' οὗ Διονύσιος ὁ Σικελιώτης ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ υἱὸς Διονύσιος ἐτυραννεύσεν, καὶ Ἀλέξανδρος ἐν Φεραῖς βασιλεύει, ἔτη HIIII. Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ναυσιγένους *A quo Dionysius Siculus obiit, filius autem eius Dionysius tyrannidem occupavit, & Alexander Pheris regnat, anni CIV. Archonte Athenis Nausigene.*

Postrema tamen periodi verba ita Palmerius [4] expressit: καὶ Ἀλεξάνδρου τελευτήσαντος Πτολεμαῖος βασιλεύει *& Alexandro moriente Ptolemaeus regnat.* Etenim Diodoro [5] teste Ptolemaeus Alorites Amyntae hoc anno regnum suscepit.

Hac Olympiade Eudoxus Gnidius a Laertio [6] floruisse dicitur: Ὁ δ' αὐτὸς Ἀπολλόδωρος φησὶ τὸν Κνίδιον Εὔδοξον ἀκμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοςὴν Ὀλυμπιάδα *idem vero Apollodorus ait Eudoxum Gnidium circa centesimam tertiam Olympiadem floruisse.*

An. 2/a. Polyzelus Athenis Archon CCCXVII.

A. Cornelius Cossus II.
M. Cornelius Maluginensis II.
M. Geganius Macerinus Trib. Milit.
L. Veturius L. F. Sp. N. Crassus Cicur. II. Cons. Pot.
P. Valerius L. F. L. N. Potitus Poplicola VI.
P. Manlius A. F. A. N. Capitolinus II.

Archontem hunc memorat Diodorus [7], ac Dionysius [8]; qui hoc anno Aristotelem post Nicomachi patris mortem A-

(1) Libr. XV. c. 71. (2) Eliac. II. c. 2. (3) Epoch. 75. lin. 86 (4) Exercit. pag. ... (5) Libr. XV. c. 72. (6) Libr. VIII. segm. 90. (7) Libr. XV. c. 75. (8) Epist. ad Amm.

thenas concessisse dicit (1): Ἐπὶ δὲ Πολυζήλου Ἄρχοντος τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἔχων εἰς Ἀθήνας ἦλθε, καὶ συσταθεὶς Πλάτωνι, χρόνον εἰκοσαετῆ διέτριψε σὺν αὐτῷ *sub Polyzelo Archonte, patre iam defuncto, duodevicesimum annum agens Athenas concessit, Platonique adhaerens viginti annorum tempore cum illo versatus est*. Archon ipse a Demosthene (2) nominatur ubi is de sororis suae nuptiis differens ait: Δύο μὲν γὰρ ἦν ἔτη, καὶ μεταξὺ τοῦ συνοικῆσαί τε τὴν γυναῖκα, καὶ φῆσαι τούτους πεποιῆσθαι τὴν ἀπόλειψιν. ἐγήματο μὲν γὰρ ἐπὶ Πολυζήλου Ἄρχοντος Σκιροφοριῶνος μηνὸς, ἡ δ' ἀπόλειψις ἐγράφη Ποσειδῶνος μηνὸς ἐπὶ Τιμοκράτους *biennium enim intercessit interim dum & mulier mater familias fuit, & isti eam discessisse dixerunt. Nam, cum Polyzelo Archonte Scirophorione mense nupsisset, divortium scriptum est Posideone mense sub Timocrate*. Meursius (3) ibi rescribendum asserit τρία μὲν γὰρ ἔτη *tres enim anni*: quod inter Polyzelum, & Timocratem duo Archontes alii intercesserint, atque a Scirophorione mense sub Polyzelo ad Posideonem sub Timocrate *anni tres & menses sex intercesserint*. Sed certe ille fallitur, cum *duo* solum anni mensesque *sex* intercedant, adeoque nihil in Demosthenis textu mutandum erit.

Exeunte 1. huius Olympiadis anno antequam Polyzelus magistratum susciperet, Dionysius senior Syracusarum tyrannus e vivis excessit; quum 38. in imperio, sive tyrannide annos exegisset, ut Cicero (4) quoque perspicue testatur. Ipsi Dionysius filius annis 12. successit (5). Dionysii vero senioris mortem, adoque iunioris initium Elaphebolione mense contigisse exinde collegit Dodvellus (6) quod Dionysius ipse in Lenaeis Atheniensium Festis, quae 12. Anthesterionis die agebantur, tragoedia vicerit, eiusque victoriae nuncium Syracusis ante mortem acceperit. Hinc optime Eusebius ipse Dionysii mortem anno 1. huius Olympiadis adscripsit.

Ceterum hoc anno ita inter Athenienses ac Lacedaemonios societas instituta fuit, ut Athenienses ipsi Thebanos in Thessalia, Spartani vero bellum in Laconica urgerent (7).

An.

(1) Epist. ad Ammae. num. 5. (2) Adv. Onetor. I. (3) De Arch. Ath Libr. IV. c. 4. (4) Diodor. Libr. XV. c. 73. (5) De Nat. Deor. Libr. II. c. 33. (6) Annal. Xenoph. pag. 282. (7) Xenoph. Lib. VII. c. 1.

An. 3. Cephisodorus Athenis Archon CCCXVIII.

L. Aimilius L. F. Mamercinus / *L. Sextius Sex. F. Sextinus Lateranus.* Primus e Plebe — Coss.

Diodorus [1] Archontem hunc exhibet, simulque Demosthenes [2], qui ipsum Polyzelo successisse asserit: Μετὰ τοίνον τῦτον τὸν Ἄρχοντα (Πολύζηλον) Κηφισόδωρος, καὶ Χίων *itaque post Archontem hunc (Polyzelum) Cephisodorus, & Chion* imperarunt. Meminit etiam Isaeus apud Dionysium [3]: Τριηραρχῦντος μου ἐπὶ Κηφισοδώρου Ἄρχοντος *cum ego Cephisodoro Archonte Trierarchi munus obirem*

Quo tamen loco observandum est Archontem ipsum iterum a Dionysio mox memorari; sed *Cephisodotum* tamen vocari; quemadmodum in Archontum serie *Cephisodotus* Archon ante *Cephisodorum* recensetur. Itaque suspicor verum Archontis huius nomen *Cephisodotum* esse oportere; cum praesertim *Cephisodori* nomen in Oxoniensi Marmore Archonti anni 3. Oly. CV. tribuatur.

Mirari vero quis poterit quod Meursius [4], ac Dodwellus [5] etiam *Cephisodorum* hunc a Pausania [6] memoratum esse putaverit ubi de Sciro loquens is ait: Πλησίον δὲ Σκίρου πεποίηται Κηφισοδώρου μνῆμα δήμου προσάντος, καὶ Φιλίππῳ τῷ Δημητρίου Μακεδόσι βασιλεύοντι ἐς τὰ μάλιστα ἐναντιωθέντος *prope Scirum Cephisodori illius monumentum excitatum est, qui Populo praefuit, ac Philippo Demetrii filio, ac Macedonum regi maxime adversatus est*. Etenim Philippus ille Demetrii anno Oly. regnum suscepit, adeoque Cephisodorus ille, qui illi obstiterat, Oly. CIII. Archon esse non poterat. Id vero commodius quod Cephisodorum huius anni Archontem ab Athenaeo memoratum esse putavit Meursius, ubi Scriptor ille de *Praegustatoribus* loquens: ait Εὑρίσκω δὲ καὶ ψήφισμα ἐπὶ Κηφισοδώρου Ἄρχοντος Ἀθήνησι γενόμενον, ἐν ᾧ ὥσπερ τι σύστημα οἱ Προθένται εἰσὶ, καθάπερ καὶ οἱ Παράσιτοι ὀνομαζόμενοι, ἔχων οὕτως: Φώκος ἄπεν *invenio quoque Decretum sub Cephisodoro Archonte Athenis editum, in quo Praegustatores cuiusdam Caetus instar*

(1) Lib. XV. c. 76. (2) Adv. Onet. I. (3) In Isaeo num. 5. & 7. (4) De Arch. Athen. Lib. IV. c. 4. (5) In Catal. Archont. (6) Attic. c....

ſtar habentur, ut ii, qui Paraſiti vocantur, atque ita concipitur: Phocus dixit.

Huius Archontis anno refert Diodorus *Themeſionem*, ſive potius, ut a Demoſthene [1], aliiſque [2] vocatur, *Themiſonem* Eretriae tyrannum Oropum urbem Athenienſium imperio ſubditam occupaſſe; ſed eam iterum ab Athenienſibus recuperatum eſſe.

Arcades cum Athenienſibus foedera pepigerunt, Corinthii quoque, Phliaſii, ac Argivi cum Thebanis; ut proinde *Laconicum*, & *Boeoticum* bellum, quod univerſam fere Graeciam implicuerat, diremptum fuerit: Ο῎τε Λακωνικὸς, καὶ Βοιωτικὸς κληθεὶς πόλεμος κατελύθη, πλείω μείνας ἔτων πέντε, τὴν ἀρχὴν λαβὼν ἀπὸ τῶν Λευκτρικῶν *quando bellum, quod Laconicum, & Boeoticum appellatur, diremptum fuit, quod ultra quinquennium, a Leuctricis initium ducens, duraverat.* Leuctrica pugna ineunte anno 2. Olymp. CII commiſſa fuit, adeoque pax anno 3. huius Olympiadis firmata fuit.

An. $\frac{3}{4}$. Chion Athenis Archon CCCXVIIII.

L. Genucius M. F. Cn. N. Aventinenſis
Q. Servilius Q. F. Q. N. Abala Coſſ.

Chionis Diodorus [3], ac Demoſthenes antea laudatus meminit.

Pacis conſilia ſuperiori anno tacito fere Gentium conſenſu inita, hoc anno 4. violari caeperunt, quum Arcades contra Eleos de Laſione urbe certaverint, adeoque Athenienſes Arcadibus, Lacedaemonii Eleis ſociis faverent [4].

OLYMPIAS CIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4350. Vrb. Cond. 390.
Timocrates Athenis Archon CCCXX.

C. Sulpicius M. F. Q. N. Peticus
C. Licinius C. F. P. N. Calvus Coſſ.

Pho-

(1) Orat. de Coron. (2) Aeſchin. de falſa Legat. et adv. Cteſiph. (3) Lib. XV. c. 77. (4) Diod. ibi Xenoph. Libr. VII.

Phocides Atheniensis *stadio* vicit Olympia ex Diodoro [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος δ' Ἀθήνησι Τιμοκράτους Ὀλυμπιὰς ὑπὸ Πισάτων, καὶ Ἀρκάδων ἤχθη τετάρτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Φωκίδης Ἀθηναῖος *Archonte Athenis Timocrate Olympias quarta supra centesimam a Pisatis, & Arcadibus celebrata fuit, qua Phocides Atheniensis stadio victoriam obtinuit.* Africanus tamen Phocidem hunc non *stadio*, sed πάλῃ *lucta*, vicisse dicit. Ac certe quidem Pausanias [2] hac Olympiade *Eubotam* Cyrenaeum *cursu*, fortasse etiam *curru*, victoriam obtinuisse memorat: Εὐβώτας ὁ Κυρηναῖος, ἅτε τὴν ἐσομένην οἱ δρόμου νίκην ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τοῦ μαντείου τοῦ ἐν Λιβύῃ προτετυσμένος τήν τε εἰκόνα ἐπεποίητο πρότερον, καὶ ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἀνηγορεύθη τε νικήσας, καὶ ἀνέθηκε τὴν εἰκόνα λέγεται δὲ καὶ ὡς κρατήσειε καὶ ἅρματι ἐπὶ Ὀλυμπιάδος ταύτης, ἣ λόγῳ τῷ Ἠλείων ἐστὶν ἀθλὰς τῶν ἀγωνοθετησάντων Ἀρκάδων ἕνεκα *Eubotas Cyrenaeus, cum ei oraculum, quod est in Libya, victoriam in Olympia ex cursu praedixisset, statuam ante sibi faciendam curavit, eamque quo die victoriam est adeptus, dedicavit. Vicisse eundem etiam curru ea ipsa Olympiade memorant, quam tamen Elei ratam non habent quod Arcades Ludis praefuerint.* At fieri fortasse potuit, ut Eubotas ille vel *diaulo*, vel *dolicho* palmam reportaverit; adeoque *stadii* victoria *Phocidi* adscribi debeat.

Opportune vero observandum Olympiadem hanc ab Eleis *Anolympiadem* appellatam esse, quod illi non Elei, sed Pisatae Arcadum socii praefederint, ut hic Africanus adnotavit, atque de hac ipsa, & de Olympiade VIII. ex Pausania [3] opportune iam observavi [4].

Sostratus vero Sicyonius cognomento *Acrochersites* vocatus *pancratio* in Ludis ipsis victoriam obtinuit, ut a Pausania [5] erudimur, qui Sostratum ipsum *duabus* aliis, sed adhuc ignotis, Olympiadibus palmam retulisse dicit.

Ceterum Archon ipse Timocrates semel iterumque a Demosthene [6] memoratur, qui huius Archontis anno sumpta virili toga Tutores suos Onetorem, atque Aphobum ac-

(1) Libr. XV. c. 78. (2) Eliac. II. c. 8. (3) Ibi c. 4. vide & Xenoph. Libr. VII. c. 4. (4) Ad Olymp. VIII. Tom. III. (5) Eliac. II. c. 4. (6) Adv. Onetor. I.

accusavit. Dionysius [1]: Ἄρχοντος δὲ Τιμοκράτους εἰς ἔτος ἦν ἐμβεβηκὼς ἑπτὰ καὶ δέκατον *Archonte vero Timocrate iam decimum septimum aetatis annum attigerat*; atque Plutarchus [2] Τελειωθεὶς δὲ ἐλάττω παρὰ τῶν ἐπιτρόπων παραλαβὼν, ἔκρινεν αὐτοὺς ἐπιτροπῆς ἐπὶ Τιμοκράτους Ἄρχοντος *virilem togam adeptus tutores suos, quod ab iis minus aequo accepisset, male administratae tutelae accusavit, Timocrate Archonte.*

An. $\frac{1}{2}$. Chariclides Athenis Archon CCCXXI.

L. Aimilius L. F. Mamercinus II.
Cn. Genucius M. F. M. N. Aventinensis Coss.

Non Diodoro [3] solum, sed Demostheni [4] quoque Archon ille memoratur: Ἦν δὲ οὗτος ὁ τοῦ βελτίστου πατὴρ Χαρικλείδου τοῦ ἄρξαντος *erat autem hic optimi illius Chariclidis pater, qui Archontis munere perfunctus fuit.*

Huius Archontis anno, quum Epaminondas Thebanorum imperator Peloponnesum invadere meditaretur, iunctis consiliis, viribusque Arcades, Elei, Achaei, Lacedaemonii, atque Athenienses exercitum parant, ut Epaminondae, Thebanisque adversarentur, quod exeunti anno 1. atque 2. ineunti adscribi debet [5].

An. $\frac{2}{3}$. Molon Athenis Archon CCCXXII.

Q. Servilius Q. F. Q. N. Ahala II.
L. Genucius M. F. Cn. N. Aventinensis II. Coss.

Archon ille a Diodoro [6], & Dionysio [7] memoratur: ἐπὶ Μόλωνος Ἄρχοντος γεγενημένου τοῦ ἀδικήματος ποιεῖται τὸν λόγον *cum iniuria sub Molone Archonte illata foret, Orationem habet.*

Secundo Olympiadis anno iam exeunte, hoc est 12. Scirophorionis Attici die [8], pugna ad Nautineam commissa

sa

(1) Epist. ad Ammae. num. 4. (2) Vita X. Reth. in Demosth. (3) Lib. XV. c. 81. (4) Adv. Midiam pag. ... (5) Xenoph. Libr VII. c. 4. (6) Libr. XV. c. 90. (7) In Dinarcho, num. 13. (8) Plutarch. de Glor. Ath.

ſa fuit, atque Epaminondas Peloponneſum ingreſſus erat, ut Xenophon [1] teſtatur, qui hiſtoriam ab anno 2. Olymp. XCII. ad haec uſque tempora deduxit, adeoque 49. belli annos deſcripſit. Diodorus quidem 48. ſolum enumerat, quod annos illos in Faſtis recenſuerit; cum tamen ineunte vere anni 2. Olymp. CIV. 48. annus abſolutus eſſet, Mantinea victoria ad 49. annum ſpectavit.

Inde 24. Metagitnionis menſis die Trierarchis imperatum ut naves reducerent. Perſpicue id Demoſthenes [2] addito Archontis nomine memoravit: Ἑβδόμῃ γὰρ φθίνοντος Μεταγειτνιῶνος μηνὸς ἐπὶ Μόλωνος Ἄρχοντος, ἐκκλησίας γενομένης, καὶ εἰσαγγελθέντων ὑμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων ἐψηφίσασθε τὰς ναῦς καθέλκειν τοὺς Τριεράρχους *etenim viceſima quarta Metagitnionis menſis die, Molone Archonte, cum concio haberetur, & multa, magnaque negotia vobis nunciarentur, decreviſtis ut naves a Trierarchis reducerentur.*

Ceterum Gryllus Xenophontis filius in Mantineenſi clade interemptus fuit, ut Aelianus [3] teſtatur.

An. $\frac{3}{4}$. Nicophemus Athenis Archon CCCXXIII.

C. Licinius C. F P. N. Calvus II.
C. Sulpitius M. F. Q. N. Peticus II. Coſſ.

Nicophemus hic a Diodoro [4], atque Aeſchine [5] memoratur ubi de Timarcho loquens is ait: Οὗτος βουλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ Ἄρχοντος Νικοφήμου *hic Nicophemo Archonte ſenator fuit.* Inſignem vero Dodvelli errorem, qui Aeſchinem ibi de *Nicodemo* Archonte loquutum ait, qui anno $\frac{4}{3}$. Oly. LXXIV Faſtis inſcribitur, opportunius ibi demonſtravi. Ceterum Archon ipſe *ter* a Dionyſio *in Dinarcho* [6] nominatur, eiuſque ſitus in Archontum Faſtis indicatur, ubi dicit ἕκτος δὲ καὶ εἰκοστὸς ἐστιν ἀπὸ Νικοφήμου Πυθόδημος *ſextus autem, ac viceſimus Archon a Nicophemo Pythodemus fuit*, ut alibi [7] iam demonſtravi. Denique Archon ipſe in Demoſthenis loco occurrit [8]. Ὁ δὲ πατὴρ ἐτελεύτησεν ἐπὶ Δυσνικήτου Ἄρχοντος, ὁ δὲ Φορμίων Ἀ-

 θη-

(1) Libr. VII. c. 5. (2) Adv. Polyclem. (3) Var. Hiſt. Lib. III. c. 3. (4) Lib. XV. c. 95. (5) Adv. Timarch. (6) Num. 49. & 13. (7) Tom. III. pag. 161. (8) Adv. Steph. II.

θηναῖος ἐγένετο ἐπὶ Νικοδήμου Ἄρχοντος δεκάτῳ ἔτει ὕστερον ᾗ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανε *pater autem obiit Dysniceto Archonte, Phormio vero Atheniensis factus est Archonte Nicodemo decimo post anno quam pater noster obiit*. Quo certe loco Meursius optime rescribendum esse iam viderat Νικοφήμου *Nicophemo*. Itaque, si Nicophemus hic a Dysniceto *decimus* esse dicitur, perspicue apparet ipsius nomen hoc anno Fastis Atticis inscribendum esse.

Huius Archontis anno Dinarchum Atheniensem Rhetorem natum esse coniecit Dionysius [1], adeoque seriem a *Nicophemo* incipiens LXX. Archontes mox insequutos enumerat [2]; licet in eiusmodi serie duo Archontum nomina exciderint, ut opportunius alibi demonstravi.

In altero tamen Demosthenis [3] loco Archon ipse *Nicophemus* vocatur: Μαρτυροῦσι παρεῖναι πρὸς τῷ Διαιτητῇ ἐπὶ Νικοφήμου Ἄρχοντος *testantur se adfuisse apud Arbitrum, Nicophemo Archonte*.

Hoc anno Philippus Macedonum rex imperare coepit. Siquidem Laertius [4] de Platonis morte disserens ait: Ἐτελεύτα μὲν Φιλίππου βασιλεύοντος ἔτος τρισκαιδέκατον *obiit cum Philippus tertiodecimo iam anno imperaret*. Ergo, cum Platonis mors ineunte anno 1. Olymp. CVIII. contigerit, Philippi initium ad annum hunc spectasse debuit.

OLYMPIAS CV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4354. Vrb. Cond. 394.
Callimedes Athenis Archon CCCXXIV.

M. Fabius . . F. M. N. Ambustus
C. Poetelius C. F. Q. N. Libo Visolus Coss.

Porus Cyrenaeus *stadio* vicit Olympia ex Africano, qui tamen hunc *Paurum* appellavit, & Diodoro [5]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιμήδους Ὀλυμπιὰς ἤχθη πέμπτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Πῶρος Κυρηναῖος *Archonte Athenis Callimede centesima quinta Olympias celebrata fuit, qua stadio vicit Po-*

(1) In Dinar. Num. 4. (2) Num. 9. (3) Adv. Macartatum (4) Libr. III. seg. 40. (5) Lib. XVI. c. 2.

Porus Cyrenaeus; idemque prorſus victoris nomen apud Pauſaniam [1] occurrit, ubi is de Delphico Templo a Phocenſibus expilato loquens ait *τετάρτῳ δὲ ἔτει πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν, ἣν Πῶρος ἐνίκα Κυρηναῖος ςάδιον quintae & centeſimae Olympiadis, in qua ſtadii palmam Porus Cyrenaeus obtinuit, anno quarto*. A Dionyſio [2] quoque Archon ipſe *Callimedes* vocatur; ſed Laertius [3] tamen *Callidemidem* ipſum appellat ubi de Xenophontis morte diſſerens ait: *Κατέςρεψε δὲ ἔτει πρώτῳ τῆς πέμπτης καὶ ἑκατοςῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Ἄρχοντος Καλλιδημίδου obiit autem anno primo quintae, ac centeſimae Olympiadis, Archonte Athenis Callidemide*.

Fortaſſe Archon ipſe ab inedito Aeſchinis Scholiaſte memoratur, cuius inſigne teſtimonium in Olymp. LXXVII. anno $\frac{3}{4}$. iam protuli. Quamvis enim ibi *Calamio* quidam Archon memoretur, perſpicui tamen temporum characteres oſtendunt quod *Calamio* iſte poſt annum 1. Olymp. CIV. imperavit, ut Timotheo duce Athenienſes in Thracia prope Amphipolim infeliciter dimicaverint, adeoque *nona*, ac poſtrema Athenienſium clades poſt *octavam* recenſeri potuerit, quae Timocratis Archontis anno, hoc eſt 1. Olymp. CIV. contigiſſe dicitur. Accedit etiam, quod Athenienſes anno 1. Olymp. CV. quo certe *Callimedes*, vel *Callidemides Archon* fuit, Amphipolim recuperare ſunt conati, ut Diodorus [4] teſtatur; adeoque facile hoc anno apud Amphipolim ipſam infeliciter dimicarunt, quod Aeſchinis Scholiaſtes *Calamione* Archonte contigiſſe memorat.

An. $\frac{2}{3}$. Euchariſtus Athenis Archon CCCXXV.

M. Popilius M. F. C. N. Laenas
Cn. Manlius L. F. A. N. Capitolinus Imperioſus Coſſ.

Euchariſti meminit Diodorus [5], & Dionyſius [6]. Huius Archontis anno teſtatur Diodorus Philippum Macedonum regem Legatos Athenas miſiſſe, qui ad foedera, pacemque ſecum ineundam hortarentur, nihilque ſibi in Amphipolim Thraciae urbem ſe vindicare faterentur.

(1) Phocic. c. 2. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Libr. III. ſeg. 56. (4) Lib. XVI. c. 8. (5) Libr. XVI. c. 4. (6) In Dinarcho num. 9.

An. $\frac{3}{3}$. Cephisodotus Athenis Archon CCCXXVI.

C. Fabius Ambustus
C. Plautius P. F. P. N. Proculus Coss.

Archontis huius nomen non in Diodoro [1] solum, & Dionysio [2], sed in Oxoniensi quoque Chronico nobis occurrit [3]: Ἀφ' οὗ Φωκεῖς τὸ ἐν Δέλφοις ἱερὸν ἐσύλευσαν ἔτη ΙΔΙΔΔΔΔΙΙΙΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι Κηφισοδώρου *A quo Phocenses Templum Delphicum expilarunt, anni XCIV. Archonte Athenis Cephisodoro* Quamvis enim ibi annorum characteres exciderint, atque Archon ipse *Cephisodorus* vocetur, historia tamen, quae huius Archontis anno contigisse dicitur, perspicue certoque ostendit numerum XCIV. simulque *Cephisodoti* nomen legendum esse; ut immerito proinde Seldenus Epocham hanc ad annum $\frac{4}{4}$. Olymp CIII atque *Cephisodorum* Archontem revocaverit. Ita Palmerius hic minus feliciter accurateque legendum asserit ἔτη Η. *anni C.* Etenim, si Palmerii emendatio admitteretur, historia haec in anno 1 Olymp. CIV. collocanda foret; in quo tamen nec *Cephisodotus*, neque *Cephisodorus*, sed *Timocrates*, imperavit.

Hoc anno *Sociale* Bellum incepit, quo Athenienses Chios, Rhodios, Coos, Byzantios rebellantes recipere conati Charetem, & Chabriam imperatores eligunt; quorum postremus gloriosa morte dimicans occubuit [4]. Quum vero Philippus Macedonum rex armorum gloria florere, regnique fines extendere caepisset, ex Potidaea urbe Atheniensium praesidium deduxit, ipsumque comiter Atheniensium potentiam veritus in patriam dimisit.

An. $\frac{2}{4}$. Agathocles Athenis Archon CCCXXVII.

C. Marcius L. F. C. N. Rutilus
Cn. Manlius L. F. A. N. Capitolinus Imperiosus Coss.

Agathocles ille a Diododoro [5], Dionysio [6], Pausa-

(1) Lib. XVI. c. 6. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Epoch. 76 Lin. 87. (4) Diod. Libr. XVI. c. 7. (5) Lib. XVI. c. 9. (6) In Dinarcho num. 9. & in Lysia num. 13.

ſania & Oxonienſi quoque Marmore nominatur. Ac inſignis quidem Dionyſii locus in Olymp. VII. proferetur. Pauſanias vero Agathoclis Archontis anno Templum Delphicum a Phocenſibus expilatum eſſe teſtatur [1]: Τὴν δὲ τῶν Δελφῶν κατάληψιν ἐποιήσαντο οἱ Φωκεῖς Ἡρακλείδου μὲν Πρυτανεύοντος ἐν Δελφοῖς, καὶ Ἀγαθοκλέους Ἀθήνησιν Ἄρχοντος τετάρτῳ δὲ ἔτει πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν *Delphicum Templum diripere aggreſſi ſunt Phocenſes Heraclide quidem Delphis Prytane, & Agathocle Athenis Archonte, quarto autem anno quintae, ac centéſimae Olympiadis.*

At in Oxonienſi Marmore poſtquam eiuſmodi Phocenſium facinus ſuperioris Archontis anno adſcriptum fuerat, repente ſubiicitur [2] Ἀφ' οὗ Τιμόθεος βιώσας ἔτη ΠΔΔΔΔ. ἐτελεύτησεν ἐν Ἀθήνησι, καὶ Φιλίππους τὴν πόλιν ἔκτισεν ὁ Φίλιππος Μακεδόνων βασιλεὺς, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φεραῖος ἐτελεύτησεν, καὶ τοὺς Διονυσίου ςρατηγοὺς ὁ Δίων ἐνίκησεν, ἔτη ΠΔΔΔΔΙΙΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀγαθοκλέους *A quo Timotheus annos natus 90. diem obiit Athenis, & Philippos urbem condidit Philippus Macedonum rex, & Alexander Pheraeus occubuit, & Dionyſii praefectos Dion ſuperavit, anni XCIII. Archonte Athenis Agathocle.* Ita nimirum laceras Marmoris voces ad hiſtoriae fidem ſupplendas eſſe Prideauxius oſtendit, cum Diodoro [3] teſte Philippus Macedonum rex Philippos urbem condiderit, Alexander Pheraeus a coniuge iugulatus obierit, ac Dion Dionyſii Siculorum tyranni exercitum ſuperaverit.

Agathoclis eiusdem nomen in Demoſthene quoque obſervavi [4] ὑμῶν δέομαι ὅσοι ἐβούλευον, ἐπ' Ἀγαθοκλέους Ἄρχοντος *Vos rogo, qui Agathocle Archonte in ſenatum iviſtis*

Dyillus Athenienſis Hiſtoriam ſuam, quae XXVIII. Libros complectebatur, a Delphici Templi expilatione, quam huic anno adſcribedam eſſe iam vidimus, auſpicabatur.

OLYM.

(1) In Phocic. c. 2. (2) Epoch. 78. lin. 91. (3) Libr. XVI. c. 24. (4) Adv. Evergum.

OLYMPIAS CVI.

An. 4. Per. Iul. 4358. Vrb. Cond. 398.
Elpines Athenis Archon CCCXXVIII.

M. Fabius . *F. M. N. Ambustus II.* Coss.
M. Popilius M. F. C. N. Laenas II.

Porus Cyrenaeus iterum *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Pausania [1]; quamvis Diodorus [2] Porum hunc *Maliensem* vocaverit, adeoque Meursius hunc ab altero distinguendum esse putaverit.

Philippus etiam Macedonum rex in Olympiis ipsis *celete* palmam obtinuit. Etenim Plutarchus [3] asserit ipsum uno eodemque tempore nuncium tum de victoria in Olympiis *celete* parta, tum de Paeonibus a Parmenione superatis, tum de Alexandri filii nativitate accepisse. Itaque, cum Alexandri nativitas ipso fere Olympiorum tempore contigerit, Philippi victoria huic anno adscribi debet.

Hinc fallitur Eusebius, & Oxoniensis Chronici Scriptor, qui Alexandri ortum in anno 2. huius Olympiadis memoravit.

Elpines autem Archon non a Diodoro solum, sed etiam a Dionysio [4] nominatur, licet ipsum in Lysia *Elpinicem* vocaverit ubi de bello sociali loquens Iphicrate duce gesto sic ait [5] Οὗτος ὁ πόλεμος πίπτει κατὰ Ἀγαθοκλέα, καὶ Ἐλπινίκην Ἄρχοντας *hoc bellum incidit in Agathoclem, & Elpinicem Archontas*. Meursius *Elpinicem* ipsum a Demosthene (6) memoratum esse putavit ubi ait: Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπὶ Νικίου Ἑκατομβαιῶνος τρίτῃ ἱσταμένου *haec testimonia tertia Hecatombaeonis* mensis *die reddita sunt sub* Archonte *Nicia*. Sed obscurum hunc locum opportunius alibi (7) exposui, ipsumque de *Nicia* Pseudeponymo potius Archonte intelligendum esse demonstravi. Itaque Dodvellus etiam hic corrigendus, qui in Archontum Catalogo *Niciam* a Demosthene nominatum unum eundemque cum *El-*

(1) Phocic. c. 2. (2) Lib. XVI. c. 15. (3) In Alexan. (4) In Dinarcho num. 9. (5) In Lysia num. 13. (6) Orat. de Corona. (7) Tom. I. pag. 355.

Elpinice putavit; ipsumque Olymp. CVI. anno 1. adscripsit.

Huius Archontis anno, medioque fere Hecatombaeono mense, sive Olympiorum tempore Alexander Macedo Philippi regis filius in lucem editus fuit. Certe Iustinus[1] asserit ipsum Olympiorum tempore natum fuisse; idque facile ex ipsius aetate constitui poterit, quae anno 1. Oly. CXIV. demonstrabitur.

Hoc anno *Sociale* bellum Charete, Iphicrate, & Timotheo ducibus ab Atheniensibus continuatum fuit; atque Iphicrates ipse, ac Timotheus veluti praelii periculum detrectantes imperio privati sunt[2]. Ac Timotheus quidem centum talentis multatus fuit[3]; Iphicrates vero, quamvis a Diodoro capite damnatus dicatur, absolutus fuit, ut a Poliaeno[4], & Nepote erudimur.

An $\frac{2}{2}$. Callistratus Athenis Archon CCCXXIX.

C. Sulpicius M. F. Q. N. Peticus III. Coss.
M. Valerius Poplicola

Superior Archon, eiusque situs a Diodoro[5], ac Dionysio demonstratur. Hic nimirum in *Dinarcho*[6] dicit quod Τιμόθεος τὰς εὐθύνας ὑπέσχησεν ἐπὶ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον *Timotheus rationes sub Diotimo* Archonte *reddidit, qui post Callistratum* imperavit; atque alibi[7] de publicis Demosthenis Orationibus differens ait: Δημοσίους λόγους ἤρξατο γράφειν ἐπὶ Καλλιστράτου Ἄρχοντος . . . ἐπὶ δὲ Διοτίμου τοῦ μετὰ Καλλίστρατον ἐν Ἀθηναίοις πρώτην εἶπε δημηγορίαν *publicas Orationes scribere caepit sub Callistrato Archonte . . . at sub Diotimo Callistrati successore primam Orationem publicam apud Athenienses habuit*. Denique locus ipse ab Oxonienfi Marmore confirmatur[8]: Ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος Μακεδόνων βασιλεὺς ἐγένετο ἔτη ΙΔΙΔΔΔΔΙ. Ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιστράτου, καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Φιλόσοφος κατὰ τοῦτον *A quo Alexander Macedonum rex nascebatur, anni XCI. Archonte Athenis Callistrato; quo tempore*

(1) Libr. XII. (2) Diodor. ibi c. 21. (3) Corn. Nep. in Iphicr. n. 3. (4) Stratagem. Lib. III. c. 9. 29. (5) Lib. XVI. c. 23. (6) Num. 13. (7) In Epist. ad Ammae. num. 4. (8) Epoch. 78. Lin. 91.

pore floruit Aristoteles Philosophus. Quod tamen ad Alexandri Macedonis ortum attinet, ille superiori anno certissime adscribi debet; quamvis fortasse a quibusdam Veteribus integro serius anno memoraretur, quod etiam a Gellio (1), & Solino (2), & Eusebio factum conspicimus.

Huius Archontis anno Phocense, sacrumque bellum exarsisse scribit Diodorus, quod Scriptor ille hic quidem *novem*, alibi vero (3) *decem* annis viguisse memorat: quod *decennii* spatium a Pausania (4) quoque, Athenaeo (5), & Aeschine (6) diserte traditur, licet Pausanias belli Phocensis initium in annum 4. Olymp. CV. incidisse dixerit.

An. 2/3. Diotimus Athenis Archon CCCXXX.

M. Fabius .. *F. M. N. Ambustus III.*
T. Quinctius Barbatus Capitolinus Crispinus Coss.
Annales alii ex Livio habent
M. Popilius

Diotimi Archontis Diodorus (7), ac Dionysius in *Dinarcho* (8) superius laudatus, atque in *Epistola ad Ammaeam* (9), itemque Chronicum Marmor meminit, in cuius postrema Epocha legitur (10): Α'φ' ȣ̃ Κάλιππος Δίωνα ἀποκτάνας Συρακȣσσῶν ἐτυράννευσεν ἔτη ΙΔΙΔΔΔΔ Α'ρχοντος Α'θήνησι Διοτίμȣ *A quo Calippus, cum Dionem interfecisset, tyrannidem Syracusis occupavit, anni XC. Archonte Athenis Diotimo.* Quandoquidem tamen tum in Seldeni apographo, tum in ipso Marmore post characterem Κ character Λ reperitur, Prideauxius hic observavit facile quoque suppleri posse: Α'φ' ȣ̃ Κλέαρχος Η'ρακλεὺς Τύραννος ἐφονεύθη ἔτη ΙΔΙΔΔΔΠΙΙΙΙ. Α'ρχοντος Α'θήνησι Εὐδήμȣ *A quo Clearchus Heracleae Tyrannus interemptus est, anni LXXXIX. Archonte Athenis Eudemo*; cum Clearchus ille, Diodoro (11) teste, Eudemi Archontis anno sit interemptus. Facilius tamen & Calippi, & Diotimi Archontis nomen inserendum videtur, cum Chronici Scriptor singulos Syracusanorum tyrannos, ipsorumque initia me-

(1) Libr. XVII. c. 21. (2) Cap. 43. (3) Cap. 60. (4) Libr. X c. 2. (5) Libr. XIII. c. ... (6) Adver. Ctesiph. (7) Lib. XVI. c. 26. (8) Num. 9. (9) Num. 9. (10) Epoch. 79. Lin. 92. (11) Ibi c. 31.

memoraverit. Ita Dionis caedes ab Eusebio quoque in anno 3. huius Olympiadis collocatur.

Hoc eodem anno Leuconem Bosphori regem post 40. imperii annos obiisse, regnumque Spartaco filio reliquisse testatur Diodorus [1]. Certe Demosthenes [2] etiam in Oratione superiori, hoc est Callistrati Archontis, anno habita Leuconem adhuc superstitem fuisse dicit.

An. 4. Eudemus Athenis Archon CCCXXXI.

C. Sulpicius M. F. Q. N. Peticus IV.
M. Valerius Poplicola II. Coss.

Eudemus ille a Diodoro [3], ac Dionysio in *Dinarcho* [4] recensetur; iterumque apud Dionysium [5] ipsum Eudemi mentio reperitur; quamvis ibi Θεόδημος *Theodemus* vocetur: Ἐπὶ δὲ Θεοδήμου τοῦ μετὰ Διότιμον ἄρξαντος τὸν κατὰ Τιμοκράτους λόγον ἔγραψε. . . . . μετὰ δὲ Εὔδημον ἦν Ἀριστόδημος Ἄρχων, ἐφ' ὃ τῶν κατὰ Φιλίππου δημηγοριῶν ἤρξατο *sub Theodemo, qui post Diotimum Archon fuit, Orationem adversus Timocratem scripsit . . . post Eudemum vero Aristodemus Archon fuit, sub quo Conciones adversus Philippum habere caepit.*

Hinc facile Scaligero occasio arrepta ut Archontem hunc *Euthydemum* vocaret; quamvis alibi [6] ex Diodoro *Theodemum* ipsum vocaverit; eiusque anno Syracusarum tyrannidem ab Hipparino Dionysii senioris filio, iunioris fratre occupatam ex Diodoro, simulque Eusebio memoraverit.

Eudemi Archontis anno Chares Atheniensium dux classe Hellespontum ingreditur, Sestum oppugnat; quumque Cersobleptes Cotyis filius, & Thraciae dominus Philippo Macedoni infensus universam fere, Cardia urbe excepta, ditionem Atheniensi Populo concessisset, cives illuc in colonias missi fuere [7].

Mausolum Cariae Dynastam hoc anno e vivis excessisse, ipsique Artemisiam sororem & coniugem biennii tempore in imperio successisse scribit Diodorus [8]. Certe Demosthe-

(1) Cap. 31. (2) Orat. adv. Lept. (3) Lib. XVI. c. 32. (4) Num. 13. (5) Epist. ad Ammae. num. 4. (6) Ad. Chr. Euf. pag 116. (6) Diodor. c. 34. (8) Cap. 46.

nes [1] in Oratione Thessali Archontis anno, hoc est $\frac{3}{4}$. Olymp. CVII. habita tunc regem, hoc est *Idrieum*, Cariae imperasse demonstrat.

OLYMPIAS CVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul 4362. Vrb. Cond. 402.
Aristodemus Athenis Archon CCCXXXII.

P Valerius Poplicola
C. Marcus L. F. C. N. Rutilus II. Coss.

Smicrinas Tarentinus *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [2], qui non Archontis modo, sed Olympionicae quoque nomen expressit: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀριστοδήμου Ὀλυμπιὰς ἤχθη ἑβδόμη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Σμικρίνας Ταραντῖνος *Archonte Athenis Aristodemo Olympias centesima septima celebrata fuit, qua stadio vicit Smicrinas Tarentinus*. Ab Africano tamen victor ille Μικρίνας appellatur. Quod vero ad Archontem attinet, is perspicue a Dionysio nominatur, eiusque situs in Archontum Fastis ostenditur. Quemadmodum enim *Aristodemi* Archontis *in Dinarcho* [3] semel iterumque meminit, ita in *Epistola ad Ammaeum* [4] ait: Μετὰ Θεόδημον ἦν Ἀριστόδημος Ἄρχων, ἐφ' ᾧ τῶν κατὰ Φιλίππου δημηγοριῶν ἦρξε . . Ἐπὶ δὲ Θεέλλου, τοῦ μετ' Ἀριστόδημον τὴν περὶ τῶν Ῥοδίων ἀπήγγειλε δημηγορίαν *post Theodemum Archon erat Aristodemus, sub quo Orationes contra Philippum habere caepit . . sub Theello autem Aristodemi successore Concionem de Rhodiis habuit*.

Huius Archontis anno Diodorus [5] asserit Athenienses suppetias Phayllo Phocensium imperatori, Nausicle duce, misisse, qui contra Boeotos dimicabat, a quibus variis in locis Phocenses superati sunt.

Huius etiam Aristodemi Archontis anno colonos in Samum ab Atheniensibus missos esse scribit Dionysius [6]; idque perspicuo quoque Laërtii testimonio confirmatur, qui Neoclem Epicuri patrem illuc cum colonis aliis concessisse dicit,

(1) De Rhodior. libert. (2) Libr. XVI. c. 37. (3) Num. 9. & 13. (4) Num. 4. (5) Cap. 37. (6) In Dinar. num. 9. & 13.

cit, ibique Epicurum ad octavum usque decimumque aetatis annum vixisse, donec nimirum Atheniensibus a Perdicca expulsis Insula Samiis restituta fuit. Itaque, cum 18. Epicuri annus in 1. Olymp. CXIV. inciderit, atque Perdiccas Samios in insulam anno 2. Diodoro teste revocaverit, colonia Samum missa ad Aristodemi Archontis annum spectavit. Hinc ineditus Aeschinis Scholiastes fallitur, qui ait *εἰς Σάμον ἔπεμψαν κληρούχους Ἀθηναῖοι ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοφήμου colonos Samum misere Athenienses Archonte Atheniensis Nicophemo*; nisi fortasse in vitiato ipsius textu pro Νικοφήμου rescribatur Ἀριστοδήμου, cum Nicophemus ille anno 4. Olymp. CIV. imperaverit. Ita quoque numerorum notae in Diodori textu vitiatae sunt ubi is dicit quod Perdiccas Samios *κατήγαγεν εἰς τὴν πατρίδα πεφευγότας ἔτη τρισὶ πλείω τῶν τεσσαράκοντα tres ultra quadraginta annos extorres in patriam reduxit*. Siquidem ab anno 1. Olymp. CVII. quo expulsi, ad annum usque 2. Olymp. CXIV. quo sunt restituti, nonnisi 30. anni intercessere, adeoque in Diodori textu non *τεσσαράκοντα*, sed *τριάκοντα*, rescribi debet.

An. $\frac{2}{4}$. Thessalus Athenis Archon CCCXXXIII.

C. Sulpicius M. F. Q. N. Peticus V.
T. Quinctius Pennus Cincinnatus Coss.

Thessalus Archon a Diodoro (1), simulque Dionysio (2) nominatur: *Ο μὲν γὰρ Δημοσθένους περὶ τοῦ ὀνόματος, ὃν δεδηλώκαμεν, λόγος, ἐν ᾧ τούτων μέμνηται, κατὰ Θεσσαλὸν, ἢ Ἀπολλόδωρον Ἄρχοντα τετέλεσται etenim Demosthenis Oratio de Nomine quam indicavimus, & in qua horum mentio habetur, Thessali, vel Apollodori Archontis anno absoluta fuit*. Alibi (3) tamen a Dionysio ipso *Theellus*, ac *Thellus* vocatur, ut superius est observatum; iterumque nomen ipsum occurrit: *Ἐπὶ δὲ Καλλιμάχου τοῦ τρίτου μετὰ Θέλλον Ἄρχοντος τρεῖς διέθετο δημηγορικὰς sub Callimacho, qui post Theellum Archontem tertius fuit, tres publicas Orationes habuit*. Quinetiam alibi *Thellum* ipsum appellat: *Εἴρηται γὰρ ἐπὶ Θεοφίλου, ἢ Θεμιστοκλέους Ἄρχοντος μετὰ Θέλλον ἀνιόντα ἐνιαυτῷ τρίτῳ etenim* haec Ora-

(1) Libr. XVI. c. 40. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Epist. ad Ammaeum, num. 4.

Oratio *sub Theophilo, vel Themistocle recitata fuit, qui tertio post Thellum anno imperavit.*

An. $\frac{4}{3}$. Apollodorus Athenis Archon CCCXXXIV.

M. Popilius M. F. C. N. Laenas III.	Coss.
L. Cornelius Scipio	

Archontis Diodorus [1], & Dionysius [2] meminit; eiusque Archontis anno Salaminam Cypri urbem ab Evagora, & Phocione Atheniensium duce obsessam fuisse narrat Diodorus.

An. $\frac{4}{4}$. Callimachus Pergasensis Athenis Archon CCCXXXV.

L. Furius M. F. Camillus	Coss.
Ap. Claudius P. F. Ap. N. Crassinus Regillensis	

Callimachus Archon a Diodoro [3], simulque Dionysio memoratur, qui in *Epistola ad Ammaeam* [4] ipsius nomen, ac situm saepius expressit. Sic Athenaeus [5] ubi de Platonis morte loquitur, ait: Δύο γὰρ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετάλλαξεν, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ μετὰ Καλλίμαχον *cum duo & octoginta annos vixisset, obiit sub Theophilo, qui post Callimachum* Archon *fuit*. Sed illustrius etiam Plutarchus [6] Archontis nomen, simulque situm expressit: Ἑπτὰ δὲ καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονὼς, λογιζομένοις ἀπὸ Δεξιθέου εἰς Καλλίμαχον, ἐφ᾽ οὗ παρ᾽ Ὀλυνθίων ἧκε πρεσβεία περὶ τῆς βοηθείας, ἐπεὶ ἐπιέζοντο ὑπὸ φιλίππου τῷ πολέμῳ, ἔπεισε ἐκπέμψαι τὴν βοήθειαν *triginta annos natus, si a Dexitheo ad Callimachum* Archontem *numeres; sub quo Olynthii, cum a Philippo bello premerentur, Legatos auxilia petitum miserunt, opem ferendam esse persuasit.*

Itaque vides Callimachum hunc a Dexitheo, qui anno 4. Olymp. XCIII. Archon fuit, *tricesimum septimum* recenseri; adeoque Callimachum ipsum ad annum hunc 3. Olymp. CVII. referri. Callimachum ipsum addito quoque Populi Attici nomine memoravit Dionysius (7) Philochori verba

(1) Lib. XVI. c. 46. (2) In Dinarcho num 9. (3) Lib XVI. c. 52. (4) Num 4. & 9. (5) Lib. V. (6) Vita X. Rhet. in Demosth. (7) In Ep ad Ammae, n. 9.

ba transcribens: Καλλίμαχος Περγασηνός, *Callimachus Pergasenus*.

OLYMPIAS CVIII.

An. 4. Per. Iul. 4366. Vrb. Cond. 406.
Theophilus Athenis Archon CCCXXXVI.

M. Popilius M. F. C. N. Laenas IV. Coss.
M. Valerius M. F. M. N. Corvus

Polycles Cyrenaeus *stadio* vicit Olympia ex Africano. Diodorus [1] etiam victoris huius, itemque Archontis nomen exhibuit: Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Θεόφιλος, Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη ὀγδόη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Πολυκλῆς Κυρηναῖος. *Athenis quidem Archon erat Theophilus, Olympias vero octava supra centesimam celebrata fuit, qua stadio vicit Polycles Cyrenaeus*. Vtrumque Pausanias [2] etiam expressit, qui hoc anno Phocicum, Sacrumve bellum diremptum esse testatur: Δεκάτῳ δὲ ὕστερον ἔτει μετὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ κατάληψιν ἐπέθηκεν ὁ Φίλιππος πέρας τῷ πολέμῳ Φωκικῷ τε, καὶ ἱερῷ κληθέντι αὐτῷ, Θεοφίλου μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, ὀγδόης δὲ Ὀλυμπιάδος καὶ ἑκατοστῆς ἔτει τῷ πρώτῳ, ἣν Πολυκλῆς ἐνίκα στάδιον Κυρηναῖος. *decimo post anno quam Templum exspoliatum est, bello huic, quod idem Phocicum, & Sacrum appellarunt, finem Philippus imposuit, Theophilo quidem Athenis Archonte, anno vero primo Olympiadis octavae, & centesimae, qua Polycles Cyrenaeus stadio vicit*. Nec alio certe, quam *Theophili* nomine Archon ipse a Dionysio [3], Demosthene [4], Athenaeo [5], Laertio [6], & Plutarcho [7], designatur; ut nullus propemodum Archon alius afferri possit, cuius nomen, ac situs pluribus atque illustrioribus Veterum testimoniis asseratur, ut in Dissertatione *de Platonis aetate* iam demonstravi. Itaque necessario corrigendus Dionysii locus, in quo Archon ipse *Theominetus*, alibique *Thumedus* vocatur. Etenim, ut Dionysius ostendat Orationem adversus Boeotum Demosthenis esse, non

Di-

(1) Libr. XVI. c. 53. (2) Phocic. c. 3. (3) In Dinarcho num. 13 & Epist. ad Ammae. numer. 5. 10. (4) Adver. Pantaenet. (5) Libr. V. (6) Libr. III. & Lib. V. (7) Vit. X. Rhet. in Demosth.

Dinarchi ait: *Μέμνηται γὰρ ὡς νεωστὶ τῆς εἰς Πύλας ἐξόδου γεγενημένης. Ἡ δ' εἰς Ἀθηναίων ἔξοδος ἐπὶ Θουμήδου Ἄρχοντος ἐγένετο τρισκαιδέκατον ἔτος Δεινάρχου ἔχοντος meminit enim Atheniensium incursus in Pylas tanquam recens facti, incursus autem ille Atheniensium in . . . Thumede Archonte contigit, cum Dinarchus tertium decimum aetatis annum ageret*: quem Dionysii locum hactenus depravatum restitui posse videtur si legatur *ἡ δὲ εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἔξοδος Atheniensium incursus in Pylas*. Siquidem Dionysius ipse antea *Pylas*, atque Athenienses illic militantes memoraverat. Sed Demosthenes [1] perspicue docet quod tunc *εἰς Ταμύνας Tamynas* Athenienses milites profecti fuerant, paucisque interiectis subdit milites ipsos ex Euboea reversos esse; ergo utrobique in Dionysii textu *εἰς Ταμύνας Tamynas* rescribi debet. Thumedum autem hunc non alium esse posse, quam Theophilum, perspicue apparet quod Dinarchus anno 4. Olymp CIV. in lucem editus tunc *tertium decimumque* aetatis annum egisse dicitur.

Hoc autem anno Platonem e vivis excessisse nitide diserteque testatur Athenaeus: *Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος. δύο δὲ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετήλλαξεν ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ μετὰ Καλλίμαχον, ὅς ἐστιν ὀγδοηκοστὸς καὶ δεύτερος Plato autem nascitur sub Apollodoro, qui post Euthydemum Archon fuit; quum vero duos & octoginta annos vixisset obiit sub Theophilo Callimachi successore, qui* ab Apollodoro *secundus & octogesimus Archon fuit*. Id vero non natali ipsius die, hoc 7. Thargelionis Attici, ut Seneca auctore clarissimis Viris hactenus creditum, sed ante Gamelionis initium, contigisse, perspicuis, opinor, certisque rationibus demonstravi; ut nullus proinde de Platonis obitu, ac aetate ambigendi locus supersit.

Platoni vero Speusippus in Schola vel Academia successit. Laërtius [2]: *Διεδέξατο δ' αὐτὸν Σπεύσιππος Εὐρυμέδοντος Ἀθηναῖος τὸν δὲ δῆμον Μυρρινούσιος ἦν . . . καὶ ἐσχολάρχησεν ἔτη ὀκτὼ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος successit autem ei Speusippus Eurymedontis filius Atheniensis pago Myrrhinusius . . octo autem annos Scholae praefuit a centesima octava Olympiade initium sumens.*

An-

(1) Adv. Boeot. de nomine. (2) Libr. IV. seg. 1.

An. $\frac{1}{2}$. Themistocles Athenis Archon CCCXXXVII.

C. Plautius Venno
T. Manlius L. F. A. N. Imperiosus Torquatus Coss.

Themistoclis huius Diodorus (1), ac Dionysius (2) meminit, diserteque ipsum Theophili successorem is facit (3): *Μετὰ γὰρ Ἄρχοντα Καλλίμαχον Θεόφιλός ἐστιν Ἄρχων, ἔπειτα Θεμιστοκλῆς etenim post Archontem Callimachum Theophilus Archon est, deinde Themistocles.*

Huius Archontis anno, postquam Olynthiorum urbs a Philippo capta, atque direpta fuerat, pax & foedera ab Atheniensibus cum Philippo rege constituta sunt, ut praeter Diodorum Dionysius ipse testatur (4): *Μετὰ τὴν Ὀλυνθίων ἅλωσιν, Ἄρχοντος Θεμιστοκλέους, συνθῆκαι Φιλίππῳ πρὸς Ἀθηναίους ἐγένοντο περὶ τῆς συμμαχίας post Olynthiorum cladem Themistocle Athenis Archonte de belli societate pacta cum Philippo, atque Atheniensibus sancita sunt.* Eademque prorsus historia, temporumque ratio ab Aeschine (5) quoque, addito *Themistoclis* Archontis nomine, memoratur, ut ex ipsius verbis apparet; quae opportunius alibi (6) iam protuli.

Huius Archontis anno Orationem illam a Dinarcho recitatam esse testatur Dionysius (7), qua Ninus sacerdos Menecli uxor damnata fuit.

Denique ad ineuntem ipsum 2. Olympiadis annum Mnesiphilum Archontem referendum esse iam monui (8), cuius Archontis nomen Decretis 30. Hecatombaeonis, & 21. Maemacterionis die editis praefixum conspicitur. Quamvis enim Meursius Mnesiphilum hunc Eponymis aliis adscripserit; perspicue tamen ostendi ipsum Pseudeponymum esse oportere, atque anno 2. Olymp. CVIII. adscribendum fuisse.

An. $\frac{2}{3}$. Archias Athenis Archon CCCXXXVIII.

M. Valerius M. F. M. N. Corvus II.
C. Poetelius C. F. C. N. Libo Visolus Coss.

In

(1) Lib. XVI. c. 56. (2) In Dinarch. (3) Epist. ad Ammae. n. 11. (4) Ibi. (5) Advers. Ctesiph. (6) Tom. I. pag. 137. (7) In Dinarcho. (8) Tom. I. pag. 350.

In Diodoro [1], itemque Dionysio [2] Archontis huius nomen occurrit: Μετὰ δὲ Θεμιστοκλέα Ἀρχίας, μετὰ δὲ Ἀρχίαν ἐστὶν Εὔβουλος *post Themistoclem* Archon invenitur *Archias*, *post Archiam Eubulus*; alibique [3]: Ὁ μὲν λόγος γέγονεν ἐπ᾽ Ἀρχίου τοῦ μετὰ Θεμιστοκλέα *haec quidem Oratio habita fuit sub Archia, qui post Themistoclem* Archon *fuit*. Itaque corrigendus Dionysii locus ubi in Archontum Catalogo [4] Ἀρχίδας *Archidas* vocatur.

Huius Archontis anno sacrum, vel Phocense bellum Phocensium ipsorum clade diremptum esse testatur Diodorus. Sed quum idem ipse iam dixerit bellum illud Agathoclis Archontis anno incepisse, ipsius exitus cum Pausania [5] ad Theophili Archontis annum hoc est 1. huius Olymp. referri debet. Quum tamen Aeschines [6] semel iterumque dicat Phocense bellum *decem* continuos annos durasse, ac Diodorus [7] ipsi *undecim* annos adscribat, ipsius exitus in Archiae Archontis annum, adeoque 2. huius Olympiadis exeuntem conferri comode poterit. Quod vero Phocensis excidii tempus ex vero Pythiorum Ludorum tempore deduxit Palmerius, Petavius, Veslingius, id unum ostendit quod clades illa ante Munychionem mensem anni 3. certissime contigit, quo Pythia edebantur, ut opportunius alibi demonstravi; quamvis Petavius, aliique plurimi Ludos illos secundis Olympiadum adscripserint. Verum an clades illa paucis solum mensibus, aut integri anni spatio Ludos praecesserit, incertum est; longeque verisimilius existimo Phocenses Scirophorione mense, adeoque exeunte anno 3. superatos fuisse, paucisque interiectis mensibus Pythia celebrata fuisse; ut opprtunius alibi [8] demonstravi.

An. 4. Eubulus Athenis Archon CCCXXXIX.

M. Fabius Dorso
Ser. Sulpicius Camerinus Coss.

Non Diodoro [9] solum, sed Laërtio [10] quoque, ac Dio-

(1) Libr. XVI. c. 59. (2) Epist. ad Am. num. 11. (3) In Dinarcho n. 11. (4) Ibi num. 9. (5) Phoc. c. 3. (6) Orat. de falsa Leg. & adv. Clesiph. (7) Cap. 14. (8) Tom. I. pag. 136. (9) Libr. XVI. c. 66. (10) Lib. V. seg. 108.

Dionysio [1] Eubulus ille memoratur. Etenim, quum Laërtius de Aristotele loquens dixisset: Ἐς Μιτυλήνην ἦλθη ἐπὶ Ἄρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος *Mitylenem concessit Archonte* Athenis *Eubulo quarto anno octavae & centesimae Olympiadis*, Dionysius [2] ipse dicit καὶ τριετῆ χρόνον παρ' αὐτῷ τρίψας ἐπ' Εὐβούλου Ἄρχοντος εἰς Μιτυλήνην ἐχωρίσθη *triumque annorum spatium apud ipsum moratus, sub Archonte Eubulo Mitylenem secessit*. Alibi Dionysius ipse *Nicomachi*, simulque *Eubuli* situm expressit: Ἐπὶ Νικομάχου Ἄρχοντος εἴρηται ὁ λέγων ἐπ' Εὐβούλου μὲν μισθώσασθαι τὸ μέταλλον. τρία δὲ ἔτη ἐργασάμενος ἐκβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ πλησίον ἔχοντος μέταλλα, λαχεῖν αὐτῷ τὴν δίκην κατὰ Νικόμαχον Ἄρχοντα *haec Oratio sub Nicomacho Archonte habita est. Etenim ait se Eubuli quidem Archontis anno metalli fodinam mercede duxisse: cum vero tribus annis in illa operatus esset, ab eo, qui prope fodinam habebat, ejectum litem ipsi intentasse Archonte Nicomacho*.

Itaque, cum constanter adeo Archon ille *Eubulus* vocetur, corrigendus erit Dionysii locus [3], ubi in Archontum Catalogo *Eudorus* appellatur.

OLYMPIAS CIX.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4370. Vrb. Cond. 410.
Lycifcus Athenis Archon CCCXL.

C. Marcius L. F. C. N. Rutilus III. Coss.
T. Manlius L. F. A. N. Imperiosus Torquatus II.

Aristolochus Atheniensis *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [4]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Λυκίσκου Ὀλυμπιὰς ἤχθη ἑκατοστὴ καὶ ἐνάτη, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Ἀριστόλοχος Ἀθηναῖος *Archonte Athenis Lycisco Olympias celebrata fuit nona ac centesima, qua stadio vicit Aristolochus Atheniensis*. Archon ipse a Dionysio [5] memoratur: Οὗτος ὁ ἀγὼν εἴρηται ἐπ' Ἄρχοντος Εὐβούλου, ἢ Λυκίσκου τοῦ μετ' Εὔβουλον *haec controversia agitata fuit sub Archonte Eubulo, vel Lycisco Eubuli successo-*

(1) In Dinarcho num. 11. (2) Epist. ad Ammae. num. 5. & 12. (3) In Dinar. n. 9. (4) Lib. XVI. c. 69. (5) In Dinarcho num. 9. & 12.

re, alibique [1]: *Μετὰ Ἀρχίαν ἐστὶν Εὔβουλος, εἶτα Λυκίσκος . . μετὰ Λυκίσκον ἐστὶν Ἄρχων Πυθόδοτος post Archiam Archon est Eubulus, deinde Lyciscus . . post Lyciscum Archon est Pythodotus*. Denique Demostheni [2] quoque Lyciscus ille memoratur: *Πάντες γὰρ ἴστε τοὺς ἐπὶ Λυκίσκου Ἄρχοντος Θεσμοθέτας ἀποχειροτονηθέντας ἐν τῷ δήμῳ διὰ τοῦτον scitis enim omnes Thesmothetas, qui Lycisco Archonte fuerunt, propter ipsum fuisse improbatos*.

An. $\frac{2}{6}$?. Pythodotus Athenis Archon CCCXLI.

M. Valerius M. F. M. N. Corvus III.
A. Cornelius P. F. A. N. Cossus Arvina Coss.

Praeter Diodorum [3], perspicue Pythodoti meminit Laërtius [4] ubi de Aristotele disserens ait: *Ἐπὶ Πυθοδότου δ' ἐλθεῖν πρὸς Φίλιππον τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος sub Pythodoto autem venisse* Aristotelem *ad Philippum anno secundo nonae ac centesimae Olympiadis*; quod totidem fere verbis, addito *Pythodoti* Archontis nomine, Dionysius [5] expressit; alibique citato Philochori Opere: *Ἔστι δὲ ὁ χρόνος κατὰ Πυθόδοτον Ἄρχοντα, ὡς δηλοῖ Φιλόχορος σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τούτου τοῦ Ἄρχοντος tempus autem* istud *incurrit in Pythodoti Archontis annum, ut ostendit Philochorus una cum aliis ubi de hoc Archonte*.

Archon ipse, sed depravato tamen nomine, a Demosthene [6] memoratur: *ψηφισαμένων δὲ ταῦτα τῶν δικαστῶν, διέγραψεν ὁ Ἄρχων Πυθόδωρος κατὰ τὸν νόμον τὴν τουτουῒ τοῦ Ὀλυμπιοδώρου ἀμφισβήτησιν quod cum Iudices decrevissent, Archon Pythodorus ipsius Olympiodori postulationem ex lege abolevit*. Meursius ibi *Pythodorum* anni 2. Olymp. CXI. Archontem memorari putavit. Perspicuis tamen temporum characteribus observavi, ibi *Pythodotum* legendum esse. Subdit enim Demosthenes Olympiodorum illum *Pythodori* Archontis eius anno in Acarnania una cum Atheniensibus aliis dimicasse. Sed expeditio illa in Acarnaniam non anno 1. Oly. CXI.

(1) Epist. ad Ammae. n. 11. (2) Adv. Theocrin. pag. 511. (3) Libr. XVI. c. 70. (4) Libr. V. seg. 109 (5) In Dinar. num. 9 & 13. Epist. ad Ammae. num. 5. & 11. (6) Adv. Olympiod.

CXI. sed 2. Olymp. CIX. suscepta fuit; ergo in Demosthenis textu *Pythodoti* nomen restitui debet.

An. $\frac{4}{3}$. Sosigenes Athenis Archon CCCXLII.

Q. Servilius Q. F. Q. N. Abala
C. Marcius L. F. C. N. Rutilus IV. Coss.

In asserendo Sosigenis loco tum Diodorus [1], tum Dionysius [2] conveniunt, qui pluribus in locis Sosigenem hunc veluti Pythodoti successorem exhibet. Ita Plutarchus [3] de Aphareo Isocratis filio loquens ait: Ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ Λυσιστράτου ἄχρι Σωσιγένους ἐν ἔτεσι εἰκοσιοκτὼ διδασκαλίας ἀστικὰς καθῆκεν ἓξ *orsus a Lysistrato* Archonte *usque ad Sosigenem docere, octo ac viginti annorum spatio urbanas Fabulas edidit sex & viginti.*

Huius Archontis anno 20. Gamelionis Attici die Epicurus Neoclis filius ex Gargetto Atticae Populo in lucem editus est. Laërtius [4]: Ἐγεννήθη κατά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐννάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐπὶ Σωσιγένους Ἄρχοντος μηνὸς Γαμηλιῶνος ἑβδόμῃ, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ *nascitur, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesimae nonae Olympiadis anno tertio, Sosigene Archonte mensis Gamelionis die septimo, septem annis post Platonis obitum.*

Annus ipse Menandro Diopithis filio natalis fuit, ut ex Marmore Romae posito perspicue erudimur [5], quod in anno 3. Olymp. CXXII. proferetur, ubi de Menandri ipsius aetate, ac morte agendum erit.

Hoc eodem anno Isocrates *Panathenaicam* Orationem edidit. Etenim Cicero [6] testatur Orationem illam ab Isocrate *quarto*, & *nonagesimo* anno scriptam fuisse, ipsumque *quinquennium* postea vixisse. Itaque, cum Isocratis mors in annum 3. Olymp. CX inciderit, Oratio ineunte anno 3. huius Olympiadis edita fuit, qua maiora *Panathenaea* celebrata sunt.

(1) Lib. XVI. c. 73. (2) In Dinar. num. 9. Epist. ad Ammae. num. 11. (3) Vita X. Rhet. in Isocr. (4) Libr. X. seg. 9. (5) Gruter. pag. 918. n. 12. (6) In Catone.

Denique observandum huic anno 3. Polyclis Archontis nomen Fastis Atticis inscribi oportere, quum illud Decreto sextadecima Boëdromionis mensis die edito praefigatur, idque non alteri, quam huic anno convenire posse videatur, ut opportunius alibi [1] demonstravi.

An. 4/4. Nicomachus Athenis Archon CCCXLIII.

L. Aemilius L. F. L. N. Mamercinus Privenas
C. Plautius Venno II. Coss.

Laidas Thebanus *pancratio puerorum* Pythiade LXI. quae in hunc ipsum Olympiadis annum 3. incidisse debuit, palmam obtinuit [2].

Diodorus [3], & Dionysius [4] etiam Nicomachum Archontem veluti Sosigenis successorem exhibent. Ab Aristotele [5] quoque Archon ipse memoratur, ubi Cometen ipso imperante fulsisse dicit: Ἔτι δὲ ἐπ' Ἄρχοντος ἐγένετο Νικομάχου Ἀθήνησι ὀλίγας ἡμέρας Κομήτης *insuper etiam Nicomachi* Archontis *Atheniensis* anno *paucis diebus Cometa fuit*. Cometa ipse a Plinio [6] quoque memoratur: *Semel adhuc iubae effigies mutata in hastam est Olympiade CVIII. Vrbis anno CCCXCVIII.* Vbi Meursius rescribendum asserit *Olympiade CVIIII. Vrbis anno CCCCXIII.*

Hoc ipso Nicomachi Archontis anno *Neocles*, & *Nicocles*, veluti Pseudeponymi Archontes imperarunt, ipsorumque nomina Decretis iis praefiguntur, quibus Athenis ultima Boëdromionis mensis die Legatos eligendos esse sancitur, qui naves a Philipppo Selymbrianos obsidente interceptas repeterent, ac Legatos ipsos re infecta Athenas rediisse dicitur, quae fusius alibi [7] iam exposui.

OLYM.

(1) Tom. I. pag. 351. (2) Pausan. Phoc. c. 7. (3) Lib. XVI. c. 74. (4) In Dinar num. 9. 11. 13. & Epist. ad Ammae. num. 11. (5) Meteorol. Lib. 1. c. 7. (6) Lib. II. c. 25. (7) Tom. 1. pag. 353.

OLYMPIAS CX.

An. 1/4. Per Iul. 4374. Vrb. Cond. 414.
Theophrastus Alcensis Athenis Archon CCCXLIV.

T. Manlius L. F. A. N. Imperiosus Torquatus III. Coss.
P. Decius Q. F. Mus.

Anticles Atheniensis *stadio* vicit Olympia ex Diodoro [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Θεοφράστου Ὀλυμπιὰς ἤχθη δεκάτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Ἀντικλῆς ὁ Ἀθηναῖος *Archonte Athenis Theophrasto centesima decima Olympias celebrata fuit, qua stadio vicit Anticles Atheniensis.* In Africano vero lacuna, quae in ipsius textum irrepsit, victoris huius nomen absorbuit. Archon ipse veluti Nicomachi successor a Dionysio [2] exhibetur: Μετὰ Σωσιγένην Ἄρχων ἐστὶ Νικόμαχος, ἐπὶ Νικομάχου Θεόφραστος *post Sosigenem Archon occurrit Nicomachus, post Nicomachum Theophrastus*; eiusque Archontis anno inducias inter Philippum, atque Athenienses diremptas esse dicitur: Ἐπὶ δὲ Θεοφράστου τοῦ μετὰ Νικόμαχον ἄρξαντος ἐλύθησαν *sub Theophrasto, qui post Nicomachum Archon fuit, solutae sunt.* Hoc ipso Archonte Aeschines ab Atheniensibus Pylagoras electus fuit, ut perspicuo Aeschinis [3] ipsius testimonio iam demonstravi.

Philippus vero Macedonum rex Perinthum Thraciae urbem obsedit, ut Dionysius [4] Philochori locum exscribens testatur: Θεόφραστος Ἀλαιεύς. Ἐπὶ τούτου Φίλιππος τὸ μὲν πρῶτον ἀναπλεύσας Περίνθῳ προσέβαλεν *Theophrastus Alaëensis. Sub hoc Philippus tunc primum classem Perintho admovit.*

Hoc ipso 1. Olympiadis huius anno Mnesithides ille Archontis, sed Pseudeponymi, munere perfunctus fuit, cuius nomen Decreto 6. Anthesterionis die Athenis edito praefixum fuit. Quamvis enim Meursius illum cum Mnesitheo an. 4. Olymp. LXXX. Archonte confuderit, perspicuis tamen, certisque argumentis ostendi [5] quod anno 1. Olymp. CX Novemviris, aut certe Pseudeponymis Archontibus adscribi ille debet.

Ita

(1) Lib. XVI. c. 77. (2) Epist. ad Ammae. num. 11. & in Dinar. num 9. (3) Adv. Ctesiph. (4) Epist. ad Ammae. loc. cit. (5) Tom. I. pag. 356.

Ita quoque facile huic anno veluti Pſeudeponymum Athenis Archontem *Niciam* illud tribuendum eſſe iam dixi [1], qui a Demoſthene memoratur, quamvis a Meurſio cum *Elpine*, vel *Elpinice* confundatur.

Ceterum ex Decretis illis, quae a Demoſthene [2] proferuntur, perſpicue apparet Athenienſes Perinthiis, ac Byzantiis a Philippo obſeſſis ingentes ſuppetias miſiſſe; eique claſſi Phocionem praefectum eſſe Plutarchus [3] memoravit. Itaque Athenienſium, aliorumque concurſu territus Philippus iterum pacem cum Athenienſibus ipſis obſidione intermiſſa firmavit.

An. $\frac{1}{4}$. Lyſimachides Acharnenſis Athenis Archon CCCXLV.

Ti. Aimilius Mamercinus.
Q. Publilius Q. F. Q. N. Philo Coſſ.

Frequens Archontis huius mentio apud Dionyſium occurrit tum *in Dinarcho* [4], tum *in Epiſtola ad Ammaeam* [5]; unde facile ſitus etiam apparet, quo Faſtis inſcribi ille debeat; quemadmodum in Diodoro [6] quoque conſpicitur. Perſpicue quoque ſitus ipſe a Laërtio [7] demonſtratur ubi de Speuſippi morte, & Xenocratis ſucceſſione differens ait: Διεδέξατο δὲ Σπεύσιππον, καὶ ἀφηγήσατο τῆς σχολῆς πέντε καὶ εἴκοσι ἔτη, ἐπὶ Λυσιμαχίδου ἀρξάμενος, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος *ſuſcepit autem a Speuſippo Scholam, ac praefuit annos quinque & viginti incipiens ſub Lyſimachide* Archonte *anno ſecundo centeſimae decimae Olympiadis*. Hinc Speuſippi mors non ineunte hac Olympiade, ut Scaliger exiſtimavit, ſed hoc anno 2, contigit; cumque Laërtius afferit quod ipſe ἐσχολάρχησεν ἔτη ὀκτὼ *Scholae praefuit annis octo*, de abſolutis annis intelligi debet, cum fere medio Olymp. CVIII. anno 1. Platoni defuncto ſucceſſerit.

Porro Lyſimachidem hunc *Acharnenſem* fuiſſe ex Philochori verbis apud Dionyſium apparet, qui huius Archontis anno Elateam Vrbem a Philippo occupatam fuiſſe [8] teſtatur. Diodorus quidem id ſequentis Archontis anno conti-

(1) Ibi pag. pag. 355. (2) De Coron. (3) In Phoc. (4) Num. 9. (5) Num. 12. (6) Libr. XVI. c. 82. (7) Lib. IV. ſegm. 14. (8) Epiſt. ad Ammae. num. 11.

tigisse dicit [1]; sed ille quae extremo anni 2. tempore contigerunt, facile ad ineuntem 3. revocavit.

An. 2/3. Chaerondas Athenis Archon CCCXLVI.

L. Furius Sp. F. M. N. Camillus
C. Maenius P. F. P. N. Coss.

Chaerondae nomen saepius non in Diodoro [2] solum, sed etiam in Aeschine, Demosthene, Plutarcho, Dionysioque nobis occurrit; quorum testimonia Meursius [3] accuratissime exscripsit. In eo tamen Cl. hunc Virum de Fastis Atticis, omnique Graeca Historia immortaliter meritum perspicue certoque deceptum esse iam monui [4], quod in singulis testimoniis illis unum eumdemque Eponymum huius anni Archontem designatum esse putavit, adeoque testimonia singula ad annum hunc revocavit. Ego vero singulos temporum characteres subtilius explorans testimonia quaedam ad Eponymum huius anni Archontem referenda esse demonstravi; cum cetera ad Chaerondam alium, vel certe Chaerondam ipsum, sed tunc Pseudeponymum, referenda sint, qui superiori solum Olympiadis eiusdem anno inter Novemviros imperavit. Haec aliaque id genus plura eo loci fusius exposita sunt, in quo verum Chaerondae Archontis annum, Veterumque testimonia, quibus adstruitur, explicavi.

Huius Archontis anno Athenienses, Corinthii, ac Thebani Demosthenis opera foederati prope Chaeroneam a Philippo superati sunt [5], atque Isocrates accepto cladis nuncio e vivis excessit. Dionysius [6]: Ἐτελεύτα τὸν βίον ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης δυοῖν δέοντα βεβιωκὼς ἔτη *obiit sub Chaeronda Archonte paucis diebus post pugnam Chaeronae commissam* Plutarchus [7] etiam id asserit: Ἐτελεύτα δὲ ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ἀπαγγελθέντων τῶν περὶ Χαιρώνειαν ἐν τῇ Ἱπποκράτους παλαίστρᾳ πυθόμενος *mortuus est sub Chaeronda Archonte cum in Hippocratis palaestra nuncium de Chaeronaea clade accepisset.*

Ceterum Athenienses insigni hac clade prostrati Lysiclem

(1) Cap. 84. (2) Lib. XVI. c. 84. (3) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 11. (4) Tom. I. pag. 358. (5) Diodor. ibid. c. 85. (6) In Isocr. n. 1. (7) Vita X. Rhet. in Isocr.

clem belli ducem capitali supplicio multarunt, quum ipsum Lycurgus Rhetor accusasset. Philippus tamen victoria moderate usus amicitiam, ac societatem cum Atheniensibus renovavit; praesidioque Thebis imposito Boeotis etiam pacem concessit [1].

An. $\frac{3}{4}$. Phrynicus Athenis Archon CCCXLVII.

C. Sulpicius Ser. F. Q. N. Longus
P. Ailius Paetus Coss.

Diodoro [2] in Archontis nomine, ac situ consentit Dionysius [3].

OLYMPIAS CXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul 4378. Vrb. Cond. 418.
Pythodemus Athenis Archon CCCXLVIII.

L. Papirius L. F. M. N. Crassus
K. Duilius Coss.

Cleomantis Clitorius *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro. Corrigendus hic obiter magnus Scaliger, qui *Xenodamum Anticyrensem* hac Olympiade *pancratio* vicisse dicit; cum victoria illa ad Oly. CCXI. spectaverit. Diodorus [4] tum Olympionicae, tum Archontis etiam meminit, sed *Pythodorum* ipsum appellat: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυθοδώρυ Ὀλυμπιὰς ἤχθη πρώτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν ϗ δέκα, καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Κλεόμαντις Κλιτόριος *Archonte Athenis Pythodoro undecima supra centesimam Olympias celebrata fuit, qua stadio vicit Cleomantis Clitorius*. Ita a Demosthene [5] *Pythodori* nomen effertur: Ψηφισαμένων δὲ ταῦτα τῶν δικαςῶν, διέγραψεν ὁ Ἄρχων Πυθώδωρος κατὰ τὸν νόμον τὴν τυτυῒ τῦ Ὀλυμπιοδώρυ ἀμφισβήτησιν *quum haec autem Iudices constituissent, Pythodorus Archon hanc Olympiodori controversiam iuxta leges sustulit*. Sed Meursii pace iam demonstratum quod ibi *Py-*

(1) Diod. ibi. c. 87. (2) Lib. XVI. c. 89. (3) In Dinarcho num. 9. (4) Libr. XVI. c. 91. (5) Adv. Olympiod.

Pythodotus rescribi debet, ut ad Oly. CIX. iam observavi; A Dionysio [1] tamen Archon ille *Pythodemus* vocatur: Ἔκτος καὶ εἰκοστός ἐστιν ἀπὸ Νικοφήμου Πυθόδημος *Pythodemus autem a Nicophemo sextus ac vicesimus Archon est*; idemque prorsus Archontis nomen in Arriano [2] occurrit, ubi Philippum Macedonum regem huius Archontis anno interemptum esse testatur: Λέγεται Φίλιππος τελευτῆσαι ἐπὶ Ἄρχοντος Πυθοδήμου Ἀθήνησι *Philippus Archonte Athenis Pythodemo obiisse dicitur*.

Eiusmodi vero mortem ineunte 1. Olympiadis huius anno, hoc est Metagitnione, vel Boëdromione mense, contigisse ex Alexandri regno perspicue certoque deduci poterit; quum Alexander 28. Thargelionis Attici die anno 1. Olymp. CXIV. e vivis excesserit, postquam annos 12. mensesque 8. in regno exegisset, ut opportunius ibi ostendetur.

An. $\frac{1}{2}$. Evaenetus Athenis Archon CCCXLIX.

M. Valerius Corvus IV.
M. Atilius M. F. Regulus Coss.

Archontis nomen in Diodoro [3], ac Dionysio semel [4] iterumque occurrit [5] ubi de Aristotele Dionysius loquens ait: Μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν, ἐπὶ Εὐαινέτου Ἄρχοντος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἐσχόλασεν ἐν Λυκείῳ χρόνον ἐτῶν δώδεκα *at post Philippi mortem, Evaeneto Athenis Archonte, Athenas veniens Scholae praefuit in Lyceo annis duodecim*. Ita propemodum Clemens [6], qui ab Heraclidarum descensu, sive reditum in Peloponnesum, ad Evaeneti Archontis annum 715. annos fluxisse dicit: Ἀπὸ τούτου ἐπ' Εὐαίνετον Ἄρχοντα, ἐφ' οὗ φασὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι, ἔτη ἑπτακόσια δεκαπέντε *ab hoc usque ad Evaenetum Archontem, cuius anno ferunt Alexandrum in Asiam traiecisse*, numerantur *anni septingenti quindecim*.

Huius Archontis anno Thebae ab Alexandro Macedonum rege circa *Mysteria*, hoc est 20. Boëdromionis Attici diem, eversae sunt. Quamvis enim Eusebius victoriam ex

(1) In Dinarcho num. 4. (2) De Exped. Alex Libr. I. (3) Libr. XVII. c. 2. (4) In Dinarcho num. 9. (5) Epist. ad Ammae. num. 5. (6) Strom. Libr. I.

Illyriis, Thracibusque partam, pugnam ad Granicum, Thebarumque cladem anno 3. memoraverit, Diodorus tamen perspicuos temporis characteres adiecit, quibus excidium illud hoc anno contigisse demonstratur.

Alexander Thebana victoria elatus legatos Athenas misit, qui Oratores X. atque ipsum inprimis Demosthenem, & Lycurgum sibi infensos dedi postularent. Phocion Demosthenis adversarius a Populo Demosthenis oratione commoto exilio damnatus fuit, Demadisque arte lenitus Alexander [1]. Rex ipse ineunte vere in Asiam traiecit Evaeneto Archonte, ut testatur Clemens [2], quamvis Diodorus traiectum illum in proxime sequentem annum revocaverit.

An. $\frac{2}{3}$. Ctesicles Athenis Archon CCCL.

Ti. Veturius Calvinus
Sp. Posthumius Albinus Coss.

Ctesiclis praeter Diodorum [3], ac Dionysium [4] Plutarchus [5] etiam meminit in Lycurgi Rhetoris Vita: Ἐψηφίσατο δὲ καὶ Διοτίμῳ Διοπείθους Εὐωνυμεῖ τιμὰς ἐπὶ Κτεσικλέους Ἄρχοντος. *decrevit etiam honores Diotimo Diopithis filio Evonymensi sub Ctesicle* Athenis *Archonte*. Itaque Ctesicles ipse ab alio cognomine distingui debet, quem contra Meursium Pseudeponymum habendum esse demonstravi [6].

An. $\frac{3}{4}$. Nicocrates Athenis Archon CCCLI.

A. Cornelius P. F. A. N. Cossus Arvina II.
Cn. Domitius. Coss.

Lycormas Larissaeus *celete pullorum* Pythiade LXIII. palmam retulit, ut a Pausania [7] erudimur.

Ctesicli Nicocratem successisse scribit Diodorus [8], ac Dionysius [9]; idemque Archontis nomen in Arriano [10] reperitur ubi de pugna ille loquitur, quae ad Issum flumen com-

(1) Diod. ibi. c. 15. (2) Strom. Lib. I. (3) Libr. XVI. c. 17. (4) In Dinarch. num. 9. (5) Vita X. Rhet. in Lycur. (6) Fast. Attic. Tom. I. pag. 346. (7) Phocic. c. 7. (8) Lib. XVII. c. 29. (9) In Dinar. num. 9. (10) De Exped. Alex. Lib. II.

commissa fuit: Τῦτο τέλος τῇ μάχῃ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθηναίοις Νικοκράτυς μηνὸς Μαιμακτηριῶνος *hunc finem praelium illud habuit sub Archonte Athenis Nicocrate, Maemacterione mense*. Ita nimirum *Nicostrati* nomen, quod in editis Arriani Codicibus habebatur, in Nicocratis refingi debet.

OLYMPIAS CXII.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4382. Vrb. Cond. 422.
Nicetes Athenis Archon CCCLII.

L. Valerius Potitus Flaccus
M. Claudius Marcellus Coss.

Euryalus Chalcidensis *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro. Sed in efferendo tum Olympionicae, tum Archontis nomine mira varietas observatur. Etenim victor ille ab Africano Εὐρύλας *Eurylas* appellatur, a Diodoro Γρύλος *Grylos*, unde Scaligero *Gryllus* is nominatur.

Calippus Atheniensis *pentathlo* in Ludis ipsis palmam retulit ex Africano. Victoriam ipsam Pausanias [1] etiam, dissimulato Olympiadis numero, memoravit.

Archon autem a Dionysio [2] *Nicetes*, a Diodoro [3] *Niceratus* nominatur: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικηράτυ Ὀλυμπιὰς ἤχθη δευτέρα πρὸς ταῖς ἑκατὸν καὶ δέκα, καθ' ἣν στάδιον ἐνίκα Γρύλος Χαλκιδεὺς *Archonte Athenis Nicerato Olympias duodecima supra centesimam celebrata fuit, qua Grylus Chalcidensis e stadio palmam obtinuit*. At Arrianus [4] *Anicetem* ipsum appellat: Τύρος μὲν δὲ ὕτως ἑάλω ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀνικήτυ Ἀθήνησι, μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος *atque ita quidem Tyrus excisa fuit Archonte Athenis Aniceto, Hecatombaeone mense*.

An. $\frac{1}{2}$. Aristophanes Athenis Archon CCCLIII.

L. Papirius Sp. F. L. N. Cursor
C. Poetelius C. F. C. N. Libo Visolus II. Coss.

(1) Eliac. I. c. 21. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Libr. XVII. c. 40. (4) De Exped. Alex. Libr. II.

Diodori [1], Dionysii [2], & Arriani [3] quoque calculo Archontis huius nomen, ac situs ostenditur, qui huius Archontis anno de praelio ad Arbela commisso loquens ait: Τῦτο τέλος τῇ μάχῃ ταύτῃ ἐγένετο ἐπὶ Α'ρχοντος Α'θήνησιν Α'ριςοφάνες μηνὸς Πυανεψιῶνος *finem hunc habuit haec pugna Archonte Athenis Aristophane, Pyanepsione mense.*

Hoc eodem anno Alexandria in Aegypto condita fuit [4]; quamvis id Solinus [5] ad superiorem annum 1. revocaverit. Eusebius id *septimo* Alexandri anno contigisse memorat; adeoque in anno 2. huius collocavit.

An. 2. Aristophon Athenis Archon CCCLIV.

L. Papirius L. F. M. N. Crassus II. Coss.
L. Plautius Venno

Huius Archontis nomen in Diodoro [6], ac Dionysio [7] reperitur; qui celebrem controversiam illam, quae inter Aeschinem, ac Demosthenem exarserat, hoc anno diremptam esse testatur, quum uterque Rhetor Orationem *de Corona* in totius fere Graeciae, quae Athenas confluxerat, conventu recitasset [8]: Οὗτος γὰρ μόνος λόγος εἰς δικαςήριον εἰσελήλυθεν μετὰ τὸν πόλεμον, ἐπ' Α'ριςοφῶντος Α'ρχοντος μὲν ἐνιαυτὸν μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ὀκτὼ δὲ μετὰ Φιλίππε τελευτὴν, καθ' ὃν χρόνον Α'λέξανδρος τὴν ἐν Α'ρβήλοις ἐνίκα μάχην *haec enim sola Oratio in iudicium venit post bellum, Aristophonte Archonte, unico quidem anno post Chaeronense praelium, octo vero post Philippi mortem, quo tempore Alexander pugna Arbelis commissa victoriam obtinuit.* Insignem hunc Dionysii locum Meursius [9] depravatum esse contendit, ibique rescribendum asserit ὀγδόῳ μὲν ἐνιαυτὸν μετὰ τὴν ἐν χαιρωνείᾳ μάχην, ἕκτον δὲ μετὰ τὴν Φιλίππε τελευτὴν *octavo quidem anno post Chaeronense praelium, sexto vero post Philippi mortem*, cum a Chaeronensi clade ad Aristophontis Archontis annum *octo*, a Philippi vero morte *sex* intercesserint. Ita quoque corrigendum asserit Plutarchi [10] locum, in quo nunc ha-

(1) Lib. XVII. c. 49. (2) In Dinar. n. 9. (3) Exped Alex. Lib. III. c. 15. (4) Diod. c. 52. (5) Cap. (6) Lib. XVII. c. 62. (7) In Dinarch. num. 9. (8) Epist. ad Ammae. num. 12. (9) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 13. (10) In Demosth.

habetur Ἐισήχθη τότε καὶ ἡ περὶ τοῦ στεφάνου γραφὴ κατὰ Κτησιφῶντος, γραφεῖσα μὲν ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος μικρὸν ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, κριθεῖσα δ' ὕστερον ἔτεσι δέκα, ἐπ Ἀριστοφῶντος *sub idem tempus in forum deducta est etiam actio in Ctesiphontem de Corona, intentata quidem Chaeronda Archonte paulo ante praelium Chaeronense, diiudicata vero decennio post sub Aristophonte*, ubi rescribi iubet ἔτεσιν ὀκτὼ *cum a pugna illa Chaeronensi ad hunc Archontem anni sint tantum octo*. Clarissimum tamen Virum utrobique falli, adeoque perperam Plutarchi locum sollicitare opportunius alibi [1] demonstravi; quum Meursius ipse a Chaerondae Eponymi Archontis anno calculum subduxerit, quum potius a Pseudeponymi Chaerondae aetate incundus esset; qui anno 2. Olymp CX. Novemviris inscriptus fuit, ipsoque tunc praesidente Aeschines decretum a Ctesiphonte propositum accusavit.

Itaque controversia illa anno 2. Olymp. CX. instituta fuit, tandemque hoc anno, forsasse Posideone mense, ut alibi conieci, dirempta fuit. Certe controversiam hanc huius Archontis anno agitatam fuisse Theophrastus [2] etiam ostendit, qui loquacis esse dixit Προσδιηγήσασθαι καὶ τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντος πότε γενομένην τοῦ Ῥήτορος μάχην *edisserere etiam Rhetoris pugnam, quae sub Aristophonte contigit*.

Denique Aristophontis mentio in Arriano [3] quoque reperitur, ubi Darium Persarum regem hoc anno interemptum esse testatur: τοῦτο τὸ τέλος Δαρείῳ ἐγένετο ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθηναίοις Ἀριστοφῶντος μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος *finem hunc Darius habuit Archonte Athenis Aristophonte, mense Hecatombaeone*.

An. $\frac{3}{4}$. Cephisophon Athenis Archon CCCLV.

L. Aimilius L. F. L. N. Mamercinus II. Coss.
C. Plautius P. F. P. N. Decianus

Diodorus [4] quidem Archontem, hunc *Cephisontem* appellat, at in Dionysio [5] *Cephisophon* nominatur, unde facile in Diodoro quoque *Cephisophon* restitui debet.

OLYM-

(1) Tom. I. pag. 358. (2) Charaster. c. 8. (3) De Exped. Alex. Lib. III. (4) Lib. XVII. c. 74. (5) In Dinar. num. 9.

OLYMPIAS CXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4386. Vrb Cond. 426.
Euthycritus Athenis Archon CCCLVI.

P Cornelius Scapula
P. Plautius C. F. P. N. Proculus Coss.

Clito Macedo *stadio* vicit Olympia ex Africano, sed ipsius nomen in Diodori textu excidit.

Argeus Argivus *dolicho* in Olympiis ipsis palmam obtinuit, victoriaque parta ipsius nuncium eadem ipsa die in patriam attulit. Africanus: Ἀργεὺς Ἀργεῖος δόλιχον. ὃς ἐν Ἄργει τὴν ἑαυτῦ νίκην αὐθημερὸν ἀνήγγειλεν *Argeus Argivus dolicho* vicit, *qui eodem ipso die victoriae a se partae nuncius Argos advenit*.

Ceterum Archon a Diodoro (1), ac Dionysio (2) *Eutychritus*, a Scaligero vero *Euthycrates* appellatur: quod nimirum in vitiatis quibusdam Dionysii Codicibus ita nomen illud occurreret. Sed verum tamen Archontis nomen ex Attico Marmore ostendi, probarique poterit, quod a Sponio (3) Athenis exscriptum, moxque illustrandis Atticae Populis editum fuit.

ΑΙΓΗΙΣ ΑΝΔΡΩΝ ΕΝΙΚΑ
ΕΥΑΓΙΔΗΣ ΚΤΗΣΙΟΥ ΦΙΛΑΙΔΗΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ ΕΠΙΔΑΜΝΙΟΣ ΗΥΛΕΙ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΛΟΚΡΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ
ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΣ ΗΡΧΕΝ
Aegeis Tribus *virorum* certamine *vicit*;
Evagides Ctesiae filius *Philaides Choragum egit*,
Lysimachides Epidamnius modos fecit,
Charilaus Locrus docuit,
Euthycritus Archon erat.

Facile ad hanc ipsam, vel superiorem Olympiadem revocari posse putaverim victoriam, quam Dioxippus Athenien-

(1) Lib. XVII. c. 82. (2) In Dinar. num. 9. (3) Pop. Attic. Art 163. pag. 214.

nienfis *pugilatu* in Olympiis Ludis obtinuit. Etenim ille Alexandri Magni aetate vixit [1], eoque regnante viciffe videtur, cum mortem mox fibi confciverit anno 3. Olymp. CXIII.

Opportune vero nunc obfervandum ab hoc *Euthycrito* ufque ad *Apollodorum*, qui anno 2. Olymp. CXV. Archon fuit, Eponymorum Archontum feriem in Diodoro, fimulque Dionyfio interruptam, mireque vitiatam effe, ut opportunius alibi [2] expofui, fimulque veram rationem indicavi, qua uterque ex Scriptoribus illis fuppleri, fibique conftare poffit; ut proinde ex utroque rite emendato eadem prorfus atque fincera Archontum feries habeatur, ut ibi fufius explicatum fuit, proximifque etiam annis opportune indicabitur.

Philemon Comicus hac Olympiade ineunte Fabulas docere caepit. Etenim Auctor περὶ Κωμῳδίας *de Comoedia* afferit id ante Olymp. CXIII. contigiffe, afferitque ab illo 97 Dramata edita fuiffe, quod etiam Diodoro [3] affirmatum. Quod vero ad ipfius aetatem attinet, Diodorus ipfe 99 annos eum vixiffe tradit, Suidas 96. Lucianus [4] 97. eiufque mors anno 3. Olymp CXXIX. contigiffe debuit, quo Diodorus ipfius mentionem iniecit.

Ita Crates Thebanus hac Olympiade Athenis floruiffe dicitur a Laertio [5]: Ἤκμαζε δὲ κατὰ τὴν τρίτην, καὶ δεκάτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα *floruit vero circa Olympiadem centefimam decimam tertiam*.

An. $\frac{1}{4}$. Hegemon Athenis Archon CCCLVII.

L. Cornelius Lentulus
Q. Publius Q. F. Q. N. Philo II. Coff.

In huius Olympiadis anno ceterifque pone fequentibus Diodori Faftos a Dionyfio, ceterifque Scriptoribus diffidere fufe atque opportune iam monui [6]; fimulque legem expofui, qua hiatus ille, qui in Diodori Faftos irrepferat, fuppleri debet. Itaque, licet Diodorus *Chremetem* Archontem huic

(1) Diod. XVII. c. 101. (2) Tom. II. pag. 33. (3) Lib. XXIII. c. 7. (4) Macrob. c. 15. (5) Lib. VI. feg. 87. (6) Tom. II. pag.

huic anno adſcribere videatur, perſpicuis tamen certiſque characteribus, & argumentis oſtendi in Diodori Libris, ac hiſtoria lacunam hic reperiri, quae *Hegemonis* Archontis nomen, atque annum abſorbuerit. Ac certe quidem Eponymum huius anni Archontem fuiſſe *Hegemonem* non modo ex nitida Dionyſii [1] ſerie deducitur, qui poſt *Euthycritum* repente *Hegemonem* collocavit, ſed etiam ex Arriano [2], qui Alexandri victoriam ex Poro partam huius Archontis anno contigiſſe memorat: Τῦτο τὸ τέλος τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Πῶρόν τε, κὴ τὰς ἐπέκεινα τῦ Ἰδάσπυ ποταμῦ Ἴνδυς Ἀλεξάνδρῳ ἐγένετο *hic finis belli, quod Alexander adverſus Porum, atque Indos trans Idaſpem fluvium poſitos geſſit.*

An. $\frac{2}{3}$. Chremes Athenis Archon CCCLVIII.

L. Papirius Sp. F. L. N. Curſor, vel *Mugillanus*
C. Poetelius C. F. C. N. Libo Viſolus Coſſ.

Chremetem anno 3. Oly. CXIII. poſt Hegemonem imperaſſe perſpicuo diſertoque Dionyſii [3] teſtimonio erudimur. Diodorus [4] quidem Chremetem ipſum in *ſecundo* Olympiadis huius anno collocaſſe videtur, ut Anticlem *tertio*, Soſiclem *quarto* tribueret. Sed opportune iam monui [5] Diodori Faſtos ita vitiatos eſſe oportere, ut anno 2. *Hegemon* inſeri, & 4. *Soſicles* expungi debeat; quo certe Diodori, ſimulque Dionyſii ſeries mire conſpirabit. Itaque huic anno ex ipſa quoque Diodori hypotheſi Chremes Archon adſcribi debet.

Ceterum 3. huius Olympiadis anno Harpalus Macedo, qui regiae Gazae praefectus erat, Athenas ex Perſide cum ingenti auri copia confugit, ut Plutarchus [6], Dionyſius [7], Pauſanias [8], aliique plurimi memorarunt.

An.

(1) In Dinarcho num. 9 (2) Exped. Alex. Libr. V. (3) In Dinarcho num. 9. (4) Lib XVII. c. 87. (5) Tomo II pag. (6) In Demoſth. (7) In Dinarcho. (8) Attic.

An. $\frac{3}{4}$. Anticles Athenis Archon CCCLIX.

L. Furius Sp. F. M. N. Camillus II.
D. Iunius Brutus Scaeva Coss.

Chremeti non Archontem alium, quam *Anticlem*, successisse tum ex Diodori [1], tum ex Dionysii [2] serie perspicue apparet; cum tamen ex Dionysio quidem Anticles ille 4. ex Diodoro vero anno 3. tribuendus videatur. Verum ex ipsa quoque Diodori historia, certisque temporum characteribus, qui in illo supersunt, perspicuum esse deprehendi Anticlem ipsum non alteri, quam postremo huius Olympiadis anno, tribuendum esse. Quamvis enim illi *Sosicles* a Diodoro adscribi videatur, quem Dionysius indictum praeterit, satis, opinor, ostendi [3] *Sosiclem* illum ex Fastis expungendum esse, neque aliunde in Diodori textum irrepsisse, quam ex falsa Critici coniectura, qui, cum in vitiatis Diodori libris, postquam Hegemonis Archontis nomen exciderat, Archontem unum deesse conspiceret, *Anticlem* ita discerpsit, ut *Sosicles* etiam fieret; nisi fortasse, cum Sosicles suffectus esset, adeoque uni eidemque Olympiadis anno tribuendus, Anticlem 3. Sosiclem 4. Olympiadis huius anno adscripsit.

Certe Dionysius (4) Anticlis huius imperium circa Alexandri mortem contigisse dicit: ἦν ἐπ' Ἀντικλέυς Ἄρχοντος ἀπελογήσατο περὶ τὴν Ἀλεξάνδρυ τελευτὴν *quam* Orationem *Anticle Archonte recitavit, circa Alexandri mortem*.

OLYMPIAS CXIV.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4390. Vrb. Cond. 430.
Hegesias Athenis Archon CCCLX.

Dictator, & Magistri Equitum

Micinas Rhodius *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [5].

(1) Libr. XVII. c. 110. (2) In Dinar. num. 9. & Epist. ad Ammae. num. 13. (3) Tom. II. pag. 31. (4) Epist. ad Ammae. c. 13. (5) Lib. XVII. c. 113.

At in Dionysii serie, vel Archontum Catalogo, *Hegesias* ille prorsus omittitur, atque in illo post *Anticlem* Archontis Cephisodori nomen occurrit, qui a Diodoro proxime post Hegesiam collocatur. Itaque accuratam illam Dionysii seriem hic abruptam, ac mutilam esse demonstravi [1]; ut proinde in illa annuus Archon unus *Hegesias*, & fortasse quoque vel *Sosicles*, vel *Cephisodorus* alter adiungi debeat, qui uno eodemque Anticlis anno ante Hegesiam imperaverit. Ita nimirum optime Dionysii series cum emendata iam, vel restituta Diodori serie conspirabit, & in Archontum Catalogo apud Dionysium LXX. Archontum nomina haberi iam poterunt, quos ille recensendos susceperat.

Quod enim Hegesias ille huic anno 1. Olympiadis CXIV. adscribi debeat pespicuo quoque Arriani [2] testimonio demonstratur, qui Alexandri mortem huius Archontis anno consignat: Ἐτελεύτα μὲν δὴ Ἀλέξανδρος τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι ἐπὶ Ἡγησίου Ἄρχοντος Ἀθήνησιν *obiit vero Alexander quarta decima Olympiade supra centesimam sub Hegesia Athenis Archonte*. Ita Iosephus [3] Alexandri mortem Olympiadi CXIV. adscribit: Ἀλέξανδρον δὲ τεθνάναι πάντες ὁμολογοῦσιν ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος *Alexandrum vero fatentur omnes Olympiade centesima decima quarta obiisse*. Eiusmodi vero mortem in annum *primum* incidisse ex ipsius aetate manifestissime demonstratur. Etenim Arrianus ait quod ille vixit annos 32. mensesque 8. annisque 12. octoque mensibus regnum tenuit. Itaque, cum Alexander Thargelione mense, ut ait Aelianus [4], hoc est Plutarcho teste 28. Daesii Macedonici, sive Thargelionis Attici die e vivis excesserit, annoque 1. Olymp. CVI. Hecatombaeonis Attici initio in lucem editus sit, ipsius mors exeunti fere anno 1. Oly. CXIV. adscribi debet. Video quidem doctissimos etiam Viros in definienda Alexandri morte sententias alias amplecti. Iustinus [5] ait ipsum annos 33. unicumque insuper mensem vixisse. Eusebius 33. aetatis anno, simulque 4. superioris Olympiadis e vivis excessisse dicit. Sed, ut veteres illos minusque accuratos Scriptores dissimulem, Petavius Alexandri mortem ineunte anno 1. Olymp.

(1) Tom. II. pag. 24. (2) De Exped. Alex. Lib. VII. (3) Contra Appion. Lib. I. (4) Var. Hist. Lib. XII. c. 17. (5) Lib. XII.

Olymp. CXIV. hoc est 19. Iulii mensis die anno P. I. 4390. adscribit [1]; adeoque ipsum 32. solidos annos, paucosque insuper dies vixisse contendit. Hinc Petavius ipse Thot Alexandri, a quo veluti cardine successorum Regum aetas, ac tempora numerantur, atque in annum P. I. 4390. certissime inciderat, proxime post Alexandri mortem incepisse voluit; ut proinde Thot Philippi, qui Censorino [2] teste *ab excessu Alexandri* numerari coeperat, Alexandri mortem, ac Philippi Arrhidaei initium proxime consequatur. Quod vero Plutarchus ex Diariis asserat Alexandrum 28. Daesii Macedonici, sive Thargelionis Attici, die obiisse, adeoque mortem hanc ad exeuntem fere Olympiadis annum, sive Per. Iul. 4391. revocasse videatur, facile cum Scriptoribus aliis componi posse putavit Petavius; quod nimirum, mutata Macedonicorum mensium serie, Lous non Hecatombaeoni, sed Boëdromioni, adeoque Daesius non amplius Thargelioni Attico, ut prius, sed Hecatombaeoni potius responderit, ut ex Philippi regis Epistola apud Demosthenem inferri posse arbitratur. Doctissimi tamen atque immortalis Viri pace neque Alexandri mors ab exeunte anno 1. huius Olympiadis dimoveri, neque Macedonum Daesius cum Hecatombaeone Attico committi poterit. Siquidem insignis ille Demosthenis locus, in quo Macedonum Lous cum Boëdromione Attico committitur, perspicue certoque vitiatus haberi debet, ut opportune iam alibi demonstravi; adeoque semper Lous Hecatombaeoni, Daesius Thargelioni respondit. Itaque, si Alexander Daesio mense propemodum exituro interiit, ipsius mors ad annum Olympicum exeuntem, ideoque P. I. 4391. referri debebit; cum praesertim Arrianus ipsum 32. annos, atque 8. insuper menses vixisse dixerit, quod fieri, vel intelligi sane non posset, si eodem ipso Hecatombaeone mense, quo in lucem prodierat, obiisset. Exinde vero certissime inferri debet quod Thot Philippi, vel celeberrimus Aerae cardo non ab eo anno deduci debet, qui proxime Alexandri mortem est insequutus, sed ab illo potius, qui mortem ipsam proxime antecessit; quod etiam in Thot Philopatoris observatum esse iam monui.

 Ea-

(1) Doctr. Temp. Lib. X. c. 33. 34. (2) De die natali c. 18.

Eadem porro dies, quae Alexandrum regem sustulit, Diogeni quoque Cynico Corinthi fatalis fuit, ut a Laërtio, & Plutarcho erudimur. Etenim Plutarchus (1) ait: *Ἐμνήσθησαν δὲ καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως τελευτῆς, καὶ τῆς Διογένους τοῦ κυνὸς ἡμέρᾳ μιᾷ γενομένης meminerunt etiam mortis Alexandri regis, Diogenisque Cynici, quae eadem die contigit.* Ita Laërtius (2): *Δημήτριος φησὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀλέξανδρον μὲν ἐν Βαβυλῶνι, Διογένην δ' ἐν Κορίνθῳ τελευτῆσαι Demetrius dicit eadem die Alexandrum Babylone, Diogenemque Corinthi obiisse.* Atque exinde facile natus Suidae error, qui Diogenis, ac Alexandri mortem Olymp. CXIII. adscripsit: *ἐπὶ τῆς ριγ' Ὀλυμπιάδος κατέστρεψε τὸν βίον Olympiade CXIII e vita excessit.* Itaque corrigendus etiam Hieronymus (3), qui Diogenem obiisse dicit dum Olympici Ludi agerentur.

An. $\frac{1}{2}$. Cephisodorus Athenis Archon CCCLXI.

C. Sulpicius Ser. F. Q. N. Longus II.
Q. Aulius Q. F. A. N. Cerretanus Coss.

Cephisodori nomen, ac situs tum a Diodoro (4), tum a Dionysio (5) quoque perspicue exhibetur, si tamen utraque series rite suppleta, ac emendata iam fuerit, ut alibi (6) demonstravi. Arrianus (7) etiam *Cephisodori* nomen expressit, eoque imperante Clearchum solvisse memorat; unde Palmerius (8) asserit quod *magnae tenebrae huic loco affunduntur*, quum *Cephisodori* nomen in Fastis post Hegesiam occurrat, cuius Archontis anno Alexander e vivis excesserat. Ego vero *Cephisodorum* illum, qui ab Arriano memoratur, ab Eponymo huius anni Archonte distinguendum, atque facilius ad annum 4. superioris Olympiadis, veluti Anticli suffectum, revocandum esse conieci (9).

Denique Cephisodorum hunc ab Athenaeo (10) quoque memoratum esse demonstravi (11); quamvis Meursius incertum esse putaverit an Athenaei verba ad Cephisodorum alium referri debeant, qui anno $\frac{2}{3}$. Olymp. CIII. imperavit.

Hoc anno Antipater ab Atheniensibus, ceterisque Graecis

(1) Symp. Lib. VIII. qu. 1. (2) Lib. VI. segm. 79. (3) Adv. Iovinian. Libr. II. (4) Lib. XVIII. c. 2. (5) In Dinar. & Epist. ad Ammae. n. 5. (6) Tom. II. pag. 33. (7) In Indic. c. 21. (8) Exercit. (9) Tom. II. pag. 30. (10) Lib. IV. (11) Tom. II. pag. 191.

cis una foederatis ingenti praelio ſuperatus in *Lamiam* Theſsaliae urbem confugit; unde bellum illud *Lamiacum* appellatur. Sed, cum Antipater ipſe diu a Graecis obſeſsus poſt Leoſthenis Athenienſium Imperatoris caedem ſoluta iam obſidione Graecos ipſos adortus eſſet, inſignem de illis victoriam reportavit. Certe Euſebius in anno 2. huius Olympiadis ait: Λαμιακὸς πόλεμος ἐκινήθη *Lamiacum bellum excitatum fuit*; ac Diodorus (1) ipſe varios Lamiaci belli caſus huius Archontis anno memoravit; quemadmodum Samios, qui Dionyſio (2) teſte anno 1. Olymp. CVII. patria ab Atheniensibus expulſi fuerant, non 43. ut in Diodoro legitur, ſed 33 poſt annos a Perdicca patriae ac libertati reſtitutos eſſe teſtatur, ut in Ariſtodemi Archontis anno, hoc eſt 1. Olymp CVII. demonſtravi.

Ariſtoteli vero hoc ipſo Olympiadis anno Theophraſtus in Peripatetica Schola ſucceſſit, ut perſpicue teſtatur Laërtius (3): Ἀριστοτέλους εἰς Χαλκίδα ὑποχωρήσαντος αὐτὸς διεδέξατο τὴν Σχολὴν Ὀλυμπιάδι τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ. *Ariſtotele in Chalcidem profecto ipſe in Scholae regimine ſucceſſit Olympiade centeſima quarta decima*. Atque eiuſmodi quidem Laërtii locum tum Palmerius, tum Menagius etiam depravatum eſſe contendunt, quod nimirum Ariſtoteles nonniſi anno 3. Olymp. CXIV. in Chalcidem ſecedens obierit. Ego vero nihil in Laërtii textu mutaverim. Siquidem, ubi ille dicit Theophraſtum *Olympiade CXIV*. ſucceſſiſſe, non de 1. Olympiadis eius anno intelligi profecto debet, cum *tertium* quoque deſignare potuerit, dum praeſertim Ariſtotelis mortem ſequentis Archontis anno contigiſſe iam dixiſſet.

An. $\frac{2}{2}$. Philocles Athenis Archon CCCLXII.

Q. Fabius M. F. Maximus Rullianus | *L. Fulvius L. F. L. N. Curvus* Coſſ.

Diodori (4), ſimulque Dionyſii (5) teſtimonio Philoclis huius nomen, ac ſitus aſſeritur. Quinetiam ex perſpicuo Laërtii (6) loco utrumque facile demonſtratur ubi Ariſtotelem

(1) Lib. XVIII. c. 18. (2) In Dinarcho. (3) Lib. V. ſeg. 36. (4) Lib. XVIII. c. 26. (5) In Dinar. num. 9. (6) Lib. V. ſeg. 10.

lem huius Archontis anno obiisse testatur: Εἶτα ἀπᾶραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης, καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πυ καὶ ἑξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέψαι ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέυς *mox perrexisse in Chalcidem tertio anno centesimae quartae decimae Olympiadis, morboque periisse cum esset annorum ferme sexaginta trium. Quo etiam tempore Demosthenes in Calauria defunctus sit sub Philocle* Archonte. Ab Aristophanico tamen Scholiaste [1] Archon ille non *Philocles*, sed *Diocles* appellatur. Μένανδρος Διοπείθυς υἱὸς Ἀθηναῖος . . ἐδίδαξε πρῶτον, ἔφηβος ὤν, ἐπὶ Διοκλέυς *Menander Diopithis filius Atheniensis, . . docuit primum, cum adhuc ephebus esset, sub* Archonte *Diocle*. Itaque, cum Menander anno 3. Oly. CIX. in lucem editus sit, *Philoclis* Archontis anno 20. aetatis annum egerit, adeoque licet ex Ephebis absoluto iam *duodevicesimo* aetatis anno excesserit, facile tamen *ephebus* adhuc, vel adolescens appellari ille potuit.

Quod vero Meursius Archontem ipsum a Demosthene [2] *Polyclem*, a Plutarcho *Dioclem* appellari dixerat, accurate iam alibi [3] confutavi, certisque temporum characteribus ostendi Archontes illos *Pseudeponymos* esse oportere.

Philoclis huius Archontis anno scribit Dionysius [4] praesidium in Munychia a Cassandro, frementibus atque in seditionem pronis Atheniensibus, impositum fuisse. Φιλοκλῆς. Ἐπὶ τύτυ τὴν Φρυρὰν ἐδέξαντο Ἀθηναῖοι, καὶ ὁ δῆμος κατελύθη. Ἄρχιππος, κ. τ. λ. *Philocles. Sub hoc praesidium recepere Athenienses, ac Populus solutus est. Archippus* &c. Id vero 20. Boëdromionis die contigisse Plutarchus [5] ostendit, ubi de Demosthenis morte loquitur: Οὐ μὲν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπέλαυσε τῆς πατρίδος κατελθών, ἄλλα ταχὺ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων συντριβέντων. Μεταγειτνιῶνος μὲν ἡ περὶ Κρανῶνα μάχη συνέπεσε, Βοεδρομιῶνος δὲ πάρηλθεν εἰς Μυνιχίαν ἡ Φρυρά, Πυανεψιῶνος δὲ Δημοσθένης ἀπέθανε . . . . κατέστρεψε δὲ ἕκτη ἐπὶ δέκα τῦ Πυανεψιῶνος μηνὸς, ἐν ᾗ τὴν σκυθρωποτάτην τῶν θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγυσαι παρὰ τῷ θεῷ νηστεύυσιν αἱ γυναῖκες *Sed post reditum non diu patria frui ei licuit, cum statim res Graecorum concidissent. Etenim Metagitnione quidem pugna ad Cranonem commissa fuit; Boë-*

dro-

(1) In Prolegom. (2) Orat. de Corona. (3) Tomo I. pag. 292. (4) In Dinarcho num. 9. (5) In Demosth.

dromione vero praesidium Munychiam est ingressum, Pyanepsione vero Demosthenes obiit . . . interiit autem sextadecima Pyanepsionis die, qua mulieres religiosissimum Thesmophoriorum diem agentes apud Deam Cererem *ieiunant*; alibique (1) de Phocione loquens ait: Εἰκάδι γὰρ ἡ φρουρὰ Βοηδρομιῶνος εἰσήχθη, Μυστηρίων ὄντων, ἣ τὸν Ἴακχον ἐξ ἄστεως Ἐλευσῖνα δὲ πέμπουσιν *etenim vicesima Boëdromionis die, cum Mysteria agerentur, & Bacchum ex urbe Eleusinam deferunt, praesidium in Munychiam intravit.*

Quod vero ad Demosthenis mortem attinet, corrigendus obiter Plutarchi locus, in quo dicitur ipsum 50. aetatis annum attigisse. Siquidem ab anno 4. Oly. XCVIII. quo ipsum natum esse iam vidimus, ad annum hunc, Pyanepsionemque mensem 58 solidi anni mensesque *sex* intercessere. Itaque in vitiato Plutarchi textu ἑξ, καὶ πεντήκοντα rescribi debet.

An. $\frac{3}{4}$. Archippus Athenis Archon CCCLXIII.

Ti. Veturius Calvinus II.
Sp. Postbumius Albinus II. Coss.

Archippus iste a Dionysio (2) repente post Philoclem collocatur; quamvis a Diodoro (3), in cuius textu duorum Archontum nomina, & historiae, quae iis imperantibus memoratae fuerant, exciderunt, *Apollodorus* Philoclis successor exprimatur. Itaque Diodoro *Archippi* nomen restitui debet; nullusque dubitandi locus superetit quin Archippus ille ineunte anno 4. huius Olympiadis Archontis munus susceperit.

Hoc anno scribit Eusebius quod Μένανδρος ὁ κωμικὸς Ποιητὴς πρῶτον δρᾶμα διδάξας Ὀργὴν ἐνίκησε *Menander comicus Poëta primam Fabulam edens*, Ὀργὴν nomine, *victoriam obtinuit*.

OLYM.

(1) In Phocio. (2) In Dinar. num. 9. (3) Lib. XVII. c. 44.

OLYMPIAS CXV.

An. $\frac{a}{1}$. Per. Iul. 4394. Vrb. Cond. 434.
Neaechmus Athenis Archon CCCLXIV.

L. Papirius Sp. F. L. N. Curfor II. Coff.
Q. Publilius Q. F. Q. N. Philo III.

Damafias Amphipolita *ftadio* vicit Olympia ex Africano. Diodorus enim Olympionicam hunc praeterit, quod & Neaechmi Archontis nomen, refque *primo* Olympiadis huius anno ab eo memoratae in ipfius textu prorfus exciderint. Itaque huius etiam *Neaechmi* Archontis nomen in Diodori Faftis agnofci, vel reftitui debet; ficque mira perturbatio, quae in Faftis Atticis tres Olympiadas CXIII. CXIV. CXV. infecit, omnino dirimetur; atque Diodorus ipfe cum Dionyfio, ceterifque Scriptoribus plane confentiet. Ac certe quidem, quod *Neaechmus* Archon Atticis Faftis inferendus fit, eximium quoque Marmor oftendit, quod Athenis exfcriptum edidit Sponius (1)

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ ΘΡΑΣΥΛΛΟΥ ΔΕΚΕΛΕΥΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΧΟΡΗΓΩΝ ΝΙΚΗΣΑΣ ΑΝΔΡΑΣΙΝ ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΙ ΦΙΛΗΙ
ΕΥΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ ΗΥΛΕΙ ΝΕΑΙΧΜΟΣ ΗΡΧΕΝ....
ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ ΣΩΤΙΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ
Thrafyllus Thrafylli filius *Decelenfis dicavit*
Cum Choragum agens in Virorum certamine victoriam
Hippothoontidi Tribui retuliffet,
Evius Chalcidenfis modos fecit, Neaechmus Archon erat,
Carcidamus Sotius Fabulam docuit.

An. $\frac{2}{A}$. Apollodorus Athenis Archon CCCLXV.

L. Papirius Sp. F. L. N. Curfor III. Coff.
Q. Aulius Q. F. A. N. Cerretanus

In Archontis Apollodori nomine, ac fitu Diodorus (2) ac

(1) Pop. Attic. Artic. 35. pag. 351. (2) Lib. XVIII. c. 44.

ac Dionysius [1] etiam conspirat; si modo in Diodoro inter Apollodorum, ac Philoclem anno $\frac{2}{3}$. superioris Olympiadis Archontem duo Archontes alii, *Archippus* scilicet, ac *Neaechmus* inserantur; adeoque Appollodorus iste non 4. superioris, sed 2. huius Olympiadis anno tribuatur.

Ceterum huius Archontis anno Athenienses Demadem ad Antipatrum misere, ut praesidium Munychiae impositum, quod ille se facturum receperat, amoveret. Ille tamen & Demadem, & Demeam eius filium trucidavit paullo ante quam Antipater ipse moreretur [2]. At Cassander, ut Atheniensium, aliorumque Graecorum animos in Antipatrum propensos sibi conciliaret, omnibus libertatem, ac democratiam concessit, iussitque ut ipsorum exules *πρὸ τῆς τριακάδος τῦ Ξανθικῦ μηνὸς ante tricesimum Xanthici mensis* diem in Vrbibus reciperentur. Atheniensibus ipsis Sami imperium pridem iis a Perdicca ereptum restituit.

Hoc anno Eumenes Cappadociae rex Antigono regi a suis traditur, moxque fame interimitur, cum quinque & quadraginta annos natus foret. Id ineunte 3. vel exeunte 2. huius Olympiadis anno contigisse collatis invicem Nepotis, Diodori, Plutarchi locis ostendi [3], quamvis Diorus ipsius mortem in anno 1. Oly. CXVI. collocaverit.

An. $\frac{2}{3}$. Archippus Athenis Archon CCCLXVI.

L. Plautius L. F. L. N. Venno
M. Foslius C. F. M. N. Flaccinator Coss.

Archippum hunc Apollodoro successisse nitide diserteque tum in Diodoro [4], tum in Dionysio [5] quoque apparet. Facile Archippus ipse a Theophrasto [6] quoque memoratur ubi de uredine loquens ait: *Ε'γένετο δὲ πρότερόντε πολλάκις ἤδη, ϗ ἐπ' Α'ρχίππυ contigit & antea saepius, & etiam sub Archippo.* Eiusmodi vero Archippi situm ex Diodori calculo fusius, atque opportunius alibi [7] demonstravi.

Huius autem Archontis anno Phocionem hausta cicuta obiisse ex variis temporum characteribus ostendi potest.

(1) In Dinar. num. 9. (2) Diod. Lib. XVIII. c. 48. (3) Tom. II. pag. 18. (4) Lib. XVIII. c. 58. (5) In Dinar. n. 9. (6) Hist. Plant. Lib. IV. c. 17. (7) Tom. II. p. 18.

Quod vero Meursius [1] hoc eodem anno paullo ante mortem Phocionem ipsum Archontis munere perfunctum esse, ipsique defuncto Archippum hunc successisse scribit, quamvis Cl. Dodvello [2] rectius existimetur, opportunius tamen alibi [3] confutavi; simulque ostendi eximium illum Atheniensium ducem nunquam Eponymum Athenis Archontem fuisse, quamvis a Plutarcho [4] Στρατηγὸς, καὶ Ἄρχων *Strategus*, *& Archon* dicatur.

Hoc eodem anno Demetrius Phalereus Atheniensem Vrbem regendam suscepit, quod ille munus honoremque *decem* annis obtinuit. Certe Laërtius [5] asserit quod ille *τῆς πόλεως ἐξηγήσατο ἔτη δέκα Vrbi praefuit annos decem*; idemque Demetrii principatus a Cicerone [6] quoque memoratur. Antequam tamen Demetrius urbem regendam susciperet, dum Nicanor praesidium a Cassandro Munychiae impositum moderabatur, Cassander ipse ex Macedonia ad Antigonum profectus erat, adeoque Polysperchon, qui Alexandri filiorum tutor erat, Atticam invadere meditabatur; datisque ad Nicanorem litteris iussit ut Piraeeum, ac Munychiam Atheniensibus restitueret, quamvis deinde Athenas adveniens Alexander cives concepta spe fraudasset. Itaque Phocion Alexandro favens capitali sententia damnatus hausto veneno interiit. Tandem Athenienses pace cum Cassandro inita Demetrium Phalereum velut Vrbis curatorem, ac Praesidem a Cassandro recepere.

An. $\frac{3}{4}$. Demogenes Athenis Archon CCCLXVII.

Q. Aimilius Q. F. L. N. Barbula *C. Iunius C. F. C. N. Bubulcus Brutus*	Coss.

Diodoro [7], simulque Dionysio [8] Demogenes hic Archippi successor exhibetur.

Huius autem Archontis anno Syracusis Agathoclis tyrannidem incepisse dicit Diodorus: asseritque quod *ad annum, qui tyrannidem Agathoclis praecedit, a capta Troia* 866.

(1) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 15. (2) In Archont. Catal. (3) Tom. I. pag. 365 (4) In Phocio. (5) Lib. V. seg. 75. Diod. c. 64. (6) De Leg. Lib. III. (7) Lib. XIX. c. 2. (8) In Dinar. num. 9.

866. *anni colliguntur*. Itaque, cum a capta Troia ad annum 1. Olymp. I. Diodorus ipse 408. annos numeraverit [1], perspicue apparet initium illud, ac Demogenis magistratum ex Diodori calculo in annum 4 Olymp. CXV. collocandum esse; ut proinde Archippus ipsius praecessor ad annum 3. Olymp. CXV. a Meursio prorsus immerito revocetur.

Ineunti 4. huius Olympiadis anno Arrhidaeus Alexandri Magni filius una cum Eurydice coniuge interemptus fuit. Etenim Diodorus [2] non modo caedem illam Demogenis Archontis anno adscribit; verum etiam asserit ipsum anno 6. ac mensibus 4. imperasse. Itaque, cum Alexander Thargelione mense anni 1. Olymp. CXIV. obierit, Arrhidaei mors Boëdromioni mensi, sive Maemacterioni huius anni 4. adscribenda erit.

OLYMPIAS CXVI.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4398. Vrb. Cond. 438.
Democlides Sphettius Athenis Archon CCCLXVIII.

Sp. Nautius Sp. F. Sp. N. Rutilus
M. Popilius M. F. M. N. Laenas Coss.

Dinomenes Lacon *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [3]: Ἐπ᾽ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δημοκλείδου Ὀλυμπιὰς ὑπῆρχεν ἕκτη πρὸς ταῖς ἑκατὸν καὶ δέκα, καθ᾽ ἣν ἐνίκα στάδιον Δεινομένης Λάκων *Archonte Athenis Democlide Olympias sextadecima supra centesimam acta fuit, qua stadio vicit Dinomenes Lacon*. Ab Africano tamen, & Scaligero [4] victor ille *Demosthenes* appellatur: unde Dodvellus [5] incaute asseruit Archontem ipsum ab Eusebio *Demosthenem* vocari.

Archontis vero Democlidis nomen non a Diodoro solum, sed a Dionysio [6] quoque exhibetur; cumque Plutarchus Democlidis Sphettii in *Demetrii regis Vita* meminerit, vix dubitaverim hunc unum, eundemque fuisse, qui Eponymus Athenis Archon processit.

Quum Cassander Thebanam urbem iam ab anno 2. Oly.

 CXI.

(1) Lib. I. c. 5. (2) Lib. XIX. c. 11. (3) Lib. XIX. c. 17. (4) Collect. Hist. pag. 333. (5) In Catal. Arch. (6) In Dinar. num. 9.

CXI. ab Alexandro eversam *vicesimo* tandem anno restaurari cuperet, Athenienses ipsi opes, atque subsidia contulere, maximamque muri partem pecunia sua instaurarunt [1].

An. $\frac{1}{2}$. Praxibulus Athenis Archon CCCLXIX.

L. Papirius Sp. F. L. N. Cursor IV.
Q. Poblilius Q. F. Q. N. Philo IV. Coss.

Praeter Diodorum [2], ac Dionysium [3] Theophrastus [4] etiam Praxibulum hunc memoravit: Οὐ παλαιὸν δ' ἐστὶν, ἀλλὰ περὶ ἔτη μάλιστα ἐνενήκοντα, εἰς Ἄρχοντα Πραξίβουλον *antiquum vero non est, sed ante annos maxime nonaginta, ante Praxibulum Archontem*. Hinc Plinius [5] ipse Theophrasti instar de cinnabaris inventione differens ait: *Theophrastus nonaginta annis ante Praxibulum Atheniensium Magistratum tradit inventum*. Itaque cinnabaris inventi tempus ad Olymp. XCIII. annum 4. referri debet, ut ibi quoque observavimus.

Illud autem hic opportune observandum, quod Cassander, Diodoro [6] teste, hoc ipso 2. Olympiadis anno *Nemeacis* Ludis interfuit, antequam in Macedoniam rediret. Petavius, Dodvellus, ac Veslingius ipse putavit tum Nemeos Ludos, tum Cassandri reditum, qui proxime sequenti anno contigerat, ad annum hunc a Diodoro revocatos fuisse, quod ipsorum quilibet Nemea *primis*, ac *tertiis* Olympiadum annis instaurari consuevisse censeret. Sed insignem hunc errorem opportunius alibi in *Agonisticis Dissertationibus* demonstravi; ut proinde Diodoro haec erroris labes inuri non debeat.

An. $\frac{2}{3}$. Nicodorus Athenis Archon CCCLXX.

M. Poetelius M. F. M. N. Libo
C. Sulpicius Ser. F. Q. N. Longus III. Coss.

Solo Diodori [7], ac Dionysii [8] testimonio Nicodori nomen, & situs ostendi potest. Etenim Plinius huius quidem

(1) Diod. ibi c. 54. (2) Lib. XIX. c. 55. (3) In Dinar. n. 9. (4) De Lapidib. (5) Lib. XXXIII. c. 7. (6) Ibi c. 64. (7) Lib. XIX. c. 66. (8) In Dinar. n. 9.

dem Archontis nomen expressit, sed, quum annorum numerus in eius textu vitiatus sit, ex Fastis ipsis corrigendus erit. Ait enim (1): *Clitarchus in eo Volumine, quod scripsit Nicodoro Atheniensium Magistratui, qui fuit Urbis nostrae CCCCLX. anno*. Annus ille Vrb. Cond. cum 2. Oly. CXX. concurrit, quo *Nicostratus* Archon fuit. Ergo in Plinii textu vel Nicostratus legi, vel potius numerus CCCCXL. rescribi debet.

Huius Archontis anno Xenocrates e vivis excessit; ipsique Polemon in Platonica Schola successit. Siquidem Laërtius (2) asserit quod Polemon *ὕτως ἐγένετο φιλόπονος ὡς ὑπερβάλλεσθαι τὺς ἄλλυς, κ̀ αὐτὸν διαδέξασθαι τὴν σχολὴν ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς ἕκτης κ̀ δεκάτης κ̀ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος laboris adeo patiens fuit, ut alios superaret, ac ipse Scholam regeret ab Olympiade centesima decima sexta incipiens*. Hinc, cum Xenocrates anno 2 Olymp. CX. Speusippo succedens per 25. annos Scholae praefuerit, ut Laërtius ipse iam dixerat, Polemonis initium huic anno adscribi debet.

An. $\frac{4}{4}$. Theophrastus Athenis Archon CCCLXXI.

L. Papirius Sp. F. L. N. Cursor V.
C. Iunius C. F. C. N. Bubulcus Brutus II. Coss.

Archon ille a Diodoro (3), Dionysioque (4) nobis exhibetur; ut proinde de ipsius nomine, ac situ dubitare non liceat.

OLYMPIAS CXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4402. Vrb. Cond. 442.
Polemon Athenis Archon CCCLXXII.

M. Valerius M. F. M. N. Maximus
P. Decius P. F. Q. N. Mus Coss.

Parmenion Mitylenaeus *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro (5): Ἀθήνησι ἦρχε Πολέμων. ἤχθη δὲ Ὀλυμπιὰς

(1) Lib. III. c. 5. (2) Lib. III. seg. 17. (3) Lib. XIX. c. 73. (4) In Dinar. num. 9. (5) Lib. XIX. c. 77.

πιὰς κατὰ τῦτον ἑβδόμη πρὸς ταῖς ἑκατὸν κ̧ δέκα; καθ' ἣν ἐνίκα ςάδιον Παρμενίων Μιτυληναῖος Athenis Archon erat Polemon, & acta fuit Olympias centesima decima septima, qua Parmenion Mitylenaeus stadio palmam obtinuit. At victor ille ab Africano *Parmenides* appellatur.

Archontis vero nomen, ac situs perspicue in Dionysii [1] quoque serie nobis occurrit.

Huius Archontis anno narrat Diodorus [2] Ptolemaeum Antigoni regis Legatum, quum Cassander in Macedoniam digressus foret, in Atticam venisse, adeoque Athenienses libertatis recuperandae studio incensos Demetrium ipsum Phalereum, qui Cassandri nomine Vrbem regebat, adegisse, ut cum Antigono rege societatem iniret.

Illud hic etiam opportune observandum, quod ab hoc anno 1. Oly. CXVII. Antiocheni, atque Arabes etiam in Aera sua, quam *Alexandri*, sive *δικέρωτος bicornis* appellant, annos numerare coeperunt; quamvis initium ipsum 13. annis Alexandri morte posterius sit [3].

An. $\frac{2}{\alpha}$. Simonides Athenis Archon CCCLXXIII.

C. Iunius C. F. C. N. Bubulcus Brutus III.
Q. Aimilius Q. F. L. N. Barbula II. Coss.

Archontis huius nomen, ac situs perspicue a Diodoro [4], Dionysio [5], ac Theophrasto [6] quoque indicatur. Etenim ille de laserpitio differens ait: *Φασὶ οἱ Κυρηναῖοι φανῆναι τὸ σίλφιον ἔτεσι πρότερον, ἢ ὤκησαν τὴν πόλιν, ἑπτά. οἰκῦσι δὲ μάλιςα περὶ τριακόσια εἰς Σιμωνίδην Ἄρχοντα Ἀθήνησιν Cyrenenses asserunt laserpitium apparuisse septem annis antequam ipsi Vrbem incolerent.* Vrbem vero *habitare coeperunt trecentis circiter annis ante Simonidem Athenis Archontem*.

Itaque a Cyrenarum conditu ad Simonidis Archontis annum 300. circiter annos Theophrastus enumerat, quod cum Solini [7] testimonio mire consentit, qui Cyrenas a Batto Lacedaemonio *Olympiade prima & quadragesima* condi-

di-

(1) In Dinar. num. 9. (2) Ibi. c. 78. (3) Vid. Scal. Anim. in Euseb. pag. 119. Petav. Doctr. Temp. Lib. X. (4) Lib. XIX. c. 105. (5) In Dinar. num. 9. (6) Hist. Plantar. Lib. VI. c. 3. (7) Cap. 30.

ditas esse testatur; quamvis Plinius [1] Theophrasti locum exscribens Cyrenas CXLIII. Romae Vrbis Conditae anno aedificatas esse putaverit.

An. $\frac{2}{3}$. Hieromnemon Athenis Archon CCCLXXIV.

Q. Fabius M. F. M. N. Maximus Rullianus II. *C. Marcius C. F. L. N. Rutilus* Coss.

Hic etiam Archon a Diodoro [2], simulque Dionysio [3] memoratur. Diodorus autem ad Hieromnemonis Archontis annum, quo Agathocles Syracusarum tyrannus in Africam traiecit, a Troia diruta numerat annos 880. quod cum Diodori calculo semel iterumque iam alibi constituto constare non poterit, nisi facili levique mutatione 870. rescribatur.

Epicurus hoc anno Mitylene primum, tum Lampsaci Scholam instituit. Siquidem Laërtius [4] asserit Scholam illam 32. aetatis anno ab ipso institutam fuisse, qui in *secundum* hunc Olympiadis annum incidit. Quum vero Laërtius ipse alibi [5] scribit Epicurum ἐπὶ Ἀναξικράτους *sub Anaxicrate* Archonte Athenas venisse, postquam Scholae Lampsaci, ac Mitylene institutae per *quinquennium* praefuerat, de affecto solum quinquennii spatio intelligi debet, cum Anaxicrates anno 2. sequentis Olympiadis imperaverit.

An. $\frac{3}{4}$. Demetrius Phalereus Athenis Archon CCCLXXV.

Dictator, & Magistri Equitum

Ceteros Archontes omnes & ingenii gloria & doctrinae praestantia superavit Eponymus huius anni Archon Demetrius, qui Vrbem ipsam difficillimis temporibus *decennio* gubernavit. Itaque non modo supremam hanc Archontis Eponymi dignitatem merito obtinuit, ut proinde in Fastis tum a Diodoro [6], tum a Dionysio [7] quoque collocetur, verum etiam in solemni Dionysiorum pompa, quam ille pro Epony-

(1) Libr. XIV. c. 3. (2) Libr. XX. c. 5. (3) In Dinar. num. 9. (4) Libr. X. seg. 15. (5) Segm. 2. (6) Lib. XX. c. 27. (7) In Dinar. num. 9.

ponymi Archontis munere celebravit, a Choro carminibus honoratus fuit, ut ex Athenaeo (1) erudimur: Ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἔπεμπεν Ἄρχων γενόμενος, ᾖδεν χορὸς ἐς αὐτὸν ποιήματα *in Dionysiorum pompa, quam ipse dum Archon foret instituit, Chorus in ipsum Poëmata cecinit.* Tunc facile Demetrius ipse Fastis iam inscriptus Archontum omnium seriem, hoc est Ἀρχόντων Ἀναγραφὴν adornavit, quae, quamvis a Laërtio (2) in Anaxagora, ac semel iterumque in Thalete (3) laudetur, in recensendis tamen Demetrii ipsius scriptis omittitur.

Quum Euryclides Hierophanta Theodorum Atheum apud Areopagitas impietatis accusasset, Demetrius Phalereus ipsum iudicio ereptum ad Ptolemaeum Soterem misit; ut Eusebius in anno 4. huius Olympiadis memoravit.

Hoc eodem anno 3. propemodum exeunte LXIX. Pythias celebrata fuit, in qua Ptolemaeus Lagi filius *biga pullorum equorum* victoriam obtinuit, ut a Pausania (4) erudimur.

OLYMPIAS CXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4406. Vrb. Cond. 446.
Charinus Athenis Archon CCCLXXVI.

P. Decius P. F. Q. N. Mus II. Coss.
Q. Fabius M. F. Maximus Rullus III.

Apollonides Tegeates *stadio* vicit Olympia ex Diodoro; quamvis in Africano victoria illa *Andromeni Corinthio* tribuatur, quem insequenti quoque Olympiade vicisse ille memorat.

Antenor Atheniensis, sive Milesius *pancratio* in Ludis ipsis palmam obtinuit: Africanus: Ἀντήνωρ Ἀθηναῖος, ἢ Μιλήσιος παγκράτιον, ἀκόντιον, περιοδονίκης ἄληπτος ἐν ταῖς τρίσιν ἡλικίαις *Antenor Atheniensis, vel Milesius pancratio & iaculo vicit, fuitque Periodonica invictus inter trium aetatum certantes,* pueros nimirum, adolescentes, ac adultos viros.

Ita

(1) Libr. XII. c. 12. (2) Libr. II. segm. 7. (3) Libr. I. segm. 22. (4) Phocic. c. 7.

Ita Eponymus huius anni Archon a Diodoro quidem *Charinus* vocatur [1]: Ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Χαρίνυ παρὰ τοῖς Ἠλείοις Ὀλυμπιὰς ἤχθη ὀγδόη πρὸς ταῖς ἑκατὸν κ̓ δέκα, καθ' ἣν ἐνίκα στάδιον Ἀπολλωνίδης Τεγεάτης *Archonte Athenis Charino apud Eleos Olympias octava ac decima supra centesimam celebrata fuit, qua stadio vicit Apollonides Tegeates*; in Dionysio [2] vero *Caerimus* appellatur. Sed vitiatum hunc Dionysii locum corrigendum esse demonstrat Seneca [3], qui Archontem hunc, Diodori instar, *Charinum* vocavit, ubi de Epicuri Epistolis loquens ait: *Hoc certe Epicurus in his Epistolis ait, quas scripsit, Charino Magistratu, ad Polyaenum*.

Archontem ipsum a Pausania memorari tum Sylburgius, tum Khunius existimarunt. Etenim, quum Pausanias [4] Equum Durium ex aere Athenis positum descripsisset, subdit: Ἀνδριάντων δὲ ὅσοι μετὰ τὸν ἵππον ἑστήκασιν, ἐπὶ Χαρίνυ μὲν ὁπλιτοδρομεῖν ἀσκήσαντος τὴν εἰκόνα ἐποίησε Κριτίας *inter ceteras vero statuas, quae positae secundum Equum sunt, Epicharmi, qui se in armatorum cursu exercuit sub Charino, imaginem videas a Critia factam* Amasaeus rescribi iusserat Ἐπιχάρμυ, Khunius ἐπὶ Χαρίνυ retinendum asserit, ut exprimatur Critiam Archonte Charino *viri in armis currentis statuam* fecisse.

Hoc anno Athenis a Demetrio Phalereo census institutus fuit, ut ex Athenaeo [5] erudimur: Κτησικλῆς δ' ἐν τρίτῃ Χρονικῶν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησὶν Ὀλυμπιάδι, Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίυ τῦ Φαληρέως τῶν κατοικύντων τὴν Ἀττικὴν *Ctesicles Libro Chronicorum tertio scribit centesima & decima Olympiade Demetrium Phalereum Attice incolas recensuisse*. Quo certe loci Olymp. CXVIII. numerus Scaligero [6] duce reponi debet; quamvis Scaliger ipse vitiatum Athenaei textum alibi [7] sequutus censum illum in anno 1. Olymp. CX. collocaverit.

(1) Libr. XX. c. 37. (2) In Dinar. num. 9. (3) Epist. XVIII. (4) Attic. c. 23. (5) Lib. VI. c. 20. (6) In Euseb. Chr. pag. 120. (7) Collect. Hist. pag. 332.

An. 2. Anaxicrates Athenis Archon CCCLXXVII.

Ap. Claudius C. F. Ap. N. Caecus
L. Volumnius C. F. C. N. Flamma Violensis Coss.

Frequens Archontis huius mentio tum in Dionysio, tum in ceteris etiam Scriptoribus reperitur. Ac Dionysius [1] quidem asserit quod huius Archontis anno *ἡ καταςαθεῖσα ὑπὸ Κασσάνδρυ ὀλιγαρχία κατελύθη . . . ἐπὶ Ἀναξικράτυς Ἄρχοντος καταλύσαν τὴν ἐν τῇ Μυνυχίᾳ φρυρὰν ὑπὸ Κασσάνδρυ καταςαθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντίγονον, καὶ Δημήτριον βασιλεῖς Oligarchia a Cassandro constituta sublata fuit . . . sub Anaxicrate Archonte praesidium a Cassandro Munychiae impositum Antigonus, ac Demetrius reges sustulerunt*, subditque quod Dinarchus *ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπὸ Ἀναξικράτυς ἕως Φιλίππυ πεντεκαίδεκα ἔτη γενόμενον ἐκεῖ διέτριψεν in Chalcidem Euboeae veniens temporis spatium ab Anaxicrate Archonte ad Philippum usque intercedens, quod quindecim annorum fuit, ibi moratus est*. Eadem fere in *Dinarchi Vita* Plutarchus [2]: *Ἐπὶ Ἀναξικράτυς Ἄρχοντος ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα sub Anaxicrate Archonte aufugit in Chalcidem*. Itaque ex his perspicuis temporum characteribus manifeste apparet Anaxicratem hunc anno 2. Olymp. CXVIII. imperasse, cui a Diodoro [3] quoque tum Anaxicratis nomen, tum Oligarchiae, praesidiique finis tribuitur.

Archon ipse a Laërtio [4] quoque memoratur, qui, cum Epicurum Samo Colophonem concessisse scripsisset, subdit: *Χρόνον δέ τινα διατρίψαντα αὐτόθι καὶ μαθητὰς ἀθροίσαντα. φησὶν Ἡρακλείδης πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ Ἀναξικράτυς ubi cum aliquandiu commoratus esset, congregassetque discipulos, Athenas iterum rediisse Archonte Anaxicrate dicit Heraclides*.

Denique Plutarchus [5] huius Archontis anno aeream statuam Lycurgo Rhetori decretam esse testatur: *Ἀνάκειται δὲ αὐτῦ χαλκῆ εἰκὼν ἐν Κεραμικῷ κατὰ ψήφισμα ἐπὶ Ἀναξικράτυς Ἄρχοντος aerea ipsius statua in Ceramico posita est iuxta decretum sub Anaxicrate Archonte editum*.

Hu-

(1) In Dinar. num. 2. & 3. (2) Vita X. Rhet. (3) Lib. XX. c. 45. (4) Lib. X. seg. 2. (5) Vit. X. Rhet. in Lycurgo.

Huius autem Archontis anno exeunte Thargelione mense Munychia, quae a Cassandro occupata fuerat [1], a Demetrio Antigoni regis filio superata, atque Atheniensibus restituta fuit [2]; quemamdmodum prius Megara quoque liberaverat [3]. Tum vero Athenienses ipsi laetitia, effusaque assentatione perciti non modo Antigono, Demetrioque aureas statuas prope Harmodium, atque Aristogitonem collocarunt; verum etiam illos *Servatorum* nomine decorarunt, ipsis Sacerdotes consecrarunt, duasque novas Tribus adiecere, quarum una *Antigonis*, alia *Demetrias* vocaretur.

Itaque hoc 2. Olympiadis anno Demetrius Phalereus, qui Cassandri regis nomine Atheniensium urbi praeerat, atque anno superiori Eponymi Archontis munere perfunctus erat, reddita Athenis libertate in Aegyptum concessisse videtur, quamvis id Eusebius in anno 1. memoraverit: Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Ἀθηναίοις ἀποδοὺς τὴν δημοκρατίαν ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον *Demetrius Phalereus restituta Atheniensibus Democratia in Aegyptum venit*. Mox Demetrius ipse ab ingratis civibus capitis absens damnatus, & 360. statuae, quae ipsi Athenis excitatae fuerant, eversae sunt.

An. 3/2. Coroebus Athenis Archon CCCLXXVIII.

Q. Marcius Q. F. Q. N. Tremulus
P. Cornelius A. F. P. N. Arvina Coss.

Anaxicrati *Corybum* successisse dicit Diodorus [4], sed Archontem hunc Dionysius [5] *Coroebum* vocavit; primusque certe censeri ille debet, qui Ἱερεὺς Σωτήρων *Sacerdos Servatorum* vocatus fuerit, quos sublatis Eponymis Archontibus in Antigoni, & Demetrii honorem institutos esse iam monui [6].

Ineunte Coroebi Archontis anno, decimus quintus a pugna Lamiaca annus agebatur. Siquidem pugna illa anno 1. Oly. CXIV. proxime post Alexandri mortem contigerat.

Huius Archontis anno lex edita videtur, qua Philosophi Athenis excedere iubebantur. Legem hanc memorat

I 2 in

(1) Plutar. in Demosth. (2) Diodor. ibi. c. 45. (3) Dionys. & Plutar. in Demetr. (4) Lib. XX. c. 73. (5) In Dinar. num. 9. (6) Tom. I. pag. 39.

in *Theophrasti Vita* Laërtius (1): Ἀπεδήμησε πρὸς ὀλίγον καὶ οὗτος, καὶ πάντες οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι. Σοφοκλέους τοῦ Ἀμφικλείδου νόμον εἰσενεγκόντος, μηδένα τῶν φιλοσόφων σχολῆς ἀφηγεῖσθαι, ἂν μὴ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξῃ· εἰ δὲ μὴ, θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. Ἀλλὰ αὖθις ἐπανῆλθον εἰς νέωτα Φιλλίωνος τὸν Σοφοκλέα γραψαμένου παρανόμων *secessit ad breve tempus & ipse, omnesque Philosophi reliqui. Nam Sophocles Amphiclidae filius legem tulerat, ne quis Philosophorum praeesset scholae, nisi id Senatus, ac Plebs decrevisset; qui secus faceret, capite damnaretur. Verum sequentis anni principio reversi sunt, cum a Phillione Sophocli dies dictus esset*: Eandem quoque legem iisdem fere verbis memorat Pollux (2), atque Athenaeus (3), qui addit καθ' οὗ Σοφοκλέους λόγον ἔγραψε Φίλων Ἀριστοτέλους γνώριμος, Ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ Σοφοκλέους Δημοχάρους πεποιηκότος τοῦ Δημοσθένους ἀνεψιοῦ *contra quem Sophoclem Orationem scripsit Philo Aristotelis familiaris, quum Sophoclis Apologiam Demochares Demosthenis consobrinus fecisset*. Vbi vides Scriptorem illum *Philonem* ab Athenaeo, *Phillionem* a Laërtio vocari. Certe Laërtius ipse mox (4) *Philionem Alopecensem* memorat. Sophocles autem ille, qui iniustam adeo legem tulerat, Anticlidae filius *Suniensis* erat, ut Pollux observavit. Itaque praeclare fallitur Fabricius (5) vir sane de Graecis Latinisque Litteris immortaliter meritus, qui laudato Athenaei loco, in quo legitur: Δημοχάρης ὁ Ῥήτωρ ἐκ τοῦ ὑπὲρ Σοφοκλέους πρὸς Φίλωνα *Demochares Rhetor in Oratione pro Sophocle ad Philonem*, ibi de Sophocle Tragico rem esse dicit, qui iampridem Olymp. XCIII. e vivis excesserat.

An. $\frac{4}{1}$. Euxenippus Athenis Archon CCCLXXIX.

L. Posthumius L. F. Sp. N. Megellus
Ti. Minucius Augurinus, cui suffectus Coss.
M. Fulvius L. F. L. N. Curvus Paetinus

Quamvis Archon ille a Diodoro (6) *Xenippus* vocetur, *Euxenippus* tamen appellandus erit, quum Dionysius (7) ita eius

(1) Libr. V. seg. 38. (2) Libr. IX. c. 5. (3) Libr. XIII. c. 9. (4) Segm. 57. (5) Bibl. Graec. Tomo I. pag. 620. (6) Libr. XX. c. 81. (7) In Dinar., n. 9.

eius nomen semel iterumque nobis expresserit. Quid vero quod Meursius [1] insigni sane oscitantia Archontem ipsum a Plutarcho [2] *Xeniam* appellatum esse putavit, ubi de Hyperi de loquens ait Γραψάμενος δὲ κὴ τὴν Φωκίωνος δωρεὰν, ἣν εἶπε Μειδίας Μειδίου Ἀναγυράσιος ἐπὶ Ξενίου Ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος ἑβδόμῃ φθίνοντος, ἡττήθη *cum honores Phocioni a Midia Anagyrasio Midiae filio decretos accusasset, sub Xenia Archonte, Gamelionis mensis vigesima quarta die superatus est*. Phocion anno 3. Olymp. CXV. atque Hyperides ipse anno 3. Oly. CXIV. e vivis excesserat, ergo Hyperides huius *Xenippi*, vel *Euxenippi* anno honores Phocioni decernere certe non poterat; adeoque *Xenias* ille, qui a Plutarcho memoratur, Hyperide Phocioneque superstitibus imperavit, ac *Pseudeponymus* solum Archon haberi debet, ut opportunius alibi [3] iam demonstratum. Itaque corrigendus Dodvelli [4] locus, in quo Euxenippum hunc a Plutarcho *Xeniam* vocari putavit.

OLYMPIAS CXIX.

An $\frac{4}{1}$. Per Iul. 4410. Vrb. Cond. 450.
Pherecles Athenis Archon CCCLXXX.

P. Sempronius P. F. C. N. Sophus
P. Sulpicius Ser. F. P. N. Saverrio Coss.

Andromenes Corinthius *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Diodoro [5]; Ἀθήνησι μὲν ἦρχε Φερεκλῆς, Ὀλυμπιὰς δ' ἤχθη παρὰ τοῖς Ἠλείοις ἐννάτη πρὸς ἑκατὸν δέκα *Athenis quidem Archon fuit Pherecles, Olympias vero decima nona supra centesimam ab Eleis celebrata fuit*. Dionysius [6] etiam in Archontum serie Phereclem hunc Euxenippi successorem exhibet.

An.

(1) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 16. (2) Vita X. Rhet. in Hyperide. (3) Tom. I. pag 365. (4) Catalog. Archon. (5) Lib. XX. c. 91. (6) In Dinar. num. 1.

An. [illegible]/2. Leostratus Athenis Archon CCCLXXXI.

Ser. Corn. Cn. F. Cn. Lentulus
L. Genucius Aventinensis Coss.

Leostrati nomen ac situm Diodorus [1], atuqe Dionysius [2] indicarunt.

An. [illegible]/3. Nicocles Athenis Archon CCCLXXXII.

M. Livius F. C. N. Denter
M. Aimilius L. F. L. N. Paullus Coss.

In efferendo Archontis nomine, ac situ Dionysius [3] optime cum Diodoro [4] conspirat. Atque utinam quidem aureum illud Diodori opus integrum ad haec usque tempora pervenisset, ut ipsius praesidio tum plurima Historiae capita, tum pleni Archontum Atheniensium Fasti haberi possent! Quandoquidem vero perpetua illa Archontum series a Diodoro contexta nos deserit, ac *Nicocles* iste omnium postremus apud illum occurrit, Archontes ceteros mox insequentes vel ex Scriptoribus aliis, vel ex Marmoribus inquirere, atque proferre conabimur.

Ceterum Meursius ipse iam viderat Nicoclem huius anni Archontem ab alio *Nicocle* distinguendum esse, qui a Demosthene [5] nominatur, ut opportunius alibi observavi. Neque tamen Meursius ipse ex hoc aliisque pluribus Veterum testimoniis, & exemplis deprehenderat Archontes aliquos a Demosthene memoratos *Pseudeponymos* esse oportere, adeoque ex Fastis Atticis expungendos. Certe Nicoclem hunc Demostheni laudatum ad Olymp. CIX. referendum esse iam demonstravi [6].

Huius Archontis anno cum rex Demetrius, qui Munychione mense Athenas advenerat, postquam *minora* Mysteria Anthesterione mense peracta fuerant, & antequam *maiorum* tempus ingrueret, quae Boëdromione agebantur, utri-

(1) Lib. XX. c. 102. (2) In Dinar. num. 9. (3) In Dinar. (4) Lib. XX. c. 106.
(5) Orat. de Corona pag. 323. (6) Tom. I. pag. 353.

utrisque Mysteriis initiari cuperet, Stratocle legem ferente sancitum fuit ut *Munychion* mensis *Anthesterion* vocaretur; peractisque *minoribus* Mysteris *Munychion* ipse *Boëdromion* appellaretur (1).

An. $\frac{3}{4}$. Calliarchus Athenis Archon CCCLXXXIII.

Dictator, & Magistri Equitum

Vnicus est Dionysii (2) locus, qui Calliarchum hunc memoraverit, atque in Fastis post Archontem Nicoclem collocaverit.

OLYMPIAS CXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4414. Vrb. Cond. 454.
Hegemachus Athenis Archon CCCLXXXIV.

Q. Appuleius . . F. C. N. Pansa
M. Valerius M. F. M. N. Corvus V. Coss.

Pythagoras Magnesius *stadio* vicit Olympia ex Africano, quamvis in vitiato Pausaniae textu victoria illa Idaeo Cyrenaeo tribuatur, qui Olymp. CXXVI. palmam obtinuit, ut ibi ostendetur.

Ceras Argivus *lucta* in Olympiis ipsis palmam obtinuit ex Africano: Κέρας Ἀργεῖος, ὃς χηλὰς ἀπέσπα βοός.

Huic ipsi Olympiadi victoria adscribi poterit, quam Herodorus Megarensis *cantu in periodo* reportavit. Etenim Athenaeo (3), & Polluce (4) testibus Demetrii Poliorcetae aetate ille floruit, palmamque ipsam ex Athenaeo quidem *decem*, ex Polluce vero *septemdecim* vicibus obtinuit; quod sane non de Olympiis solum, sed de ceteris etiam Graeciae Ludis intelligi debet.

Quemadmodum Archon Hegemachus a Dionysio (5) solo memoratur, ita quoque Olympionica ab Africano solum nominatur, cum in Diodoro tum Archontum, tum Olym-

(1) Diod. cap. 110. & Plutar. in Demetr. (2) In Dinar. num. 9. (3) Libr. X. c. 3. (4) Libr. IV. seg. 89. 90. (5) In Dinar. num. 9.

Olympionicarum series una cum postremis ipsius Libris exciderit.

Hac Olympiade Arcesilas Academicae Sectae alumnus a Laërtio [1] floruisse dicitur: Ἤκμαζε περὶ τὴν εἰκοστὴν, καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα *floruit circa vicesimam tertiam supra centesimam Olympiadem*.

An. 1/2. Euctemon Athenis Archon CCCLXXXV.

M. Fulvius Cn. F. Cn. N. Paetinus
T. Manlius T. F. T. N. Torquatus, cui suffectus Coss.
M. Valerius M. F. M. N. Corvus VI.

Euctemonis Archontis nomen Dionysio soli debemus.

Eius autem Archontis anno, cum iampridem Athenienses adversam Demetrii Poliorcetae regis fortunam conspicati ab illo defecissent, coortaque seditione Lachares ibi tyrannidem moliri coepisset, Demetrius ipse divisis Atheniensium animis Vrbem facilius recipere se posse arbitratus classem, quae tempestate perierat, instauravit, Eleusinam, ac Rhamnuntem appulit, urbem denique a Lachare proditam, extremaque cibi inopia laborantem occupavit. Deinde vero, cum praesidium in Museo reliquisset, ne quid ab insidis, ac seditiosis civibus metuere posset, in Laconiam irrupit, ut Spartam ipsam, superato iam prope Mantineam Archidamo rege, imperio suo subiiceret [2]. Quamvis autem haec a Plutarcho simul memorentur, Lacharis tamen proditio, ac fuga, ideoque Demetrii victoria facile ad sequentes annos revocari poterit.

An. 2/3. Mnesidemus Athenis Archon CCCLXXXVI.

L. Cornelius Cn. F. Scipio
Cn. Fulvius Cn. F. Cn. N. Maximus Centumalus Coss.

Euctemoni Mnesidemum successisse solius Dionysii testimonio erudimur. Hoc imperante Cassander Macedoniae rex,

(1) Lib. IV. seg. 45. (2) Plutar. in Demetr.

rex, postquam 19. annos in regno exegerat; tabe interiit [1]; eius filii Antipater, ac Alexander post Philippi natu maximi mortem inter se de regno certarunt.

An. $\frac{4}{4}$. Antiphates Athenis Archon CCCLXXXVII.

Q. Fabius Maximus Rullianus IV.
P. Decius Mus III. Coss.

Antiphatis Archontis memoriam Dionysius unus conservavit.

OLYMPIAS CXXI.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4418. Vrb. Cond. 458.
Nicias Athenis Archon CCCLXXXVIII.

L. Volumnius Flamma Violens II.
Ap. Claudius Caecus II. Coss.

Pythagoras Magnesius iterum *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Niciae vero Archontis nomen, ac situs Dionysio [2] auctore asseritur.

An. $\frac{2}{4}$. Nicostratus Athenis Archon CCCLXXXIX.

Q. Fabius Maximus Rullianus V.
P. Decius Mus IV. Coss.

Niciae Nicostratum hunc successisse dicit Dionysius [3]; nullumque aliud veterum Scriptorum testimonium nobis affulget, quo Nicostrati nomen, ac situs confirmetur. Nisi tamen plurimum fallor, Nicostrati nostri nomen in vitiato Athenaei loco restitui poterit, in quo Scriptor ille de *Parasitis* loquens ait [4]: Ἐπὶ δὲ ἱερᾶς φυλῆς Παράσιτοι ἐπὶ Λυκοςράτυ Γαργηττίυ Περικλῆς Περικλεῖτυ Πιθεὺς, Χαρῖνος Δημοχάρυς Γαργήττιος *Sub Lycostrato Gargettio e sacra Tribu Pa-*

(1) Euseb. Chr. (2) In Dinar. num. 9. (3) In Dinar. num. 9. (4) Lib. VI. c. 6.

rasiti fuerunt *Pericles Pericliti Pittbeus*, *Charinus Demochasis Gargettius*. Quamvis enim Meursius [1] ibi *Lysistrati* nomen legendum, adeoque Lycostratum hunc ad annum 4. Oly. CII. revocari posse coniecerit, facilius tamen *Lycostratus* in *Nicostratum* refingi poterit.

An. $\frac{2}{3}$. Olympiodorus Athenis Archon CCCXC.

L. Postumius Megellus II.
M. Atilius Regulus. Coss.

Hic etiam Archon ex sola Dionysii serie nobis affulget; eiusque anno Demetrius, Alexandro Macedonum rege sublato, regnum invasit, eoque sex annis potitus est.

An. $\frac{3}{4}$. Philippus Athenis Archon CCCXCI.

L. Papirius Cursor
Sp. Carvilius Maximus. Coss.

Philippum hunc a Dionysio [2] memoratum atque huic Olympiadis anno tributum esse iam vidimus, dum Archontes singulos ab Anaxicratis anno recensens Dionysius in Philippo desinit, ibique accuratam illam LXX. Archontum seriem, quam *in Dinarcho* contexendam susceperat, absolvit. Itaque Dionysii quoque splendor, ac praesidium hic fere nos deserit, ut proinde in reliquis Archontibus expiscandis fontes alii sint adeundi.

Ceterum huius Philippi Archontis anno scribit Dionysius [3] quod Dinarchus *ἐξελθὼν τῆς πόλεως, κὴ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐκ Ἐυβοίᾳ τὸν ἀπ᾽ Ἀναξικράτυς χρόνον ἕως Φιλίππυ πεντεκαιδεκαέτη γενομένον ἐκεῖ διέτριψε ex Vrbe excedens*, *veniensque Chalcidem in Euboea temporis spatium ab Anaxicrate ad Philippum usque*, *quod quindecim annorum fuit*, *ibi moratus est*; atque exinde deduxit quod Orationes illae, quae *ἀπ᾽ Ἀναξικράτυς ἕως Φιλίππυ ab Anaxicrate ad Philippum usque* scriptae fuerant, atque sub Dinarchi nomine circumferebantur, ipsi suppositae, & apocryphae censeri debent.

Quod

(1) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 3. (2) In Dinarcho num. 9. (3) Ibi num. 2.

Quod vero Meursius [1] ac Dodvellus [2] etiam Philippum hunc a Dionysio memoratum a Plutarcho *Diphilum* appellari putarunt, opportunius in anno 1. Olymp. CXXIII. refelletur.

Huius Archontis anno, ut Dionysius testatur, Demetrius eos omnes, qui Athenis exsulaverant, in patriam redire permisit; adeoque Dinarchus ipse ex Chalcide Athenas migravit, ubi septuagenario maior brevi obiisse videtur.

Itaque corrigendus hic obiter insignis Fabricii [3] error, qui, cum in Plutarcho [4] legisset Dinarchum Corinthium insidiis Polyperchontis occisum fuisse, idque Olympiadis CXXI. anno 3. contigisse crederet, Dinarchum Rhetorem hunc esse putavit; cum tamen Dinarchus ille ante Phocionem, hoc est annum 3. Olymp. CXV. obiisse dicatur a Plutarcho, quod nulla ratione Dinarcho Rhetori conveniret. Ergo Dinarchus ille Corinthius a Plutarcho memoratus a Rhetore distingui debet, quamvis hic etiam Corintho oriundus a nonnullis dicatur.

OLYMPIAS CXXII.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4422. Vrb. Cond. 462.
. . . . Athenis Archon CCCXCII.

Q. Fabius Maximus Gurges
D. Iunius Brutus Scaeva Coss.

Antigonus Macedo *stadio* vicit Olympia ex Africano. Archontis vero nomen ignorare nunc cogimur: quod frequentissime in sequentibus etiam annis continget, ubi neque ex Scriptoribus, neque ex Marmoribus splendor ullus affulget.

An. $\frac{2}{2}$. . . . . Archon CCCXCIII.

L. Postumius Megillus II.
C. Iunius Brutus Bubulcus Coss.

(1) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 17. (2) In Catal. Arch. (3) Biblioth. Graec. Tom. I. pag. 936. (4) In Phocio.

An. $\frac{2}{3}$. Philippus Athenis Archon CCCXCIV.

P. Cornelius Rufinus
L. Postumius Megellus II. Coss.
M. Curius Dentatus

Archontis Philippi nomen ex praestanti Marmore affulget, quod Romae positum reperitur, atque a Grutero (1) iampridem editum fuerat.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΠΕΙΘΟΥΣ
ΚΗΦΙΣΙΕΥΣ ΕΓΕΝΝΗΘΗ ΕΠΙ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣ
ΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝ ΕΤΩΝ Ν'
ΚΑΙ Β'. ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟ Β'
ΚΑΙ Λ' ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙ
ΟΥ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ
Menander Diopithis filius
Cephisiensis natus est sub
Archonte Athenis *Sosigene*,
obiit annos natus quinquaginta
& duos sub Archonte
Philippo, secundo ac tricesimo
anno regni Ptolemaei Soteris

Eadem prorsus Inscriptio, depravato tamen Archontis nomine, apud Gruterum (2) ipsum occurrit, cum ibi legatur ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΦΡΑΙΠΑΟΣ.

Itaque, si Menander 52. aetatis anno e vivis excessit, atque Sosigene Archonte, hoc est anno 3. Olymp. CIX. natus erat, 52. ipsius annus, adeoque Philippi magistratus in 3. huius Olympiadis CXXII. incidisse debuit. Id optime, accurateque ex adiecto Ptolemaei regis anno confirmatur. Siquidem ille anno 4. Olymp. CXIV. Archippo Archonte regnum suscepit; ideoque 32. ipsius annus cum

3. Olym-

(1) Pag. 1027. num. 2. (2) Pag. 918. num. 12.

3. Olympiadis CXXII. concurrit; quamvis Scaliger hic annos illos ab Alexandri morte numeratos esse putaverit, sibique tamen inconstans Philippum hunc in anno 2. Oly. CXXIII. collocaverit. Denique Olympiade CXXII. Menandrum obiisse Eusebius etiam adnotavit, quamvis ipsius mortem non in 3. sed in 1. Olympiadis anno collocaverit.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . Archon CCCXCV.

M. Valerius Maximus Corvinus
Q. Caedicius Noctua Coss.

Tertio huius Olympiadis anno iam exeunte Pythia Delphis ab universis Graecis celebrari debebant; sed, quum Aetoli prope Delphos agerent, aditumque intercluderent, Demetrius rex Pythicos Ludos Athenis celebravit.

OLYMPIAS CXXIII.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4426. Vrb. Cond. 466.
Diphilus Athenis Archon CCCXCVI.

Q. Marcius Tremulus II.
P. Cornelius Arvina II. Coss.

Antigonus Macedo iterum *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Diphili vero Archontis nomen hoc anno Fastis Atticis inserendum esse ipse omnium primus contra Meursium, ac Dodvellum ostendi (1). Etenim Plutarchus ipse, qui dixerat ab Atheniensibus in Antigoni, ac Demetrii honorem *Archontis Eponymi* loco Ἱερεῖς τῶν Σωτήρων *Servatorum Sacerdotes* creatos esse, ut in anno 3. Olymp. CXVIII. observavi; mox subdit, quod Ἀθηναῖοι ἀπέστησαν αὐτοῦ, καὶ τόντε Δίφιλον, ὃς ἦν Ἱερεὺς τῶν Σωτήρων ἀναγεγραμμένος, ἐκ τῶν Ἐπωνύμων ἀνεῖλον, Ἄρχοντας αἱρεῖσθαι πάλιν, ὥσπερ ἦν πάτριον, ψηφισάμενοι *Athenienses ab illo defecerunt, ac Diphilum, qui Servatorum sacerdos inscriptus erat, ex Eponymorum Fastis* ex-

(1) Tom. I. pag. 93

expunxerunt: sanciveruntque ut Archontes denuo, quod de more iis erat, crearentur.

Id vero ab Atheniensibus peractum esse, postquam Demetrius *septem* annis Macedoniae regnum, quod anno 2. Olymp. CXXI. susceperat, occupasset, pluribus Plutarchi testimoniis demonstravi. Ergo Demetrii clades, Atheniensium ab illo defectio, ideoque Diphilus ipsius *Sacerdos*, aut Eponymus Athenis Archon ad annum 4 Oly. CXXII. sive 1. Oly. CXXIII. perspicue referri debet; adeoque Meursii simulque Dodvelli sententia refelli, quorum uterque Diphilum hunc a Plutarcho memoratum unum eumdemque fuisse voluit, qui a Dionysio *Philippus* vocatur, atque anno 4. Oly. CXXI. imperavit.

Ceterum hoc anno Demetrius Athenarum imperio privatus, Vrbem invadere decrevit; sed Cratetis Philosophi hortatu in Asiam secessit (1). Interim Pyrrhus Epiri rex ab Atheniensibus accersitus in Acropoli sacrificavit; cum pridem expulso Demetrio Macedonia regnum 7. mensium spatio occupasset (2).

An. $\frac{1}{2}$. Diocles Athenis Archon CCCXCVII.

M. Claudius Marcellus Corvinus
C. Nautius Rutilus Coss.

Dioclis huius Archontis nomen huic anno adscribendum esse contra Meursium, Dodvellum, ceterosque Fastorum Scriptores ex pulcherrimo Plutarchi loco, variisque Veterum testimoniis una conlatis ostendi (3). Etenim Plutarchus Decretum Pytharati Archontis anno, hoc est 2. Oly. CXXVII. factum exhibet, in quo honores, & victus in Prytaneo conceditur Δημοχάρει Λάχητος Λευκονιεῖ . . . ὀχυρωσαμένῳ τὴν πόλιν ἐπὶ τῦ τετραετῦς πολέμυ, κ̧ εἰρήνην, κ̧ ἀνοχὰς, κ̧ συμμαχίαν ποιησαμένῳ πρὸς Βοιωτύς· ἀνθ᾽ ὧν ἐξέπεσεν ἀπὸ τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον, κ̧ ὡς κατῆλθεν ἐπὶ Διοκλέυς Ἄρχοντος ὑπὸ τῦ δήμυ *Demochari Lachetis filio Leuconiensi, qui Vrbem munivit sub bellum quatuor annorum, pacem, Inducias, societatem cum Boeotis composuit: ob quae eiectus Vrbe fuit ab iis, qui Populi po-*

(1) Plutar. in Demetr. (2) Idem in Pyrrho. (3) Tom. II. pag. 96.

potestatem everterunt. Reversus Archonte Diocle, Populo revocante. Ex pluribus testimoniis aliis ostendi Democharem ipsum veluti Demetrii regis adversarium ab illo Athenis eiectum fuisse anno $\frac{2}{3}$. Olymp. CXIX. quo Nicocles Archon erat. Itaque, cum Demochares ab exilio ipso non a Rege, Dinarchi instar, sed *a Populo* revocatus dicatur; perspicue apparet quod ipsius reditus ad illa tempora referri debet, quo Athenienses a Demetrii regis imperio defecerant, Diphilumque ipsius Sacerdotem in ordinem redegerant; quod anno $\frac{4}{1}$. huius Olympiadis contigisse iam vidimus.

Ergo *Diocles* ille proxime post *Diphilum* Fastis inscribi debet; ut nimirum Populus repente post recuperatam libertatem, Demetriique iugum excussum cives a Demetrio expulsos in patriam revocaverit. Certe reditum hunc ante Oly. CXXIV. contigisse ex variis Legationibus illis apparet, quas Demochares ipse ad Lysimachum, ac Ptolemaeum obiisse dicitur, cum Ptolemaeus ipse anno 1. Oly. CXXIV. e vivis excesserit. Itaque mire ab Historia, atque Plutarchi sententia aberrat Meursius, qui *Dioclem* hunc una cum *Philocle* confundendum esse putavit; qui anno 3. Olymp. CXIV. Eponymorum Fastis inscribitur.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . Athenis Archon CCCXCVIII.

M. Valerius Maximus Potitus
C. Aelius Poetus Coss.
et mox *Q. Hortensius* Dictator

An. $\frac{3}{4}$. . . . . Athenis Archon CCCIC.

C. Claudius Canina
M. Aemilius Lepidus Coss.

OLYMPIAS CXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4430. Vrb. Cond. 470.
. . . . . . Athenis Archon CCCC.

C. Servilius Tucca
L. Caecilius Metellus Denter Coss.

Phi-

Philomelus Pharsalius *Badio* vicit Olympia ex Africano.

Hic annus trium regum morte insignis fuit; cum Ptolemaeus Soter Lagi filius Aegypti rex, Lysimachus Macedoniae, septemque mensibus post illum Seleucus Syriae rex [1], tandemque Ptolemaeus Ceraunus interierit; ut proinde Polybius afferat reges quatuor hac Olympiade CXXIV. obiisse.

Demetrius quoque Phalereus, qui vivente Ptolemaeo Sotere plurimum apud ipsum floruit, a Ptolemaeo illius successore exilio pulsus, animique aegritudine perculsus aspidis morsu sibi mortem conscivit.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . Athenis Archon CCCCI.

P. Cornelius Dolabella Maximus
Cn. Domitius Calvinus Coss.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . Athenis Archon CCCCII.

C. Fabricius Luscinus
Q. Aemilius Papus Coss.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . Athenis Archon CCCCIII.

L. Aemilius Barbula
Q. Marcius Philippus Coss.

Hic annus Chrysippo Stoicae sectae lumini natalis fuit. Siquidem Laërtius [2] afferit illum Olympiade CXLIII. obiisse cum tres ac septuaginta annos vixisset. Ergo ipsius ortus in annum 4. huius Olympiadis incidisse debuit. Quamvis autem Lucianus in *Macrobius* ipsi 81. aetatis annos adscribat, Laërtius tamen hic illi praeferendus videtur, cum Suidam suffragatorem, ac vadem invenerit; adeoque potius in Luciani, quam Laërtii textum error irrepsisse videatur.

OLYM-

(1) Polyb. Lib. II. & Iustin. Lib. XVII. (2) Lib. VII. seg. 184.

OLYMPIAS CXXV.

An. 4/4. Per. Iul. 4434. Vrb. Cond. 474.
Gorgias Athenis Archon CCCCIV.

P. Valerius Laevinus
Tib. Coruncanus Coss.

Ladas Aegiensis *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Pausania, qui mox in anno 2. proferetur.

Gorgiae vero Archontis nomen eximio Plutarchi [1] loco demonstratur. Ille nimirum asserit huius Archontis anno statuam Demostheni dicatam, honoresque ipsius gentilibus decretos fuisse: Χρόνῳ δὲ ὕϛερον Α'θηναῖοι σίτησίν τε ἐν Πρυτανείῳ τοῖς συγγενέσι τῦ Δημοσθένυς ἔδοσαν, κ̀ αὐτῷ τετελευτηκότι τὴν εἰκόνα ἀνέθεσαν ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ Γοργίυ Α'ρχοντος *deinde vero Athenienses & victum in Prytaneo Demosthenis gentilibus dederunt, & ipsi iam defuncto statuam in foro erexerunt sub Gorgia Archonte.*

Quamvis autem ibi Plutarchus annum dissimulaverit, quo Gorgias ille imperavit; perspicue tamen ex altero Plutarchi loco deduci ille poterit, in quo *decimo* tandem post anno honores illos iterum Pytharati Archontis anno decretos esse testatur: Ω' κ̀ αὐτῷ πάλιν ὁ υἱὸς Λάχης Δημοχάρυς Λευκονιεὺς ᾐτήσατο δωρεὰς ἐπὶ Πυθαράθυ Α'ρχοντος δεκάτῳ ὕϛερον εἰς τὴν τῆς εἰκόνος ϛάσιν ἐν ἀγορᾷ *cui quoque Laches Democharis filius Leuconiensis dona postulavit sub Pytharato Archonte, decimo post anno quam statua in foro collocata fuerat.* Itaque, cum Pytharatus anno 2. Oly. CXXVII imperaverit, Gorgias, qui *decimus* ante ipsum imperaverat, anno 1. Olymp. CXXV. adscribi debet.

An. 1/2. Anaxicrates Athenis Archon CCCCV.

P. Sulpicius Saverrio
P. Decius Mus Coss.

(1) Vita X. Rhet. in Demosth.

Anaxicratis Archontis nomen, ſimulque ſitum perſpicue oſtendit Pauſanias [1], qui de Celcarum adventu in Graeciam diſſerens ait : Ἐγένετο δὲ τῶν Κελτῶν ϛρατεία τε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, κ̇ ἡ ἀπώλεια, Ἀναξικράτυς Ἀθήνησιν Ἄρχοντας, δευτέρῳ ἔτει τῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ἄκοσι κ̇ ἑκατὸν, ἣν Λάδας Ἀγιεὺς ἐνίκα ϛάδιον. Τῷ δ' ἔτει ἐφεξῆς, Δήμοκλέυς Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, οἱ δ' αὖθις ἐς τὴν Ἀσίαν διαβαίνυσιν οἱ Κελτοί *facta in Graeciam irruptione, Galli deleti ſunt, Anaxicrate Athenis Archonte, anno ſecundo centeſimae viceſimae quintae Olympiadis, qua ſtadio vicit Ladas Aegienſis. Inſequenti vero anno, Democle Athenis Archonte, Galli rurſus in Aſiam tranſmiſere.*

An. $\frac{4}{3}$. Democles Athenis Archon CCCCVI.

C. Fabricius Luſcinus II.
Q. Aemilius Papus II. Coſſ.

Superior Pauſaniae locus, in quo Democles Anaxicrati ſucceſſiſſe dicitur, Archontis huius ſitum oſtendit, quem is in Faſtis Atticis occupavit.

Menedemus Eretrienſis, paullo poſt quam Antigonus Macedonum rex barbaros apud Lyſimachiam fudiſſet, e vivis exceſſit [2]. Itaque, cum clades illa anno 3. Oly. CXXV. contigerit, Menedemi obitus ad Olympiadem hanc referri facile poterit. Quandoquidem vero Menedemus ipſe poſt militiam Platonem audiviſſe dicitur [3], ſi moriente Platone anno 1. Oly. CVIII. *viceſimum* ſaltem aetatis annum agebat, *octogeſimum* aetatis annum is attigit. Itaque, licet in Laërtio dicatur ἐτελευτᾳ τέταρτον κ̇ ἑβδομηκοϛὸν ἔτος βίυς *obiit cum quatuor & ſeptuaginta annos vixiſſet*, ibi facile vel ὀγδοηκοϛὸν, ſive potius ἐνενηκοϛὸν reſcribi debet.

Huic ipſi Olympiadi Aratus Solis Ciliciae oriundus adſcribi poterit, quum hoc ipſo anno florere, ac celebrari coeperit. Etenim, cum Athenis Menedemum antea laudatum, & Perſaeum Zenonis Stoici diſcipulum audiviſſet, una cum Perſaeo in Macedoniam ad Antigonum Gonatam ivit, eiuſque nuptias cum Phila Seleuci Nicatoris filia carmine celebravit; tantique a Rege eſt habitus, ut reliquum vitae tem-

(1) Phocic. c. 23. (2) Laert. Lib. II. ſeg. 141. (3) Seg. 125.

pus in Macedonia apud regem ipsum transegerit. Itaque, cum Persaei, atque Arati iter primo Antigoni imperantis anno contigisse videatur, ut ad annum 1. Oly. CXXVIII. observabitur, Arati florentis initium huic anno commode affingi poterit.

An $\frac{3}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCVII.

P. Cornelius Rufinus II.
C. Iunius Brutus Bubulcus Coss.

OLYMPIAS CXXVI.

An. $\frac{1}{4}$. Per. Iul. 4438. Vrb. Cond. 478.
. . . . . . Athenis Archon CCCCVIII.

Q. Fabius Gurges II.
C. Genucius Clepsina Coss.

Idaeus, vel Nicator Cyrenaeus *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Pausania [1], in quo tamen, librarii errore, Olympiadis CXX. numerus reperitur. Etenim de Hierone Hieroclis filio loquens, qui a Syracusanis imperator electus fuit, ait: τὴν ἀρχὴν εἶχεν ἔτει δευτέρῳ Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς εἴκοσι κ̀ ἑκατὸν, ἣν Κυρηναῖος ϛάδιον ἐνίκησεν Ἰδαῖος *imperium obtinuit anno secundo Olympiadis centesimae vicesimae, qua stadio vicit Idaeus Cyrenensis*. Itaque legendum ἕκτης Ὀλυμπιάδος.

Eratosthenes Aglai filius hac Olympiade Cyrene in Lybia in lucem editus memoratur: Suidas Ἐρατοσθένης . . . ἐτέχθη ρκϛ' Ὀλυμπιάδι, κ̀ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονὼς *Eratosthenes natus est Olympiade CXXVI. obiitque anno aetatis* 80.

Hic idem annus Euphorioni Chalcidensi Poëtae, ac Philosopho natalis fuit. Suidas: Εὐφορίων ἐγεννήθη ἐν τῇ ρκϛ' Ὀλυμπιάδι, ὅτε κ̀ Πύῤῥος ἡττήθη ὑπὸ Ῥωμαίων *Euphorion natus est Olympiade CXXVI. quo tempore etiam Pyrrhus a Romanis victus fuit*.

(1) Eliac. II. c. 12.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCIX.

Manius Curius Dentatus II.
L. Cornelius Lentulus Caudinus Coss.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCX.

Manius Curius Dentatus III.
Ser. Cornelius Merenda. Coss.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCXI.

C. Fabius Dorso Licinus
C. Claudius Canina II. Coss.

Huic anno Eusebius Polemonis mortem adscribit, cui in Platonica Schola Arcesilas Pitanaeus ex Aeolide, & Crates Atheniensis Populo Thriasius successerint. Quamvis tamen Crates ipse, & Crantor etiam Solensis Polemonis successores dicantur, id tamen Arcesilae soli concedi debet; cum praesertim Crantor, Laërtio (1) teste, ante Polemonem, & Cratetem obierit; atque Eusebius hoc anno Arcesilam non Platoni successisse, sed floruisse dicat.

OLYMPIAS CXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4442. Vrb. Cond. 482.
. . . . . . Athenis Archon CCCCXII.

L. Papirius Cursor II.
Sp. Calvisius Maximus II. Coss.

Perigenes Alexandrinus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

An.

(1) Lib. IV. seg. 27.

An $\frac{1}{2}$. Pytharatus Athenis Archon CCCCXIII.

C. Quinctius Claudus
L. Genucius Clepsina Coss.

Pytharati nomen, ac situm, simulque Epicuri mortem, quae ipsius Archontis anno contigerat, Laërtius [1] memoravit: Ἐπειθ' ὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, κ) τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἑβδόμης κ) εἰκοςῆς κ) ἑκατοςῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτυ, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα. *deinde Athenas rediisse*, & ibi *defunctum esse anno secundo centesimae vicesimae septimae Olympiadis sub Pytharato* Archonte, *cum vixisset annos septuaginta duos*. Sic Cicero [2] Archontem ipsum, Epicuri aetatem, ac mortem expressit: *Morietur Epicurus cum duo, & septuaginta annos vixerit, Archonte Pytharato*. Vix ille tamen secundum ac septuagesimum aetatis annum inceperat. Siquidem Clemens Alexandrinus [3] ait ipsum decima Gamelionis mensis die obiisse; adeoque, cum septima eiusdem mensis natus esset, postremi huius anni tres solum dies exegit. Quamvis autem septima die natus, decima obierit, eius tamen natalis memoria quotannis ab ipsius sectatoribus *vicesima* agebatur; atque ita sane Plinii locus intelligendus ubi ait quod Epicuraei *natali ejus vicesima luna sacrificant, feriasque omni mense custodiunt, quas Icadas vocant* [4].

Pytharatus ipse a Plutarcho [5] memoratur ubi Psephisma ille protulit, quo Democharis Demosthenis agnato honores, ac statua, ab Atheniensibus concessi fuerant: Ἄρχων Πυθάρατος. Λάχης Δημοχάρυς Λευκονιεὺς αἰτεῖ δωρεὰν τὴν βυλὴν, κ) τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων Δημοχάρει Λάχητος Λευκονοιεῖ, εἰκόνα χαλκῆν ἐν ἀγορᾷ, κ) σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ *Archon Pytharatus. Laches Democharis* filius *Leuconiensis postulat a Senatu, & Populo Atheniensium praemium Democbari Lachetis* filio *Leuconiensi*, nimirum *statuam aeream in foro, & victum in Prytaneo*.

Hoc ipso Olympiadis huius anno Ptolemaeus Evergetes

(1) Lib. X. seg. 15. (2) De Fato c. 9. (3) Strom. Lib. I. (4) Lib. XXXV. c. 2.
(5) Vita X. Rhet. in Demosth.

tes imperare coepit, ſub quo Callimachus Cyrenenſis Poëta floruit, ut a Suida [1] erudimur: Καὶ παρέτεινε μέχρι τῦ Ἐυεργέτυ κληθέντος Πτολεμαίυ. Ὀλυμπιὰς δὲ ἦν ἑκατοςὴ κ̇ εἰκοςὴ ἑβδόμη, ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Ἐυεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας *manſitque uſque ad Ptolemaeum cognomento Evergetem. Erat autem Olympias CXXVII. cuius anno ſecundo Ptolemaeus Evergetes regnare coepit.*

An. 2/3. . . . . . . Athenis Archon CCCCXIV.

C. Genucius Clepſina II.
Cn. Cornelius Blaſio Coſſ.

An. 3/4. . . . . . . Athenis Archon CCCCXV.

Q. Ogulnius Gallus
C. Fabius Pictor Coſſ.

Hoc anno Strato Arceſilai filius Lampſacenus Theophraſti in Peripatetica Schola ſucceſſor obiiſſe videtur. Etenim Laërtius [2] aſſerit ipſum Olymp. CXXIII. Scholam regendam coepiſſe, ipſique 18 annis praefuiſſe; tum [3] de Lycone, qui Stratoni ſucceſſerat, loquens ait: Ἀφηγήσατο τῆς σχόλης ἔτη τέσσαρα πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, Στράτωνος ἀυτὸν ἐν ταῖς διαθήκαις καταλίποντος κατὰ τὴν ἑβδόμην κ̇ εἰκοςὴν κ̇ ἑκατοςὴν Ὀλυμπιάδα *Scholae principatum tenuit annos quatuor ſupra quadraginta, cum illum ſibi ſucceſſorem in teſtamento Strato reliquiſſet Olympiade CXXVII.*

Huic anno verum Hieronis Syracuſarum regis initium adſcribitur, ut ex Polybii calculo demonſtravit Caſaubonus.

OLYMPIAS CXXVIII.

An. 4/1. Per. Iul. 4446. Vrb Cond. 486.
. . . . . . Athenis Archon CCCCXVI.

P. Sempronius Sophus
Ap. Claudius Craſſus Rufus Coſſ.

Se-

(1) In Καλλίμ. (2) Lib. V. ſeg. 58. (3) Ibi ſeg. 68.

Seleucus Macedo *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Belistiche Macedo femina *biga pullorum equorum* in Olympiis ipsis palmam obtinuit, ut a Pausania (1) erudimur.

Primo huius Olympiadis anno Zenonis Stoici mortem adscribit Eusebius: Ζήνωνα Στωικὸν θανόντα Κλεάνθης μαθητὴς διεδέξατο *Zenonem Stoicum defunctum Cleanthes* eius *auditor excepit*. Ceterum de Zenonis aetate ita diffident Veteres, ut alii quidem 72. alii vero 98. annos ipsi concesserint. Haec altera tamen opinio verisimilior videtur, non modo quod ipsa a Luciano quoque confirmetur, verum etiam quod ipse Zeno in Epistola ad Antigonum regem scripta (2) dixerit se octogesimum annum egisse. Si tamen Laërtio fides, Zenonis mors ante Olympiadem CXXX. contigisse non potuit, cum Laërtius (3) asserat Zenonem ad Antigonum regem misisse Persaeum auditorem, civemque suum, qui ἤκμαζε κατὰ τὴν τριακοστὴν, καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, ἤδη γέροντος ὄντος Ζήνωνος *florebat Olympiade centesima tricesima*, *Zenone iam sene*. Cumque Epicurus ipse, qui anno 2. Oly. CXXVII. interiit, Persaeum cum Antigono congressum memoret, perspicue apparet quod Zeno ante Oly. CXXVII. *octogesimum* annum absolverat. Quinetiam, nisi plurimum fallor, Persaei, atque Arati iter in Macedoniam 3. Olymp. CXXV. anno adscribendum videtur, quo Antigonus Gonata regnum susceperat. Siquidem Epistola, qua is Zenonem Stoicum ad se perhumaniter acciverat, ut regem, simulque gentem Macedonum erudiret, facile primo eius imperii, regnique suscepti anno tribuenda videtur.

An. 1/2. . . . . . . Athenis Archon CCCCXVII.

M. Atilius Regulus
L. Iulius Libo Coss.

An. 2/2. . . . . . . Athenis Archon CCCCXVIII.

Num. Fabius Pictor
D. Iunius Pera Coss.

An.

(1) Eliac. I. c. 8. (2) Laert. Lib. VII. seg. 28. (3) Libr. VII. seg. 6. & 10.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCXIX.

Q. Fabius Maximus Gurges III.
L. Mamilius Vitulus Coss.
sive potius
P. Decius Mus

OLYMPIAS CXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4450. Vrb. Cond. 490.
Diognetus Athenis Archon CCCCXX.

Ap. Claudius Caudex
M. Fulvius Flaccus Coss.

Philinus Cous Hegesipolidis filius *stadio* vicit Olympia ex Africano; qui proximae quoque Olympiadis victorem illum exhibuit. Quinetiam Pausanias [1] asserit ipsum quinquies *cursu* victoriam retulisse.

Archontis autem Diogneti nomen in eximii, ac praestantissimi Marmoris fronte nobis occurrit, quod in Paro Insula olim positum, mox Arundelli Comitis opera in Angliam translatum, atque Oxonii collocatum fuit, ideoque Marmor *Parium*, vel *Arundellianum*, vel *Oxoniense* vocari solet; quamvis etiam frequentissime *Marmoreum Chronicon* appelletur. Itaque Marmor, aut Chronicum ipsum ita exorditur: Ἀνέγραψα τὺς ἄνωθεν χρόνυς ἀρξάμενος ἀπὸ Κέκροπος τῦ πρώτυ βασιλεύσαντος Ἀθήνων ἕως Ἄρχοντος ἐν Πάρῳ Ἀστυάνακτος, Ἀθήνησι δὲ Διογνήτυ *descripsi superiora tempora incipiens a Cecrope, qui primus Athenis regnavit, usque ad Archontem in Paro quidem Astyanactem, Athenis vero Diognetum*. Itaque, cum ex pluribus Archontum locis, qui mox in Marmore recensentur, perspicue certoque appareat Scriptorem hunc annorum numerum ad annum 1 Olymp. CXXIX. veluti terminum, retulisse, atque ab illo calculum constanter iniisse, Diognetus ille, quo Archonte se scribere profitetur, huic anno 1. Oly. CXXIX. adscribendus erit.
Hic

(1) Eliac. II. c. 17.

Hic autem annus in Graeca, Romanaque Hiſtoria celeberrimus, ac inſignis fuit. Eo nimirum Punicum Bellum I. incepit, cum Appius Claudius Romanorum Conſul in Siciliam traiiciens Hieronem regem ita fregerit, ut ille Meſſana fugiens Syracuſas redire compulſus ſit, ubi pacis conſilia ultro citroque ſuſcepta ſunt. Ab eiuſmodi Belli initio Hiſtoriam ſuam Polybius exorditur.

An. $\frac{1}{2}$. . . . . Athenis Archon CCCCXXI.

Manius Valerius Maximus Meſſala
Manius Otacilius Craſſus Coſſ.

An. $\frac{2}{3}$. . . . . Athenis Archon CCCCXXII.

L. Poſthumius Megellus
Q. Mamilius Vitulus Coſſ.

Hoc anno, vel potius ſequente, Antiochus Syriae rex cognomento Θεός *Deus* imperare coepit.

An. $\frac{3}{4}$. . . . . . . Athenis Archon CCCCXXIII.

L. Valerius Flaccus
T. Otacilius Craſſus Coſſ.

Philemon Comicus hoc anno e vivis exceſſit (1); cum annis 96. iuxta Suidam, aut 97. iuxta Lucianum vixiſſet. Certe 90. aetatis annum ſuperaſſe ille debuit, cum Auctor Libri περὶ Κωμῳδίας *de Comoedia* ipſum Fabulas edere coepiſſe dixerit ante Olympiadem CXIII.

Ac nihil eſt ſane, in quo frequentius Hiſtorici diffidere conſueverint, quam in exprimenda Philoſophorum, aut illuſtrium Virorum aetate; quamvis fortaſſe varietas illa, ac diffidium ex vitiatis plerumque Codicibus oriatur. Sic, ut illuſtre exemplum hic proferam, ſimulque veram Theophraſti aetatem definiam, Theophraſtus ipſe initio *Characterum* ſe Librum illum edidiſſe dicit cum 99. aetatis

(1) Diodor. Lib. XXIII. c. 7.

tis annum ageret; idque Tzezes [1] etiam aperte testatur. Hieronymus in *Epistola ad Nepotianum* Theophrastum ipsum ad 107. annum pervenisse dicit. Laërtius [2] vero perspicue diserteque scribit quod Theophrastus ἐτελεύτα γεραιὸς, βιοὺς ἔτη πέντε, κ̀ ὀγδοήκοντα *obiit senex annos agens octoginta quinque*. Itaque Casaubonus, ut Laërtium cum ceteris componat, ait in Laërtii textu pro ΠΕ 85. rescribendum esse ΡΘ 109., sive ΡΖ 107. Ego vero nihil in Laërtii textu mutandum esse putaverim. Siquidem Theophrastus, quamvis Leucippum, sive Alcippum, Platonem, & Aristotelem audierit, Aristotele tamen senior esse non poterat, non modo quod ipsi, veluti Praeceptori, in Peripatetica Schola successerit; verum etiam quod Aristoteles moriens Theophrastum ipsum sibi generum designaverit. Ergo anno 3. Olymp. CXIV. quo Aristoteles *sexagenario* maior e vivis excessit, Theophrastus vix 60. aetatis annum attigerat, adeoque ipsius nativitas Olymp. C. antiquior esse non potuit. Sed Theophrastus anno 1. Olymp. CXXIII. obiit, cum Laërtius [3] de Stratone Theophrasti successore loquens asserat quod ipse σχολαρχεῖν δὲ, κατά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ κ̀ εἰκοςῇ κ̀ ἑκατοςῇ Ὀλυμπιάδι τῆς σχόλης ἀφηγεσάμενος ἔτη ὀκτωκαίδεκα *Scholae praefici coepit, ut Apollodorus in Chronicis refert, Olympiade CXXIII. eamque annis octodecim tenuit*. Ergo, si Theophrasti vita ab Olympiade C. ad Olympiadem CXXIII. extendatur, annis 85. diuturnior esse non poterit, ut in Laërtii textu definitur. Ac certe quidem neque Cicero, neque Lucianus, neque Censorinus in recensendis *Longaevis* Theophrastum memorarunt; quod fieri certe vix poterat, si ad 99. vel 107. annum pervenisset. Itaque perspicuus error in Theophrasti textum irrepsit, ut proinde Hieronymi aetate ΡΖ 107. nunc autem Ϛθ 99. habeatur.

Hoc eodem anno 4. Olymp. CXXIX. Nicomedes Bithyniae rex Astacum urbem instaurans ipsam *Nicomediam* appellavit, ut Eusebius testatur; qui in annum ipsum Antiochi Syriae regis initium ponit, qui Θεὸς *Deus* est cognominatus.

Ad annum hunc, & Pythiadem LXXXI. tunc Delphis

(1) Chiliad. IX. (2) Libr. V. seg. 40. (3) Ibi seg. 58.

phis celebratam victoriam in Pythiis ipsis a Philino Coo Hegesipolidis filio *cursu* partam revocaverim. Quamvis enim quatuor victoriarum tempus, quas ille Pausania [1] teste reportavit, incertum sit; facile tamen ipsarum aliqua huic Olympiadi adscribi poterit, qua *cursu* palmam in Olympiis etiam obtinuit.

OLYMPIAS CXXX.

An. $\frac{\dagger}{1}$. Per. Iul. 4454. Vrb. Cond. 494.
Arrhenides Athenis Archon CCCCXXIV.

Cn. Cornelius Scipio
C. Duilius Nepos Coss.

Philinus Cous iterum *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Arrhenidae vero Archontis nomen hoc anno Fastis Atticis inferendum esse putavi, non quod perspicui temporis characteres afferri possint, sed quod non obscuris indiciis id coniicere fortasse liceat. Scribit Laërtius quod Antigonus Macedonum rex Zenonem invitavit ut in Macedoniam contenderet, sed a Zenone Persaeum missum fuisse, qui Olympiade CXXX. florebat, Zenone iam sene. Ea vero de caussa, ut opinor, hac Olympiade Persaeum floruisse dicit Laërtius, non quod tunc temporis a Zenone in Macedoniam missus fuerit, cum iter illud Epicuro adhuc superstite contigerit, hoc est ante Oly. CXXVII. ac fortasse anno 3. Oly. CXXV. quo Antigonus Macedoniae regnum suscepit, ac facile Zenonem accivit, ut se, adeoque Macedonas omnes erudiret; verum potius quod ea Olympiade Persaeus illustrius, Zenone defuncto, florere coeperit.

Itaque facile Zenonis mors ineunti huic Olympiadi adscribi debet. Quandoquidem vero subdit Laërtius quod Antigonus ipse audita Zenonis morte per Thrasonem legatum Athenienses rogavit ut Zenoni sepulturae locum in Ceramico decernerent, decretum ipsum exscripsit, quo tum honor ille, tum alii plures Zenoni delati sunt [2]: Ἐπ' Ἀῤῥενίδου Ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Ἀκαμαντίδος, πέμπτης Πρυτανείας, Μαι-

M 2 μα-

(1) Eliac. II. c. 17. (2) Lib. VII. seg. 10.

μακτεριῶνος δεκάτῃ ὑϛέρᾳ, τρίτῃ κ̀ εἰκοϛῇ τῆς Πρυτανείας, ἐκκλησίᾳ κυρίᾳ. Τῶν Προέδρων ἐπεψήφισεν Ἵππων Κρατιϛοτέλους Ξυμπετέων, κ̀ οἱ Συμπρόεδροι, Θράσων Θράσωνος Ἀνακαιεὺς εἶπεν *Sub Arrhenida Archonte, sub Acamantide* Tribu, *quinta Prytania, Maemacterionis* 21. *vicesimo tertio Prytaniae die, concione rata. Ex Proëdris suffragia perrogavit Hippo Cratistotelis* filius *Xympeteon, & collegae Proëdri; Thraso Thrasonis filius Anaceus dixit.* Tandemque subiicitur Thrasonem ipsum, qui decreti ferendi auctor fuerat, sepulcri quoque construendi curatorem electum fuisse. Quum ergo decretum eo anno editum sit, quo Zeno e vivis excessit, si mors illa ineunti huic Olympiadi adscribi possit, Arrhenides quoque hoc anno Fastis Atticis adscribendus erit. Ac certe quidem si Zenonis Stoici mors ad hanc usque Olympiadem differatur, non modo longaeva ipsius aetas facilius admitti poterit, verum etiam intelligi cur Chrysippus, qui anno 1. Olymp. CXXV. in lucem editus fuerat, ipsius auditor esse potuerit, ut a pluribus affirmatum scribit Laërtius [1].

Ad hanc Olympiadem, nisi fortasse melius ad antiquiorem aliam, referri debent honores Beroso Chaldaeo ab Atheniensibus habiti, cum ipsi *ob divinas praedictiones publice in Gymnasio statuam inaurata lingua posuere*, ut testatur Plinius [2]. Quamvis enim ille Alexandro Magno coaevus fuerit, Historiam tamen suam post annum 2. Oly. CXXVIII. edidisse videtur, ut optime Vossius coniecit. Siquidem Plinius [3] ait Berosum Historia sua memoriam 480. annorum tradidisse, qui sane non alii esse possunt, quam in Aera Nabonassari apud Chaldaeos usurpata numerati. Ergo, cum Aerae illius initium in annum 2. Olymp. VIII. inciderit, Berosi Historia in annum 3. Oly. CXXVIII. incidisset. Quandoquidem vero Berosus Historiam hanc, Eusebio teste, Antiocho *Soteri*, vel potius *Deo* dicavit, quem anno superiori imperium iniisse vidimus, facile Historiam ipsam hoc anno ille edidit. Quaenam vero fuerint praedictiones illae divinae, quae ipsi statuae honorem ab Atheniensibus impetrarunt, ignorare nunc cogimur. Si in Historia ipsa Astronomicae praedictiones, aut quidpiam aliud con-

(1) Lib. VII. seg. 179. (2) Lib. VII. c. 37. (3) Lib. VI. c. 55.

continebatur, quod Athenienſibus admirationi tunc fuerit, ſtatuae titulique honor ad haec ipſa tempora referendus erit. Longe tamen veriſimilius exiſtimo Beroſum hanc nominis divinaeque ſcientiae gloriam ſibi iampridem comparaſſe, cum, ut Vitruvii verbis utar [1], *in Inſula, & Civitate Coo conſedit, ibique aperuit diſciplinam*.

OLYMPIAS CXXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4458. Vrb. Cond. 498.

M. Atilius Regulus
L. Manlius Vulſo Coſſ.

Ammonius Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Tlepolemus autem Lycius omnium primus *celete pullo* tunc primum inſtituto palmam obtinuit. Pauſanias [2]: Συνέθεσαν δὲ ὕςερον κ̀ πῶλον κέλητα . . Τληπόλεμον δὲ Λύκιον ἀναγορευθῆναι λέγυσιν ἐπὶ τῷ κέλητι ἐπὶ τῆς πρώτης, κ̀ τριακοςῆς, κ̀ ἑκατοςῆς Ὀλυμπιάδος *receperunt deinde etiam deſultorium pullum, ac Tlepolemum Lycium viciſſe ferunt celete, prima ac triceſimà ſupra centeſimam Olympiadem*.

Huius Olympiadis anno 1. notat Euſebius quod Ἀθηναίοις Ἀντίγονος τὴν ἐλευθερίαν ἀπέδωκεν *Athenienſibus Antigonus libertatem reſtituit*. Antigonus ille *Gonatas* dicebatur quod Gonis in Theſſalia nutritus eſſet, ac Macedoniae regnum anno 3. Olymp. CXXV. iam obtinuerat; & quemadmodum Aratum, Zenonem, Perſaeum, alioſque Graecos doctrinae gloria inſignes perhumaniter complectebatur, ita quoque facile Athenienſibus libertatem conceſſit. Certe, Suida teſte, is a Graecis *Evergetes* appellatus fuit; cum praeſertim Cleomenem Lacedaemoniorum regem bello captum humaniſſime tractaſſet.

Iterum tamen Athenas ipſas a Macedonibus occupatas eſſe demonſtrat quod illae demum ab Arato Achaeorum Praetore, expulſo inde Macedonum milite, in libertatem vindicatae fuerint Olymp. CXXXIV.

OLYM.

(1) Lib. IX. c. 7. (2) Eliac. I. c. 8.

OLYMPIAS CXXXII.

Xenophanes Aetolus *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CXXXIII.

Simylus Neapolites *stadio* victor. *Afric.*

Secundo huius Olympiadis anno Ptolemaeo Philadelpho eius filius cognomento *Evergetes* in Aegypti regno successit, qui Eratosthenem Athenis Alexandriam accivit, ut Suidas testatur. Eratosthenes autem Alexandriae anno 1. Olymp. CXLVI. *octoginta* annos natus interiit sub Ptolemaeo Philopatore, qui anno 4. Olymp. CXXXIX. Evergeti patri successit.

OLYMPIAS CXXXIV.

Alcidas Lacon *stadio* victor. *Afric.*

Secundo huius Olympiadis anno Aratus Achaeorum Praetor Acrocorinthum, sive Corinthiorum arcem occupavit, cum inde praesidium expulisset, quod ab Antigono Macedoniae rege ipsi impositum fuerat. Quum vero Persaeus Zenonis Cittiei auditor, qui Athenis ad Antigonum missus iam fuerat, Corinthi veluti praesidii dux reperiretur, ab Arato occisus fuit, ut testatur Pausanias (1), adeoque Persaei Philosophi mors huic anno adscribi debet; quamvis Plutarchus (2) ex Scriptoribus aliis memoret Persaeum ex arce iam superata aufugisse.

Itaque, cum Aratus feliciter adeo in Peloponneso contra Macedones dimicasset, indignum ratus Piraeeum, aliaque Atheniensium loca a Macedonum militibus occupari, neque tamen aperta vi liberari ea posse conspiceret, 150. talentorum pretio praesidiorum Praefectum corrupit, Atticamque regionem a Macedonum iugo liberavit (3).

Anno quarto Lacydes Cyrene in Lybia natus Athenis Ar-

(1) Corinth. c. 8. (2) In Arato. (3) Pauf. ibi.

Arcesilao tunc defuncto in Academica Schola successit, eamque viginti sex annis tenuit. Laërtius [1]: ἐτελεύτησε δὲ σχολαρχεῖν ἀρξάμενος τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς τετάρτης, καὶ τριακοστῆς, καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἀφηγησάμενος ἓξ πρὸς τοῖς εἴκοσι ἔτη *obiit autem, cum scholam administrare coepisset quarto anno Olympiadis CXXXIV. viginti sex annis in schola consumptis.* Itaque corrigendus Fabricii [2] locus, in quo Lacydem ipsum hoc anno obiisse dicit, quod Petavius quoque iam scripserat. Certe Arcesilaus ad Eumenis Philetaeri fratris, ac Pergami regis aetatem pervenit, cum et ipsum adiverit, & ab illo dona receperit, ut testatur Laërtius [3]. Ergo, cum Eumenes ille Oly. CXXIX. anno 1. regnum susceperit, Arcesilaus usque ad Olympiadem illam vivere debuit. Ita quoque, cum Lacydes in horto illo docere consueverit, quem Attalus Pergami rex instrui curaverat, Attalus autem ipse hoc anno 3. huius Olympiadis regnum susceperit, Lacydis mors huic anno adscribi certe non poterit.

OLYMPIAS CXXXV.

Erato Aetolus *stadio* victor. *Afric.*

Cleoxenus Alexandrinus *pugilatu*.

OLYMPIAS CXXXVI.

Pythocles Sicyonius *stadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CXXXVII.

Menestheus Bargyleites *stadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CXXXVIII.

An. $\frac{2}{1}$. Per. Iul. 4486. Vrb. Cond. 526.

Q. Fabius Maximus II.
Sp. Carvilius Maximus II. Coss.

De-

(1) Lib. IV. seg. 61. (2) Bibl. Graec. Tom. II. pag. 62. (3) Libr. IV. seg. 38.

Demetrius Alexandrinus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Hac ipsa Olympiade Scaliger in Historiarum Collectaneis Eutelidam Lacedaemonium *puerorum pentathlo* victorem fuisse dicit; cum tamen victoria illa Oly. XXXVIII. contigerit ex Pausania [1], atque in ea Olympiade Scaliger ipsam memoraverit.

Quum 2. superioris Olympiadis anno Agroni Illyriorum regi Teuta uxor successisset, atque in finitimos populos piraticam exerceret, Romani *Illyricum* Bellum adversus illam suscepere, quo pressa, ineunte vere huius anni, regina pacem a Romanis impetravit. Hac Romanorum victoria permoti Corinthii Romanos Isthmiorum participes mox futuros sanxerunt, ac Romani ipsi tunc primum Legatos ad Athenienses miserunt, qui pacis foedera cum Illyriis inita nunciarent [2].

Hac Olympiade e vivis excessit Lycon, qui, cum Stratoni in Peripatetica Schola Olymp. CXXVII. successisset, ipsi per annos 44 praefuit [3]. Lyconi vero Aristo Iulietes successit, quem morientem excepit Crotolaus.

OLYMPIAS CXXXIX.

Iolaidas Argivus *stadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CXL.

An. 1. Per. Iul. 4494. Vrb. Cond. 534.

L. Veturius Philo
C. Lutatius Coss.

Zopyrus Syracusius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Ineunte vero hac Olympiade, nimirum 2. ipsius anno, *Sociale* Bellum ab Aetolis susceptum exarsit adversus Achaeos, quibus Philippus Macedonum rex opes, copiasque suas coniunxerat [4], postquam postremo superioris Olympiadis anno Antigono Gonatae successerat.

Oppor-

(1) Eliac. I. c. 9. & II. c. 15. (2) Polyb. Lib. II. pag. 13. (3) Laert. Libr. V. seg. 68. (4) Polyb. Lib. IV. pag. 26.

Opportune vero obſervandum quod Phylarchi Atheniensis civis hiſtoria, quae a Pyrrhi in Peloponneſum expeditione ordiebatur, ad hanc uſque Olympiadem, five ad annum 4. Olymp. CXXXIX. perveniebat, cum Suidas afferat hiſtoriam illam uſque ad Ptolemaei Evergetae mortem deductam eſſe, quae eo anno contigerat, quo Ptolemaeus Philopatori ipſi ſucceſſit.

OLYMPIAS CXLI.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4498. Vrb. Cond. 538.

L. Aemilius Paullus II. Coſſ.
C. Terentius Varro

Dorotheus Rhodius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Clitomachus autem Thebanus *pancratio* palmam obtinuit ex Pauſania [1]; quemadmodum Paeanius Damatrii filius Eleus *lucta* victor fuit, ut Pauſanias ipſe teſtatur, atque Africanus etiam memoravit.

Quandoquidem vero Suidas aſſerit quod Clitomachus ille in Iſthmiis una eademque die *pugilatu*, *&* *pancratio*, in Pythiis *pancratio*, in Olympiis autem δεύτερος ὢν μετὰ Θάσιον ἐπὶ παγκρατίῳ τε ἀνηγορεύθη καὶ πυγμῇ *ſecundus poſt Thaſium pancratio, ſimulque pugilatu victor renunciatus fuit*; facile eius Thaſii victoria *pancratio*, *&* *pugilatu* parta ad ſuperiorem Olympiadem referri poterit.

Lacydes hoc anno *ſolus ex omni memoria vivus* [2] Academicam Scholam Athenis Telecli, & Evandro reliquit, paulloque poſt obiiſſe videtur. Siquidem Laërtius, cum dixiſſet Lacydem anno 4 Olymp. CXXXIV. Scholam regendam ſuſcepiſſe, *vigintiſex* annis hoc munere perfunctum eſſe teſtatur.

Exeunte fere anno 3. huius Olympiadis Carneades eximium Academicae Sectae lumen Cyrene in Libia ortus eſt, ut ex ipſius aetate, mortiſque tempore ad annum 1. Olympiadis CLXIII. obſervabitur. Eum vero ſeptima Thar-

(1) Eliac. II. c. 15. (2) Laert. Lib. IV. ſeg. 61.

gelionis Attici die, quo *Carnia* Festa Cyrene agebantur, in lucem prodiisse scribit Plutarchus [1].

In Pythiis vero Ludis, qui Pythiade CXCIII. hoc est exeunte *tertio* huius Olympiadis anno celebrati sunt, Clitomachus Thebanus *pancratio*, & Paeanius Damatrii filius Eleus *lucta* victoriam obtinuit, ut a Pausania [2] erudimur.

OLYMPIAS CXLII.

An. $\frac{1}{2}$. Per. Iul. 4502. Vrb. Cond. 542.

Q. Fulvius Flaccus III.
Ap. Claudius Pulcher Coss.

Crates Thebanus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Caper autem Eleus Pythagorae filius *lucta*, & *pancratio secundus* ab Hercule in Olympiis ipsis palmam obtinuit ex Pausania [3], Suida, & Africano, qui tamen ipsum *Carum* appellat. Vna vero eademque die Caper ipse Clitomachum *pancratio*, *lucta* vero Paeanium superavit; quorum uterque multas palmas retulerat, ut superiori Olympiade observatum fuit.

Clitomachus tamen *lucta* victor fuit, ut Pausanias testatur [4].

Philippus Demetrii filius Macedonum rex Athenarum urbem obsedit, sed cum a Romanis, Rhodiis, atque Attalo Pergami duce Athenienses suppetias obtinuissent, regis milites soluta urbis obsidione quidquid sacri, & amoeni tum in pomeriis Vrbis, tum in Attica regione fuit immani horridaque clade diripuerunt [5].

Itaque tunc Athenae Macedonum iugo solutae prorsus liberae, ac Romano Populo solo societatis foedere coniunctae fuerant. Meursius [6] quidem asserit illas tunc temporis a Romanis, *uti antea a Macedonibus*, praesidium habuisse. Sed Livii loca, quibus ille sententiam hanc suam superstruxit, perspicue quidem ostendunt a L. Apustio Legato naves *ad praesidium Athenarum* relictas fuisse, item-

que

(1) Symp. Lib. VIII. qu. 1. (2) Eliac. II. c. 15. 16. (3) Eliac. I. c. 21. (4) Eliac. II. c. 15. (5) Liv. Lib. XXXI. Zonar. Lib. IX. (6) Fort. Ath. c. 10.

que milites veluti *in Athenarum praesidium* in urbe fuisse, ut eam nimirum contra Philippi classem, & exercitum tutarentur; nullibi vero demonstrant praesidium illud urbi veluti occupatae a Romanis impositum fuisse, quod ab Antipatro, & Cassandro Macedonibus factum esse iam vidimus.

Pythiade XCIV. quae in *tertium* huius Olympiadis annum incidit, Pylades Megalopolitanus *citharoedia* victoriam obtinuit [1]: certe ante Philopoemenis victoriam adversus Machanidam, quae 3. sequentis Olympiadis anno parta fuit.

OLYMPIAS CXLIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4506. Vrb. Cond. 546.

M. Marcellus V.
T. Quinctius Crispinus Coss.

Heraclitus Samius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Huic Olympiadi, ac facile quidem ineunti, Chrysippi mors adscribi debet, qui quamvis Solis Ciliciae urbe oriundus esset, Athenis tamen Stoicae disciplinae princeps fuit. Testatur ex Apollodoro Laertius [2] ipsum ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων τρία, καὶ ἑβδομήκοντα βιώσαντα ἔτη κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετταρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα *excessisse ex hominibus cum 73. aetatis annos egisset circa CXLIII. Olympiadem*, quod totidem fere verbis Suidas expressit; quamvis Lucianus [3] illi 81. aetatis annos concesserit. Itaque, si Diogenes Babylonius ipsius auditor ei in Schola, ut videtur, successit, 60. fere annorum spatio Scholam ipsam obtinuit; cum ante annum V. C. 604. 88. annos natus obierit.

OLYMPIAS CXLIV.

Heraclides Salaminius *stadio* victor. *Afric.*

(1) Pausan. Arcad. c. 50. & Plutar. in Philopoem. (2) Libr. VII. seg. 184. (3) In Macrob.

OLYMPIAS CXLV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4514. Vrb. Cond. 554.

P Sulpitius Galba
C. Aurelius Cotta Coss.

Pyrrhias Aetolus. *Stadio* vicit Olympia ex Africano.

Non plurimum vero ego fallar si Pyrrhiam hunc Olympiorum victorem unum eundemque fuisse existimem, qui excitato iam Sociali Aetolorum Bello ab Aetolis ipsis ad Eleos, veluti ipsorum dux futurus, missus fuit. Certe Polybius (1) ducem hunc *Pyrrhiam Aetolum* appellavit; exemplis autem aliis plane compertum Olympionicas Belli quoque duces electos fuisse.

Quum vero *puerorum pancratium* Agonibus aliis adiectum foret, primus ex illo Phaedimus Aeolensis palmam obtinuit. Pausanias (2): Πέμπτῃ δὲ ἐπὶ ταῖς τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν Ὀλυμπιάδι ἆθλα ἐτέθη παγκρατίου παισὶ, καὶ ἐνίκα Φαίδιμος Αἰολεὺς ἐκ πόλεως Τρῳάδος. *Olympiade CXLV puerile pancratium institutum fuit, vicitque Phaedimus Aeolensis ex urbe Troade*. Sic Africanus, nisi quod ille victorem hunc *Alexandrinum* appellat. Facile tamen dissidium componi, suaque auctoritas Pausaniae constare poterit, si observetur *Troadem* urbem aliquando etiam *Alexandriam* vocatam fuisse, eamque interdum quidem *Troadi* regioni, interdum etiam *Aeolidi* tributam fuisse, quae, cum prius *Mysia* diceretur, mox occupantibus illam Aeoliis Graecis, *Aeolis* vocata fuit. Itaque Phaedimus tum *Alexandrinus*, tum *Troadensis*, tum *Aeolius* vocari potuit.

Moschus autem Colophonius *puerorum pugilatu* victor fuit, isque omnium unus παιδικὴν Περίοδον, universos nempe inter Pueros Agones vicit, ut Africanus testatur.

Anno autem primo Olympiadis huius Romani Philippo Macedoniae regi bellum indixerunt quod ille tum Attalum Pergami regem, tum Athenienses, aliosque Graecos Ro-

(1) Lib. IV. pag. 30. (2) Eliac. I. c. 8.

Romanis foederatos infestasset [1]. Iraque T. Quinctius Flamininus in Graeciam ad ferendam Athenienfibus, ceterisque Graecis opem missus fuit [2].

Anno 3. Quinctius Flamininus Consul, eiusque frater L. Quinctius Philippum Macedoniae regem Attalo rege, atque Aetolis opem ferentibus terrestri, ac navali praelio superarunt. Athenienses Attalo, ac Romanis foederati regem invitarunt ut Athenas veniret, eumque una cum Romanis Legatis appellentem miro Athenienses plausu, ac pompa exceperunt. Tunc addita nova Tribus ex regis nomine Attalis vocata, eiusque statua inter Heroes Tribuum *Eponymos* excitata. Cumque Rhodiorum quoque Legati Athenas venissent, ac cives ad bellum Philippo indicendum hortati forent, Athenienses Rhodiorum Populo coronam decreverunt, Rhodiisque omnibus singulos omnino Atheniensium civium honores, ac iura concesserunt [3].

Non diu tamen his honoribus Attalus superstes fuit; nam hoc ipso anno moriens Eumenem filium in Pergami regno successorem habuit [4], qui 40. annis illud obtinuit.

OLYMPIAS CXLVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4518. Vrb. Cond. 558.

L. Furius Purpureo
M. Claudius Marcellus Coss.

Micion Boeotus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Hoc eodem anno Olympico ineunte Isthmici quoque Ludi celebrati sunt, in quibus, facta a Romanis cum Philippo Macedonum rege pace, universis Graeciae Civitatibus ita libertas a Romanis restituta fuit, ut suis legibus uti possent. Eiusmodi vero insigne Romani Populi ac Flaminini Imperatoris beneficium in ipso Isthmiorum ludicro praeconis voce publicatum fuit [5].

OLYM-

(1) Liv. Libr. XXXIII. Polyb. Lib. XV. & Plut. in Flamin. (2) Pausan. Phocic. c. 36. (3) Polyb. Excer Legat. num. 3 & Liv. Lib. XXXI. (4) Strabo Lib. XIII pag. 624. (5) Polyb. Exc. Legat. num. 9. & Liv. Libr. XXXII. c. 32. & Euseb. in Chron.

OLYMPIAS CXLVII.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4522. Vrb. Cond. 562.

L. Quinctius Flamininus
C. Domitius Ahenobarbus Coss.

Agemachus Cyzicenus *Stadio* vicit Olympia ex Africano.

Clitus vero, vel *Clitostus*, sive, ut Scaligero legendum videtur, *Cleostratus*, Rhodius in Ludis ipsis *lucta* palmam obtinuit.

Ineunte hac Olympiade bellum a Romanis cum Antiocho Syriae rege susceptum fuit, qui Hannibalis, atque Aetolorum suasu Graeciam, atque Insulas occupaverat, atque hoc ipso anno hyemem in Euboea insula transfegerat. Itaque proximo anno missus Manius Acilius Consul, qui Graecas urbes ab Antiocho occupatas liberaret (1). Athenis tamen hoc ipso anno tranquillitas restituta fuerat. Etenim, cum plebs Antiocho faveret, L Quinctius Athenas veniens, & Apollodorum defectionis auctorem exilio puniens, civitatem in Romanorum societate conservavit.

Anno $\frac{1}{2}$. A Atilius praefectus Romanae classis Antiochi regis classem insequutus hostium naves partim fugavit, partim disiecit, ac partim etiam cepit. Victor una cum captis navibus Piraeeum Atheniensium foederatorum portum intravit, maximamque tritici copiam Atheniensibus distribuit (2).

Anno $\frac{2}{3}$. cum Amphyssa Aetolorum urbs a Manio Acilio Consule obsideretur, Athenienses Aetolorum calamitatibus permoti Legatos ad L Cornelium Scipionem Consulem, & Acilii successorem miserunt, quibus sequestribus Aetoli inducias impetrarunt. Legatorum princeps fuit Echedemus (3).

Ita prorsus insequenti anno, cum Aetoli superato iam, victoque Antiocho rege rebus suis desperarent, Rhodios, atque Athenienses exorarunt, ut Legatos Romam mitterent,

(1) Livius Lib. XXXV. (2) Liv. Lib. XXXVI. c. 20. (3) Polyb. Exc. Leg. num. 27. & Liv. Lib. XXXVII. c. 6.

rent, qui Senatus iram adversus Aetolos lenirent (1); iisque sequestribus pax a Romanis Aetolis concessa, simulque cum Antiocho rege foedus initum fuit. Hanc ipsam Atheniensium legationem memorans Livius (2) Leonem Hicesiae filium hoc munere perfunctum esse testatur.

OLYMPIAS CXLVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4526. Vrb. Cond. 566.

M. Livius Salinator
M. Valerius Messala Coss.

Acusilaus Megalopolites *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Hoc anno Philochori Atheniensis civis, ac Historici mortem memorandam putavi, cum illa 1 huius Olympiadis anno posterior esse non possit. Etenim Suidas ait Philochorum ipsum Antigoni regis insidiis peremptum esse quod Ptolemaeo Aegypti regi faveret; eiusque aetatem ita descripserat, ut Philochorum Erathosthene iam sene adolescentem fuisse dixerit. Hinc optime Vossius (3) observavit in Suidae textu non Ἀντιγόνου, sed Ἀντιόχου legendum esse. Siquidem Antigonus *Doson* obiit anno 4 Oly CXXXIX. dum Eratosthenes 54. aetatis annum ageret; ideoque Philochorus adhuc adolescens occisus esset. Sin vero *Antiochus* rescribatur, erit Antiochus cognomento *Magnus*, qui ab anno 1. Olymp. CXXXIX. ad 1. Olympiadis huius imperavit, & Ptolemaeo Philopatori, Epiphani, & Philometori coaevus fuit.

In hac sane hypothesi perspicue apparet quod anno 1. Oly. CXLVI. quo Eratosthenes *octogenarius* obiit, Philochorus *quadragesimum* circiter aetatis annum egerit, ideoque extremis Antiochi Magni temporibus quinquagenario maior foret. Ceterum de variis praeclarisque Philochori Scriptis Suidas ipse aliique Veteres consuli possunt; praesertim vero de Archontum Eponymorum serie, quam ille contexuit, ut opportune iam alibi (4) exposui.

OLYM-

(1) Polyb. ib. num. 26. (2) Lib. XXXVIII. c. 10. (3) De Histor. Graec. Lib. I. c. 18. (4) Tom. II. pag. 3. & 90.

OLYMPIAS CIL.

Hippostratus Seleuciensis *stadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CL.

Onesicrates Salaminius *stadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4538. Vrb. Cond. 573.

Q. Petilius Spurinus
Cn. Cornelius Scipio Hispalus Coss.
ipsique defuncto suffectus
C. Valerius Laevinus

Thymulus Aspendius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Primo Olympiadis huius anno Antiochus *Epiphanes* Seleuco in Syriae regno successit; proximeque anno liberalitate, ac mira prorsus in extruendis tum sacris, tum profanis aedibus magnificentia Graecorum omnium amorem sibi conciliavit. Etenim, ut ait Livius (1), *magnificentiae in Deos vel Iovis Olympii templum Athenis unum in terris incohatum pro magnitudine Dei potest testis esse. Sed & Delon aris insignibus, statuarumque copia exornavit*. Haec autem non ita intelligi profecto debent ut Antiochus ille Olympii Iovis templum Athenis inchoaverit; cum longe prius inceptum, tandemque ab Hadriano Augusto dicatum fuerit, ut in Olymp. CCXXVII. observabitur; sed quod templum ipsum iampridem inceptum novis operibus auxerit, atque exornaverit.

OLYMPIAS CLII.

Demetrius Megarensis *stadio* victor. *Afric.*

OLYM.

(1) Lib. XLI. c. 20.

OLYMPIAS CLIII.

An. ½. Per. Iul. 4546. Vrb. Cond. 586.

L. Aemilius Paullus II.
C. Licinius Crassus Coss.

Aristander Lesbius *stadio* vicit Olympia ex Africano. Ineunte primo Olympiadis huius anno Perses Macedonum rex a L. Aemilio superatus, ac Macedonia in Provinciae Romanae formam redacta, Macedonicum regnum, in quo viginti reges initio a Carano ducto imperaverant, extinctum fuit. Atticae naves, atque Athenienses cives Macedonas exosi Romanis eo in bello suppetias tulerunt, victoriaque parta a Romanis honorati sunt. Etenim *L. Aemilius autumni fere tempore*, cum varias Graeciae urbes lustrasset, *Oropum Atticae* venit, Athenas inde concessit, ac *sacrificio Minervae praesidi arcis in urbe facto profectus Corinthum altero die pervenit* (1).

OLYMPIAS CLIV.

Leonidas Rhodius *stadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLV.

An. ½. Per. Iul. 4554. Vrb. Cond. 594.

L. Anicius Gallus
M. Cornelius Cethegus Coss.

Leonidas Rhodius, qui superiori Olympiade *stadio* palmam retulerat, hac ipsa quoque & proxime insequenti *stadio* victor fuit. Itaque Pausanias (2) ait quod ille *quater* Olympia vicit, coronasque *duodecim* reportavit, quod nimirum in Olympicis Ludis non *stadio* solum, sed aliis etiam certaminum generibus, victoriam sit consequutus.

(1) Liv. Lib. XLV. c. 27. 28. (2) Eliac. II. c. 13.

OLYMPIAS CLVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4558. Vrb. Cond. 598.

L. Cornelius Lentulus
C. Marcius Figulus II. Coss.

Leonidas Rhodius, tertiam *stadio* palmam obtinuit, ex Africano.

In Olympiis autem ipsis, nisi plurimum fortasse fallor, *lucta*, *&* *pancratio* victor fuit *tertius* ab Hercule Aristomenes & ipse Rhodius. Ac certe quidem Aristomenem hunc *lucta*, *&* *pancratio* aliquando vicisse testatur Pausanias [1]; quod certe post Olymp. CXLII. contigisse debuit, qua Caper *secundus* ab Hercule, & ante CLXXII. qua Protophanes *quartus* ab Hercule victor memoratur, ceterique post Herculem victores ab Africano usque ad Olymp. CCXXXII. recensentur. Quod autem victoria illa huic uni Olympiadi adscribenda sit ex Africano deprehendi, quem hoc loco mutilum esse observavi. Cum enim ad Oly. CLIV. dixisset Λεωνίδας Ῥόδιος, στάδιον *Leonidas Rhodius stadio*, ad CLV. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον, στάδιον *idem ipse stadio iterum*, ad CLVI. scribit ὁ αὐτὸς τὸ τρίτον. Ῥόδιος, τρίτος ἀφ' Ἡρακλέους πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον *idem ipse tertio*, *Rhodius tertius ab Hercule lucta simul*, *&* *pancratio*. Itaque in Africani textu ante vocem Ῥόδιος eius victoris nomen excidit, qui *lucta simul*, *&* *pancratio* palmam retulerat: alioquin, si vox illa Ῥόδιος ad Leonidam ipsum referatur, in hac Olympiade *stadii* victor deesset. Quem vero potius hunc *Rhodium* fuisse dicemus, quam Aristomenem, quem *lucta & pancratio* his temporibus victoriam adeptum esse iam vidimus? In Graecis quidem Collectaneis apud Scaligerum Africano subiectis inter Caprum, & Protophanem *Leonidas Rhodius* veluti *lucta & pancratio* victor memoratur; sed id ex vitiato Africani textu, Criticique infelicis manu profluxisse conspicitur.

Hoc anno Polemo Evegeti filius Atheniensis civis, ar-

(1) Eliac. I. c. 21.

atque Atticarum rerum Scriptor memorandus videtur. Quamvis enim ipsius aetas accurate definiri non possit, Suidas tamen asserit ipsum Aristophanis Byzantii aequalem fuisse. Aristophanes autem ille Polemonis coaevus, eius Aristarchi magister fuit, qui Suida teste Olymp. CLVI. floruit, & Ptolemaei Philometoris filium erudivit. Ergo Polemo paullo Aristarcho senior fuit, & circa Olympiadem hanc, qua Aristarchus floruisse dicitur, e vivis excessit.

Ceterum ex variis Polemonis huius Operibus, quae accurate a Vossio [1] recensentur, illud in primis ad haec usque tempora perennare merebatur, quod inscriptum fuerat περὶ τῶν κατὰ πόλεις Ἐπιγραμμάτων *de Inscriptionibus, quae in* Graeciae *urbibus sunt*. Etenim ex illo immensus fere splendor in plurima Atticae historiae capita, praesertim vero in *Fastos Atticos*, redundaret.

Paullo Polemone recentior fuit Apollodorus Asclepiadae filius & ipse Atheniensis, quippe qui Suida teste Aristarchi Grammatici & Panaetii Rhodii, Diogenisque Stoici discipulus fuit [2]. Praeclarum ipsius Opus Χρονικὰ *Chronica* inscriptum saepissime memoravi, quod utinam maximo historiae, & eruditionis bono superesset!

Dodvellus [3] quidem, ipsique inhaerens Fabricius [4] asserit illum Chronica haec sua ad annum usque 1040. ab Ilii excidio, nimirum 4. Olymp. CLVIII. perduxisse, eademque Attalo II. Pergami regi dicasse, qui anno 3. Olymp. CLX. e vivis excessit. Quum tamen Apollodorus ipse Carneadis mortem in anno 4. Olymp. CXLII. memoraverit, ut inferius ostendetur, perspicue apparet ipsius historiam in Olymp. CLVIII. desinere non potuisse. Itaque aut Scymni Chii locus, ubi tempus illud exprimitur, vitiatus est, aut Apollodorus ipse Chronicis suis Attalo regi iam oblatis partem aliam adiecit, in qua tempora mox insequuta descripsit.

Certe, si quis Scymni locum accuratius inspexerit, non immerito suspicabitur Apollodori Chronica usque ad Olymp. CLXII. pervenisse. Etenim Scymnus [5] ad Nicomedem Bi-

(1) De Hist. Graec. Libr. I. c. 18. (2) Vid. Voss. Lib. I. c. 20. (3) Differt. de aetate Scymni. (4) Biblioth. Graec. Tom. II. pag. 661. (5) Vid. Fabric. Tom. III. pag. 35.

thyniae regem scribens anno 3. Oly. CLXII dissimulato Apollodori nomine laudat eius Χρονογραφίαν ςοιχῦσαν ἄχρι τῦ νῦν βίυ *Chronographiam versibus descriptam ad hoc usque tempus*.

Athenienses, qui Macedonico bello proventus, atque opes omnes insumpserant, ac Pausania [1] teste Graecorum omnium egentissimi evaserant, Oropum urbem sociam diripuerunt. Quum vero Oropii ad Romanum Senatum iniuriam hanc sibi temere irrogatam detulissent, Sicyoniis a Senatu imperatum ut debitam multam Atheniensibus imponerent. Itaque a Sicyoniis quingentorum talentorum multa Atheniensibus inflicta fuit. Ut poenam hanc deprecarentur Athenienses tres Sectarum principes, qui tunc Athenis florebant, Romam ablegarunt [2], Carneadem nempe Academicum, Diogenem Stoicum, & Critolaum Peripateticum, qui, cum in Senatu patriae caussam egissent, impetrarunt, ut multa *centum* dumtaxat talentorum ab Atheniensibus solvi deberet. Celebrem hanc legationem 2. Olymp. huius anno contigisse testatur Cicero [3], qui Legatos illos *P. Scipione*, & *M. Marcello* Coss. Romam venisse dicit, hoc est anno V. C. 598. dum Plutarcho [4] teste Cato Censorius iam senex foret, quippe qui anno V. C. 584. iam 65. aetatis annum ageret [5]; adeoque Legatis illis Romae degentibus 80. ferme annos natus esset. Itaque perspicue eorum sententia refelli debet, qui legationem illam ad annum V. C. 532. referendam esse putarunt; cum praesertim ex Pausania [6] constet Oropi direptionem post ea tempora contigisse, quibus, Perse Macedonum rege iam superato, Macedonia Romanorum Provincia evaserat, quod anno demum V. C. 587. factum fuit. Ceterum Pausanias ipse testatur quod aetate sua Oropus, quae olim ad Boeotos spectaverat, ab Atheniensibus tenebatur [7].

Ex tribus autem Legatis illis Carneades usque ad Olymp. CLXII. superstes fuit; Diogenes vero obita iam legatione brevi defunctus videtur; cum Cicero [8] ipsum anno 604. quo loquentem Catonem inducit, Diogenem iam obi-

(1) Achaic. c. 11. (2) Plin. Lib. VII. c. 30. Gell. Lib. VII. c. 14. Macr. Sat. I. c. 5. Cic. Tusc. IV. c. 3. (3) Acad. IV. c. 45. (4) In Catone. (5) Cic. de Senect. c. 5. (6) Achaic. c. 11. (7) Attic. c. 34. (8) De Senect. c. 5. & 7.

obiisse demonstret; adeoque si is 88. annos vixit, ut testatur Lucianus [1], *octogenario* maior iter suscepit. Critolaus vero ad annum V. C. 650. pervenisse legitur apud Ciceronem [2], ubi Crasso Athenis degente floruisse dicitur: *Peripatetici Critolaus*, & *Diodorus*. Sed ibi legendum erit *Peripatetici Critolai Diodorus*.

Ceterum tantum abest ut Athenienses Oropiis centum talentorum multam sibi irrogatam persolverint, ut potius non multo post Oropios iterum vexaverint; &, quidquid praedae atque opum relictum fuerat, Athenas adsportaverint [3].

OLYMPIAS CLVII.

Leonidas Rhodius *stadio* victor IV. *Afric.*

OLYMPIAS CLVIII.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4566. Vrb. Cond. 606.

Sp. Postumius Albinus
L. Calpurnius Piso Coss.

Ortho Syracusius *stadio* vicit Olympia ex Africano. Pausanias tamen mox proferendus *Diodorum Sicyonium* veluti *stadii* victorem memoravit; quamvis Olympionicam illum cum CLX. Olympiade, & Corinthi clade coniunxerit, quod a vera temporum serie aberrare conspicitur.

An. $\frac{2}{3}$. Antitheus Athenis Archon DXXXVIII.

C. Cornelius Lentulus
L. Mummius Coss.

Atheniensis Archontis nomen conservavit Pausanias [4], qui de Achaico Bello loquens ait: *Ὁ δὲ πόλεμος ἔσχεν ὗτος τέλος, Ἀντιθέυ μὲν Ἀθήνησιν Ἄρχοντος, Ὀλυμπιάδι δὲ ἑξηκοςῇ πρὸς ταῖς*

(1) In Macrob. (2) De Orat. Lib. I. cap. 11. (3) Pausan. Achaic. cap. 11. (4) Achaic. cap. 16.

ταῖς ἑκατὸν, ἣν ἐνίκα Διόδωρος Σικυώνιος *confectum est hoc bellum Antitheo quidem Athenis Archonte , Olympiade vero CLX., qua vicit Diodorus Sicyonius* . Plinius (1) vero Corinthum captam esse dicit *Olympiadis CLVI. anno* 3. *nostrae Vrbis DCVIII.* cumque annus ille V. C. 608. iuxta Olympiadum calculum a Plinio saepe usurpatum cum 3. Olymp. CLXI. concurrat , Harduinus in Plinio legendum asserit Olympiadis CLXI. Ac certe quidem ex pluribus Plinii locis invicem collatis apparet quod ille 12. solidis annis, aut tribus integris Olympiadibus a Varronis Epocha abhorret : atque V. C. annos ita cum Olympicis annis committit ac si Vrbs Roma anno 3. Oly. IX. condita foret. Itaque in hac hypothesi Corinthi clades , quae a Plinio anno V. C. 608. tribuitur , in Pliniano calculo anno 3. Oly. CLXI. vere tamen anno 3. Olymp. CLVIII. adscribenda foret. Appianus (2) autem cladis huius tempus obscurius expressit, ubi Corinthum occupatam , & eversam fuisse dicit ἀμφὶ τὰς ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν Ὀλυμπιάδας *circa centesimam ac sexagesimam Olympiadem* . Hinc fortasse Scaliger in *Collectaneis* ansam arripuit ut Corinthi cladem ab aliquibus Olympiadis CLVIII. anno 2. ab aliis anno 1. Olymp. CLX. adscribi censeret , ideoque ad Olymp. hanc adnotaret Ἀντίθεος πάλιν *Antitheus iterum* Archon: perinde quasi Antitheus semel , iterumque Archontis Eponymi munere perfunctus fuerit .

Quod vero Pausanias hac Olympiade, qua Corinthus occupata & incensa fuit , Diodorum Sicyonium Olympiis vicisse dicit, ita intelligi fortasse debet , ut is vel *lucta* , vel alio certaminis genere palmam retulerit . Siquidem in Africani serie tunc Ortho Syracusius veluti *stadii* victor memoratur ; nisi fortasse in alterutro Scriptore mendum irrepserit .

Ceterum L. Mummius Consul confecto Achaico Bello tributum universae Graeciae indixit, concilia sustulit, Romaeque sancitum ut quotannis Praetor in Graeciam mitteretur , qui *Achaiae Praetor* dicebatur . Hinc , licet Athenis eadem Reipublicae forma , Magistratuum varietas, & Archontis Eponymi dignitas, ac nomen perseveraverit, gravio-

(1) Lib. XXXIV. cap. 2. (2) De Bello Pun. pag. 84.

viores tamen caussae ad hunc ipsum *Achaiae Praetorem*, veluti supremum Graeciae tribunal, deferebantur, ut opportune iam alibi demonstravi [1].

OLYMPIAS CLIX.

Alcimus Cyzicenus *stadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLX.

Anodocus Cyzicenus *stadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXI.

Antipater Epirota *stadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4582. Vrb. Cond. 622.

Heraclitus Athenis Archon DLII.

P. Popilius Laenas
P. Rupilius Nepos Coss.

Damon Delphus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Heracliti Archontis nomen hoc loco Fastis inscripsi quod illum Meursius ex Paullo Diacono se deprehendisse putaverit. Ille nimirum ad annum V. C. 621. cum de Servili Bello in Sicilia excitato dixisset, adnotavit [2]: *In Metallis quoque Atheniensium idem tumultus servilis ab Heraclito Praetore discussus est*. Ac certe quidem tumultus ille, ac Servile Bellum in Attica excitatum Athenaeus [3] etiam memoravit, additque servos custodibus interemptis acropolim in Sunio promontorio positam occupasse, Atticam diu populationibus vexasse, eo tempore, quo secunda Servorum defectio in Sicilia excitata fuit.

Ita

(1) Vid. Pausan. Achaic. cap. 16. (2) Hist. Miscel. Libr. IV. (3) Lib. VI. cap. 20.

Ita Diodorus (1), cum Servile Bellum in Sicilia excitatum describeret, ait: *κὴ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπὲρ χιλίων, ἔντε Δήλῳ, κὴ κατ' ἄλλυς πόλὺς τόπυς in Attica vero plusquam mille* servi sunt interempti, *inque Delo, & aliis multis locis*.

Vereor tamen ne in explicando *Praetoris* nomine Meursius hic aberraverit, ubi *Praetoris* voce Archontem Eponymum designari putavit. Quemadmodum enim opportunius alibi (2) ostendi, *Strategi* quoque Athenis eligebantur, qui bellicis rebus praeessent, ac militibus imperarent, adeoque Reipublicae tranquillitatem curarent, hostes propulsarent, ac seditiosos compescerent. Hinc Phocionem, quem Meursius ipse Eponymorum Fastis inscripserat, expungendum demonstravi, cum ille a Plutarcho Στρατηγὸς solum, hoc est *exercitui Praefectus*, vel *Praetor* dicatur. Itaque Heraclitus etiam eodem ipso iure non Eponymus Archon, sed *Strategus* habendus erit, quod ipsum *Praetoris* nomen perspicue ostendit, atque ex compressa Servorum seditione deduci poterit: quod sane non ad Archontem Eponymum, sed ad Strategum potius spectasse debuit.

OLYMPIAS CLXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4586. Vrb. Cond. 626.

Cn. Octavius
T. Annius Coss.

Timotheus Trallianus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Huic anno Carneadis Academici Philosophi mortem tribuendam esse putaverim, de qua superiori seculo doctissimi Viri accerrime disputarunt. Etenim Laërtius (3) perspicue diserteque dicit: *Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας κὴ ἑξακοςῆς κὴ ἑκατοςῆς Ὀλυμπιάδος ait Apollodorus in Chronicis eum humanis excessisse rebus anno quarto Olympiadis CLXII.* Eiusmodi vero Laërtii, vel Apollodori verba ita explicanda putat Stanleius, ut anno illo non *defunctum*, sed *natum* Carneadem

(1) Eclog. II. Lib. XXXIV. pag. 905. (2) Tom. I. pag. 366. (3) Lib. IV. seg. 65.

dem fuisse dixerit. Observat enim quod Antonius, Cicerone [1] teste, dum Proconsul in Cilicia foret, Carneadem adhuc superstitem Athenis audivit; ideoque, cum Antonii Proconsulatus in annum V. C. 652. sive 3. Oly. CLXIX. inciderit, Carneadis mors Olympiadi CLXIII. adscribi non posset. Addere etiam poterat Stanleius quod Crassus, qui sane Q. Caepione, & C. Laelio Coss. ortus erat [2], hoc est anno V. C 614. dum ex Macedonia Quaestor Athenas venisset, Carneadem viventem reperit [3], quod circa annum V. C. 650. contigisse debuit. Itaque Stanleius Carneadis mortem longe serius contigisse putat; ideoque a Laërtio non *mortis*, sed *ortus* annum expressum esse contendit. Salmasius [4] tamen, ac Ionsius [5] in utroque Ciceronis loco non *Carneadem*, sed *Charmidem* rescribendum esse iam viderant, idque veterum Codicum praesidio a Criticis aliis asseritur. Ac certe quidem, ut argumenta cetera a Criticis illis allata dissimulem, idem ipse Ciceronis locus, qui fraudi fuerat, ostendit ibi de Charmide, non vero *Carneade* rem esse. Ait enim Cicero *florente Academia, quod eam Carneades, Clitomachus, & Aeschines obtinebant. Erat etiam Metrodorus, qui cum illis una illum ipsum Carneadem diligentius audierat, hominem omnium in dicendo, ut ferebant, acerrimum, & copiosissimum* [6]. Quis hic aperte non videat Crassum de Carneadis eloquentia ex fama solum, non praesentia, iudicasse; adeoque Crassum cum Carneade versatum non esse? Quis, ubi viderit tres antea Philosophos memorari, mox asseri quod Metrodorus *una cum illis* Carneadem audiverat, Carneadem ipsum a tribus illis distinguendum esse non intelligat; adeoque primo loco Carneadem memorari non potuisse? Itaque, si ex variis Ciceronis locis *Carneadis* nomen expungatur, ibique *Charmidis* nomen reponatur, quem idem Cicero Carneadis una cum Clitomacho auditorem fuisse dicit [7], nihil est certe cur Carneadis vita ad annum V. C. 652. protrahatur. Accedit etiam quod Laërtius ait *τελευτῶντος αὐτῦ φασὶν ἔκλειψιν γενέϑαι σελήνης. ipso defuncto eclipsim*

(1) De Orat. Libr. I. c. 18. & II. c. 88. (2) Cicer. in Bruto c. 43. (3) Id. de Orat Lib. I. c. 11. (4) Plinian. Exerc. p. 50. (5) Histor. Phil. Lib. II. c. 14. (6) Ib. Libr. I. c. 11. (7) Orator. c. 16.

Lunae contigisse; eclipsis autem illa exeunte fere anno 1. Olymp. CLXIII. in Tabulis memoratur; & quamvis illo iam defuncto contigerit, optime tamen ad Carneadis mortem referri illa potuit, adeoque mortis tempus a Laërtio propositum mire confirmat.

Quandoquidem vero Scriptores alii contenderant Carneadem nostrum ad antiquiora potius tempora referendum esse, quod a Cicerone [1] Carneades *Epicuro perfamiliaris* fuisse dicatur, opportune observandum id de alio prorsus Carneade intelligendum esse; quemadmodum certe Antipater ille, qui hausto veneno ante Carneadis nostri mortem interiit [2], Antipater Tyrius esse non potuit, ut Aldobrandinus, ac Menagius perperam existimarunt; cum Cicero in Officiorum Libris [3], quos anno V. C. 709. exaravit, Antipatrum Tyrium *nuper Athenis mortuum* fuisse dixerit.

Ceterum Carneades ipse ex Cicerone [4] quidem, & Valerio Maximo [5] 90., ex Laërtio vero, & Luciano [6] 85. annos vixit, quorum calculum exactiorem esse putaverim; cum Cicero, & ipsi inhaerens Valerius id obiter rotundoque numero expressisse videantur.

Defuncto Carneadi in Academica Schola successit Clitomachus Diogneti filius Carthaginiensis.

An. $\frac{2}{3}$. Agathocles Athenis Archon DLVIII.

Eponymi Archontis huius nomen Psephismati inscriptum conspicitur, quod Athenis in Hyrcani Iudaeorum Pontificis honorem editum a Iosepho [7] exhibetur; variisque mendis respersum opportunius alibi emendavi [8]. Quod vero decretum ipsum, adeoque Agathocles Archon ad hunc annum referri debeat, exinde facile inferri potest, quod Iosephus perspicue diserteque dicat Atheniensium, ac Romanorum decreta *ἐγένετο ἐπὶ Ὑρκάνου Ἀρχιερέως, καὶ Ἐθνάρχου ἔτους ἐννάτου facta sunt Hyrcani sacerdotis, & Ethnarchae anno nono*. Itaque, cum Hyrcanus senior, ac iunioris avus Pontificatum susceperit anno 2. Olymp. CLXI. V. C. 619.

nonus

(1) Fin. Libr. V. c. 31. (2) Laert. Lib. IV. f. 64. (3) Lib. II. c. 24. (4) Acad. Quaest. Lib. IV. c. 6. (5) Lib. VIII. c. 5. (6) In Macrob. (7) Antiqu. Iudaic. Lib. XIV. c. 8. (8) Tom. I. pag. 281.

nonus ipsius annus, ideoque Agathoclis magistratus in $\frac{2}{3}$. huius Olympiadis annum referri debet. Quo sane loco miram Iosephi hallucinationem observare cum Petavio [1] decet, quum Iosephus de Hyrcano iuniore loquens, rebusque gestis anno V. C. 710. Romanorum, atque Atheniensium Psephismata repente subiecerit, quae non ad iuniorem, sed potius seniorem, non ad annum V. C. 710. sed 627. spectabant.

Syncellus [2] quidem Legationem illam ab Hyrcano, & Herode missam fuisse scribit, eamque circa tertium Augusti Caesaris annum contigisse indicat; tuncque Psephisma ab Atheniensibus de amicitia servanda Legatis concessum esse testatur; sed ipse quoque perturbata apud Iosephum temporum serie deceptus fuit.

An. $\frac{3}{4}$. Iason Athenis Archon DLIX.

Eponymus hic Archon a Phlegonte memoratur [3] ubi Androgynum Romae visum ait Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἰάσονος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκȣ Πλαυτίȣ, ϗ Σέξτȣ Καρμινίȣ Ὑιαίȣ, ϗ Μάρκȣ Φυλβίȣ Φλάκκȣ *Archonte Athenis Iasone, Consulibus Romae Marco Plautio, & Sexto Carminio. Hyiaeo, ac M. Fulvio Flacco.* Meursius [4] hoc loci rescribendum putaverat ϗ Σεντίȣ Ἀυγυρίνȣ & *Sentio Augurino*, ideoque historiam illam referendam asserit ad annum V. C. 909. quo 19. Antonino Pio imperii annus agebatur; quod nimirum in Panvinii Fastis *Sentio Augurino* collega ponatur *Marcus Plautius Sylvanus*. Norisius [5] tamen, aliique observarunt *Sentii Augurini* Collegam fuisse *Marcum Ceionium Silvanum*, vel, ut alibi legitur, *Iulium Silvanum*; ideoque in Phlegontis textu pro ϗ Σέξτȣ Καρμινίȣ Ὑιαίȣ legendum erit Ὑψαίȣ, ϗ Μάρκȣ Φυλβίȣ Φλάκκȣ & *M. Fulvio Flacco*, qui certe cum Marco Plautio Hypsaeo anno ab V. C. 629. hoc est $\frac{3}{4}$. Olymp. CLXIII. Consul processit.

Ergo etiam Iasonis Archontis nomen huic anno inferendum erit.

P 2 OLYM-

(1) Doctr. Temp. Lib. I. c. 26. & Lib. X. c. 56. (2) Pag. 243. (3) De Mirabil. c. 10. (4) In Notis ad Phlegont. (5) Epist. Consul. pag. 97.

OLYMPIAS CLXIV.

Boeotus Sicyonius *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXV.

Acuſilaus Cyzicenus *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXVI. & CLXVII.

Chryſogonus Nicaeenſis *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXVIII.

Nicomachus Philadelphienſis *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXIX.

Nicodemus Lacon *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXX.

Simmias Seleucienſis a Tigri *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXXI.

Parmeniſcus Corcyraeus *ſtadio* victor. *Afric.*

OLYMPIAS CLXXII.

Eudamus Cous *ſtadio* victor. *Afric.*

Protophanes Magnes *lucta*, *&* *pancratio quartus* ab Hercule. Afric.

OLYM.

OLYMPIAS CLXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4626. Vrb. Cond. 666.
Athenion Athenis Archon DXCVI.

L. Cornelius Sulla
Q. Pompeius Rufus Coff.

Parmeniscus Corcyraeus *stadio* vicit Olympia ex Africano; quemadmodum *stadio* ipso Olymp. CLXXI. palmam retulerat.

Hoc anno, quo Mithridates Ponti rex Athenas occupavit, supremam Archontis Eponymi dignitatem ab *Athenione*, sive, ut ab aliis vocatur, *Aristione* susceptam fuisse non obscuris, opinor, indiciis opportunius alibi [1] demonstravi; ut proinde ipsius nomen hic Fastis inferendum putaverim. Certe Mithridatem regem hoc anno Macedoniam, Thraciam, Graeciam, atque Athenas ipsas obtinuisse ex Appiano [2], Plutarcho [3], & Livio [4] erudimur.

Itaque plerique Atheniensium optimates haec patriae infortunia declinantes Romam migrarunt. Ita Cicero [5] de seipso loquens ait: *cum princeps Academiae Philo cum Atheniensium optimatibus Mithridatico bello domo profugisset, Romamque venisset, totum ei me tradidi*. Hic autem Philo Larissaeus *quartam* Academiam Athenis invexerat [6], eique defuncto successit Antiochus Ascalonita, quem Cicero Athenis anno V. C. 685. audivit [7].

An. $\frac{2}{3}$. Cum Athenarum Vrbs diuturna, gravique obsidione a L. Sylla Romani exercitus Imperatore pressa fuisset, tandem civibus ad extrema redactis superata, & occupata fuit primo Anthesterionis mensis die, qui eo anno in ipsius Martii Romani Kalendas inciderat. Caedes, incendia, rapinae, quibus miserrima Vrbs ab Imperatore Sylla, efferatisque militibus direpta fuit, fuse a Plutarcho [8], aliisque Scriptoribus describuntur. Piraeeus quoque mox a Sylla occupa-

(1) Tom. II. pag. 101. (2) Mithridat. (3) In Sylla & Pomp. (4) Epitome 78. (5) Brut. c. 89. (6) Empiric. Hypoth. Lib. I. seg. 33. (7) Ibid. c. 91. (8) In Sylla.

cupatus, ac navale, five armamentarium ibi iampridem a Philone exſtructum incenſum fuit.

Vna vero cum manubiis, ditiſſimiſque ſpoliis, quae ex direpta Vrbe Athenienſi Romam delata ſunt, Ariſtotelis etiam ſcripta, quae iampridem Apellico Teius Athenienſis civis Mithridatis Magni aetate coëmerat, una cum Apelliconis bibliotheca Romam invecta fuere, ibique a Tyrannione Grammatico recenſita, variaſque in claſſes diſtributa ſunt (1).

Quamvis tamen ingentem adeo cladem Athenienſes a Syllae militibus perpeſſi forent, ipſorum tamen civitas, ut teſtatur Strabo (2), qui Tiberii Caeſaris aetate floruit, *μέχρι νῦν ἐλευθερία τέ ἐςι ϗ τιμῆ παρὰ τοῖς Ρ᾽ωμαίοις* *ad hanc uſque diem libera, atque apud Romanos in honore eſt.*

OLYMPIAS CLXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4630. Vrb. Cond. 670.

L. Cornelius Cinna IV.
Cn. Papirius Carbo II. Coſſ.

Eius, qui hac Olympiade *ſtadio* palmam obtinuit, nomen in mutilo Africani textu deſideratur.

OLYMPIAS CLXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4634. Vrb. Cond. 674.

L. Cornelius Sulla II.
Q. Caecilius Metellus Coſſ.

Epaenetus Argivus in Olympicis Ludis *puerorum ſtadio* palmam obtinuit, perinde quaſi hac Olympiade ſola puerorum certamina peracta fuerint, *Σύλλα πάντας ἐις Ρῶμην μεταπεμψαμένυ* *cum Sylla omnes Romam miſiſſet*, ut ait Africanus. Ac certe quidem Appianus (3) etiam de inita Romae a L. Sylla dictatura loquens ait *Ο᾽λυμπιάδων ὔσῶν ἐν Ε῎λλη-*

(1) Plut. in Syll. Strab. Lib. XIII. pag. 608, Athenae. Lib. V. c. 13. (2) Lib. IX.
(3) Bell. Civil. Lib. I. pag. 422.

Ε῞λλησιν ἑκατὶν ἑβδομήκοντα πέντε, ϗ ὐδενὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ τότε ἀγωνίσματος, πλὴν σαδίυ δρόμυ, γενομένυ. Τὺς γὰρ ἀθλητὰς, ϗ τὰ ἄλλα θεάματα πάντα ὁ Σύλλας ἐσ Ρ῾ώμην μετεκέκλητο ἐποιεικεία Μιθριδατείων ἔργων ἢ τῶν Ι᾽ταλικῶν *peracta apud Graecos Olympiade CLXXV. quo tempore nullum in Olympia certamen, praeter cursum in stadio, fuit; nam Athletas, ceteraque ludicra universa in Vrbem Sylla Mithridatici, atque civilis Belli occasione transtulerat*. Itaque, licet Africanus Epaeneto *stadio inter pueros* victoriam adscripserit, facile tamen hic illam *inter viros* obtinuit, cum Appiano teste Sylla solum, consuetumque *stadii cursum* in Graecia reliquerit.

An. $\frac{4}{2}$. Hoc anno *secundo* huius Olympiadis Cicero, cum antea Sex. Roscium Romae defendisset, Athenas concessit, ut ibi in Oratoria, ceterisque liberalibus Artibus erudiretur (1). Triennii spatio Tullium Athenis substitisse dicit Hieronymus; cum tamen sex solum menses Athenis exegerit, ibique Mysteriis initiatus fuerit (2).

OLYMPIAS CLXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4638. Vrb. Cond. 678.

Cn. Octavius
C. Scribonius Curio Coss.

Dion Cyparissiensis *stadio* in Olympiis victor ex Africano.

OLYMPIAS CLXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4642. Vrb. Cond. 682.

L. Gellius Poplicola
Cn. Cornelius Lentulus Clodianus Coss.

Hecatomnus Eleus *stadio* vicit Olympia ex Africano, & Phlegonte, a quo tamen victor ille *Milesius* vocatur, fortasse quod is, aliorum Hieronicarum instar, plurium Ci-

(1) Plutar. in Cicer. Vid. Gell. Lib. XV. c. 27. (2) Cic. de Legib. Lib. II. c. 14.

Civitatum iure atque honore donatus esset. Neque *stadio* solum, sed *diaulo* quoque, & *armato cursu* vicisse cum memorat Phlegon, adeoque tres coronas ex Olympiis retulisse.

Ceterum insignis ille Phlegontis locus, quem nobis Photius (1) conservavit, reliquos etiam victores omnes enumerat, qui in Olympiis ipsis vario certaminum genere palmas reportarunt, quos eodem ordine hic subiiciendos putavi.

Hypsicles Sicyonius *dolicho*
Caius Romanus *dolicho* facile *puerorum*
Aritonymias Cous *pentathlo*
Soterichus Eleus *pugilatu puerorum*
Aristolochus Eleus *tethrippo*
Clitias Eleus *biga pullorum equorum*
Isidorus Alexandrinus *lucta*
Aprotus *periodo*
Atyanas Hippocratis f. Atramyttenus *pugilatu virorum*
Sphodrias Sicyonius *pancratio*
Sosigenes Asianus *stadio puerorum*
Apollophanes Cyparissiensis *lucta puerorum*
Calas Eleus *pancratio puerorum*
Agemon Eleus *celete*
Hellanicus Eleus *biga*, & *tethrippo pullorum equorum*
Calippus Pelaeus *celete pullo*.

Ex hoc illustri Phlegontis loco non modo Victorum horum nomina affulsere; verum etiam maxima certaminum varietas deprehendi potest, quae iis temporibus, afflictis etiam Graecorum rebus, committebantur.

An. $\frac{2}{3}$. Magnus Gaius Athenis Archon DCXIV.

Cn Pompeius Magnus
M. Licinius Crassus Coss.

Plane dubitans, mihique ipsi diffidens huius *Magni Gaii* nomen Fastis hic infero, quod is a Ioanne Sarisberiensi Crassi Consulis anno *Atheniensium Maior* vocetur, idque for-

(1) Cod. 97.

fortasse de Archontis Eponymi dignitate intelligi possit; quamvis integer contextus hunc *Strategum* potius, aut *Polemarchum* fuisse subindicet, ut iam alibi opportune demonstravi [1]. Ex ipsa vero Sarisberiensis, vel certe antiquioris Auctoris, quam ille exscripsit, narratione perspicue apparet tunc temporis Athenienses *Romani Populi socios*, *amicosque* fuisse. Id vero de eius etiam belli tempore intelligi facile debet, quo L. Lucullus Ponto subacto, pulsoque Mithridate rege, ac Tigrane superato ingentem Populo Romano gloriam reportavit, quod anno 4. huius Olympiadis CLXXVII. contigisse Phlegon [2] testatur.

OLYMPIAS CLXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4646. Vrb. Cond. 686.

L. Caecilius Metellus
Q. Marcius Rex Coss.

Dinocles Hypepaenus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Strato Alexandrinus Chorragi filius *lucta*, *&* *pancratio* quinctus ab Hercule victoriam in Ludis ipsis obtinuit ex Africano, qui tamen victorem hunc *Stratonicum* appellat. Victor ipse a Pausania [3] quoque, & Aeliano [4] memoratur.

Philostratus vero Rhodius *pugilatu* palmam adeptus est [5]; quamvis a Iudicibus multatus esset quod victoriam hanc ab Eudelo antagonista pecunia comparasset.

Hac ipsa Olympiade victorias illas contigisse putaverim, quibus idem Strato Alexandrinus tum in *Pythiis*, tum in *Nemeis* Ludis palmam obtinuit, ut Aelianus ipse testatur. Quamvis enim Scriptor ille verum harum victoriarum tempus non expresserit, facile tamen ipsae circa hanc Olympiadem contigerunt, qua is eodem *luctae*, *&* *pancratii* certamine in Olympiis vicisse legitur.

(1) Tom. II. pag. 103. (2) Apud Phot. Cod. 97. (3) Eliac. I. c. 21. & Achaic. c. 23. (4) Var. Hist. Lib. IV. c. 15. (5) Pauf. Eliac. I. c. 21.

An. $\frac{4}{2}$. Quum Pompeius hoc anno V. C. 687. extraordinarium imperium suscepisset ut adversus Piratas bellum gereret, bellum ipsum, ut ait Cicero, extrema hieme apparavit, ineunte vere suscepit, media aestate confecit. Interim vero parta iam fortasse victoria Atheniensem urbem ingressus est; ibique duas Inscriptiones ab assentatoribus civibus positas invenit: Ἐφ' ὅσον ἄνθρωπος οἶδας, ἐπὶ τοσοῦτον εἶ Θεός: *quatenus te hominem esse agnoscis, eatenus Deus es*. Alia: Προσεδοκῶμεν, προσεκυνοῦμεν, εἴδομεν, προπέμπομεν *Expectabamus, adorabamus, vidimus, deducimus* (1). Fortasse tamen haec ad proximam Olympiadem referri possunt, qua certe Pompeius Atheniensem urbem adivit.

OLYMPIAS CLXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4650. Vrb. Cond. 690.

L. Iulius Caesar
C. Marcius Figulus Coss.

Andreas Lacedaemonius *stadio* victoriam in Olympiis obtinuit ex Africano.

Ad ineuntem Olympiadem hanc facile revocaverim, quod de Pompeio memorat Plutarchus (2); ipsum nempe Philosophos Athenis florentes maximo prorsus honore prosequutum esse, publicoque Civitatis aerario quinquaginta talenta largitum esse, ut Vrbis moenia iam diruta instaurarentur. Quo plane beneficii, ac humanitatis genere adeo sibi Atheniensium animos devinxit Pompeius, ut exorto mox civili bello, cives ipsius partes amplexati sint. Certe Pompeius Mithridate iam defuncto Athenas concessit, ut inde in Italiam triumphaturus transiret, quod anno V. C. 692. adscribi debet.

OLYM-

(1) Zonar. Annal. Lib. IX. num. 3. (2) In Pompeio.

OLYMPIAS CLXXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4654. Vrb. Cond. 694.
Herodes Athenis Archon DCXXIV.

Q. Caecilius Metellus Celer
L. Afranius Coss.

Andromachus, Ambraciota *stadio* vicit Olympia ex Africano, quem Dodvellus *Andronicum* appellavit.

Archontis autem Eponymi nomen Diodorus (1) nobis expressit ubi de Iulii Caesaris expeditionibus loquens ait: *τῦτυ δ' αἱ πρῶται πράξεις ἀπετελέσθησαν Ὀλυμπιάδος τῆς ἑκατοστῆς καὶ ὀγδοηκοστῆς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος, ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἡρώδυ cuius res principio gestae incidunt in primum Olympiadis CLXXX. annum, Archonte tum Athenis Herode*. Ac certe quidem ineunte hac Olympiade Caesar in Lusitaniam profectus ibi bellum gessit, sequentique anno Consulatum obtinuit (2). Itaque corrigendus hic obiter Petavii locus, in quo Caesaris consulatum, & Herodis imperium anno 2. huius Olympiadis adscripsit.

OLYMPIAS CLXXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4658. Vrb. Cond. 698.

Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus
L. Marcius Philippus Coss.

Lamachus Tauromenita *stadio* vicit Olympia. *Africanus.*

OLYMPIAS CLXXXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4662. Vrb. Cond. 702.
Polycharmus Athenis Archon DCXXXII.

Cn. Pompeius Magnus sine Collega Cos.

(1) Lib. I. c. 4. (2) Dio Lib. XXXVII.

Autesion Argivus *stadio* vicit Olympia ex Africano. In Olympiis ipsis Mario Alexandrinus Marionis filius *lucta & pancratio* palmam *sextus* ab Hercule obtinuit, ut Africanus ipse, & Pausanias (1) testatur.

Polycharmi Archontis nomen, quod in contexendis Fastis primum omiserat, secundis curis adiecit Meursius. Etenim Cicero (2) ad Atticum scribens ait: *Cum Patron mecum egisset, ut peterem a vestro Areopago* ὑπομνηματισμὸν *tollerent, quem Polycharmo Praetore fecerant*. Decretum autem illud, ut ex universo Epistolae contextu apparet, in C. Memmii gratiam factum erat, ut Athenis eo in loco aedem exstruere is posset, in quo Epicurus habitaverat: quod cum Patroni, ceterisque Epicuraeis Magistri memoriae iniurium videretur, decretum ipsum rescindi postulabant. Itaque, cum Ciceronis Epistola pridie Nonas Quintiles anno V. C. 702. scripta sit, facile decretum exeunte postremo superioris Olympiadis anno factum fuit, ideoque Polycharmus, cuius nomen veluti perspicua temporis nota exprimitur, Eponymorum Fastis inscribi tunc debet.

An. $\frac{3}{4}$. Quum civile bellum inter Iulium Caesarem, & Pompeium excitatum foret, Athenienses Reipublicae Romanae partes tutati Pompeio vires, consilia, opesque suas contulerunt. Itaque Q. Fufius Calenus Caesaris Legatus occupato iam Piraeeo Athenas contendit; sed, cum urbem probe munitam invadere, ac superare non posset, circumiectos agros diripuit (3).

Quandoquidem vero Athenienses in Mithridatico bello regi adhaeserant, eoque victo Ariobarzanis Cappadociae regis ope in Romanorum gratiam redierant, huius fortasse beneficii memores statuam, ac titulum Ariobarzani Athenis excitarunt, quem opportune iam alibi protuli (4), ac explicavi. Quamvis autem tempus, quo id vere contigerit, definiri non possit, perspicuum est tamen hoc inter Olympiadem CLXXX. & CLXXXV. contigisse, ut ex Ariobarzanis aetate iam demonstravi.

Ita quoque ad eadem tempora referendam esse iam dixi Ariobarzanis ipsius liberalitatem, qua Odeum Athenis ex-

(1) Eliac. I. c. 21. (2) Lib. V. Epist. 11. (3) Dio. Lib. XLII. pag. 215. (4) Inscript. Attic. p. XLVII.

exſtruxit, ut ex alio Marmore a me publicato deprehendi poteſt [1].

OLYMPIAS CLXXXIII.

An. $\frac{3}{1}$. Per. Iul. 4666. Vrb. Cond. 706.

C. Iulius Caeſar II.
P. Servilius Vatia Iſauricus Coſſ.

Theodorus Meſſenius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Quum Pompeius hoc anno in Pharſalicis campis a Caeſare ſuperatus eſſet, Athenienſes, qui Pompeio iam faverant, in Caeſaris partes ſponte conceſſere. Is vero iniuriarum immemor humaniter illos excepit, hanc ſe defunctis gratiam habere dicens, praeclaris nempe Viris, qui Athenis floruerant [2].

An. $\frac{1}{2}$. Hoc anno, quum M. Marcellus Athenis interemptus eſſet, Servius Sulpicius ipſius amicus ei ſepulcri locum in Academia obtinuit, marmoreumque tumulum ab Athenienſibus exſtrui iuſſit, quod illi veteri religione prohiberi ſe dicerent ne intra Vrbis moenia ſepulcri locum concederent [3].

An. $\frac{2}{3}$. In *tertio* Olympiadis huius anno Diodori Siculi Hiſtoria definit, qua 1138. annorum ſeriem Libris XL. accuratiſſime, atque uberrime complexus erat. Maximam tamen eiuſmodi Operis partem temporis edacitas, atque exſcriptorum ſocordia nobis eripuit.

OLYMPIAS CLXXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4670. Vrb. Cond. 710.

C. Iulius Caeſar Dictator V.
M. Antonius Magiſter Equitum Coſſ.

Theodorus Meſſenius, qui ſuperiori Olympiade *ſtadio* vi-

(1) Ibi pag. LVI. (2) Dion. Lib. XLII. pag. 215. (3) Cic. Epiſt. Fam. Lib. IV. ep. 12.

vicerat, hac etiam *stadii* victoriam adeptus est. *Africanus*.

Quum Iulius Caesar hoc anno V. C. 710 Idibus Martiis a Bruto, & Cassio in curia vulneribus confossus, atque occisus esset, Athenienses coniuratis, ac parricidis illis statuas iuxta Harmodii, atque Aristogitonis statuas excitarunt (1). Etenim parricidae illi, cum sibi ab Augusto metuerent, anno V. C. 712. Roma digressi Athenas migrarunt, ibique honorifice excepti sunt.

OLYMPIAS CLXXXV.

An. $\frac{A}{1}$. Per. Iul. 4674. Urb. Cond. 714.

Cn. Domitius Calvinus II.
C. Asinius Pollio Coss.

Aristo Thurius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

An. $\frac{B}{2}$. Secundo huius Olympiadis anno, quum Antonius in Sex. Pompeii, & Caesaris gratiam rediisset, in Graeciam recedens Athenis hyemavit. Allato Athenas nuncio quod Labienus Parthos superasset, Antonius ἐπὶ τύτοις εἱστία τὺς Ἕλληνας, ἐγυμνασιάρχει δὲ Ἀθηναίοις, ϗ τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα καταλιπὼν οἴκοι μετὰ τῶν Γυμνασιαρχῶν ῥαβδῶν ἐν ἱματίῳ ϗ φαικασίοις προῄει *huius victoriae gratia Graecos convivio excepit: gymnicos Ludos Atheniensibus praebuit; relictisque domi insignibus Imperatoriis, cum virgis Gymnasiarchicis in pallio, & phaecasiis processit* (2).

Humanitate vero, ac munificentia illa Atheniensium animos adeo sibi devinxit Antonius, ut cum se Διόνυσον νέον *Dionysum novum*, vel *iuniorem* diceret, eoque nomine a ceteris etiam appellari cuperet, Athenienses, immodico assentandi st[illegible]o perciti, ipsi Palladem Atheniensis Vrbis Praesidem i[illegible]oniugem desponderint. Quod quidem Atheniensium m[illegible], ac decretum sibi gratissimum esse dixit Antonius, [illegible] dotis tamen nomine decies centena drachmarum milli[illegible]git (3).

Ante-

(1) Dion. L[illegible]VII. pag. 376. (2) Plutar. in Anton. Appian. in Parth. pag. 156.
(3) Dio Lib. XLVIII. pag. 434. Zonar. Annal. [illegible]

Antequam tamen deridicula haec ſponſalia cum Pallade inita forent, Antonius primo Olympiadis huius anno poſt Fulviae coniugis mortem Octaviam Octavii Caeſaris ſororem duxerat, quam deinde Cleopatrae amore incenſus repudiavit.

OLYMPIAS CLXXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4678. Vrb. Cond. 718.

L. Gellius Poplicola
M. Cocceius Nerva Coſſ.

Scamander Alexandrinus *ſtadio* victor in Olympiis ex Africano.

OLYMPIAS CLXXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4682. Vrb. Cond. 722.

Cn. Domitius Aenobarbus
C. Soſius Coſſ.

Sopater Argivus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Hoc anno, quum Antonius ex Aegypto Athenas una cum Cleopatra adveniſſet, Ludis, iocis, ac ſpectaculis mirifice indulſit, ut teſtatur Plutarchus [1]. *Ζηλοτυπῦσα δὲ Κλεοπάτρα τὰς Ὀκταβίας ἐν τῇ πόλει τιμὰς (ἠγαπήθη γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἡ Ὀκταβίας μάλιςα) πολλαῖς ἀνελάμβανε φιλοτιμίαις τὸν δῆμον. Οἱ δὲ τιμὰς αὐτοὶ ψηφισάμενοι πρέσβεις ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὸ ψήφισμα κομίζοντας, ὧν εἷς ἦν Ἀντώνιος ὡς δὴ πολίτης Ἀθηναίων, καὶ δὴ καταςὰς ἐπ' αὐτῆς λόγον ὑπὲρ τῆς πόλεως διεξῆλθεν aemulatione autem Cleopatra honorum, quos ibi acceperat Octavia* Antonii uxor, *nam Octaviam Athenienſes in primis habebant caram, proſequuta eſt multis largitionibus Populum. Illi invicem, decretis huic honoribus, Legatos domum ad Plebiſcitum ei perferendum miſerunt, inter quos*
An-

(1) In Antonio.

Antonius fuit, utpote civis Atheniensis, orationemque apud eam Civitatis nomine habuit.

An. $\frac{I}{2}$. Hoc anno V. C. 723. Per. Iul. 4683. Antonius una cum Cleopatra Athenis discedens classem instruxit, ut cum Caesare Augusto confligeret. Inter alia ostenta, quae Antonii cladem portendere videbantur, illud etiam a Plutarcho (1) memoratur, quod vis turbinis καὶ τὺς Εὐμενῦς, ϗ Ἀττάλυ κολοσσὺς ἐπιγεγραμμένυς Ἀντωνίυς μόνυς ἐκ πολλῶν ἀνέτρεψε *etiam Eumenis, & Attali colossos, qui inscripto Antonii nomine Antonii vocabantur, solos ex multis prostravit*. Quo illustri Plutarchi loco erudimur Athenis olim ingentes Attali, & Eumenis regum statuas, sive colossos excitatos fuisse, qui mox ab Atheniensibus deleta veteri epigraphe, *Antonii* nomine inscripti, & *Antonii* vocati sunt.

Quinetiam Antonio, & Cleopatrae statuas Deorum forma factas in arce collocatas fuisse, easque paullo ante Actiacum bellum fulmine eversas memorat Dio (2).

Infaustis autem his portentis, sive potius Antonii socordia factum, ut ipsius classis ab Augusto prope Actium 2. Septembris Iuliani die vinceretur, postquam Antonius, & Cleopatra in Aegyptum contenderant, ubi anno proximo uterque violentam sibi mortem conscivit. Octavianus autem Caesar eodem anno V. C. 724. & facile 29. Augusti Iuliani die Alexandriam ingressus est, ex quo non immerito factum putatur ut Aegyptii civilis anni cardinem, sive *Thoth* antea retrogradum ei diei constanter illigaverint, ut adhibito in posterum embolimo, vel intercalari die semper civilis annus a 29. Augusti die inciperet; quum praesertim anno V. C. 729. mobilis ac retrogradi veteris anni cardo vel Thoth in eamdem illam 29. Augusti diem incidisset (3). Itaque civilis novi anni seriem nonnisi anno V. C. 729. ab Aegyptiis institutam esse subtiliter, ac ingeniose Petavius demonstravit; simulque observavit *Actiacos* annos ab anno V. C. 724.; Augustaeos ab anno V. C. 727.; annos denique *Actiacos fixos* ab anno V. C. 729. incepisse.

An.

(1) In Anton. (2) Libr. L. pag. 459. (3) Vid. Petav. Doctr. Temp. Libr. X. c. 73.

An. $\frac{2}{3}$. Actiaca Caesaris Augusti victoria, quae novam Athenis, alibique Gentium rerum faciem invexit, opportune me monet, ut aliqua de *Augustaeis*, & *Aegyptiis* annis hic memorem; ideoque nonnulla, quae in altero Operis huius Volumine exposueram, subtilius adhuc explorem, atque ab iis, quae obiecta fuerant, accurate vindicem.

Ac de *Augustalibus* quidem, vel *Augustaeis* annis Scriptores omnes una veluti voce conspirant (1) quod a Kal. Ianuariis inceperint anno ab V. C. 727. P. I. 4687. dum priores sex menses exacti iam forent anni 1. Olymp. CLXXXVIII.

Actiacos autem Aegyptiorum annos, a die 29. Augusti anno V. C. 724. P. I. 4684. adeoque affecto iam 3. huius Olympiadis anno numeratos esse plerique omnes constanter afferunt, ut alibi (2) iam demonstravi; quemadmodum pluribus ostendi annos illos, qui apud Aegyptios ipsos *fixi*, vel ab immoto constantique cardine numerati dicuntur, a die 29. mensis Augusti anno V. C. 729. Per. Iul. 4689. incepisse. Itaque pluribus iisque opinor perspicuis, certisque rationibus, & exemplis contra doctissimum Masseium evici, Aegyptios Iulianum annum aliquando adoptasse; non vero mobilem, ac retrogradum perpetuo retinuisse, quod ille tamen non una tantum de caussa contra Chronologorum chorum sentire se dixerat.

Quandoquidem vero vir doctissimus edito iam secundo Fastorum meorum volumine veterem sententiam suam adversus me tueri, & maxima tamen, ac mira prorsus humanitate, ab argumentis illis, quae protuleram, vindicare voluit, e re futurum putaverim, si receptam, mihique probatam opinionem accuratius adhuc confirmem, eamque, quod mirari quis poterit, eodem illo Marmore, vel exemplo demonstrem, quod Cl. Virum in oppositam sententiam vel invitum impulerat.

Atque, ut a primo exordiar, quum ex innumeris Ptolemaei locis appareat annos illos, in quibus ille tum suas, tum antiquiorum Astronomorum τηρήσεις consignavit, prorsus mobiles fuisse, eorumque initium, sive Thot, si cum

(1) Vid. Petav. doctr. Temp. Libr. X, c. 72. (2) Tom. II. pag. 396.

anno Iuliano conferatur, semper *retrogradum* esse oportere; dixi retrogrados, aut vagos annos illos Ptolemaei aetate non *civiles*, sed *astronomicos* solum habendos esse; adeoque ex Ptolemaei, Censorini, aliorumque testimoniis inferri non posse quod apud Aegyptios *civiles* anni adhuc retrogradi forent. Reponit Vir. Cl. (1) *mihi semper mirum visum est Astronomis mobilem, & retrogradum annum ab eximiis Scriptoribus tribui, nihil enim minus Astronomicum videtur mihi, quam sex horis neglectis, solarique cursu diminuto annum mancum, incompletumque constituere. Intercalabant ergo Astronomi, & civilis annus solus neque horas, neque diem superaddebat.* Ergo annus ille, qui a Ptolemaeo describitur, ac certe mobilis & retrogradus esse debuit, ex Maffeii sententia, non *astronomicus*, sed *civilis* erat. Sed, ne plurima persequar, quae reponi facile hic possent, perspicuum testimonium aliud a Chronologis aliis omissum ex Ptolemaeo nunc proferam, quo aperte erudimur ipsius aetate non *astronomicum*, sed *civilem* annum fixum, atque ab immobili cardine deductum esse.

Scriptor ille aliorum Veterum instar *Parapegma* quoddam describere volens, in quo singulis anni diebus accurate indicaretur sidus, quod ea die oriri, vel occidere debebat, facile intellexit id in anno *mobili*, sive *retrogrado* praestari non posse; in quo siderum ortus modo in unum, modo in alterum mensis alicuius diem incidisset. Etenim in veteris, ac retrogradi Aegyptii anni forma, stella illa, quae hoc anno 16. Iulii die oriebatur, post 4. annos die 15. orta foret; & post 720. annos eius ortus in 16. Ianuarii diem incidisset. Ergo, ut Parapegma perpetuum esse posset, annus ille seligendus erat, qui singulis quaternis annis diem unum, velut *embolimum*, sive *intercalarem* insereret. Ita nimirum siderum ortus, atque occasus in eumdem illum mensis diem erat rediturus, cui semel in Parapegmate tributus erat. Itaque Ptolemaeus Kalendarium illud, aut Parapegma in anno Iuliano fixo, atque immobili concinnandum esse putavit.

Eam vero anni formam a se usurpatam, simulque caussam cur ipsam selegerit, ita describit Ptolemaeus (2):

Κε-

(1) Maff. Veron. pag. 482. (2) Apud Fabric. Bibl. Graec. Lib. IV. c. 14. pag. 431.

Κεχρήμεθα δὲ τῇ καθ' ἡμᾶς τῦ ἔτυς χρονογραφίᾳ διὰ τῆς κατὰ τὸ ἔθος ἐπυσίας ἐν ταῖς ἐμβολίμοις διὰ τετραετηρίδος ἡμέρας ἀποδιδομένης ἐπὶ πολὺν χρόνον δύνασθαι τὰς αὐτὰς φάσεις ταῖς ὁμωνύμοις ἡμέραις ὡς ἐπὶ πᾶν ἐκλαμβάνεθαι. Quem ſane locum Fridericus Bonaventura, qui omnium primus aureolum hunc Ptolemaei Libellum, ſed Latine ſolum, vulgavit quum minime eius ſenſum aſſequutus foret, ita reddidit: *Adhibemus autem anni deſcriptionem, qui apud nos in uſu eſt, ne dierum aequivocatio ob intercalationem quarto quoque anno factam in notandis, excipiendiſque apparitionibus committeretur*. Legendum arbitror διὰ τὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος, latinoque reddendum: *uſi autem ſumus ea anni deſcriptione*, vel forma, *quae apud nos eſt; propterea quod, quum ob exceſſum, qui quolibet anno in diebus embolimis reperitur*, cuiuslibet *tetraëteridis ſpatio* integra *dies addatur*, idcirco *diu eaedem apparentiae in* eosdem, ſive *eodem nomine* ac numero *deſignatos dies fere omnino incidere poſſunt*. Quis aperte non videat eam prorſus anni formam hic a Ptolemaeo accurate deſcribi, in qua dies una tetraëteridis ſpatio adiungenda foret, ex iis exceſſibus, aut horis conflata, quae ſingulis annis ſupererant: ut ita nimirum iidem ſiderum ortus, & occaſus, qui certo cuidam diei in Parapegmate adſcripti fuerant, etiam poſt multum temporis ſpatium, neglectis minutiis, in eosdem fere dies redirent? Ergo, ſi Ptolemaeus hanc anni formam vocat καθ' ἡμᾶς, ſive id ad *tempus*, ſive ad *locum* referatur, perſpicue apparet quod eius aetate in Aegypto civilis annus *intercalarem* diem, ſive ſex epagomenas tetraëteride qualibet admittebat; ideoque Thoth, annique civilis cardo non, ut antea, *retrogradus*, ſed *fixus*, ac *immobilis* habebatur. Sed ſcrupulum, ac dubium omne Ptolemaeus ipſe prorſus excludit ubi mox in Parapegmatis initio civilem annum hunc antea deſcriptum ita exorditur.

α. Θὼθ, καθ' ἡμας κθ' Αὐγύςυ.
1. *Thoth, apud nos* 29. *Auguſti*.

Ergo perennis illa, & conſtans anni forma, quam Ptolemaeus deſcripſit, a prima die menſis Thoth, ſimulque 29. Auguſti Romani die exorditur; quae ſane forma, annique deſcriptio ἐπὶ πολὺν χρόνον *multo tempore* conſervari,

siderumque phases in eosdem dies restituere non poterat, nisi 1. mensis Thoth in communibus annis 29., in intercalaribus 30. Augusti die responderet. Ergo Antonini Caesaris aetate, qua Ptolemaeus scribebat, Aegyptii *civilis* anni cardo prorsus immobilis in diem 29. Augusti incidebat. Ac certe quidem ex illustri Gruteriani Marmoris exemplo manifestissime ostendi [1] quod 8. Antonini Caesaris anno, sive Chr. 144. undecima Aegyptii Pachon cum sexta Romani Maii die concurrebat; ideoque Aegyptius Thoth, sive civilis anni initium in 29. Augusti diem inciderat. Id optime profecto vidit Maffeius; sed *nihil* tamen exemplum illud *evincere* dicit. *Neque enim*, inquit, *eas dies perpetuo congruisse, easdemque fuisse declarat; sed docet illa sic contigisse. Dies, qua Emben Serapidis cultores honorarunt, sexta Maii Romanis erat, Alexandrinis Pachon undecima. Consideratio haec obiectiones consimiles diluit omnes.*

Subtilis haec doctissimi Viri consideratio exemplorum vim plane dilueret, si ex veteris Aegyptii anni forma, quam ille tuetur, anno Chr. 145. una eademque dies Romanis *sexta Maii*, Alexandrinis *Pachon undecima* esse potuisset; ideoque anno 145. Thoth in 29. Augusti diem incidisset. At ex retrogradi veterisque Aegyptii anni forma anno Chr. 145. Thoth in 18. Romani Iulii diem incidisset; ergo quod eo Christi anno sic contigerit ex veteris anni forma pendere certe non poterit, adeoque ex nova anni forma deduci debet.

Accedit etiam quod si concursus ille diei *sextae* Maii cum *undecima* Pachon, idest 1. Thoth cum 29. Augusti, eo solum anno ex veteris Aegyptii anni lege contigisset, concursus ipse nonnisi peracto iam 1440. annorum spatio iterum contingere, vel redire potuisset. Sed pulcherrimo tamen Theonis testimonio perspicue ostendi [2] quod etiam anno Chr. 364. prima Thoth in eamdem illam 29. Augusti diem incidit; ergo concursus ille veteris anni formae repugnat, certoque ostendit quod anno Chr. 145. & 364. Thoth ab eadem illa 29. Augusti diem semper incepit, quod in nova solum anni forma intelligi salvarique potest. Ergo tantum abest ut eiusmodi consideratio has, & consimiles obie-

(1) Tom. II. pag. 398. (2) Tom. II. pag. 398.

obiectiones omnes diluat, ut potius veterem anni formam evertat, ipsique adversetur.

Denique illustre testimonium aliud hic proferam, quo perspicue certoque confirmatur Antonini Caesaris, adeoque Ptolemaei aetate vulgares, aut civiles Aegyptiorum annos exeunte Sextili mense incepisse. Arrianus (1) Nicomediensis, qui Adriani, atque Antonini temporibus floruit (2), de Rubri maris emporio loquens ait merces in illud inferri ἀπὸ μηνὸς Ἰανυαρίυ μέχρι τῦ Σεπτεμβρίυ, ὅ ἐςιν ἀπὸ Τυβὶ ἕως Θὼθ: *a mense Ianuario usque ad Septembrem, idest ab* Aegyptio mense *Tybi usque ad Thoth*; alibique (3) subdit Περὶ τὸν Ἰύλιον μῆνα, ὅς ἐςιν Ἐπιφί: *circa mensem Iulium, qui est* Aegyptius *Epiphi*, quod mox semel, iterumque diserte repetit. Ergo in civilibus annis, quibus Aegyptii, & Rubri maris accolae utebantur, mensis Thoth Romano Septembri respondebat, adeoque ab exeunte Augusto veluti immoto, & constanti cardine ducebatur.

Video tamen, Cl. virum praesidium, spemque omnem in eo praesertim Marmore collocasse, in quo 25. Phaophi dies in Hebraeorum Scenopegiam, adeoque in Iudaicum *Tisri*, Romanorumque *Octobrem* incidisse legitur; quod fieri non posse putavit Maffeius, nisi Thoth *undecima* Augusti die incepisset. Etenim, inquit ille, in Marmore, quod anno LV. Augustano, hoc est V. C. 779. sculptum fuit, perspicue diserteque legitur decretum quoddam 25. *Phaophi die Tabernaculorum conventus tempore* editum fuisse. Conventus autem ille, vel Tabernaculorum feriae a 15. Tisri Iudaici die ad 22. agebatur. Itaque, quum ex Syncello 15. Tisri dies in 7. Octobris Romani diem incideret, ut 25 Phaophi inter 15. & 22. Tisri, sive 7. & 14. Octobris cadere posset, prima Phaophi inter 12. & 19 Septembris, ideoque prima Thoth inter 13 & 20. Augusti Romani diem incidisse debuit; atque ubi quinque epagomenae inter Thoth, & Phaophi inserantur, initium ipsius Thoth inter 8. & 15. Augusti diem incidisset.

Haec quae iam pridem eruditissimus Vir ediderat (4), perspicua adeo, atque explorata putavit, ut argumentis a me

(1) In Periplo pag. 146. (2) Vid. Phot. Cod. 58. (3) Pag. 164. (4) Mus. Ver. pag. 344.

me prolatis occurrens dixerit [1] : *Nemo, opinor, inficias ierit me hac ratione non ostendisse qui potuerint, imo qui debuerint Hebraeorum Scenopegia in Phaophi diem 25. eo anno incidere, quod evenisse Inscriptio docet, & quod, si post Alexandriam captam Aegyptii Iuliana methodo utebantur, evenire nullo modo poterat. Huius nodi solutio asserti veritatem comprobat. Qui reiicere, atque adversari vellet, quo alio cogitato insigne monumentum intelligi, atque explicari posset, afferre tenebatur.*

Itaque ut nodum hunc dirimam, veramque rationem ostendam, quo insigne monumentum hoc intelligi, atque explicari possit, simulque ex hoc ipso Marmore Cl. Viri sententiam everti demonstrem, observari plurimum velim illud hic perperam veluti certum, atque exploratum asseri, quod 15. Tisri dies in 7. Octobris Iuliani diem incidebat: perinde quasi Iudaicus Tisri semper a 23. Septembris die incepisse deberet. Id perspicue sane Iudaici mensis indoli certoque repugnat, qui *lunaris* erat, adeoque ipsius neomenia cum certo quodam Romani mensis die coniungi non poterat, sed ultra citraque per varios mensis Romani dies vagabatur. Certe Petavius observavit [2] quod Iulii Caesaris aetate *inter Septembris* 2. *& Octobris* 3. *neomenia Tisri ultro citroque vagabatur*; sicuti Dodvellus [3] perspicuo Iosephi testimonio demonstravit quod anno Chr. 66. V. C. 819. ultima Scenopegiae dies, sive 22. Iudaici Tisri, in 1. Octobris diem incidit; ut proinde neomenia Tisri in 10. Septembris inciderit: quemadmodum prorsus ostendit quod anno V. C. 717. neomenia Tisri cum 28. Septembris Iuliani die concurrerat. Itaque Syncello quum ait 15. Tisri diem cum 8. Phaophi Aegyptii & 7. Octobris die concurrisse, non ea profecto mens fuit ut concursum illum perennem, perpetuum, & constantem esse putaret (quis enim lunaris, ac solaris mensis dies semper aequabili numero ac lege progredi, atque invicem componi posse arbitretur?) sed indicare ille voluit eo anno, quo scribebat, 15. Iudaici Tisri diem in 8. Phaophi Aegyptii, simulque 7. Romani Octobris diem incidisse. Ergo ex Syncelli loco, qui Cl. Viro fraudi fuit, nihil prorsus aliud exsculpi potest, nisi quod

(1) Pag. 482. (2) Doctr. Temp. Lib. II. c. 30. (3) De Cyclis Diss. IX. sect. 30.

quod eo anno quo Syncellus haec ſcribebat, 15. Tiſri cum 7. Octobris & 8. Phaophi concurrerat, ideoque 25. Phaophi dies poſt Scenopegiae finem erat futurus. Quemadmodum vero annis aliis neomenia Tiſri citius haberi, atque ante 22. Septembris Romani, atque 20. Thoth Aegyptii contingere poterat, ita quoque 25. Phaophi ante 22. Iudaici Tiſri, vel Scenopegiae finem incidiſſet. Certe, ſi Aegyptius Thoth a 29. Auguſti die, ideoque Phaophi a 28. Septembris die ducatur, 25. Phaophi dies cum 22. Octobris die concurreret, quae ſimul etiam 22. Iudaici Tiſri, vel ultima Scenopegiae dies, eſſe poterat iis annis, quibus nemoenia Tiſri in ipſas Kalendas Octobris incidiſſet. Itaque, ut inſigne Monumentum illud, aut Marmor a Cl. Maffeio propoſitum exponatur, non recentior illa, ac vera Aegyptii anni forma negari, ſed vera ac perennis Iudaici anni forma conſtitui, ſervarique debet, omniſque nodus facile dirimetur.

Quemadmodum enim ex Iudaici anni forma contingere profecto poterat ut in anno quodam neomenia Tiſri in Kalendas Octobres incideret, adeoque in nova Aegyptii anni forma 25. Phaophi dies cum 22. Octobris vel Scenopegiae ultima concurreret; quid prohibet quin concurſus ille eo prorſus anno contigerit, quo Decretum illud a Iudaeis editum, Marmorique inſculptum fuit?

Age vero, ne coniecturis ſolum, ſed perſpicuis potius, certiſque characteribus id oſtendatur, ſubtilius inquiramus an concurſus ille, vel neomeniae ſitus ex ipſo Marmore deprehendi poſſit. Ex Scaligeri ſimulque Petavii Tabulis apparet quod anno Chr. 27. vel V. C. 780. neomenia menſis Tiſri in 1. Octobris diem incidiſſe debuit. Eiuſmodi vero annus ab V. C. 780. ab Actiaca quidem victoria 56. foret; quum tamen in Marmore 55. annus exprimatur. Itaque, ſi in Marmore Actiaca Aera uſurpata ſupponatur, unius anni diſcrimen hic haberetur, quod fortaſſe Berenices incolae ſecundo poſt Actiacam victoriam anno Aeram hanc ſuam inſtituerint, quod ab aliis etiam factum conſpicimus. Certe Syncellus (1) veterem aliquem Scriptorem ſequutus ait quod: Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῦ ιδ' ἔτυς ἀριθμῦσι τὺς Αὐ-
[illegible] γύστ

(1) Pag. 248.

γένει χρόνοις *Alexandrini ab anno 14. Augusti tempora numerant;* ideoque significat Alexandrinorum Epocham ab anno V. C. 724. deduci; ut si proinde Berenices incolae Alexandrinorum instar annos ab anno 14. Augusti, sive V. C. 724. numeraverint, 55. annus in Marmore expressus in annum V. C. 779. incideret; quum civilis Iudaeorum & Aegyptiorum annus ab autumno inciperet, adeoque ipsius cardo civilis Romanorum anni initium praecederet. Quod si non *Actiaca*, sed *Augustaea* potius Aera hic adhibita supponatur, ut Cl. Maffeius optime existimavit, quum Augusti nomen Octaviano Caesari anno V. C. 727. concessum fuerit, 55. annus in hac Epocha computatus, ac Iudaeorum more autumno inchoatus in annum V. C. 781. adhuc labentem incideret.

Denique, quum ex Kalendario, quod Consulum Fastis a Norisio vulgatis adtexitur, anno V. C. 782. neomenia Tisri in ipsas Octobris Kalendas inciderit, 55. annus inde retrograda serie numeratus in annum V. C. 727. incideret, adeoque in hac hypothesi Berenicenses novae Epochae initium exeunte Sextili mense anno V. C. 727 sumpsissent, quum ante menses octo Octaviano Caesari *Augusti* nomen concessum foret. Quandoquidem vero tum in designandis neomeniis unius aut alterius diei discrimen haberi, & Epochae initium aut unius aut alterius anni spatio differri potuit, res accurate constitui, vel definiri non potest. Quaecumque tamen hypothesis eligatur, perspicue certoque constabit quod aliquo ex annis illis antea indicatis neomenia Tisri in Kalendas Octobres incidisse debuit.

Hisce vero iam rite constitutis manifestissime apparet quod ex hoc ipso Marmore aut monumento, quo Cl. Maffeius hypothesim suam perspicue, certoque confirmari dixerat, opposita potius confirmatur, certoque demonstratur, quod anno V. C. 780. sive, si mavis 782. Aegyptii fixum, aut Iulianum annum receperant, ut ipsius initium in 29. Augusti Iuliani diem constanter incideret. Etenim si Tabernaculorum conventus aut extrema Scenopegiae dies hoc est 22. Iudaici Tisri eo anno in 22. Octobris Iuliani, simulque 25. Aegyptii Phaophi diem inciderat, dubitari certe non poterit, quin Phaophi initium Thoth in 29. Augu-

sti

sti diem inciderit; quum tamen ex veteris, mobilis, ac retrogradi Aegyptii anni forma Thoth in 11. Augusti diem incidere deberet. Itaque quum exemplis aliis, quae iampridem attuleram, illud etiam accedere, & adiungi nunc debeat, quod oppositum maxime censebatur, nullus omnino dubitandi locus supererit, quin civilis Aegyptiorum annus anno 3. huius Oly. CLXXXVII. fixus esse inceperit, eiusque cardo vel Thoth diei 29. Augusti illigatus fuerit.

An. $\frac{4}{3}$. Augustus parta iam ad Actium victoria Athenas concessit, ibique Eleusiniis Mysteriis initiatus est. Perspicue id memorat Dio [1], cuius tamen verba leviter vitiata, ac perperam a Xylandro interprete exposita sunt. Itaque Dio de Augusto loquens ait *κ̀ ὁ μὲν, ὡς ὐδένος ἔτι δεῖνυ παρὰ τῶν ἐϛρατευμένων, τάτε ἐν τῇ Ἑλλάδι διῴκησε, κ̀ τῶν τοῖν Θεοῖν Μυϛηρίων μετέλαβεν ac ipse quidem perinde quasi, nullo iam imminente a veteranis amplius periculo, res Graeciae constituit, ac duorum Divorum sacris initiatus est.* Legendum assero *ταῖν θεαῖν duarum Dearum* Mysteriis, *Cereris* nempe, eiusque filiae *Proserpinae*, *quae ταῖν θεαῖν* nomine vocari consueverant. Hinc apud Sponium [2] in Marmore Eleusine posito legitur: *μυηθέντα ἀφ' ἑςίας ταῖν Θεαῖν*, quod pluribus exemplis aliis ostendi posset.

Itaque, quum Mysteria Boëdromione mense agerentur, ineunte anno 3. huius Olympiadis Augustus Athenis immoratus videtur. Neque enim alieno tempore Mysteria spectasse dicitur: quod tamen ipse Dio de Zarmaro Indo observavit.

Ad haec ipsa tempora referri facile poterit quod de Olympii Iovis templo Athenis extructo scribit Suetonius [3]: *Reges amici, atque socii & singuli in suo quisque regno Caesareas Vrbes condiderunt, & cuncti simul aedem Iovis Olympii Athenis antiquitus incboatam perficere communi sumptu destinaverunt, Genioque eius dedicare.*

Quamvis autem Augustus his, aliisque honoribus ab Atheniensibus deliniri potuerit, ipsis tamen Aeginam, atque Eretriam anno 4. Olymp. CLXXXIX. ademit, quod in civili bello Antonio favissent; vetuitque *μηδένα πολίτην ἀρ*-

(1) Lib. LI. pag. 509. (2) Itiner. Par. II. pag. 461. (3) Cap. 60.

γυρίω ποιεῖσθαι *ne quem pecunia civem facerent* (1). Ac certe quidem plures Insulas, quae a Romanis olim Atheniensibus ereptae fuerant, Antonius ipsis restituerat; Tenum scilicet, Aeginam, Icum, Ceon, Sciathum, & Peparethum, ab Appiano (2) erudimur.

OLYMPIAS CLXXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4686. Vrb. Cond. 726.

L. Caesar VI.
M. Vipsanius Agrippa II. Coss.

Olympiorum victor in mutilo Africani textu prorsus intercidit, nec aliunde suppleri, ac restitui potest.

An. $\frac{1}{2}$. Nicias Serapionis filius Athmoneus Athenis Archon DCLVII.

Exeunte anno primo huius Olympiadis 17. Ianuarii Iuliani die ex Munatii Planci sententia Octaviano Caesari *Augusti* nomen concessum fuit; ut proinde Augustaei anni ab hoc V. C. 727. anno veluti cardine deduci consueverint, ut superius observavi.

Niciae Archontis nomen ex Marmore nobis affulsit, quod ex *Asiaticis Antiquitatibus* Chishulli iam protuli (3); simulque coniecturam exposui, qua Minervae Archegetidis templum in Augusti Caesaris honorem hoc anno excitatum fuisse videtur. Itaque, quum Nicias eo anno Archontis Eponymi munere functus dicatur, quo Herodes Legationem, fortasse Atheniensium nomine, ad Augustum obivit, eoque absente Eucles eius filius excitandi Templi curam suscepit, Legatio illa decreta videtur aut repente post Actiacam victoriam, quae in annum 2. superioris Olympiadis, hoc est V. C. 723. incidit; aut potius hoc anno V. C. 727., quo Caesar *Augusti* nomen obtinuit. Itaque facilius Nicias hoc anno imperavit, atque excitati Templi memoria seu Marmor anno proximo V. C. 728. positum videtur, quo Octaviano Cae-

(1) Dion. Lib. LIV. pag. 601. (2) Bello Civil. Lib. V. (3) Tom. II. pag. 161.

Caesari *Augusti* nomen a Senatu decretum iam fuerat.

An. $\frac{2}{3}$. Areus Morionis filius Paeaniensis Athenis Archon DCLVIII.

In Athenarum arce, ac in ipso vestibulo templi, quod Minervae Poliadi sacrum erat, haec Inscriptio legebatur (1), quam opportune iam alibi (2) exhibui.

Ο ΔΗΜΟΣ ΘΕΑΙ ΡΩΜΗΙ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΩΙ
ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΑΣ
ΠΑΜΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΖΗΝΩΝΟΣ
ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΘΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΝ ΑΚΡΟΠΟ
ΛΕΙ ΕΠΙ ΙΕΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΠΟΛΙΑΔΟΣ
ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΑΣΚΛΕΙΠΙΑΔΟΥ ΑΛΑΙΕΩΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΡΕΟΥ ΤΟΥ
ΜΟΡΙΩΝΟΣ ΠΑΙΑΝΙΕΩΣ

Populus Deae Romae, & Augusto
Caesari, Praefecto Armigerorum
Pammene Zenonis filio
Marathonio, simulque *Sacerdote Deae Romae*
Et Augusti Servatoris in Acropo-
li. Sacerdote Minervae Poliadis
Megiste Asclepiadis Halaensis
filia: Archonte Areo filio
Morionis Paeaniensi.

Itaque Areum hunc Meursius Eponymorum Archontum Fastis inscripsit (3), quamvis illum inter incertae aetatis Archontes coniecerit, eiusque Marmoris praesidio ostendi posse putaverit (4) huius Archontis aetate *summam potestatem* Athenis *Militum Strategos* occupasse. Sed opportune iam monui in Marmore non πολίτας, sed ὁπλίτας, legendum esse, iisque temporibus Archontis Eponymi munus adhuc supremum extitisse.

S 2 Quod

(1) Gruter. pag. 105. num. 9. (2) Tom. I. pag. 41. (3) De Arch. Athen. Lib. IV. c. 20. (4) Ibi Lib. I. c. 10.

Quod vero ad Marmoris aetatem, vel Arei Archontis annum attinet, facile adducor ut ipsum proxime post Actiacam victoriam, & *Augusti* nomen Octaviano Caesari concessum positum esse existimem. Ea nimirum victoriae fama, quae Octaviano Caesari imperium asseruit, plurimas, omnesque fere Gentes permovit, ut Augusto Templa excitarent, ipsique honores decernerent. Sic, ut exemplum unum hic proferam apud Cumaeos vivente Augusto *Romae, & Augusti Sacerdotes* instituti sunt, ut ex pulcherrimo ipsorum Marmore adhuc inedito alibi ostendam. Ea vero de caussa tum apud Cumaeos, tum apud Athenienses quoque *Augusto* simulque *Deae Romae* templa, sacerdotes, honoresque decreti sunt, quod Augustus ipse *Templa in nulla Provincia nisi communi suo, Romaeque nomine recepit*, ut a Suetonio [1] erudimur; sicuti Tacito [2] teste *sibi, atque urbi Romae templum apud Pergamum sisti non prohibuit*; atque saepissime in Nummis arae, atque honores ROMAE, ET AVGVSTO dicati occurrunt. Itaque, quum Actiaca victoria anno V. C. 723. contigerit, & *Augusti* nomen Octaviano anno 727. concessum fuerit, facile hoc ipso, vel sequenti anno, nimirum 3. Olymp. CLXXXVIII. Athenis honores *Deae Romae, & Augusto Caesari*, itemque *Deae Romae; & Augusti Servatoris Sacerdotes* instituti sunt; ut proinde Areus Archon eo potius anno imperasse videatur. Ita quoque hoc eodem anno Nummum illum [3] in Augusti honorem cusum putaverim, in cuius antica parte Augusti caput radiatum conspicitur cum epigraphe ΘΕΙΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ, in adversa Templum octastylum cum inscriptione ΚΟΙΝΟΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ quo facile indicatur Templum tunc ab Atheniensibus *Augusto Deo* dicatum fuisse.

An. $\frac{3}{4}$. Claudius Attalus Athenis Archon DCLIX.

Insigne Marmor, ex quo Archontis huius nomen Meursius exsculpserat, alibi [4] protuli, ac illustravi. Quamvis autem ipsius aetas incerta sit adeoque illum Meursius inter incertae aetatis Archontes recensuerit [5]; vehemens tamen

(1) Cap. 52. (2) Annal. Lib. IV. c. 37. (3) Gesn. Tab. 27. num. 5. (4) Tom. II. pag. 141. (5) De Arch. Athen. Lib. IV. c. 20.

men mihi suspicio suborta fuit quod ad haec ipsa Augusti tempora referri ille debeat: Siquidem in Marmore nominatur Κοσμήτης Ἐφήβων Ἱερεὺς Θεοῦ, καὶ Θεᾶς Εἰρηναῖος ὁ Παιανιεὺς *Cosmeta Ephebotum & Sacerdos Dei*, *ac Deae Irenaeus Paeaniensis*. Quem enim *Deum*, aut quam *Deam* hic insueta prorsus phrasi indicatam esse putabimus, quum Athenis Deorum, ac Dearum quaelibet suos, distinctosque viros, aut feminas haberet, quae *sacerdotii* munere fungerentur? Certe aut plurimum hic ego fallor, aut Deus ille non alius profecto fuit, quam Caesar *Augustus*; ac *Dea* illa non alia esse potuit, quam *Dea Roma*; ut quemadmodum nempe in superiori Marmore habetur Παμμένης τοῦ Ζήνωνος Μαραθώνιος Ἱερεὺς θεᾶς Ῥώμης, καὶ Σεβαστοῦ Σωτῆρος *Pammenes Zenonis filius Marathonius Sacerdos Deae Romae*, *& Augusti Servatoris*; atque in Cumaeo Marmore nominatur *Polemo Zenonis filius Laodicensis Sacerdos Romae & Imperatoris Caesaris Augusti*, ita quoque in hoc ipso Cl. Attali Marmore eadem ipsa, sed breviori tamen, formula Sacerdos *Dei* Augusti, & *Deae* Romae exprimatur. Quod si id ego rite coniecerim, Claudius Attalus Archon proxime post *Niciam*, & *Areum* Athenis imperavit, adeoque circa eadem tempora Fastis inferendus erit.

Nausias Athenis Archon

Reinesius Classe 1. num. 135. pag. 168. eximium hoc Marmor exhibet Athenis, ut videtur, Venetias translatum

ΓΑΙΟΣ ΓΑΙΟΥ ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΙΕΡΕΥΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ
ΕΝ ΤΩ ΕΠΙ ΝΑΥΣΙΟΥ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΩ
ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΛΑΝΗΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΑΙ ΥΠΕΡ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΙΣΙΔΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΙΔΡΥΣΑΝΤΟ

Caius Caii filius *Acharnensis Sacerdos factus*
in Nausiae Archontis anno,
& Melanephori, *& Therapeutae pro*
Populo Atheniensium, *& Populo*
Romanorum Isidi Iustitiae dedicarunt.

Ly-

Lycifcus Athenis Archon

Dionyfius Athenis Archon

Vtrumque ex his Archontibus hic proferendum putavi, quod ipforum unus alteri proxime fuccefferit, ut ex hac Epigraphe apparet, quam Gruterus (1), & ex illo Meurfius exhibuit (2).

ΓΑΙΟΣ ΓΑΙΟΥ ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΙΕΡΕΥΣ
ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΘΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΔΙΟΣΚΟΡΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ
ΕΝ ΤΩΙ ΕΠΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΑ
ΛΥΚΙΣΚΟΝ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝΙΑΥΤΩΙ
ΙΔΡΥΣΑΤΟ

Caius Caii filius *Acharnensis Sacerdos*
factus Deorum magnorum
Dioscurorum Cabirorum
in Dionysii, qui fuit post
Lyciscum, Archontis anno
dicavit.

Quum unus idemque Caius Acharnenfis Caii filius tum in hoc, tum in fuperiori quoque Marmore nominetur, vix ullus dubitandi locus fupererit quin *Naufias*, *Lycifcus*, & *Dionyfius* eadem aetate Athenis imperaverint; idque iis temporibus contigiffe apparet, quibus Athenienfes Romanorum, atque etiam Caefarum imperio fubiecti iam fuerant.

Theon Athenis Archon

Gruterus hoc Marmor Athenis in Gymnafio pofitum exhibet (3)

ΕΠΙ ΘΕΩΝΟC	*Sub Theone*
ΑΡΧΟΝΤΟC	*Archonte*
ΚΟCΜΗΤΟΥ ΔΙΟΝ	*Cofmeta Diony-*
ΥCΙΟΥ ΜΑΡΚΟC	*fio. Marcus*

ΑΝΑ- *Ana-*

(1) Pag. 319. num. 2. (2) Lib. IV. c. 20. (3) Pag. 317. num. 2.

ΑΝΑΦΛΥCΤΙΟC *Anaphlystius*
ΓΕΙΜΝΑCΙΑΡΧΗCΑC *Gymnasiarcham egit*.

Hunc etiam Archontem hoc potius loco indicandum putavi, quod ipsius aetas plane incerta sit, & *Marci* nomen subindicet ipsum sub Caesaribus, aut Romanis Atheniensium imperio potitis vixisse.

Agasias Athenis Archon

Muratorius in novo Inscriptionum Thesauro (1) brevem epigraphem hanc exhibet, quam Perae Vrnae fictili insculptam fuisse dicit.

ΑΓΑΣΙΑΣ ΑΡΧΩΝ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΘΕΝ ΑΘΛΩΝ

Agasias Archon
Certaminum Athenis
praemium

Nullus hic dubito quin haec Vrna fictilis ex iis fuerit, quae oleo plenae Panathenaeorum victoribus concedebantur, ut pulcherrimo Pindari testimonio iam alibi demonstravi (2); atque ipsa vox ἄθλων non obscure significat. Quod autem *Agasiae* nomen ad Archontem potius Eponymum, quam ad Magistratum alium, referri debeat exinde facile inferri poterit, quod eiusmodi nomen, veluti perspicua temporis, atque anni nota adiectum videtur, quo victor ille praemium obtinuit. Id vero constanti Atheniensium more soli Archontis Eponymi nomini tribuebatur; ideoque, licet Panathenaeis Festis secundus ex Novemviris, aut *Rex* praesideret, non eius tamen, sed Eponymi nomen usurpatum videtur; quemadmodum sane in reliquis Atticis Marmoribus, in quibus Lampadis Festa, & Certamina memorantur, solum Eponymi nomen occurrit.

Quamvis autem Archontis huius aetas omnino incerta sit, eum tamen superioribus, quorum item aetas obscura est, adiungendum putavi. OLYM-

(1) Pag. 611. num. 1. (2) Tom. I. pag. 31.

OLYMPIAS CLXXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4690. Vrb. Cond. 730.

Imperator Caesar Augustus X.
C. Norbanus Flaccus Coss.

Asclepiades Sidonius *stadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYMPIAS CXC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4694. Vrb. Cond. 734.

M. Appuleius Nepos
P. Silius Nerva Coss.

Aufidius Patrensis *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Augustus, qui priusquam haec Olympias iniret, in Graeciam veniens Lacedaemoniis honores, ac beneficia contulit, Atheniensibus vero poenam irrogavit quod in civili bello Antonii partes sequuti forent, Samum rediens veluti hospitii praemium Samiis ipsis libertatem restituit.

Quod autem hoc anno Augustus Athenas rursus inviserit ex Dione (1) deprehendi potest, qui de Zarmaro quodam Indo loquens ait: *ἐς ἐπίδειξιν τοῦ Αὐγούστου, καὶ τῶν Ἀθηναίων (καὶ γὰρ ἐκεῖσε ἦλθεν) ἀποθανεῖν ἐθελήσας ἐμυήθη τε τὰ τοῖς θεοῖς τῶν Μυστηρίων καίπερ οὐκ ἐν τῷ κατήκοντι καιρῷ διὰ τὸν Αὔγουστον, καὶ μεμυημένον καὶ πυρὶ ἑαυτὸν ζῶντα ἐξέδωκεν ut ostentaret se Augusto, & Atheniensibus (Athenas enim venerat) mori volens, Deorum Sacris, etsi non legitimo tempore, initiatus in gratiam Augusti, inde se in ignem dedit.*

Ibi quoque non *τοῖς Θεοῖς*, sed *ταῖν Θεαῖν*, legendum esse perspicue ex iis apparet, quae superius ad Oly. CLXXXVII. annum 3. observavi.

OLYM-

(1) Dio Lib. LIV. pag. 603.

OLYMPIAS CXCI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4698. Vrb. Cond. 738.

L. Domitius Ahenobarbus
P. Cornelius Scipio Coss.

Diodorus Tyaneus *stadio* in Olympiis victor ex Africano.

OLYMPIAS CXCII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4702. Vrb. Cond. 742.

M. Valerius Messala
P. Sulpicius Quirinus Coss.

Diophanes Aeolensis *stadio* victor. *Africanus*.
Polyctor Eleus Damonici filius *pugilatu puerorum* in Olympiis ipsis palmam obtinuit ex Pausania [1].

OLYMPIAS CXCIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4706. Vrb. Cond. 746.

C. Martius Censorinus
C. Asinius Gallus Coss.

Artemidorus Thyatirenus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYMPIAS CXCIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4710. Vrb. Cond. 750.

C. Calvisius Sabinus
L. Passienus Rufus Coss.

Demaratus Ephesius *stadio* victor ex Africano.

(1) Eliac. I. c. 21.

OLYMPIAS CXCV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4714. Vrb. Cond. 754. Christi 1.

C. Iulius Caesar
L. Aemilius Paullus Coss.

Demaratus Ephesius, qui superiori Olympiade palmam retulerat, hac etiam *stadii* cursu victor fuit ex Africano.

Postremus superioris Olympiadis annus, simulque primus ineuntis huius cum primo ex annis illis concurrit, quos a Christo nato numeramus, atque anni *vulgaris Aerae Christianae* vocari solent. Etenim „ quum Christus ipse in hac Aera, quae a Dionysio Exiguo instituta fuit, natus supponatur 25. Decembris die exeunte iam anno ab V. C. 753. postquam superiori aestate *quartus* Olympiadis CXCIV. annus inceptus erat „ primus Aerae Christianae vulgaris annus, qui a proximis Ianuarii Kalendis una cum civili Romanorum anno 754. exorditur sex postremis Olympiadis CXCIV. primisque sex Olympiadis CXCV. mensibus respondet; ut fusius & accuratius in Prolegomenis ad Tomum III. observavi. Itaque deinceps praeter annos Olympicos, & Periodi Iulianae, & Vrbis Conditae annos etiam a Christo nato, sive vulgaris Aerae Christianae praefigemus, ut rerum gestarum series hoc etiam clariori, magisque usitato temporum charactere designetur.

OLYMPIAS CXCVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4718. Vrb. Cond. 758. Chr. 5.

L. Valerius Messala Volusius
Cn. Cornelius Cinna Magnus Coss.

Pammenes Magnes e Magnesia Maeandro proxima *stadio* vicit Olympia ex Africano.

OLYM-

OLYMPIAS CXCVII.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4722. Vrb. Cond. 762. Chr. 9.
Rhoemetalces Thraciae Rex Athenis Archon DCXCII.

P. Sulpicius Camerinus } Coss.
C. Poppaeus Sabinus }

Asiaticus Halicarnasseus *Stadio* vicit Olympia ex Africano.

Rhoemetalcem Regem Athenis aliquando Archontis Eponymi munere perfunctum esse ex illustri Attico Marmore iam demonstravi [(1)]; idque de antiquiori solum Rhoemetalce intelligendum esse conieci, qui Augusto coaevus, & carus fuit, quum Romanos in Dalmatico bello anno V. C. 759. iuvisset. Cognominis autem alius Thraciae, vel potius Bosphori rex Rescyporidis fortasse filius Rhoemetalces Antonini Pii aetate vixit; quumque inter ipsum, eiusque patruum controversia de regni successione excitata foret, uterque Romam a Caesare accitus fuit, regnumque Rhoemetalci confirmatum: quod circa annum V. C. 900. contigisse debuit; ut ex Bosphori regum historia apud Vaillantium [(2)] conspicitur.

Quod vero senior potius, quam iunior, in Marmore memoretur exinde facile suspicari quis possit, quod rara admodum Romana nomina in ipso memorentur: quum tamen in iis, quae Hadriani, atque Antonini temporibus exarata sunt, frequentissima occurrant. Itaque facilius hic senior Rhoemetalces indicabitur, qui militari gloria, & Augusti Caesaris amicitia clarior fuit, ut proinde facile ab Atheniensibus ipsi suprema apud illos dignitas offerri potuerit; unde ipsum hac Olympiade Fastis inscripsi quod Dalmaticum Bellum superiori anno Rhoemetalcis etiam opera feliciter confectum fuerit.

Si cui tamen insigne Monumentum illud ad iuniorem Rhoemetalcem referre libeat, praesidium aliquod ex Philostrato habere ille poterit, qui Rhoemetalcem hunc Bo-

(1) Tom. II. pag. 194. (2) Pag. 275.

sphori regem ait [1] in variis Ioniae Vrbibus versatum esse, ut erudiretur. Itaque fortasse tunc Athenas etiam concessit, ibique a civibus Archontis Eponymi dignitate decorari ille potuit.

Ceterum hic opportune observandum quod Latinum Marmor alibi [2] a me prolatum, in quo *C. Iuli regis Rhoemetalcis* nomen occurrit, ad iuniorem potius referendum arbitror, qui Romam profectus *Iuliam Tyndarin libertam* suam secum duxisse potuit, eique morienti Romae titulus excitari potuisse videtur: quod de seniore Rhoemetalce effingi non potest. Quod si *Caii Iulii* nomen seniori Rhoemetalci ab Augusto communicatum fuit, ut Fabrettus coniecerat, perspicuum fiet quod illud idem nomen apud posteros etiam conservatum fuit, atque a iuniore quoque Rhoemetalce usurpatum.

OLYMPIAS CIIC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4726. Vrb. Cond. 766. Chr. 13.

C. Silius Nepos
L. Munatius Plancus Coss.

Diophanes Prusaeensis *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Aristaeas vero Stratonicensis, vel Maeandrius *lucta*, & *pancratio* simul victoriam *septimus* ab Hercule in Ludis ipsis obtinuit. Hic victor a Pausania [3] quoque memoratur.

Circa haec tempora Athenienses seditionem adversus Augustum Caesarem, vel Romanos tentarunt. Etenim Orosius [4], cum praemisisset Iani Templum *tertio* iam ab Augusto clausum fuisse, ac duodecim fere annorum spatio portas illas rubigine quoque obsignatas esse; subdit quod *sub extrema senectute Augusti pulsatae Atheniensium seditione, & Dacorum commotione patuerunt*. Syncellus [5] autem ad annum Chr. 13. hoc est V. C. 766., adnotavit: Ἀθηναῖοι στασιάζειν ἀρξάμενοι, κολασθέντες ἐπαύσαντο *Athenienses res novas*

(1) Vitae Sophist. Libr. I. num. 25. c. 4. (2) Tom. II. pag. 195. (3) Eliac. I. c. 21. (4) Lib. VI. c. 22. & Paul. Diac. Lib. VII. (5) Pag. 253.

vas quum moliti fuissent, castigati quieverunt. Eusebius tamen, quem Syncellus exscripsit, haec in anno 1. superiori Olympiadis memoravit.

Facilius tamen seditionem hanc ad Olympiadis huius initium revocaverim, quum Augustus ineunte anno 2. qui in annum V. C. 767. incidit, e vivis excesserit XIV. Kalendas Septembris.

An. $\frac{2}{3}$. Zeno Menneae filius Phlyensis Athenis Archon DCIIC.

Drusus Caesar Tiberii Aug. filius
C. Norbanus Flaccus Coss.

Archontis Zenonis nomen Eponymorum Fastis anno 3. Oly. CIIC. sive 1. Oly. CC. inferendum esse iam monui ex pulcherrimo Atheniensium Marmore, quod alibi exhibui (1). Huic vero potius anno nunc adscripsi, quod in illum *primus* Drusi Caesaris Consulatus inciderit.

OLYMPIAS CIC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4730. Vrb. Cond. 770. Chr. 17.

C. Caelius Rufus
L. Pompeius Flaccus Coss.

Aeschines Milesius alioque nomine Glacias *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Quum vero in Olympiis ipsis *equorum cursus*, qui iampridem sublatus fuerat, restitutus esset, Tiberius Caesar *tethrippo* palmam obtinuit, ut Africanus ipse testatur.

An. $\frac{1}{2}$. Germanicus Caesar, quum Nicopoli Consulatum secundum iniisset, mox adiit *Athenas, foederique sociae, & vetustae Vrbis datum, ut uno lictore uteretur. Excepere Graeci quaesitissimis honoribus vetera suorum facta dictaque praeferentes quo plus dignationis adulatio haberet* ...
At

(1) Tom. II. pag. 154.

At Cn. Piso Civitatem Atheniensium turbido incessu exterritam oratione saeva increpat oblique Germanicum perstringens quod contra decus Romani nominis non Athenienses tot cladibus extinctos, sed colluviem illam Nationum comitate nimia coluisset . . . offensus Vrbi propria quoque ira, quia Theophilum quemdam Areo iudicio falsi damnatum precibus suis non concederent (1).

Quo sane illustri Taciti testimonio erudimur adhuc Athenas solo foederis iure Romanorum socias, adeoque *liberas* fuisse; itemque in illis Areopagitici Senatus auctoritatem, summumque ius adhuc incolume perstitisse. Eiusmodi vero libertatem iterum a Nerone Caesare Oly. CCXI. assertam, vel restitutam; mox Olymp. CCXII. a Vespasiano ademptam fuisse ostendemus.

OLYMPIAS CC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4734. Vrb. Cond. 774. Chr. 21.

Cl. Tiberius Caesar Aug. IV.
Drusus Caesar Tiberii filius Coss.

Polemon Petraeus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Quum ex Consulum Romanorum nominibus ac situ nihil propemodum splendoris sequioribus hisce temporibus in Attica historia sperari possit, ipsorum seriem in hac Olympiade CC abrumpimus, & sola deinceps Archontum Atheniensium nomina, quae subinde nobis affulserint, exponemus.

OLYMPIAS CCI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4738. Vrb. Cond. 778. Chr. 25.

Damasias Cydoniata *stadio* victor. *Africanus*.

Sarapion Alexandrinus, qui *pancratio* certaturus metu perculsus abstinuit, ab Eleis *timiditatis* damnatus fuit.

OLYM-

(1) Tacit. Annal. Lib. II. (2) Pauf. Eliac. I. c. 21.

OLYMPIAS CCII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4742. Vrb. Cond. 782. Chr. 29.

Hermogenes Pergamenus *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4746. Vrb. Cond. 786. Chr. 33.

Apollonius Epidaurius *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4750. Vrb. Cond. 790. Chr. 37.

Serapion Alexandrinus *stadio* victor. *Africanus*.

Nicostratus Aegeates *lucta*, *& pancratio* victoriam *octavus* ab Hercule obtinuit. Pausanias [1] asserit ipsum multas de *pancratio & lucta* palmas in Olympiis retulisse; sed victoriae tempora non expressit.

OLYMPIAS CCV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4754. Vrb. Cond. 794. Chr. 41.

Metrodorus Athenis Archon DCCXXIV.

Eubulides Laodicenus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Archontem Metrodorum Tiberii Claudii temporibus imperasse perspicue Marmor ostendit, quod alibi [2] protuli, ac illustravi. Quamvis autem Claudius ille 14. annis imperaverit, ac incertum plane sit quo potius anno Archontis Eponymi dignitas Metrodoro concessa fuerit; libentius tamen hoc *primo* Olympiadis huius anno adscripsi, quo Claudius

(1) Eliac. I. c. 21. (2) Tom. II. pag. 197.

dius imperium iniit, ipsique Athenienses assentari poterant eius nomen publicis eiusmodi monumentis praefigentes.

Themistocles Besaeensis Athenis Archon

Themistoclem hunc *Tiberii Claudii* temporibus Eponymum Athenis Archontem fuisse perspicue diserteque legitur in Marmore, quod in Fastis Atticis exhibui (1). Quamvis autem tunc in ipso Tiberium Augusti successorem memorari putaverim, adeoque Themistoclem circa Oly. CC. imperasse dixerim; alibi (2) tamen verisimilius putavi ibi de Tiberio Claudio Caii Caligulae successore potius agi; adeoque Themistoclem, ac Metrodorum post Olymp. CCV. Archontum Fastis inscribendos esse. Si tamen utrumque Archontem ad Tiberii tempora, ac Olymp. CC. revocare libeat, nihil moror.

An. $\frac{I}{2}$. Eusebius ad annum 2. Olympiadis CCVII. adnotavit: *Λιμȣ̃ κατὰ τὴν Ἕλλαδα γεγονότος μεγάλȣ, ὁ τȣ̃ σίτȣ μόδιος ἓξ διδράχμων ἐπράθη*. Eadem quoque, sed ad annum 2. superioris Olympiadis exscribit Syncellus (3), subditque *τότε κ̀ Ἀθηναίοις ἐπεγράφη βωμὸς, Ἀγνώςῳ Θεῷ* *ingenti fame Graeciam omnem depascente tritici modius Didrachmis sex venit. Eo tempore altari ab Atheniensibus inscriptum = Ignoto Deo.* Ac certe ingentem hanc famem 2. Claudii Caesaris anno, hoc est 2. Olymp. CCV. universae Graeciae incubuisse testatur Dio (4); eamdemque prorsus habendam esse, quam Agabus praedixerat (5), eruditi Viri observarunt. Itaque nullus hic dubito quin Eusebius de eadem ipsa fame loquatur, quae a Dione, ceterisque Scriptoribus memorata fuit; adeoque historia tum ab Eusebio, tum a Syncello narrata ad annum hunc revocari debeat.

Suspicor etiam ea de caussa tunc aram *Ignoto Deo* Athenis a civibus fame laborantibus excitatam fuisse, quod infortunia ab iratis Diis, veluti poenas, inflicta censerent; neque tamen scirent quo numine laeso fames illa ingrueret; adeoque ignotum hunc Deum famis auctorem placaturi aram ipsi

(1) Tom. II. pag. 160. (2) Pag. 197. (3) Pag. 265. (4) Lib. LX. (5) Act. Apost. c. 11.

ipsi excitaverint. Certe Thucydides (1) observavit veterem hunc Athenis morem fuisse ut fame laborantes ad aram in Acropoli positam confugerent, neque tamen expressit cuinam Deo, vel Deae vetus etiam ara illa dicata foret.

OLYMPIAS CCVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4758. Vrb. Cond. 798. Chr. 45.

Antipater Athenis Archon DCCXXVIII.

Valerius Mitylenaeus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Antipatri vero Archontis nomen in Phlegonte nobis occurrit, qui in Libro *de Mirabilibus* (2) ait: Ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ ποταμῷ ἐγένετο ἀνδρόγυνος, Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιπάτρου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Βινιτίου, καὶ Τίτου Στατιλίου Ταύρου τοῦ Κορβιλίου ἐπικληθέντος *Antiochiae, quae est ad Maeandrum fluvium, homo mixto sexu fuit, Archonte Athenis Antipatro, Romae M. Vinicio, & T. Statilio Tauro cognomento Corvilio Consulibus*. Itaque, quum Consulum istorum nomen anno V. C. 798. in Fastis occurrat, Antipatri quoque Archontis nomen eodem anno Eponymorum Fastis inferendum erit. Ceterum verum secundi Consulis nomen fuit *M. Statilius Corvinus;* adeoque graecus Phlegontis textus corrigendus erit.

OLYMPIAS CCVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4762. Vrb. Cond. 802. Chr. 49.

Dinophilus Athenis Archon DCCXXXII.

Athenodorus Aegiensis *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Dinophili quoque Archontis nomen Phlegonti debemus, qui ait (3): Ἐγένετο σημεῖον παράδοξον ἐπὶ Ῥώμης Ἄρχοντος Ἀθήνησι Δεινοφίλου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοΐντου Οὐρατίου, καὶ

(1) Lib. I. (2) Cap. VI. (3) De Mirabil. c. 22.

Γναίου Πομπεΐυ Γάλλυ *admirabile monſtrum Romae natum fuit Archonte Athenis Dinophilo, Conſulibus Romae Q. Veranio, & Cn. Pompeio Gallo*, quorum uterque anno V. C. 802. Conſulum Faſtis inſcribitur.

An. $\frac{2}{3}$. Hoc anno Paulus Apoſtolus quum Philippis, ac Theſſalonica pulſus foret, Athenas conceſſit; ibique, quum aram *Ignoto Deo* dicatam conſpexiſſet, ad Areopagitas veluti novi Numinis praedicator delatus, ſe non novum, ſed eumdem illum Deum praedicare dixit, quem iampridem Athenienſes veluti *ignotum* colebant (1). De hac Ara *Ignoto Deo* dicata plurima Meurſius (2), Reineſius (3), aliique prodidere. Illud unum obſervaſſe nunc libet, quod ſicuti Apoſtolus hanc Aram ad verum Deum revocavit, ita quoque verſus, quos Clearchus de Iove ediderat, ad Deum ipſum retulit, perinde quaſi Clearchus, qui in Hymno Iovem alloquens dixerat

ἐκ σῦ γὰρ γένος ἐσμέν
ex te enim propago ſumus,

aut Aratus Cilix, qui hoc idem ante Clearchum expreſſerat, ad unicum, verumque Numen reſpexerint. Certe Paulus eximium hoc effatum a pluribus uſurpatum eſſe demonſtrat cum ait: *ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς Ποιητῶν εἰρήκασι*

Οὗ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν
ſicuti & quidam ex Poëtis veſtris dixerunt:
Ipſius enim & genus ſumus

OLYMPIAS CCVIII.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4766. Vrb. Cond. 806. Chr. 53.

Dionyſodorus Athenis Archon DCCXXXVI.

Athenodorus ipſe ſuperioris Olympiadis victor, hac etiam *ſtadio* palmam obtinuit.

Phlegon (4) in eodem ipſo Libro de *Mirabilibus* Archontis Dionyſodori nomen expreſſit: *Ἐγένετο καὶ ἐν Μεσανίᾳ πόλει τῆς Ἰτα-*

(1) Act. Apoſt. c. 17. (2) Piraeeus c. 10. (3) Inſcript. Claſ. 1. num. 1. (4) Cap. 7.

Ἰταλίας ἀνδρόγυνος ἐπ' Ἄρχοντος Ἀθήνησι Διονυσοδώρου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δεκίμου Ἰουνίου Σιλανοῦ Τορκουάτου, καὶ Κοΐντου Ἀστερίου Ἀντωνείνου *natus est etiam androgynus in Mevania Italiae urbe Archonte Athenis Dionysodoro, Romae vero Consulibus Decimo Iunio Silano Torquato, & Q. Asterio Antonino*. Decimus Iunius, & Quintus Haterius (sic enim legi debet) anno V. C. 806. Fastos signarunt; ideoque huic anno Dionysiodori magistratus adscribi debet.

An. $\frac{4}{4}$. Conon Athenis Archon DCCXXXIX.

Phlegon [1] alia androgynorum exempla memorans ait quemdam militis servum in Germania peperisse Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Κόνωνος, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Κοΐντου Οὐολουσίου Σατορνίνου, καὶ Ποβλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος *Archonte Athenis Conone, Consulibus Romae Q. Volusio Saturnino, & P. Cornelio Scipione*. Eorum Consulatus incidit in annum V. C. 809. sive 4. Olymp. CCVIII., quo proinde Athenis Conon ille imperavit.

OLYMPIAS CCIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4770. Vrb. Cond. 810. Chr. 57.

Callicles Sidonius *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4774. Vrb. Cond. 814. Chr. 61.

Thrasyllus Athenis Archon DCCXLIV.

Athenodorus Aegiensis, qui Oly. CCVII. & CCVIII. *stadio* vicerat, tertiam *stadio* victoriam hac Olympiade retulit.

Thrasyllus autem Archon a Phlegonte [2] nominatur ubi narrat quod infans quadricephalus, Neroni Augusto ostensus fuit Ἄρχοντος Ἀθήνησιν Θρασύλλου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Ποβλίου Πετρωνίου τοῦ Σπαλιανοῦ, καὶ Κεσεννίου Πέτου *Archonte Athe-*

(1) Cap. 27. p. 85. (2) De Mirab. c. 20.

nis Thrasyllo, *Consulibus Romae P. Petronio Spaliano*, & *Cesennio Peto*. C. Caesonius Paetus, & C. Petronius Sabinus anno V. C. 814. Consulum Fastos implerunt; cui proinde anno Thrasylli quoque Archontis imperium adscribi debet.

OLYMPIAS CCXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4778. Vrb. Cond. 818. Chr. 65.

Demostratus Athenis Archon DCCXLVIII.

Olympicus Agon, qui ineunte hac Olympiade celebrari debebat, ad annum 3. dilatus fuit, ut Nero Caesar ipsi interesset.

Demostrati Archontis nomen, ac situs ex Phlegonte [1] nobis innotuit ubi scripsit Romae mulierem infantem enixam fuisse cum Anubidis capite Α῎ρχοντος Α᾽θήνησιν Δημοστράτυ, ὑπατευόντων ἐν Ρ῾ώμῃ Αὔλυ Λυκιννίυ Νέρυα Σιλανιανῦ, κ Μάρκυ Οὐηςίνυ Α᾽ττικῦ *Archonte Athenis Demostrato*, *Consulibus Romae Aulo Lucinnio Nerva Silaniano*, & *M. Vestino Attico*. Vera Consulum nomina, qui anno V. C. 818. imperarunt, in Phlegonte restitui debent, ut in accuratioribus Fastis occurrunt; nimirum *P. Silius Nerva*, & *C. Iulius Atticus Vestinus*.

An. $\frac{4}{3}$. Hoc *tertio* Olympiadis anno Ludi, qui ineunte *primo* celebrari debuerant, post Neronis adventum in Graeciam celebrati sunt. Africanus in Olympiadum Serie de hac loquens ait: ὐκ ἤχθη, Νέρωνος ἀναβαλλομένυ εἰς τὴν ἑαυτῦ ἐπιδημίαν. Μετὰ δὲ ἔτη δύο ἀχθείσης αὐτῆς, ςάδιον μὲν Τρύφων Φιλαδελφεὺς ἐνίκα; Νέρων δὲ Κηρύκων ἀγῶνα ἐςεφανῦτο, Τραγῳδὺς, Κιθαρῳδὺς, ἅρμα πωλικὸν, κ τὸ τέλειον, κ τὸ δεκάπωλον *celebrata non fuit*, *Nerone ipsam in adventum suum differente*. *Quum vero ea post annos duos acta fuisset*, *stadio quidem Tryphon Philadelphiensis vicit*; *Nero autem certaminibus Tragicis*, *Citharoedicis*, *sub praeconio coronabatur* (ut Scaliger interpretatur), itemque *curru pullorum*, & *adultorum equorum*, *decemque pullorum equorum curru* victor renunciatus est. Eadem fere Eusebius in Chro-

(1) De Mirab. c. 23.

Chronicis ad annum hunc adnotavit; sed utroque tamen accuratior Philostratus [1], qui Pythiis etiam, atque Isthmiis Ludis Neronem vicisse memoravit, quod a Xiphilino quoque factum conspicimus. Qui plura de ridiculis hisce Neronis victoriis desideret, Suetonium [2], aliosque adire poterit.

Tryphon tamen Philadelphiensis veluti *stadii* victor in his Olympiis ab Africano memoratur, ut superius est observatum.

Xenodamus Anticyrensis eadem ipsa Olympiade *pancratio* vicisse videtur. Etenim Pausanias [3] ait in Anticyrae Gymnasio aeream cuiusdam Xenodami pancratiastae statuam reperiri, qui viros in Olympiis vicerat; subditque quod, si inscriptio statuae subiecta non mentitur, *Ὀλυμπιάδι τῇ πρώτῃ μετὰ δέκα καὶ διακοσίας φαίνοιτο αὐτὸν κότινον ὁ Ξενόδαμος εἰληφώς· αὕτη δὲ ἐν τοῖς Ἠλείων γράμμασι παρεῖται μόνη πασῶν ἡ Ὀλυμπιάς: Olympiade CCXI facile appareat Xenodamum oleastrum reportasse, quum haec una Olympias ex omnibus in Eleorum litteris praeterita sit*. Nimirum Pausanias, quum in Olympionicarum omnium serie ex Eleorum litteris contexta *Xenodami* nomen nullibi occurrere conspexisset, optime victorem illum ad eam solum Olympiadem referri posse putavit, quae sola in Olympiadum serie ab Eleis recensita non fuerat.

Ceterum Nero Augustus impense adeo assentantium Graecorum studio, ac plausu, partisque in Graecia victoriis delectatus fuit; ut ipso Isthmiorum die e medio stadio libertatem Graeciae a se concessam, praeconis instar, publicaverit [4]. Itaque Athenienses etiam hanc libertatem una cum ceteris consequuti sunt; quam tamen Vespasianus Caesar mox ipsis ademit, ut alibi observabitur. Quamvis autem Nero singulas Graeciae urbes inviserit, in quibus Certamina committebantur, Lacedaemone tamen, atque Athenis abstinuit, quod ibi severiores Lycurgi leges, hic autem Erinnyes esse dicebantur [5]. Ubi vero a Graecia redux insanum victoriae triumphum egit, *mille octingentas octo* coronas antea partas ostentavit.

OLYM-

(1) Vita Apoll. Lib. IV. c. 23. 24. (2) In Neron. c. 24. Xiphil. pag. 295. (3) Phoc. c. 36 (4) Pausan. Achaic. c. 17. Philostr. Vit. Apol. Lib. V. c. 14. Plin. IV. c. 6. Suet. c. 24. (5) Xiphil. pag. 296.

OLYMPIAS CCXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4782. Vrb. Cond. 822. Chr. 69.

Polites Ceramites, ex Ceramo nempe vel Maeoniae, vel Cariae urbe, *ſtadio* vicit Olympia ex Africano; Pauſanias [1] vero Politem hunc non *ſtadio* ſolum, ſed *diaulo* quoque, & *dolicho* eadem die victoriam retuliſſe teſtatur.

Artemidorus autem Trallianus in Olympiis ipſis *virorum pancratio* palmam obtinuit [2].

OLYMPIAS CCXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4786. Vrb. Cond. 826. Chr. 73.

Rhodus, ſive Theodorus Cumaeus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

An. $\frac{2}{3}$. Secundo huius Olympiadis anno Veſpaſianus Auguſtus plurimas Orientis regiones, atque urbes, quae vel liberae, vel ſub amicis, ac foederatis Regibus erant, libertate ſpoliavit, eaſque in Provinciae formam redegit [3]. Itaque Athenienſibus etiam antiqua libertas, quae iterum ipſis a Nerone aſſerta iam fuerat, prorſus erepta tunc fuit; ac proinde temporibus mox inſequutis, quamvis Athenis & Magiſtratus eligi, & Senatus haberi, & pleraque inſtituta ſervari conſueverint, graviores tamen cauſſae ad Achaiae Praeſidem referebantur, qui τῆς Ἑλλάδος Ἄρχων dicebatur, ut opportune iam alibi oſtendi [4].

Atque exinde ſane ego factum putaverim quod, quum aliorum Caeſarum aetate nullus omnino Athenienſium Nummus occurrat, in quo Caeſaris nomen habeatur, unius tamen Veſpaſiani Nummi reperiantur, in quibus caput Veſpaſiani laureatum cum Epigraphe inſculptum conſpicitur, ut mox obſervabitur.

OLYM·

(1) Eliac. II. c. 13. (2) Pauſan. ibi c. 14. (3) Hieron. in Chron. Suet. c. 8. (4) Tom. I. pag. 46.

OLYMPIAS CCXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4790. Vrb. Cond. 830. Chr. 77.

Atelianus Athenis Archon DCCLX.

Strato Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

Ateliani velut Archontis Eponymi nomen ideo hic Faſtis inſeri poſſe conieci, quod nomen illud in Athenienſi Nummo inſcriptum repererim. Etenim apud Vaillantium (1) Nummus occurrit, in cuius antica parte Veſpaſiani Augu-ſti vultus, ac nomen; in adverſa vero Palladis caput conſpicitur cum epigraphe ΕΠΙ ΑΤΕΛΙΑΝΟΥ *ſub Ateliano*. Quandoquidem ergo tum antiquioribus, tum recentioribus etiam Athenienſium Nummis, quos alibi iam recenſui (2), ſola civium, ac fortaſſe Magiſtratuum, nomina inſcripta ſunt, atque in hoc uno nova, ac inſueta formula, unicumque nomen conſpicitur; dubitari certe vix poterit, quin nomen illud Magiſtratum deſignet: quemadmodum ſane in omnium Graecarum urbium Nummis in quibus phraſis illa occurrit, ſemper Eponymum, ſupremumque Vrbis Magiſtratum deſignat. Quem ergo potius in hoc Athenienſium Nummo deſignari putabimus, quam Eponymum urbis Archontem; quum & nomen Graecum ſit, & ad Proconſulem, vel Romanum Magiſtratum alium referri non poſſit? Itaque, ſicuti in reliquis earum Vrbium Nummis, quibus Athenarum inſtar libertatem Veſpaſianus ademerat, Eponymi Magiſtratus nomen occurrit; ita facile in hoc ipſo *Ateliani*, velut Eponymi, nomen inſculptum fuit. Nec plurimum fortaſſe ego fallar ſi Athenis ipſis Nummum alium conceſſerim, in cuius antica parte Veſpaſiani caput, ac nomen, in adverſa galeatum Palladis caput, ſed ſine epigraphe, reperitur (3): perinde quaſi iis temporibus, quibus cuſus eſt nummus, Athenienſes libertate privati nondum ſcirent cuiusnam Magiſtratus nomine pecunia publica ſignanda foret.

OLYM-

(1) Num. Graec. pag. 20. (2) Tom. II. Diſſer. XII. (3) Muſe. Theup. pag. 850.

OLYMPIAS CCXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4794. Vrb. Cond. 834. Chr. 81.

Hermogenes Xanthius *stadio* victor. *Africanus*.
Vide in Olymp. CCXVII.

Huic ipsi Olympiadi facile victoriam adscripserim, quam Melancomas e Caria oriundus in Olympicis ludis *pugilatu* reportavit. Siquidem Melancomam hunc pulcritudine, robore, & dexteritate insignem plurimas, patris instar, *pugilatu* variis in locis, ac Olympiae quoque victorias retulisse Dio (1) Chrysostomus fuse memorat. Quandoquidem vero Themistius (2) ait *ὃ καὶ Τίτον φασὶν ἐραςὴν γενέϑαι τὸν αὐτοκράτορα cuius Titum quoque Imperatorem amicum fuisse dicunt*, perspicue apparet ipsum Titi temporibus vixisse, qui imperium adeptus anno 3. Olymp. CXIV. obiit anno 1. huius Olymp. CXV. idibus Septembris. Itaque circa hanc Olympiadem aliqua ex Melancomae victoriis contigerat. Quod vero Dion subdit Melancomam ipsum paullo post obiisse quam Neapoli agone vicerat, id optime Casaubonus de *Augustalibus* intelligendum esse coniecit, quae, ut opportunius alibi (3), ostendi anno V. C. 755. instituta sunt; quamvis ipsorum initium, & cardo doctissimis antea viris incognitus foret.

An. $\frac{2}{3}$. Anarchia Athenis

Hoc anno nullum Athenis Archontem Eponymum electum esse, sed ibi *Anarchiam* fuisse, quemadmodum prorsus anno primo Olymp. XCIV. contigerat, a Phlegonte (4) erudimur, qui serpentes a muliere partu editos fuisse scribit *ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Δομετιανȣ̃ Καίσαρος τὸ ἔνατον, ϗ Πετιλίȣ Ῥέφȣ τὸ δεύτερον ἐν Ἀθήναις Ἀναρχίας ὄσης Consulibus Romae Domitiano Caesare IX. & Petilio Rufo II., quum Athenis Anarchia foret*. Consules illi in annum V. C. 836. & 3.

(1) Orat. 28. & 29. (2) Orat. X. (3) Differt. Agonist. pag. 109. (4) De Mirab. c. 22.

& 3. Olymp. CCXV. incidunt; quamvis in Fastis aliis Domitiani Collega *T. Virginius Rufus* dicatur.

Iis vero Consulibus Domitianus Vrbe, ac Italia Philosophos expulit, ut a Suetonio, Dione, & Eusebio erudimur.

OLYMPIAS CCXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4798. Vrb. Cond. 838. Chr. 85.

Apollophanes, vel Papes Tarsensis *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4802. Vrb. Cond. 842. Chr. 89.

Hermogenes Xanthius, qui Olympiade CCXV. victor fuerat, iterum *stadio* vicit Olympia ex Africano. Pausanias (1) autem ait ipsum tribus Ludis *octies* palmam retulisse, ideoque *Hippi*, vel *equi* nomen obtinuisse: quod nimirum ille victorias omnes cursus pernicitate adeptus esset.

Hac ipsa Olympiade *puerorum pugilatu* in Olympiis vicisse dicit Pausanias (2) Serapionem Alexandrinum; qui ab alio sane distinguendus erit, qui Olymp. CCIV. *stadio* victoriam reportaverat; itemque ab alio, qui Olymp. CCI. ad *pancratii* victoriam adspiraverat.

Hoc anno quamvis Domitianus Caesar Philosophos ac Mathematicos urbe Roma eiecisset (3), Apollonius tamen Tyaneus Romam accersitus caussam coram Imperatore peroravit (4).

OLYMPIAS CCXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4806. Vrb. Cond. 846. Chr. 93.

Domitianus Imperator Athenis Archon DCCLXXVI.

(1) Eliac. II c. 13. (2) Pauf. Eliac. II. c. 23. (3) Euf. in Chr. (4) Philostr. Vit. Apoll. Lib. VII. c. 8.

Apollonius, alioque nomine Heliodorus Alexandrinus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Quum vero Apollonius cognomento *Rhantis* Alexandrinus a *pugilatus* certamine exclusus esset, eius loco Heraclides Alexandrinus, quamvis intacto pulvere, palmam obtinuit [1].

Heraclides ille etiam a Plutarcho memoratur [2].

Eponymus autem hic Atheniensium Archon, qui Hadriani, & etiam Gallieni instar, Caesaris dignitati Atheniensis etiam Archontis munus adiunxit, nunc mihi primum ex ambiguis profecto, sed non obscuris tamen Philostrati [3] verbis affulsit. Narrat Philostratus Apollonium Tyanensem Olympiorum tempore Pisas venisse, ibique iuvenem quemdam Atheniensem, qui Ludos spectatum venerat, Apollonio dixisse maxime benevolam Imperatori Palladem esse, ϗ δίκαια πράττειν τὴν Θεὸν, ἐπειδὴ ϗ ὁ βασιλεὺς τὴν ἐπώνυμον Ἀθηναίοις ἦρξεν & *recte facere Deam, quoniam Imperator Eponymo magistratu apud Athenienses imperaret*. Cl. Fabricius in hoc Philostrati loco rescribendum asserit ἐπώνυμον Ἀθήνας ἦρξεν, adeoque reddit *quoniam Imperator in urbe ipsi (Palladi) cognomine rerum summam teneret*. Itaque Fabricius vocem ἐπώνυμον ad πόλιν Atheniensium *urbem* referendam esse putavit. Nullibi tamen Philostratus, aut ullus ex Graecis Scriptoribus ἄρχειν τὴν ἐπώνυμον πόλιν dixit; sed in prosa oratione ipsorum quilibet τῆς ἐπωνύμου πόλεως dixisset; quamvis eleganter saepissime occurrat τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἄρχειν, sive brevius τὴν ἐπώνυμον ἄρχειν, ut ex ipso quoque Philostrato variis in locis ostendi [4]. Itaque vox ἐπώνυμον ad πόλιν referri non poterit; adeoque non Ἀθήνας, sed veterum codicum auctoritate Ἀθηναίοις legendum erit. Ergo, si Domitianus Caesar τὴν ἐπώνυμον Ἀθηναίοις ἦρξεν, eaque formula apud Philostratum ipsum Eponymus Atheniensium Magistratus exprimitur, dubitari sane non poterit, quin eo Olympiadis anno Domitianus Caesar Athenis supremam Archontis Eponymi dignitatem obtinuerit. Ac certe quidem, si Fabricii sensus & explicatio admittatur, quî inferri poterat ea de caussa Palladem

(1) Pausf. Eliac. I. c. 21. (2) Sympos. Lib. I. quaest. 6. (3) Vita Apoll. Lib. VIII. c. 16. (4) Tom. II. pag. 115.

dem Domitiano Caesari benevolam esse oportere, quod ille Athenis in urbe Palladi cognomine imperaret, perinde quasi in ceteris etiam urbibus ille non imperaret? Ergo perspicuus, ac nativus sensus hic postulat ut distincta quaedam, ac peculiaris caussa, & distinctum aliquod, ac peculiare imperii genus afferatur, quod Palladis amorem ac praesidium sibi vindicaret: quod facile profecto intelligi, & explicari poterit, si Domitianus ipse privatum ac peculiare Atheniensis Vrbis Palladi consecratae imperium obtinuisse dicatur. Haec eadem concinnior, ac vera Philostrati sententia ex verbis aliis inferri poterit, si tamen rite contra Interpretum aliorum mentem explicentur. Subdit Philostratus adolescentem illum ab Apollonio interrogatum esse εἰ δὲ καὶ ἐν Παναθηναίοις; *an vero in Panathenaeis etiam* Domitianus Caesar *rerum summam tenebit*? subditque Apollonius Athenienses ea in re parum consentanea iis facturos, quae pro Harmodio, atque Aristogitone decreverant; si postquam ipsis statuas erexerant, quia in Panathenaeis Festis Hipparchum Atheniensium Tyrannum sustulerant, τυράννοις λοιπὸν χαρίζονται τὸ κεχειροτονημένους αὐτῶν ἄρχειν *postea Tyrannis hoc lubentes concesserint, ut eorum Legati summae rerum praeessent*. Ergo Philostratus, aut Apollonius hic loquitur de dignitate, ac imperio quod Athenienses ipsi veteris in Tyrannos odii prorsus immemores huic Tyranno Caesari *lubentes concesserant*. Id vero non de communi sane Romani orbis, adeoque Atheniensis etiam Vrbis imperio intelligi poterit, quod Domitianus aliorum Caesarum instar occupaverat; sed de peculiari solum Magistratu, quem Athenienses sponte ipsi concesserant, simulque de potestate, qua Domitianus tanquam Eponymus Archon, adeoque iure suo, Panathenaeis Festis praesideret, eosque ablegaret, qui eius tamquam Archontis nomine Festis illis praeessent. Itaque prorsus immerito aut *Proconsules*, aut *Consulares* intelligendos esse putat Fabricius; neque enim illorum eligendorum potestas Caesari a *lubentibus* Atheniensibus solis concessa fuit; nec Proconsules, aut Consulares illi Panathenaeis Festis praeesse poterant; ut inde Apollonius Atheniensium inconstantiam inferre, & obiurgare posset, quod in Panathenaeis olim quidem Tyrannum occidissent, tunc ve-

ro in Panathenaeis ipsis Tyranni Legatos lubentes exciperent.

OLYMPIAS CCXIX.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4810. Vrb. Cond. 850. Chr. 97.

Stephanus Cappadox *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4814. Vrb. Cond. 854. Chr. 101.

Achilleus Alexandrinus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

His temporibus circa Traiani Caesaris initia Maximus quidam in Achaiam missus est, qui Graecarum Vrbium res mire perturbatas componeret. Id ex Plinii Epistola (1) perspicue apparet in qua is de Athenis loquens ait: *Habe ante oculos hanc esse terram, quae nobis miserit iura, quae leges non victa acceperit, sed petentibus dederit: Athenas esse, quas adeas, quibus reliquam umbram, & residuum libertatis nomen eripere durum, ferum, barbarumque est*. Itaque iis temporibus Athenienses adhuc libertate, sed fere umbratili fruebantur, suisque solum legibus utebantur; quemadmodum sane suis magistratibus parebant, ut opportunius, ac illustrius ostendetur ad Olymp. CCXXVII.

OLYMPIAS CCXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4818. Vrb. Cond. 858. Chr. 105.

Theonas, alioque nomine Smaragdus Alexandrinus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

An. $\frac{1}{2}$. Quum Traianus Augustus hoc anno V. C. 859. bellum adversus Armenios, ac Parthos moveret, Athenas in-

(1) Lib. VIII, Epist. 24.

ingressus ibi Osrhois Parthorum regis Legatos excepit, iisque responsum, postquam in Syriam appulisset, se daturum promisit (1). Hoc autem Traiani iter hoc anno, non 865. V. C. contigisse fusius, atque accuratius in Dissertatione *de Minissari Regis Nummo* demonstravi.

OLYMPIAS CCXXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4822. Vrb. Cond. 862. Chr. 109.

Callistus Sidetes *stadio* victor. *Africanus*.

Aristarchus Phalereus Athenis Archon.

Suspicionis, & coniecturae genus, quod mihi pridem affulserat, ut hunc Aristarchum Eponymorum Archontum Fastis insererem, opportune iam alibi (2), ingenueque proposui.

An. $\frac{4}{2}$. Hadrianus Caesar Athenis Archon DCCXCV.

Hoc anno supremam Archontis Eponymi dignitatem ab Hadriano Caesare susceptam fuisse ex Phlegontis testimonio perspicue iam alibi (3) demonstravi. Ita quoque singula subtilius exploravi, quae tunc temporis ab Hadriano Athenis degente gesta a variis Scriptoribus memorantur; ac proinde iis iterum recensendis haud immorabor.

OLYMPIAS CCXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4826. Vrb. Cond. 866. Chr. 113.

Eustolus Sidetes *stadio* victor. *Africanus*.

An. $\frac{4}{2}$. Macrinus Athenis Archon DCCIC.

Phlegon in Libro *de Mirabilibus* (4) Macrinum hunc memoravit ubi de androgyno Antiochiae viso loquens ait id

(1) Dio Lib. LXVIII. (2) Tom. II. pag. 104. (3) Tom. II. pag. 105. (4) Cap. 9.

id contigisse Ἄρχοντος Ἀθήνησι Μακρίνου, ὑπατευόντων ἐν Ῥώμῃ Λουκίου Λαμίας, καὶ Αἰλιανοῦ Οὐέτερος *Archonte Athenis Macrino, Consulibus Romae Lucio Lamia, & Aeliano Vetere*. Ibi Meursius rescribendum asserit Λουκίου Αἰμιλίου Αἰλιανοῦ, καὶ Οὐέτερος; sed tamen in Fastis aliis habetur Λουκίου Αἰλίου Λαμίας, καὶ Αἰλιανοῦ Οὐέτερος: licet alii *Aemilium Aelianum, & Lucium Antistium Veterem* anno V. C. 869. sive 4. Oly. CCXXIII. Coss. nobis exhibeant.

OLYMPIAS CCXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4830. Vrb. Cond. 870. Chr. 117.

Isarion Alexandrinus *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4834. Vrb. Cond. 874. Chr. 121.

Aristeas Milesius *stadio* victor. *Africanus*.

Nicaretus	
Paranomus	Athenis Archontes
Dionysius	

Haec tria Eponymorum Archontum nomina ex illustri Attico Marmore nuper exsculpsi [1], quod in *Inscriptionibus Atticis* edidi. Certe Dionysium in Archontis munere proxime Paranomo successisse Marmor testatur, Nicaretus vero ipsis antiquior asseritur; sed ita tamen ut ille Paranomum proxime praecesserit, aut certe paucis omnino annis ipso antiquior censendus sit.

Quandoquidem vero in Marmore nullus omnino temporis character occurrit, cuius praesidio horum Archontum aetas arctioribus finibus circumscribi possit, illud unum opportune observavi, quod Archontes illi inter Oly. CXVIII. & CCXXVII.

(1) Pag. XXXVII.

& CCXXVII. imperarunt; postquam nimirum duae novae Tribus Athenis institutae fuerant, sed prius tamen quam nova, ac *decima tertia* Tribus *Hadrianis* invecta foret. Characterum forma, aut, si quod monumentum aliud in lucem prodiret, definiendae Archontum horum aetati conferre posset.

An. 2/3. Eusebius hoc anno 2. Olympiadis CCXXV. Chr. 122. *Aviola*, & *Pansa* Coss. Hadrianum Atheniensibus leges petentibus ex Solonis, & Draconis legibus haustas dedisse memorat, proximoque anno Chr. 123 dum Athenis hiemem ageret, Eleusiniis Mysteriis initiatum esse, pontemque Cephiso flumini exundanti imposuisse. Perspicua Eusebii verba opportunius alibi (1) exhibui, simulque ostendi Hieronymum Eusebii interpretem rerum, ac temporum illorum seriem perturbasse. Itaque longe verisimilius videtur Hadrianum exeunte anno V. C. 875. Athenas venisse, ibique sequentis anni 876. hiemem exegisse; ac leges aliquas edidisse. Certe Dio (2) ab Hadriano Caesare Athenis edita lege cautum fuisse dicit, nequis Senator publicorum vectigalium redemptor esse posset; ac Sponius integram Hadriani legem tunc fortasse Athenis editam exscripsit de oleo ex Atticae finibus exportando. Neque tamen hinc fieri, vel inferri posse putaverim quod integram Legum seriem Atheniensibus ille praescripserit; multoque minus quod leges illae ex Draconis, & Solonis legibus haustae, atque Atheniensibus petentibus editae sint, ut scribit Hieronymus. Quid enim Athenienses ab Hadriano leges illas petiissent, quas a Solone, ceterisque Legumlatoribus acceperant: perinde quasi ignotae, vel obliteratae illae forent? Accedit etiam quod Hadriani lex de oleo exportando lata Solonis legi prorsus opposita fuit; ac severiores illae Draconis leges, quae iam sublatae prorsus, & extinctae fuerant, nullibi certe ab Hadriano restitutae effingi possunt. Ergo Hieronymi verba hoc uno sensu intelligi debent, quod nempe Hadrianus Draconis, & Solonis instar leges aliquas Atheniensium hortatu edidit; quemadmodum sane Dion *plures* leges ab illo constitutas esse testatur; idque facilius in-

(1) Tomo II. pag. 110. Vid. Syncell. pag. 277. (2) Lib. LXIX. pag. 538.

intelligi potest, si characteres ΚΝΘ initio Legis praefixi explicari debeant, ut in *Notis Graecorum* conieci [1] Κεφαλαῖον Νόμυ Θεῦ *Caput Legis Divi* Hadriani: sic enim innueretur alia Legum capita ab Hadriano proposita fuisse.

Interim vero dum Hadrianus Athenis degebat Quadratus Apostolorum discipulus, & Aristides Atheniensis Philosophus Imperatori Libros a se conscriptos obtulerunt, quibus Christianae religionis defensio continebatur, ut Eusebius [2] semel, iterumque testatur. Hoc quidem Eusebius in Chronico ad annum 2. Oly. CCXXVI. revocavit. Sed perspicua temporum series ostendit id ad hanc CCXXV. sive ad CCXXVII. Olympiadem referendum esse. Certe Hieronymus [3] eodem ipso tempore id contigisse memorat, quo Hadrianus Eleusine Mysteriis initiatus est: *Quadratus Apostolorum discipulus, & Atheniensis Pontifex, Ecclesiae nomine Hadriano Principi Eleusine Sacra invisenti Librum pro nostra Religione tradidit; & tantae admirationi fuit, ut persecutionem maximam illius excellens sedaret ingenium*. Itaque quum Hadrianus hac Olympiade Eleusinam inviserit, ut superius est observatum, Quadrati Apologia ad hanc ipsam Olympiadem referri debet.

Illud autem hic opportune observandum quod, sicuti in Demetrii, & Antigoni regis honorem duae novae Tribus, nimirum *Demetrias*, & *Antigonis* institutae, ac decem antiquis adiectae sunt, iisque demum sublatis in Ptolemaei, & Attali regis memoriam *Ptolemaeis*, & *Attalis* substitutae sunt; ita quoque in Hadriani Caesaris amantissimi, ac benefici honorem nova, ac *decimatertia* Tribus instituta fuit, ut ex Pausaniae [4] testimonio, pluribusque Atticis Marmoribus demonstratur. Id vero hac ipsa Olympiade, & hoc eius anno contigisse putaverim, quo Athenienses innumeris beneficiis ab Hadriano Caesare ornati facile memorem, gratumque animum hac etiam significatione testari voluerunt. Quae tamen varietas in Prytanum numero, ac Prytaniarum tempore ex hac nova Tribu invecta fuerit, in tanto veterum Scriptorum silentio coniicere, vel definire non possumus. Credibile est tamen in-

te-

(1) Pag. 37. (2) In Chron. Hist. Eccles. Lib. IV. Syncellus pag. 277. (3) Epist. ad Magnum. (4) Vid. Tom. I. pag. 121.

tegrum civilis anni spatium tredecim in partes tunc dividi coepisse; adeoque Prytanias singulas 27. dierum fuisse.

OLYMPIAS CCXXVI.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4838. Vrb. Cond. 878. Chr. 125.

Dionysius Sameumus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Didas autem Arsinoita in Ludis ipsis *pugilatu* palmam obtinuit; sed ab Eleis tamen mulctatus fuit, quod cum Garapammone Arsinoita pacta pecunia de victoria pepigisset [1].

OLYMPIAS CCXXVII.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 4842. Vrb. Cond. 882. Chr. 129.

Tiberius Iulius Macer Athenis Archon

Dionysius Osameumus, sive Sameumus Alexandrinus, qui superiori Olympiade *stadio* Olympia vicerat, iterum *stadii* coronam hac Olympiade reportavit.

Tiberium Iulium Macrum iis temporibus Athenis imperasse, quibus a Milesiis, aliisque Graeciae, vel Asiae Populis Aedes, ac Statuae Hadriano Caesari Athenis excitatae fuerunt, iam alibi [2] demonstravi; simulque observavi quod hac Olympiade, vel exeunte superiori contigisse id debuit. Itaque ea solum de caussa, eiusque tantummodo coniecturae praesidio *primo* huius Olympiadis anno Tiberii Archontis nomen Fastis inscripsi.

Caius Iulius Casius Stiriensis Athenis Archon.

Lucius Bulaei Equitum Magistri filius Athenis Archon.

Duos hosce Archontes iisdem fere temporibus imperasse

iam

(1) Paus. Eliac. I. c. 21. (2) Tom. II. pag. 165.

iam demonstravi (1), sed utriusque aetas incerta esse debet; licet ambo post initum ab Hadriano Imperium dignitatem illam obtinuerint. Illud etiam hic obiter observasse nunc libet quod in Oxoniensi Marmore XV., quod alibi (2) exhibui, legitur *ὑποκοσμητεύοντος Κασίου Ἀπολλωνίου Στειριέως Sub-Cosmeta Casio Apollonii filio Stiriensi*; ut proinde facile tum hic *Cosmeta*, tum Eponymus *Archon* ille ad unam eamdemque Familiam spectasse videantur.

M. Munatius Maximianus Vopiscus Athenis Archon.

Latinum prorsus huius Archontis nomen ostendit ipsum Caesarum aetate Athenis imperasse; quamvis ex Marmore iam alibi (3) prolato vera ipsius aetas certis characteribus definiri non possit. Itaque duobus aliis Archontibus iam recensitis ipsum adieci clariora daturus, si ex veteribus Monumentis lumen aliquod affulsisset.

. . . . carpus Athenis Archon.

Indicium, quo Archontis huius nomen his temporibus Fastis inscribendum conieci, opportunius alibi (4) exposui.

. . . . us Palleneus Athenis Archon.

Archontem hunc addita iam *Hadrianide* Tribu, adeoque post Hadrianum Augustum Athenis imperasse iam dixi (5); ut proinde ipsius nomen hic Fastis commodius inserendum videatur.

Demostratus Marathonius Athenis Archon.

Post Hadriani Caesaris aetatem, atque instituta iam *Hadrianide* Tribu Demostratum hunc imperasse opportunius alibi (6) ostendi. Nunc vero addidisse libet Demostratum

(1) Tom. II. pag. 171. 177. (2) Ibi pag. 140. (3) Tom. II. pag. 106. (4) Tom. II. pag. 170. (5) Tom. II. pag. 187. (6) Tom. II. pag. 209.

tum ipſum, niſi plurimum fallor, a Philoſtrato (1) quoque memorari. Quum enim in Herodis Marathonii Sophiſtae Vita dixiſſet Philoſtratus quod primores quidam Herodem veluti tyrannidis affectatae reum acerbius exagitarunt, inter alios *Demoſtratum* fuiſſe dicit, qui Herodem ipſum Sirmii coram M. Aurelio Caeſare circa annum V. C. 924. accuſavit. Quandoquidem vero Philoſtratus de Demoſtrato, Mamertino, aliiſque pluribus loquens ait quod illi *ἐς τὸ ἀντίξοον τῷ Ἡρώδῃ πολιτευόντες in Reipublicae adminiſtratione Herodi contrarii erant*, perſpicue apparet quod Demoſtratus, ac Mamertinus primas in Athenienſi Republica partes obtinebant; ut proinde facile ipſorum uterque ſupremam Archontis Eponymi dignitatem occupaſſe videatur.

An. $\frac{3}{4}$. Hadrianus Imperator Athenis Archon DCCCXV.

Iterum Eponymorum Archontum Faſtis Hadriani Caeſaris, ſed iam Auguſti, nomen hoc anno inſerendum eſſe fuſe, atque, ut opinor, accurate iam alibi (2) demonſtravi; quamvis Scaliger, Meurſius, ceterique Faſtorum Scriptores ſemel tantum id muneris ab Hadriano nondum Imperatore ſuſceptum eſſe putaverint.

Interim vero dum Hadrianus Athenis Archontis Eponymi munere fungeretur Dionyſia Feſta celebravit, Agonem edidit, Gymnaſium, & Bibliothecam exſtruxit, Olympieum dedicavit, Cephalleniam Inſulam Athenienſibus conceſſit; aliaque plura ipſis largitus eſt, quae fuſe a variis Scriptoribus (3) memorantur. Philoſtratus (4) autem addit in eiuſmodi Olympiei dedicatione Polemonem diſertiſſimum Sophiſtam Smyrna accitum fuiſſe, qui admirabilem, planeque divinam Orationem habuit. Itaque Hadriani Caeſaris munificentia factum ut Athenae, quae poſt Syllae tempora ſquallore fere obſitae iacere videbantur, priſtinum decus, novamque lucem adeptae reviviſcerent, ut Pauſanias (5) obſervavit.

(1) Vit. Sophiſt. Lib. II §. 8, 11. 13. (2) Tom. II, pag. 106. (3) Spartian, Pauſan. Attic. c. 18. Dio Lib. 69. (4) Philoſtr. Vit. Sophiſt. Libr. I. §. 25. c. 3. (5) Ibi c. 20.

Claudius Heraclides Melitensis Athenis Archon.

Heraclidem hunc Fastis Atticis inserendum esse demonstrat mutilum Marmor, quod alibi (1) ex Sponio iam protuli. Ipsum vero facile ad Hadriani Caesaris tempora revocandum esse indicare videntur voces illae *Titus Aelius Lucius*, quae in Marmore conspiciuntur; quod nimirum *Titi Aelii* nomen Atheniensi civi a Caesare fortasse concessum fuerit.

OLYMPIAS CCXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4846. Vrb. Cond. 886. Chr. 133.

Lucas Alexandrinus *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4850. Vrb. Cond. 890. Chr. 137.

Herodes Atticus Marathonius Athenis Archon

Epidaurus, alioque nomine Ammonius Alexandrinus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Herodis Attici nomen hoc anno Fastis inscripsi, quod ille supremam hanc dignitatem Athenis aliquando obtinuerit, ut pluribus argumentis alibi (2) ostendi: id vero circa hanc ipsam Olympiadem contigisse ex ipsius aetate facile inferri posse videtur, quum ille anno 2. Oly. CCXVIII. in lucem editus sit, adeoque ineunte hac Olympiade *quadragenarius* iam foret.

In hac Olympiade Phlegontis Opus *de Olympiadibus*, quod initio XVI., mox solum VIII. Libros complectebatur, desinebat, ut ex Suida erudimur: Φλέγων Τραλλιανὸς.. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ιϛʹ. ἔςι δὲ μέχρι τῆς σκθʹ Ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχῦ· τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις ηʹ. *Phlegon Trallianus .. scripsit Olympiadas Libris XVI. Continent* au-

(1) Tom. II. pag. 196. (2) Tom. II. pag. 115.

autem res ubique terrarum gestas usque ad Olympiadem CCXXIX. Easdem etiam VIII. Libris exposuit.

Ad haec ipsa tempora magnificum opus illud referri facile poterit, quod Herodes ipse exstruendum curavit; integrum nempe stadium, quod secto marmore effictum & ornatum fuit, ut a Philostrato (1), ac Pausania (2) erudimur. Eiusmodi vero stadium *Panathenaicum* vocatum fuit, quod in ipso in magnis Panathenaeis Spectacula ederentur. Ac Philostratus quidem opus illud ab Herode ante Regillae uxoris mortem susceptum fuisse subindicat; ideoque ante annum V. C. 913.; quum Odeum post Regillae mortem construxerit, ut testatur Pausanias (3). Herodes autem ipse anno V. C. 896. Romae consulatum obtinuit, ac Regillae defunctae insigne monumentum excitavit. Integrum ipsius nomen, ut in Consulum Fastis exprimitur, fuit *Tiberius Claudius Atticus Marathonius*.

An. 2/3. Ad hunc Olympiadis huiusce annum revocandum est procul dubio insigne Marmor, quod Florentiae in Riccardiorum Aedibus, licet aliqua ex parte vitiatum, minusque accurate dispositum, adhuc conspicitur. Dum opportunius alibi (4) ignotam hactenus Tribuum Atheniensium seriem partim ex Scriptoribus, partim etiam ex superstitibus, atque ad eam diem vulgatis Marmoribus in lucem efferrem, Marmor ipsum exhibui; eiusque partes, aut Tabulas tres quibus componitur, tum Athenis, tum etiam in antiquioribus Riccardiorum Aedibus ad Vrbis pomoeria alio prorsus ordine collocatas olim fuisse demonstravi; ut ea nimirum tabula, quae modo sinistram partem occupat dextra foret; ea vicissim quae modo dextra conspicitur, sinistra fuerit. Quod tunc argumentis aliis ostenderam, id nunc magis perspicuo certoque monumento asserere, vel confirmare possum, autographo nempe exemplo, quod 130. ab hinc annis Cl. Donius accuratissime exscripsit, ubi Graecas, latinasque Inscriptiones *in Hortis Riccardianis*, ut ille ait, collocatas in Schedas, atque Adversaria sua referret. Quin etiam Salvinus ipse Graecam hanc, aliasque plures Inscriptiones in Hortis illis exscribens

(1) Vit. Sophist. Libr. II. num. 1. c. 5. (2) Attic. c. 19. (3) Achaic. c. 20. (4) Tom. I. pag. 170.

bens eam non alio prorſus ordine expreſſit, quam qui in Donii, & Salvinii Schedis apparet, quas Cl. Gorius mihi legendas & exſcribendas humaniter conceſſit. Itaque dubitari non poterit, quin in Hortis Riccardianis tres Marmoris huius tabulae eo prorſus ordine collocatae forent, quem argumentis aliis innixus conſtitueram. Neque vero ſuſpicari licet Monumentum hoc *turriculam* quadratam fuiſſe, in cuius anteriori facie ea Tabula, quae nunc media eſt, reperiretur; in ſiniſtra foret ea, quae Erechtheidem, aliaſque Tribus complectitur; in averſa vero vel poſteriori turriculae facie altera exſtaret, quae modo interciderit, ac Tribus hic omiſſas complexa fuerit; in dextra denique, ac ultima facie ea Tabula reperiretur, quae Cecropidem, aliaſque Tribus continet, & modo dextram partem occupat. Etenim obſervari plurimum velim quod, quum hiatus ille, qui in dextrae Tabulae fine irrepſit, in ſiniſtrae quoque fine procul dubio irrepſerit; immerito prorſus poſterior, vel intermedia Tabula effingeretur, in qua intermediae Tribus inſcriptae forent. Ergo non alia Tabularum ſeries, non alius Tribuum ordo effingi poteſt, quam qui ex Tabulis rite reſtitutis oriri debet, & Marmoribus aliis nunc a me primum in lucem editis mirifice confirmatur. Marmoris ipſius exemplar ex Donii Schedis accuratiſſime expreſſum apud me reperitur; eiuſque praeſidio errorem, quem Montfauconii, & Gorii fidem ſequutus imprudens olim admiſi, opportune corrigere, atque inſigne Atticae Chronologiae caput illuſtrare poſſum.

Ex eo enim perſpicue apparet, quod in 3. Epigraphes verſu, ubi (1) Montfauconius, & Gorius legerat ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, legi debet ΣΕΒΑΣΤΟΥ; in quarto vero & quinto legendum

4 ΕΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΡΩ

5 ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ

ut nempe exprimatur Monumentum illud excitatum fuiſſe *viceſimo ſeptimo anno a primo Divi Hadriani Athenas adventu*. Ergo nunc primum pulcherrimo hoc Marmore erudimur quod Athenienſes novam quamdam Epocham invexerunt, in qua civiles anni a primo Hadriani ſuam in Vrbem adventu veluti cardine numerarentur; ideoque, quum primus Hadria-

(1) Vid. Tom. I. pag. 170.

driani adventus in Vrbem illam inciderit in annum 4. Olymp. CCXXII. V.C. 865. Chr. 112. ac fortasse quoque in Boëdromionem mensem, ut alibi[1] ostendi, *vicesimus septimus* annus ab hoc *primo adventu* numeratus incideret in annum 3. Olymp. CCXXIX. V. C. 892. Chr. 139. quo *primus* T. Aelii Hadriani Antonini in imperio annus agebatur.

Quamvis autem, si unicum Marmor istud exceperis, nullum omnino eius Aerae vestigium in Monimentis aliis appareat, facile tamen hic novae ab adventu Caesarum institutae Aerae mos exemplis aliis illustrari, probarique potest. Ita Suetonius [2] in Augusti Vita memorat, quod *quaedam Italiae Civitates diem, quo primum ad se venisset, initium anni fecerunt*. Ita quoque Norisius [3] ex Gazensium Nummis optime coniecit quod *Gazenses novae Aerae initium ab adventu Hadriani Gazam coepisse videntur*. Certe in quodam Gazensium Nummo legitur Γ. ΕΠΙ. ΒϞΡ., in alio Δ. ΕΠΙ. ΓϞΡ. in alio Ε. ΕΠΙ. ΔϞΡ. Postremis notis illis certissime exprimitur annus 192. 193. 194. in Gazensium Aera numeratus, quae ut optime Norisius ipse demonstrat, incoepit a die 28. Octob. anno V. C. 693, ideoque Nummi illi cusi sunt anno V. C. 884. 885 886. Quum vero Hadrianus Augustus labente anno Gazensium 190., qui Octobri mense anni V C. 883. compleri debebat, Gazam advenerit, characteres alii Γ. Δ Ε. annos ab Hadriani adventu in nova Gazensium Aera numeratos indicabunt. Haec ingeniose quidem, feliciterque Norisius; qui tamen haerere, ac ignorare se dicit quid vocula ΕΠΙ numeralibus notis interiecta significetur; tandemque arbitratur illam aliud, quam praepositionem esse, qua exprimatur Nummos illos *ἐπὶ τοῦ ἔτους anno* 192. vel 193. vel 194. cusos fuisse. Ego vero vocem illam compendium, aut Siglam esse suspicor, qua exprimatur ΕΠΙΔΗΜΙΑ, hoc est Hadriani *adventus*, ex quo nova Aera ducebatur; ut sensus nimirum sit, Nummum illum cusum fuisse anno 3. ab *adventu*, veteris autem Aerae 192.

Sic in Perinthiorum Nummo [4] in honorem Septimii Severi percusso legitur ΕΠΙΔΗΜΙΑ Β. *Adventus II.*; sicuti in

(1) Tomo II. pag. 403. (2) In August. c. 19. (3) De Anno & Epoch. pag. 422. (4) Vaill. pag. 86.

in Philippi Augusti Nummo [1] Ephesi cuso habetur ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Α *Adnavigatio I.*

Quum tamen in Marmoribus aliis, quae vel Antonini, vel insequentium Caesarum aetate Athenis excitata sunt, nullus prorsus Aerae huius usus occurrat, suspicari facile possumus hanc Aeram, vel exprimendi temporis morem aut non publice receptum, aut non diu usurpatum fuisse; quod de alia quoque Aera a Iuliani Caesaris initio ducta ad Olymp. CCCXVI. observabitur.

OLYMPIAS CCXXX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4854. Vrb. Cond. 894. Chr. 141.

Didymus Alexandrinus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Tiberius Claudius Sospis Athenis Archon.

Sola nominis affinitas ambiguo sane, levissimoque indicio esse poterat quod *Tiberius Claudius Sospis*, quem Fastis Atticis inferendum esse iam monui [2], Tiberii Claudii Caesaris temporibus imperaverit. Itaque quum ipsius aetas, ac situs plane incompertus sit, hoc loco ceteris adiungi ille poterat. Quum tamen *Sospidis* cuiusdam mentionem apud Philostratum (3) invenerim, qui Eloquentiae, ac Philosophiae laude Athenis M. Aurelii Caesaris aetate floruit, atque a Philostrato fuisse dicitur ὁ ἐπὶ βώμῳ *Cereris Eleusiniae arae praefectus*, non plurimum fortasse fallar, si hunc ipsum Sospidem in Marmore memoratum cum Philostrati Sospide confundendum, adeoque ad hanc Olympiadem revocandum esse coniecerim.

OLYMPIAS CCXXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4858. Vrb. Cond. 898. Chr. 145.

Cra-

(1) Ibi pag. 162. (2) Tom. II. Pag. 169. (3) Vit. Sophist. Libr. II. §. XI. numer. 1.

Cranaus Sicyonius *ſtadio* victor. *Africanus*.

A Pauſania [1] quoque victor hic memoratur, ſed *Granianus* vocatur.

OLYMPIAS CCXXXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4862. Vrb. Cond. 902. Chr. 149.

Atticus Sardianus *ſtadio* victor. *Africanus*.

Africanus ipſe ad Olympiadem hanc adnotavit Σωκράτης πάλην κ̉ παγκράτιον ἀπογραψάμενος ὑπὸ Ἠλείων, παρεβραβεύθη ὑπὸ Διονυσίυ Σελευκέως *Socrates lucta & pancratio* victor *exclusus* eſt *ab Eleis*, *corona privatus a Dionyſio Seleucienſi*. Idem prorſus in Graecis Collectaneis legitur, quae Scaliger [2] Africani textui ſubiecit, additurque victorem illum *nonum* ab Hercule numerari. Ego vero ſuſpicor ne Dionyſio quidem Seleucienſi veram victoriae laudem ab Eleis tributam eſſe. Siquidem Pauſanias [3], qui nitide diſerteque tradit ſe *Eliaca priora* ſcripſiſſe anno 217. poſt Coloniam Corinthum deductam, adeoque anno Vrb. Con. 927. ſive 2. Olymp. CCXXXVIII. ubi de Stratonis Alexandrini victoria *lucta & pancratio* parta diſſerit, ait poſt illum *tres* ſolum eo certaminis genere viciſſe, nimirum Marionem, Ariſteam, & Nicoſtratum, qui Olymp. CCIV. palmam illam obtinuit. Ergo in Eleorum monumentis neque Socratis, neque Dionyſii victoria Olymp. CCXXXII. parta recenſita fuit, alioquin Pauſanias ipſam ex monumentis illis, quae viderat, ac ſaepe laudaverat, exſcripſiſſet.

OLYMPIAS CCXXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4866. Vrb. Cond. 906. Chr. 153.

Demetrius Chius *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

(1) Corinth. c. 4. (2) Pag. 354. (3) Eliac. I. cat. 21.

OLYMPIAS CCXXXIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4870. Vrb. Cond. 910. Chr. 157.

Heras Chius *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXXXV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4874. Vrb. Cond. 914. Chr. 161.

Mnasibulus Erateus *stadio* vicit Olympia ex Africano. Pausanias [1] tamen ipsum *Mnesibulum Elateum* appellat, eumque *scuto armatum diauli* victoriam retulisse dicit.

Hac ipsa Elidensium Olympiade Ludos Olympicos Alexandriae institutos esse putavit Dodvellus [2] quod in Gruteriano Marmore 240. Eleorum Olympias cum sexta Alexandrinorum Olympiade committatur. At eximius Auctor ille admirabilis alioquin solertiae a Gruteriani Marmoris [3] sensu profecto aberrat. Etenim, quum in illo perspicue diserteque dictum foret quod M. Aurelius Asclepiades, alioque nomine Hermodorus Alexandrinus Ὀλύμπια τὰ ἐν Πίσῃ CM Ὀλυμπιάδι *Olympia Pisae CCXL. Olympiade* vicerat; tum memoratis certaminibus, ac victoriis aliis subditur ἀθλήσας τὰ πάντα ἔτη ἕξ, παυσάμενος τῆς ἀθλήσεως ἐτῶν ΚΕ. κὴ μετὰ τὸ παύσασθαι μετὰ πλείονα χρόνον ἀναγκασθεὶς ἐν τῇ πατρίδι Ἀλεξανδρίᾳ, κὴ νικήσας Ὀλύμπια παγκράτιον Ὀλυμπιάδι ἕκτῃ *qui certavit in universum annos sex, destititque a palaestra annos natus* 25. & *postquam destitisset, post multum temporis* certare *coactus in patria Alexandria, vicit Olympia pancratio Olympiade sexta*. Itaque ex integra Marmoris serie perspicue apparet quod inter Elidensium Olympiadem CCXL. & VI. Alexandrinorum *multum temporis* intercessit, quo Aurelius Asclepiades a palaestra abstinuit; ideoque *sexta* Olympias illa, qua coactus iterum in arenam descendit, in Olympiadem CCXXXX. incidere non potuit; sed pluribus annis illa posterior fuit. Ergo Alexandrinarum Olympiadum institutio non ad Oly. CCXXXV. cum Dodvello referri, sed ad Olympiadem CCXXXVIII.

(1) Phoc. c. 34. (2) Dissert. De Cyclis pag. 761. (3) Gruter. pag. 314.

CCXXXVIII. aut CCXL. verisimilius revocari debebit. Ita quoque doctissimi viri Petri Fabri [1] error hic obiter corrigendus, qui asserit Asclepiadem *intermisisse ipsam artem athleticam quum iam 25. annos attigisset, per totos sex annos*. Siquidem in Marmore perspicue legitur illum *sex* quidem annis certasse, sed alio tamen nobis incognito, ac longiori fortasse, tempore quievisse. Nisi vero plurimum fallor, Aurelius ipse Romae quoque *pancratio simulque lucta* palmam obtinuit. Etenim Africanus, vel Graecus Scriptor Africano subiectus post Olympionicarum seriem *decem* illos memorans, qui *pancratio*, *&* *lucta*, Herculis instar, vicerunt, postremo loco ait [2] *Αὐρήλιος ἐπὶ Σεβήρυ μόνος ἐν τοῖς κατὰ Ῥώμην ἀγῶσι πάλην ὁμῦ, καὶ παγράτιον ἐνίκησεν Aurelius sub Severo solus in Certaminibus Romae actis luctam simul & pancratium vicit*. Itaque quum Severus anno 3. Olymp. CCXLIV. magnificos Ludos Romae ediderit, facile in Ludis illis Aurelius palmam reportavit. Certe Aurelium ipsum Romam venisse ex Gruteriano Marmore perspicue erudimur. Itaque, licet in Athleticis Inscriptionibus a Falconerio collectis M. Aurelius Demostratus Sardianus memoretur, qui *pancratiasta*, & *pugilatu bis Victor* vocatur, fortasse tamen, ab Africano M. Aurelius Asclepiades indicatur. Ab Africano quidem Aurelius ille Romae victor mox Ἕλιξ vocatur; sed facile id nominis Aurelio cognomenti instar inditum fuit, quod in plerisque Athletis aliis factum conspicimus.

An. $\frac{1}{2}$. Secundo huius Olympiadis anno scribit Eusebius quod *Λέκιος Καῖσαρ ἱερυργῶν ἐν Ἀθήναις εἶδε πῦρ ἀπὸ δυσμῶν εἰς ἀνατολὴν κατ' ὔρανον φερόμενον Lucius Caesar Athenis sacra faciens ignem ab occasu versus orientem in caelo ferri conspexit*. Eadem prorsus exscripsit Syncellus [3]; nisi quod pro *φερόμενον* legit *φαινόμενον*. Ac certe quidem hoc anno L. Aelius Verus Caesar a M. Aurelio Augusto adversus Vologesem Parthorum regem missus fuit; tandemque confecto feliciter bello anno 2. sequentis Olympiadis de iis triumphavit [4].

(1) Agonist. Lib. III. car. 12. (2) Pag. 354. (3) Pag. 280. (4) Capitolin.

OLYMPIAS CCXXXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4878. Vrb. Cond. 918. Chr. 165.

Tiberius . . . . Ponticus Besaeensis Athenis Archon.

Acithales Alexandrinus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

In Olympiis hisce Peregrinus Philosophus, quum rogum construxisset, subiectoque igne incendisset in ipsum prosiliens seipsum combussit, ut accurate describit Lucianus [1] Samosatenus, qui spectaculo interfuit. Itaque corrigendus Eusebius, qui hoc ad annum Chr. 168. revocavit.

Marmor in ipso tituli exordio mutilum, ex quo Archontis Tiberii nomen exculpsi, in Inscriptionibus Atticis [2] iam protuli, ac opportune illustravi; quemadmodum alibi [3] ex coniecturis quibusdam deduxi Archontem illum facile ad hanc ipsam fortasse ineuntem Olympiadem esse referendum.

Illud autem hic obiter observari velim quod proximo post hunc *Tiberium* Archontem anno Athenis *Anarchia* fuisse videretur, adeoque nemo velut Archon Eponymus imperasset. Etenim in alio Marmore legitur ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΕ . . . ΝΙΟΝ ΠΟΝΤΙΚΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΕΝΙΑΥΤΟΥ *anno post Te . . . . nium Ponticum Archontem*, quod aperte satis ostenderet neminem Tiberio Pontico proxime successisse; alioquin in Marmore non superioris, sed imperantis potius Archontis nomen inscriptum foret. Verum in eodem ille Marmore [4] perspicue mox dicitur eo anno post *Tiberium* Archontis Eponymi munus a Theopompo Thalami filio Paeaniensi susceptum fuisse. Itaque Olymp. CCXXXVI.

An. $\frac{1}{2}$. Theopompus Thalami filius Paeaniensis Athenis Archon . . . fuit [5].

An. $\frac{2}{3}$. M. Valerius Mamertinus Marathonius Athenis Archon . . .

Ipse

(1) Dial. de morte Peregr. Euseb. in Chron. Vide Gell. Lib. XII. c. 11. (2) Pag. XXII. (3) Pag. XXXIII. (4) Vid. Tom. II. pag. 199. (5) Fast. Att. Tom. II. pag. 199.

Ipſe omnium primus Archontis huius nomen ex Attico Marmore exſculpſi, quod in *Inſcriptionibus Atticis* edidi, ac illuſtravi [1]. Ipſum vero facile a Philoſtrato quoque memorari ad Olympiadem CCXXVI. conieci, ubi de Demoſtrato Archonte agebatur.

An. $\frac{3}{4}$. Hiceſius Theogenis filius Sphettius Athenis Archon . . .

Huius etiam Archontis nomen, ac ſitum ex *Atticis Inſcriptionibus* in lucem protuli ac demonſtravi [2].

Philotimus Arceſidemi filius Eleuſius Athenis Archon . . . .

Proxime poſt Hiceſium Archontem Philotimum hunc ſucceſſiſſe non obſcuris, opinor, indiciis alibi demonſtravi [3].

OLYMPIAS CCXXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4882. Vrb. Cond. 922. Chr. 169.

Eudaemon Alexandrinus *ſtadio* victor. *Africanus*.

An. $\frac{2}{4}$. Hoc Anno Athenis graviſſima controverſia inter Herodem Atticum Marathonium, ceteroſque cives exarſit, qui ſe, publicamque Civitatis libertatem ab Herodis potentia, ac immenſis opibus premi querebantur. Cauſſa coram M. Aurelio Caeſare Sirmii in Pannonia agitata fuit; quumque Demoſtratus Athenienſium Legatus Fauſtinae etiam Auguſtae patrocinio fretus Imperatoris animum in Athenienſes flexiſſet, Herodes Caeſari, patriaeque iratus Athenas rediit, vitamque Marathone exegit. Vbi vero e vivis exceſſit ſplendida, ac magnifica funeris pompa decoratus fuit [4].

OLYM-

(1) Pag. XXVII. & Faſt. Attic. Tom. II. pag. 204. (2) Pag. XXXV. (3) Inſcript. Attic. pag. XXXIV. Faſt. Attic. Tomo II. pag. 182. (4) Philoſtr. in Vit. Sophiſt. Lib. II. num. 1. c. 6.

OLYMPIAS CCXXXVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4886. Vrb. Cond. 926. Chr. 173.

Agathopus Apinites *ſtadio* victor. *Africanus*.

Scaliger in Africani textu pro Ἀπινίτης legendum aſſerit Αἰγινήτης; nihil tamen ipſe mutaverim. Etenim *Apina* Dauniorum urbs in Italia a Plinio memoratur; quemadmodum Plinius ipſe *Apyren* urbem in Lycia collavit. Itaque facile victor ille ad alterutram ex Vrbibus hiſce referri poteſt; leviorique mutatione Africani textus reſtitui.

OLYMPIAS CCXXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4890. Vrb. Cond. 930. Chr. 177.

Agathopus Apinites, qui ſuperiori Olympiade *ſtadio* vicerat, eamdem illam *ſtadii* palmam hac Olympiade reportavit ex Africano.

Hoc autem anno M. Aurelius Auguſtus plurimas Orientis Provincias inviſens Smyrnae Ariſtidem Rhetorem perorantem audivit (1). Mox Athenas ingreſſus Myſteriis, quod diu, vehementerque optaverat, initiatus eſt. Plurima Athenienſibus conceſſit, Artiumque ac Scientiarum omnium Profeſſores annuo cenſu ipſis aſſignato inſtituit (2); qua de cauſſa Ariſtides (3) Athenas, univerſamque Graeciam novis honoribus, noviſque doctrinarum praeſidiis a M. Aurelio ornatas, & evectas eſſe teſtatur.

Hac ipſa vero Olympiade ineunte Athenagoras Athenienſis Philoſophus Chriſtianus Legationem ad Auguſtos ſuſcepit, ut Chriſtiani dogmatis ſanctitatem exponeret, atque Ethnicorum ſaevitiam adverſus Chriſtianos leniret. Certe in antiquis Codicibus omnibus *M. Aurelii Antonini*, *& L. Commodi* Auguſtorum nomen *Apologiae* praefixum conſpi-

(1) Philoſtr. in Vit. Sophiſt. (2) Dion. Lib. LXXI. Vid. Philoſtr. Vit. Sophiſt. Lib. II. c. 2. & Lucian. in Eunucho. (3) Orat. IX.

ſpicitur ; adeoque quum Commodus 4. ſuperioris Olympiadis anno imperium ſuſceperit, Aurelius vero 4. huius Oly. obierit ; Apologia ipſa aliquo ex huius Olympiadis annis oblata fuit [1] .

OLYMPIAS CCXL.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4894. Vrb. Cond. 934. Chr. 181.

M. Aurelius Lithophorus Proſdectus Piſtocratis filius Cephalenſis Athenis Archon.

Anubi, alioque nomine Phidus Alexandrinus *ſtadio* vicit Olympia ex Africano.

M. Aurelius Aſclepiades & ipſe Alexandrinus Demetrii filius *pancratio* in Ludis ipſis palmam obtinuit ex Gruteri Marmore pag. 314., de quo in Olymp. CCXXXV. diſſerui. Quamvis autem alibi ambiguum plane eſſe dixerim [2] an M. Aurelius hic Eponymorum Archontum Faſtis inſeri poſſit, ipſius tamen nomen diſſimulandum eſſe non duxi; quemadmodum, licet eius aetas incerta ſit, ipſum tamen M. Aurelii Caeſaris aetate vixiſſe nomen indicare videtur; eum autem ab Imperatore Commodo obita legatione Romanae Civitatis iure donatum fuiſſe perſpicue Marmor oſtendit. Itaque, quum defuncto M. Aurelio exeunte ſuperiori Olympiade Commodus imperium ſuſceperit, facile hic Lithophorus tunc legationem Romam ſuſcepit; ideoque commodius Archontis dignitas ipſi collata ad 1. huius Olympiadis annum referri poterit.

OLYMPIAS CCXLI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4898. Vrb. Cond. 938. Chr. 185.

Hero Alexandrinus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYM-

(1) Vid. Fabric. Bibl. Graec. Tom. V. pag. 86. (2) Tom. II. pag. 211.

OLYMPIAS CCXLII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4902. Vrb. Cond. 492. Chr. 189.

Magnes Cyrenaeus *ſtadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXLIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4906. Vrb. Cond. 946. Chr. 193.

Iſidorus Alexandrinus *ſtadio* victoriam obtinuit.

Hoc anno, quum Septimius Severus imperium adeptus eſſet, Atheninſium privilegia imminuit, quod ab iis olim iniuriis affectus foret, ut teſtatur Spartianus: *Athenas petiit ſtudiorum Sacrorum cauſſa, & operum, ac vetuſtatum; ubi, quum iniurias quaſdam ab Athenienſibus pertuliſſet, inimicus his factus, minuendo eorum privilegia ſe ultus eſt*. Ac certe quidem honores, libertatem, ac privilegia a Severo imminuta ſolum, non omnino erepta fuiſſe, perſpicue ex eo apparet quod adhuc in iis Senatus, Magiſtratus alii, atque Eponymus Archon eligeretur, ut inferius patebit.

An. $\frac{3}{?}$. Tertio huius Olympiadis anno CXCV. Pythias celebrata fuit, in qua Clemens Byzantius *Tragoedia* victoriam obtinuit. Quamvis enim tunc Byzantium a Severi Auguſti militibus obſideretur, adeoque Iudices alii coronam a Clemente partam ipſi concedere non auderent, ne ſcilicet eius Vrbis civem honorare viderentur, quae Romanis adverſabatur, Hippodromus tamen Sophiſta Ludorum Praefectus coronam victori concedendam eſſe pronunciavit [1].

OLYM-

(1) Philoſtr. Vit. Sophiſt. Lib. II. num. 27. c. 2.

OLYMPIAS CCXLIV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4910. Vrb. Cond. 950. Chr. 197.

. . . . Protus Athenis Archon DCCCLXXX.

Isidorus Alexandrinus iterum *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Mutilum, ac incertum Archontis Eponymi nomen ex Marmore exculpsi, quod opportune iam alibi exhibui [1]; simulque coniecturam adieci, cuius praesidio Archon huic 1. Olympiadis huius anno Fastis inscribi possit.

OLYMPIAS CCXLV.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4914. Vrb. Cond. 954. Chr. 201.

Apollonius Athenis Archon.

Alexander Alexandrinus *stadio* vicit Olympia ex Africano.

Apollonium hunc, quem *primo* huius Olympiadis anno Fastis inscripsi, Archontis Eponymi dignitatem Athenis occupasse, perspicuo Philostrati testimonio iam demonstravi [2]: quemadmodum is iampridem a Meursio [3] inter Archontes, sed incertae tamen aetatis, recensitus fuerat; ut proinde Veislingius hunc a Meursio praeteritum fuisse dixerit [4].

Philostratus autem ille, qui huius Archontis nomen nobis conservavit, quamvis in Insula Lemno natus esset; ab Eusebio [5] tamen, Syncello, aliisque pluribus Atheniensis vocatur, quod Atheniensis civitatis iure donatus Oratoriam Athenis primum, mox etiam Romae docuerit. Severi Caesaris aetate maxime is floruit, & Iuliae eius coniugi eruditae feminae carus fuit [6]: eaque defuncta anno

(1) Tom. II. pag. 161. (2) Tom. II. pag. 115. (3) De Arch. Ath. Lib. IV. c. 29. (4) In Praefat. ad Leg. Attic. Petiti. (5) Adver. Hierocl. (6) Vid. Vit. Sophist. Lib. II. c. 24.

V. C. 970. ipse usque ad Philippi Caesaris aetatem superstes fuit, qui anno V. C. 997. imperium suscepit.

OLYMPIAS CCXLVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4918. Vrb. Cond. 958. Chr. 205.

Epinicius, vel Cynas Cyzicenus *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXLVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4922. Vrb. Cond. 962. Chr. 209.

Saturnilus Cretensis Gortynius *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCXLVIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4926. Vrb. Cond. 966. Chr. 213.

Heliodorus, alioque nomine Trosidamas Alexandrinus *stadio* victor. *Africanus*.

OLYMPIAS CCIL.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4930. Vrb. Cond. 970. Chr. 217.

Heliodorus, qui superiori Olympiade palmam retulerat, hac ipsa quoque *stadio* victor fuit ex Africano, qui *Stadionicarum* seriem ad hanc usque Olympiadem perduxit. Siquidem is Opus suum absolvit anno 4. superioris Olympiadis, nimirum *Grato*, & *Seleuco Consulibus*; quamvis ille Consulum horum nomina minime expresserit. Itaque, quum in Africani textu, vel serie nullum alium Olympiorum victorem reperisset Eusebius, post Heliodori nomen, sive Olymp. CIL. subdit *μέχρι τούτου τὴν τῶν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴν εὕρομεν usque ad hunc Olympiadum re-*

cen-

censionem invenimus, perinde quasi post Olympiadem illam nullae deinceps aut celebratae, aut recensitae fuerint; quum tamen perspicuum, certumque sit Olympiadas adhuc alias, earumque victores a Veteribus memoratos fuisse. Id optime profecto viderat antiquus Scriptor ille (1), qui seriem ab Eusebio contextam in compendium redigens, post superiora Eusebii verba subiecit: *Καὶ ὁ μὲν Εὐσέβιος ταῦτα. Ἄλλοι δὲ Χρονογράφοι, καὶ Δέξιππος ὁ Ἀθηναῖος καὶ τῶν ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδων, τῶν τε ἐν αὐταῖς νικησάντων μέμνηται. Ἀμέλει τὴν Χρονικὴν Ἱστορίαν ὁ Δέξιππος μέχρι διακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος συγγράψας Διονύσιον Ἀλεξανδρέα φησὶν ἐπὶ ταύτης νικῆσαι & Eusebius quidem haec scripsit. Alii vero Chronographi, atque inter hos Dexippus Atheniensis insequentium quoque Olympiadum, ac eorum, qui in eis vicerunt, meminere. Deducit vero Dexippus Historiam usque ad Olympiadem CCLXII., scribitque Dionysium Alexandrinum ea vicisse*. Ceterum, ut id obiter observetur, Dexippi illius, de quo iterum mentio in Olymp. CCLXII. est reditura, historia ab Eunapio Sardiano usque ad Honorii, & Arcadii tempora perducta fuit, ut a Photio (2) erudimur.

OLYMPIAS CCL.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4934. Vrb. Cond. 974. Chr. 221.

Philinus Athenis Archon DCCCCIV.

Philinus ille, qui hoc anno Eponymi Archontis munere Athenis functus est, ab Eusebio memoratur. Quum enim dixisset Athenis post reges Archontes annuos institui coepisse, eorumque primum fuisse Creontem, subdit: *ἀφ' οὗ ἐπὶ τὴν διακοσιοστὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα Ἄρχοντες ἐννακόσιοι καὶ τρεῖς μέχρι Φιλίνου. καθ' ὃν ὑπάτευον Ῥωμαίων Γρᾶτος Σαβινιανὸς, καὶ Σέλευκος a quo ad Olympiadem usque CCL. & Archontem Philinum tres ac nongenti Archontes fuerunt; cuius* Archontis *anno Consules Romae erant Gratus Sabinianus, & Seleucus*. Ac certe quidem prior Consul, quamvis alicubi *Annius Gratus* vocetur, in Fastis tamen Flo-

A a 2 ren-

(1) Vide Scalig. Thes. Temp. pag. 266. (2) Cod. 77.

rentinis, atque in Dionis Fragmento *Sabinianus* dicitur; & facile cum *Severiani* nomine confundi potest, quod in Syncello, & Zonara occurrit.

Post hanc Olympiadem non modo Olympionicarum series nos deserit; sed ipsa quoque Archontum Atheniensium nomina rarissima occurrunt; pauca quoque sparsim in Attica historia memorantur, quae ad Fastos Atticos commode referri posse videantur. Itaque perennem Olympiadum seriem hic abrumpemus, & quaecumque digna sunt quae in Fastis Atticis recenseantur, servato solum temporis ordine deinceps complectemur.

OLYMPIAS CCLIX.

An. $\frac{3}{4}$. Per. Iul. 4970. Vrb. Cond. 1010. Chr. 257.

M. Vlpius Eubiotus Athenis Archon.

Coniecturas omnes, ac indicia, ex quibus hic Archon Eponymorum Fastis facilius hoc anno inscribi possit, opportunius alibi exposui [1]. Nunc obiter addidisse libet quod compendium illud in Attico Marmore exaratum ΛΕΤΡΟΝ-ΓΑΓΗ . . . ita legendum, & explicandum erit ΛΕΥ. ΤΙΟΝ. ΓΑΛΗΡΙΑ, idest *Leucii*, vel *Lucii Filium Galeria* Tribu, ut in *Notis Graecorum* fusius exposui.

Hoc autem anno 2. huius Olympiadis, quum Romanum Imperium a Barbaris ubique vexatum, ac discerptum foret [2], ταραχαῖς ἡ Ἕλλας ἐξετάζετο πᾶσα, ϗ Ἀθηναῖοι μὲν τῦ τεῖχυς ἐπεμελῦντο, μηδεμίας ἐξότε Σύλλας τῦτο διέφθειρεν, ἀξιωθέντος φροντίδος *tumultibus Graecia universa commota est, & Athenienses quidem instaurarunt murum, nulla, postquam a Sylla fuerat disiectus, cura renovatum*. Idem prorsus totidem fere verbis a Zonara [3] memoratur.

Duobus tamen abhinc annis, quum Gallienus solus imperio potiretur, Athenae a Barbaris occupatae sunt, ut Zosimus ipse testatur; quamvis id primo Claudii anno contigisse, idest 4. Olymp. CCLXI. Cedrenus, & Zonaras tradiderint.

OLYM-

(1) Tom. II. pag. 157. (2) Zosim. Lib. I. (3) Annal. XI.

OLYMPIAS CCLXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4978. Vrb. Cond. 1018. Chr. 265:

Gallienus Imperator Athenis Archon DCCCCXLVIII.

Gallienum Auguſtum eodem ipſo anno, quo a militibus Imperator electus fuit, ſupremam Archontis Eponymi dignitatem Athenis geſſiſſe teſtatur Trebellius [1]. *Quum ſibi milites dignum principem quaererent, Gallienus apud Athenas Archon erat, vanitate illa, qua & civis adſcribi deſiderabat, & ſacris omnibus intereſſe*. Id vero *Gallieno*, & *Saturnino Coſſ*. contigiſſe ſcribit Trebellius, quod in ſuperiorem annum incideret. Libentius tamen ipſius nomen Faſtis inſcripſi hoc civili Romanorum anno, qui poſtremam 4. Olympici partem complectebatur. Illud autem hic obiter obſervandum, quod Gallienus ipſe, Trebellio teſte, *Areopagitarum cupiebat ingeri numero contempta prope Republica*: quod argumento eſſe debet iis etiam temporibus Senatus eius dignitatem adhuc incolumem perſtitiſſe; quamvis Meurſius illum a Veſpaſiano Caeſare ſublatum eſſe putaverit [2].

An. $\frac{2}{3}$. Huius Olympiadis anno 3. Barbari, qui Athenas, reliquamque Graeciam occupaverant, inde pulſi ſunt, ut Zonaras teſtatur [3]: Κλεόδημος Ἀθηναῖος ἀνὴρ διαδράναι ἰσχύσας, πλῆθος συναγαγὼν μετὰ πλοίων ἐκ θαλάσσης ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ πολλὰς ἀνεῖλεν, ὡς καὶ τοὺς παραλειφθέντας ἐκεῖθεν φυγεῖν *Cleodemus vir Athenienſis, quum valuiſſet evadere, etiam collecta multitudine cum navibus ex mari illos invaſit, multoſque occidit; ita ut etiam ſuperſtites inde fugerent*. Sed mutilus, ac depravatus Zonarae locus hic obiter corrigendus. Neque enim *Cleodemus Athenaeus, vel Athenienſis* Barbaros fudit; ſed *Cleodamus*, & *Athenaeus* Byzantii cives, quibus id a Gallieno commiſſum fuerat. Trebellius: *Gallienus Cleodamum, & Athenaeum Byzantios inſtaurandis Vrbibus, muniendiſque praefecit; pugnatum eſt circa Pontum, & a Byzan-*

(1) In Gallienis. (2) In Areopag. c. 3. (3) Annal. Lib. XII. c. 26.

zantiis ducibus victi sunt Barbari. Tum subdit quod *& ab Atheniensibus duce Dexippo Scriptore horum temporum victi sunt*. Itaque fallitur Zonaras, & qui Zonaram hic sequitur, Meursius.

OLYMPIAS CCLXII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 4982. Vrb. Cond. 1022. Chr. 269.

P. Herennius Dexippus Ptolemaei filius Hermeius Athenis Archon DCCCCLII.

Dionysius Alexandrinus *stadio* vicit Olympia, ut ex illustri testimonio ad Olympiadem CCIL observavi. Quamvis autem Olympici Ludi non modo Iuliani Caesaris aetate, sed ipsis quoque Theodosii temporibus agi consueverint, ut inferius ostendetur; nullus tamen ipsorum victor a Scriptoribus memoratur, aut ad certum annum aliquem referri iam potest.

Quod autem Archontis Eponymi munus a P. Herennio Dexippo susceptum facile ad haec ipsa tempora referri possit alibi ostendi [1]. Nunc autem opportunius addidisse iuverit quod hic idem *Dexippus* a Trebellio quoque nominatur. Etenim, quum Scriptor ille dixisset Gallieni Imperatoris socordia factum esse ut Scythae, vel Gothi plurimas imperii provincias devastarent, subdit: *inde Gothi Cyzicum, & Asiam, deinceps Achaiam omnem vastaverunt, & ab Atheniensibus duce Dexippo Scriptore horum temporum victi sunt; unde pulsi per Epirum, Acarnaniam, Boeotiam pervagati sunt* [2].

Itaque, quum ea imperii clades, & Barbarorum incursio *tertio* Olympiadis huius anno, vel V. C. 1024. contigerit, facile Dexippi principatus huic Olympiadi adscribi poterit.

Ea quoque de caussa Dexippum ipsum hac Olympiade Fastis inscripsi, quod ille Historiam suam ad hanc usque Olympiadem perduxit; ideoque Dionysii Alexandrini meminit, qui hac Olympiade palmam obtinuit. Hinc optime

(1) Tom. II. pag. 167. (2) Vid. Zosim. Libr. I. pag. 651. Syncellus pag. 303.

me Photius [1] ait quod Dexippi historia ad primum eius Claudii Caesaris annum pertingebat, qui Aurelianum praecessit. Imperium vero Claudius accepit circa diem 9. Kal. Aprilis anno 4. Olymp. CCLXI. sive Vrb. Cond. 1021. Christi 268.; ipsique post annum & menses 10. Aurelianus successit.

OLYMPIAS CCLXXVI.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 5037. Vrb. Cond. 1077. Chr. 324.

Constantinus Imperator Athenis Strategus.

Non plurimum fortasse ego fallar si ipsum quoque Constantini Augusti nomen Atheniensium Archontum Fastis hic inseram. Quemadmodum enim in Consularibus Romanorum Fastis non modo *Consules*, sed *Dictatores* etiam, aut *Tribuni Militum* inseri solent, quod ipsi in Romana Republica primam, supremamque dignitatem iis annis occuparent, quibus Consules electi non fuerant; ita quoque Atheniensium Fastis eorum nomina inscribenda videntur, qui vel desita, vel interrupta iam Archontum Eponymorum serie supremam hanc dignitatem solo *Strategi* nomine sunt consequuti. Quamvis autem ambiguum plane, obscurumque sit, an ipsa Constantini aetate Archontes Eponymi Athenis adhuc eligi consueverint, vel potius ipsorum series aliquandiu interrupta iterum sequioribus temporibus restituta sit; perspicuum est tamen quod Archontes alii, & quidem Eponymi, post Constantini tempora Athenis imperarunt, ut opportune mox ostendetur. Itaque licet ipse quoque Meursii, aliorumque vestigiis insistens alibi [2] coniecerim Archontis Eponymi nomen, ac dignitatem ineunte IV. Ecclesiae Saeculo sublatam, atque extinctam fuisse; nunc verisimilius esse affirmo dignitatem illam, aut nomen aliquandiu quidem obsolevisse, sed iterum tamen, fortasse Iuliani Caesaris temporibus, restitutam, atque in publicis monumentis ad annos distinguendos usurpatam fuisse; ut inferius demonstrabitur.

Inte-

(1) Phot. Cod. 82. (2) Tom. I. pag. 45.

Interim vero illustre Iuliani ipsius Apostatae testimonium hic proferam, ex quo Meursius (1) optime intellexerat Constantinum Athenis oblatum sibi *Strategi* munus perhumaniter, atque alacriter suscepisse. Etenim Iulianus de Constantino loquens ait (2): Καλὸν ἴσως ἐνταῦθα κὴ τῶν ἀοιδίμων Ἀθηνῶν μνησθῆναι· ἃς ἐκεῖνος ἔργοις, κὴ λόγοις τιμῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλει. Βασιλεὺς γὰρ ὢν κὴ κύριος πάντων, Στρατηγὸς ἐκείνων ἠξίυ καλεῖσθαι, κὴ τοιαύτης εἰκόνος τυγχάνων μετ᾽ ἐπιγράμματος, ἐγάννυτο πλέον, ἢ τῶν μεγίςων τιμῶν ἀξιωθείς: *fortasse pulcrum hoc loco celebrium Athenarum meminisse, quas ille operibus, & verbis honorare omni tempore perseverabat; quumque Princeps omnium esset, ac Dominus, nihilominus se Strategum illarum appellari voluit, atque eiusmodi imagine, & inscriptione delectatus impensius laetabatur, quam si amplissimis esset honoribus affectus*.

Eiusmodi vero nomen, ac dignitatem hac potius Olympiade Athenis a Constantino susceptam esse ex Zosimi (3) historia deprehendisse mihi videor. Siquidem Scriptor ille exercitum, naviumque numerum tum a Licinio, tum a Constantino delectum describens ait quod Licinii classis in Hellesponto, Constantini vero in Piraeeo morabatur; subditque Κωνςαντῖνος ἐκ τῦ Πειραιῶς τὰς ναῦς μετεπέμπετο κατὰ τὸ πλέον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὔσας *Constantinus e Piraeo suas naves, e Graecia maiorem partem collectas accersebat*. Itaque si universa Constantini Classis tunc apud Athenienses veluti amicos, ipsique addictos morabatur, facile tunc Athenienses ipsi Constantino honores decreverunt; quumque Constantinus navali praelio contra Licinium anno Chr. 324. prope Hadrianopolim, & mox prope Byzantium superatus fuerit, haec Constantini dignitas ad haec tempora referri debebit.

Ad haec ipsa quoque tempora revocari facile poterit Praxagoras Atheniensis Historicus, qui ut auctor est Photius (4), secundo ac vicesimo aetatis anno res a Constantino M. gestas II. Libris conscripsit; quumque in excerptis Photianis Constantinopolis urbis denominatio postremo loco recenseatur, Praxagorae historia saltem ad annum Chr. 330. deducta videtur. Praxagoras autem ille undevicesimum annum

(1) De Arch. Ath. Lib. I. c. 9. (2) Orat. I. pag. 8. (3) Lib. II. pag. 681. (4) Cod. LXII.

num agens de Regibus Atheniensium scripserat, ut Photius ipse testatur.

OLYMPIAS CCLXXXI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5058. Vrb. Con. 1098. Chr. 345.

Ad Olympiadem hanc referri facile poterit id quod in Proaeresii Vita scribit Eunapius. Eximium nempe Sophistam illum, qui maxima ingenii, ac eloquentiae gloria Athenis florebat, a Constante Augusto in Galliam accitum fuisse Scriptor ipse tradit; mox Romam missum, ubi statuae honorem obtinuit cum magnifica inscriptione *Regina rerum Roma, Regi eloquentiae*.

Dum vero Proaeresius Athenas rediturus esset ab Imperatore obtinuit, ut plures non exiguae Insulae Atheniensibus tributariae forent; ut illae nimirum Athenis frumentum, veluti vectigal penderent; ac Proaeresius ipse στρατοπεδάρχου *Castrorum Praefecti* nomen, ac dignitatem accepit.

OLYMPIAS CCLXXXIII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5067. Vrb. Cond. 1107. Chr. 352.

Iulianus, qui deinde Augustus, & Apostata fuit, studiorum caussa Athenas hoc anno concessit (1); ibique Basilium, & Gregorium Nazianzenum invenit, qui litteris vacabant. Proximo tamen anno Iulianus ipse, quum Caesaris dignitatem adeptus esset, Athenis discessit.

Inter alios, qui tum doctrinae gloria Athenis florebant, fuit Proaeresius, quem iam pridem Constans Augustus in Gallias acciverat; & cui Romae statua cum magnifica inscriptione illa posita fuerat, ut superius est indicatum. Proaeresius ipse circa annum Chr. 350. Athenas reversus, ibi vitam egit ad annum usque 368. Hunc iam senem audivit Eunapius Sardianus, qui in Chrysanthii Vita se Athenis

(1) Ammian. Lib. XV. & Iulian. in Panegyr. Eusebiae.

nis quinquennio moratum, atque Eleusiniis Sacris initiatum testatur; quod facile ad Iuliani Caesaris tempora referri debet, quibus Mysteria ipsa restituta fuerunt.

OLYMPIAS CCLXXXV.

An. $\frac{1}{1}$. Per. Iul. 5074. Vrb. Cond. 1114. Chr. 361.

Ineunte primo huius Olympiadis anno Iulianus Caesar, ut Graecorum animos sibi conciliaret, litteras ad Athenienses, & Lacedaemonios dedit, ipsisque pollicitus est se veterem Deorum cultum, si imperio potiretur, restituturum (1). Itaque, quum Constantinus Augustus 3. Nonas Octobres obiisset, Iulianus Constantinopolim ingressus Christianam religionem eiuravit, ac Deorum templa reserari iussit (2). Hinc Mamertinus (3) perspicue memorat Eleusinia Sacra Athenis instaurata, ac restituta fuisse, ceterosque ritus ad Ethnicam religionem spectantes Iuliani auspicio, ac imperio renovatos. Quumque Iulianus ipse vetuisset, ne Christianus ullus liberales Artes docere posset, Proaeresius, qui tum maxima eloquentiae gloria Athenis docebat, quamvis a communi lege exemptus foret, sponte tamen Scholam deseruit (4).

OLYMPIAS CCLXXXVII.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5082. Vrb. Cond. 1122. Chr. 369.

Idatius, simulque Hieronymus *in Chronicis* memorant Agonem post annos 17. a Valente Augusto restitutum fuisse; simulque cetera Ethnicorum Sacrificia, ac Ludos permissos fuisse scribit Cedrenus. Certe 4. huius Olympiadis anno aram Victoriae in Capitolio excitatam, ipsique a Senatoribus sacra peracta fuisse Symmachus (5), & Ambrosius (6) testantur. Ita quoque Zosimus (7) memorat permissum a Va-

(1) Zosim. Lib. III. pag. 712. (2) Idat in Chr. (3) In Panegyr. (4) Hieron. in Chr. (5) Epist. ad Valent. (6) Epist. 89. (7) Lib. IV. pag 736.

a Valentiniano fuisse, ut Mysteria in Graecia patrio ritu peragentur. Itaque Athenis etiam Eleusinia Sacra post Iuliani mortem sublata iis temporibus instaurata sunt; adeoque Hieronymus (1) aetate sua Athenis *Hierophantas* extitisse memorat. Quum tamen Iovianus Augustus anno V. C. 1116. sive Chr. 363. Deorum templa claudi, & Sacra aboleri iusserit (2), perspicue apparet quod Ethnicorum ritus semel sublati, iterum recepti sunt.

OLYMPIAS CCLXXXVIII.

An. $\frac{3}{4}$. Per. Iul. 5085. Vrb. Cond. 1125. Chr. 372.

Postremo huius Olympiadis anno, quo Valentinianus Augustus obiit, plurima loca, Cretam in primis, Peloponnesum, reliquamque Graeciam ita terraemotibus concussam esse testatur Zosimus (3), ut oppida complura diruta sint. Ab eiusmodi vero clade tum Athenarum urbem, tum Atticam regionem immunem fuisse subdit, eiusque rei caussam Ethnicus homo ita exponit: *Νεςόριος ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις ἱεροφαντεῖν τεταγμένος ὄναρ ἐθεάσατο παρακελευόμενον χρῆναι τὸν Ἀχιλλέα τὸν Ἥρωα δημοσίαις τιμᾶσθαι τιμαῖς. ἔσεσθαι γὰρ τοῦτο τῇ πόλει σωτήριον. Ἐπεὶ δὲ ἐκοινώσατο τοῖς ἐν τέλει τὴν ὄψιν . . . εἰκόνα τοῦ Ἥρωος ὑπέθηκε τῷ ἐν Παρθενῶνι καθιδρυμένῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀγάλματι* *Nestorius id temporis Hierophanta constitutus somnium vidit, quod publicis honoribus Achillem heroa iuberet affici; hoc enim Vrbi salutare futurum. Quum autem visum hoc cum Magistratibus communicasset . . . imaginem Herois sub Minervae simulacro, quod est in Parthenone, collocavit.*

OLYMPIAS CCLXXXIX.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5090. Vrb. Cond. 1130. Chr. 377.

Olympicos Ludos hac etiam Olympiade adhuc peractos

(1) Adv. Iovinian. (2) Socrat. Lib. III. c. 25. (3) Lib. IV. pag. 745.

ctos, ſed ſimul etiam ſublatos eſſe coniicio. Ac certe quidem quod hac etiam Oympiade luctae certamina, & palaeſtritae floruerint ex Graeco Scriptore deduci poteſt, quem Scaliger [1] Africani textui ſubtexuit. Ait enim: Ἐγένετο δὲ καὶ ἐπὶ τῦ Θεοδοσίυ τῦ Μεγάλυ καιρῶν ὁ ἐκ Φιλαδελφείας τῆς Λυδῶν παλαιςὴς Φιλύμενος ὄνομα. Οὗτος χαλκῦν ἀνδριάντα λέγεται πατάξας εἰς βάθος ἐνιζῆσαι βιάσασθαι τὸν χαλκὸν, ἐφ᾽ ᾧ ἀνδριάντος τετυχηκέναι *fuit etiam Theodoſii Magni temporibus ex Phi adelphia Lydiae urbe luctator nomine Philumenus. Hic aeream ſtatuam quum percuſſiſſet, coegiſſe dicitur aes ut ictus cedens alte deprimeretur, eaque de cauſſa ſtatuae honorem obtinuiſſe*.

Itaque, quum Theodoſius anno 3. huius Olympiadis imperium ſuſceperit, editaque lege Ethnicorum ritus, & Spectacula ſuſtulerit, Philumenus ille, ceterique Olympiorum victores ad hanc uſque Olympiadem floruiſſe, ac certaſſe videntur.

Philumenus autem ille, ut opportune iam alibi [2] obſervavi, a Valentiniano, Valente, & Gratiano Auguſtis ſtatuae honorem Romae obtinuit, quod *in omni athletico certamine ab oriente ad occidentem uſque pammacho, lucta, pancratio, caeſtibuſque* viciſſet, ut in Epigraphe legitur, quam ex Sponio exhibui. Itaque, quum Gratianus anno 3 Oly. CCLXXXVI. imperii conſors factus fuerit, Statua, & Inſcriptio poſt annum illum excitata fuit.

Certe Olympiacam Panegyrim a Theodoſio Magno ſublatam fuiſſe ſcribit etiam Cedrenus [3], quamvis accurate tempus non expreſſerit. Itaque palaeſtritae, qui iis temporibus memorantur, vel ſuperioribus annis certarunt, vel certe in Circenſibus, aliiſque Spectaculis palmam retulerunt. Ita Ioannes ille palaeſtrita, qui ſtatuae honorem Valentiniani, Theodoſii, & Arcadii aetate, adeoque poſt annum 3 Olympiadis CCXC. quo Arcadius imperii particeps fuit, obtinuit [4], victorias iampridem retulerat; aut ſaltem in Circenſibus, aliiſve Spectaculis certavit, quorum tempora Theodoſius M. anno 2. huius Olympiadis edita lege definivit [5].

An.

(1) Pag 350. (2) Differt. Agon. pag. 99. (3) Pag. 258. (4) Murat. pag. 627. n. 2.
(5) Lege II. Cod. de Spectac.

An. $\frac{3}{4}$. Hoc anno V. C. 1133. Christi vero 380. Eleusinia Festa, ceterique tum Atheniensium, tum aliorum Graecorum Ethnici ritus, Agones, & Sacrificia prorsus sublata, & extincta videntur. Etenim Theodosius maior Augustus 3. Nonas Augusti Mediolani legem edidit (1) adversus haereses omnes, iterumque proximo anno Thessalonicae 3. Kal. Martii sancivit (2) ut una Christiana Religio ubique obtineret. Itaque singula Ethnicae Religionis vestigia, quae variis in locis supererant, tunc prorsus abolita censeri possunt. Olympicos tamen Ludos, aut certe plurimos Agones alios, & Spectacula adhuc peragi consuevisse ex Veterum testimoniis mox proferendis apparet.

OLYMPIAS CCXCIII.

An. $\frac{3}{4}$. Per. Iul. 5109. Vrb. Cond. 1149. Chr. 396.

Alaricus Gothorum rex instigante secreto Ruffino, qui Praetorio Praefectus erat, Thessaliam, aliasque Graeciae Provincias anno Chr. 395., moxque etiam, Ruffino occiso, anno 396. populatur. Ac Zosimus (3) quidem Atheoas ab eiusmodi clade immunes fuisse dicit, quod Alarico urbem invadere conanti armata Pallas, ac muros discurrens, itemque Achilles urbem custodiens apparuerit; ideoque Alaricus Athenarum urbem tranquille, & amice ingressus nihil adversus cives, & Atticae regionis incolas molitus est. At Hieronymus (4), Claudianus (5), Philostorgius (6) Athenas aliarum Graecarum urbium instar direptas, servitiique iugo pressas fuisse testantur; additque Eunapius (7) Eleusinia Festa Alarici incursu turbata, atque extincta fuisse: quod perspicue satis indicat Festa illa, ac Mysteria saltem occulte iis quoque temporibus peragi consuevisse; ac ingentem illam Vrbium cladem superioris aestatis tempore impendisse, qua Mysteria peragebantur.

(1) Cod. Theod. Leg. 5. de Haer. (2) Ibi leg. 11. de Fide Cathol. (3) Libr. V. pag 783. (4) Epistol 3. ad Heliodor. (5) Advers. Ruffin. Lib. II. (6) Libr. XII. c. 2. (7) Cap. 5:

At Stilicho hoc demum anno 396. Alaricum, Gothosque omnes e Graecia abegit; atque Athenarum urbem ingressus ingenti civium plausu, maximisque honoribus exceptus fuit (1).

Itaque, quum perspicuis adeo Veterum testimoniis appareat Athenas ipsas a Barbaris fuisse occupatas; mirari quis possit cur Meursius (2) dixerit Eunapium hic innuere Athenarum urbem ab eiusmodi clade immunem fuisse. Certe Eunapius de Hilario quodam Atheniensi loquens (3) ait: Ἀλλ' ὅμως κὴ Ἱλάριος τῶν ἀπολαυσάντων ἦν τῆς κοινῆς συμφορᾶς· ἔξω μὲν εὑρεθεὶς τῶν Ἀθηνῶν, πλησίον μὲν γὰρ που Κορίνθου διέτριβε· κατακοπεὶς δὲ παρὰ τῶν Βαρβάρων ἅμα τοῖς οἰκέταις *non potuit tamen publicae calamitatis exsors esse Hilarius, qui extra Athenas deprehensus (nam prope Corinthum ruri agebat), cum familia simul obtruncatus fuit a Barbaris.* Sed tantum tamen abest, ut hic Eunapii locus a Meursio prolatus innuat Athenas a clade fuisse immunes, ut inde potius confirmetur calamitatem illam Atheniensibus omnibus communem fuisse; siquidem Eunapius observat ne Hilarium quidem, qui Athenis aberat, eius expertem fuisse, quum prope Corinthum a Barbaris occisus sit.

Circa Olympiadem hanc, aut certe ante ipsam exeuntem Olympiodorus Historicus Athenas appulit, auctorque fuit, ut Leontius ad Sophisticum thronum licet invitus veheretur. Athenis autem iis adhuc temporibus Sophistici pallii dignitas maxima fuit; ut proinde ceteris, praesertim exteris, ipsius usus vetitus foret. Interim vero dum Olympiodorus Athenis moraretur, Philtatius ipsius comes artem invenit, qua Libri conglutinari possent; eiusque inventi gratia ab Atheniensibus illi statua excitata fuit (4).

OLYMPIAS CCC.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5134. Vrb. Cond. 1174. Chr. 421.

Hac Olympiade Athenarum urbi novus, ac immensus

(1) Zosim. loc. cit. (2) De Fort. Athen. c. 10. (3) In Prisco. (4) Phot. Cod. 80.

ſus plane ſplendor acceſſit, quod Athenienſis civis filia Auguſto nupſerit, & *Auguſtae* nomine decorata ſit. Hoc nimirum anno Theodoſius iunior Auguſtus Eudoxiam duxit, quae Athenis Leontio quodam Athenienſi Philoſopho parte nata, atque *Athenais* vocata, Conſtantinopolim venit, ibique deinde tum formae praeſtantia, tum morum, ac doctrinae dotibus Pulcheriae Auguſtae animum adeo ſibi devinxit, ut illam Theodoſio fratri coniugem deſtinaverit (1). Hiſtoriam hanc etiam Chronici Paſchalis Auctor (2) fuſe deſcribit; additque Eudoxiam ſub ipſo nuptiarum tempore Chriſtianam religionem ſuſcepiſſe, quum prius Ε'λληνὶς *Graeca*, vel Ethnicorum Graecorum ſacris imbuta foret: quod argumento eſſe poterit adhuc Athenis Ethnicorum religionem ſaltem privatim viguiſſe.

Eudoxiae tamen patrem Scriptor ille non *Leontium*, ſed *Heraclitum*, appellat. Ceterum Eudoxiam hanc non modo formae praeſtantia, ſed ingenio quoque, ac liberalibus diſciplinis, quibus a Patre erudita fuerat, excelluiſſe Socrates (3), & Photius (4) oſtendunt.

OLYMPIAS CCCXVI.

An. $\frac{4}{1}$. Per. Iul. 5198. Vrb. Cond. 1238. Chr. 485.

Nicagoras iunior Athenis Archon MCLXVIII.

Archontis huius Eponymi nomen, ac ſitum ceteris omnibus Faſtorum Scriptoribus ignoratum in Procli Vita (5) deprehendi, quam Marinus eius diſcipulus, atque in Athenienſi Schola ſucceſſor edidit. Etenim, quum Marinus ipſe dixiſſet Proclum hunc Lycium Syriano praeceptori in Athenienſi Schola ſucceſſiſſe, maximaque ingenii gloria ad 75. aetatis annum perveniſſe, ſubdit ἐτελεύτησε δὲ τῷ δ' καὶ κ' καὶ ρ' ἀπὸ τῆς Ἰυλιάνυ βασιλείας, Α'ρχοντος Α'θήνησι Νικαγόρυ τῦ νεωτέρυ, μηνὸς κατὰ μὲν Α'θηναίυς Μυνυχιῶνος ιζ', κατὰ δὲ Ρ'ωμαίυς Α'πριλίυ ιζ'. *obiit autem anno 124. imperii Iuliani, Archonte Athenis Nicagora iuniore, menſis*

iux.

(1) Zonar. Annal. Lib. XIII. c. 22. (2) Pag. 248. (3) Hiſt. Eccl. Lib. VII. c. 22.
(4) Codic. 183. (5) Cap. 36.

iuxta Athenienses quidem Munychionis 17 , *iuxta Romanos vero Aprilis itidem* 17. *die*. Ex quo quidem illustri Marini loco plura nobis affulgent, quae tum Fastis Atticis, tum Atheniensium rebus illustrandis conferre possunt.

Ac primo quidem perspicue apparet quod iis etiam temporibus Archontes Eponymi Athenis adhuc eligebantur , ipsorumque nomen veluti perspicua temporis nota publicis monumentis , ac Historiis inscribebatur . Hinc Marinus annum exprimere volens , quo Proclus interiit , ait illum Nicagorae iunioris Archontis anno obiisse , taciteque demonstrat *Nicagoram* alium antiquiorem in Archontum annuorum Fastis , quos prae oculis habuisse videtur , inscriptum fuisse, qui post Olymp. CXXX., sed anno nobis incognito , imperaverit .

Deinde vero observandum quod Marinus Ethnicus homo , & natione Syrus annos ab imperio Iuliani Caesaris Apostatae numeravit : perinde quasi aut Syri , aut Athenienses , aut potius Marinus ipse ab eius imperii initio veluti cardine , atque epocha annos numeraverit . Quamvis enim in veteri Marini codice ad marginem notatum fuerit *οὐ παραβάτην Ἰουλιανὸν λέγει , ἀλλ' ἐν Ἀθήναις κληρωτὸν Ἄρχοντα non Apostatam Iulianum intelligit , sed Archontem Athenis sortito electum*; perspicuum tamen est quod ibi de solo Iuliani *imperio* agi potest, quum praesertim ab alterius Archontis, veluti *Regis* , anno tempora numerari certe non potuerint. Itaque, quum Iulianus imperium susceperit anno V. C. 1114. sive Chr. 361. annus 124. inde numeratus in annum Chr. 485. V. C. 1238. incidet, quo Nicagoras hic Archon fuit .

Illud etiam observari facile poterit quod quum Attici, ac Romani mensis dies accurate & anno conspirarent , ut una eademque dies tum Munychionis Attici , tum Romani Aprilis *decima septima* foret, tunc Solaris, ac Iulianus annus receptus fuisse videtur ; alioquin civiles Atheniensium, ac Romanorum menses , eorumque dies invicem collati in numero discreparent . Itaque civilis Atticus Hecatombaeon una cum Romano Quintili incepisse debuit . Hinc Fabricio , & Brukero [1] assentiri non possum, qui Proclum 8. Fe-

(1) Histor. Crit. Philos. Per. II.

Februarii die anno Chr. 412. natum 75. annos vixisse volunt, quod 75. anni illi Graeci, vel lunares forent. Siquidem nulla prorsus ratione ostendi potest annos illos *lunares* potius, quam *solares*, fuisse; ac Marini locus aperte satis demonstrat Graecorum menses tum solares, ac Iulianos fuisse. Deinde vero, quamvis etiam lunaribus mensibus usi fortasse tunc fuerint Athenienses, aut Lycii, lunares tamen anni additis embolimis mensibus cum solaribus conspirabant; ideoque ne in hac quidem hypothesi inter annos Chr. 412. & 485 *quinque & septuaginta* lunares anni includi vel computari possent. Ergo si Proclus anno Chr. 412. in lucem editus fuit, ad 75. aetatis annum pervenire non potuit, sed inchoato solum 74. interire ille debuit.

Proclo adhuc superstite, & philosophicam Athenis cathedram obtinente *Anicius Manlius Torquatus Severinus Boetbius* qui Athenas adolescens adhuc concesserat, ibi *octodecim* annorum spatio moratus tum Peripateticae, tum Stoicae, tum Platonicae Philosophiae studio mire incubuit. Nicagorae vero Archontis anno, quo Proclus interiit, hoc est a Chr. nato 485. Boethius in Italiam reversus, & Senator, ac Patricius electus erat.

Theagenes Athenis Archon.

Eponymorum Archontum Series hactenus a me contexta in hoc veluti postremo iam desinat, cuius nomen, atque aetas a Suida nobis exhibetur. Ait enim: *Θεαγένης Ἀθηναῖος Ἄρχων, φιλότιμος, καὶ μεγαλοφυής: Theagenes Atheniensis Archon, vir honoris cupidus, & magnanimus*. Deinde vero memorat Suidas, quod Theagenes ipse Marini Philosophi coaevus erat, ac non modo *προτεύων ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει*; verum etiam inter primores, tum in Senatu, tum in Caesaris Aula habebatur; quae quidem Suidas ex Damascio accepit, ut ex eius Scriptoris Excerptis apud Photium conspicitur.

Quum tamen ego Theagenem hunc circa 500. a Christo nato annum floruisse vidissem, quibus temporibus Archontis Eponymi nomen, ac dignitas prorsus extincta putabatur,

Thea-

Theagenem ipsum inter *Pseudeponymos* Archontes habendum esse alibi [1] affirmavi. Verum, quum illustris ille Marini locus, quem superius exhibui, perspicue certoque demonstret, quod adhuc Procli, Marini, ac Theagenis aetate Archon Eponymus Athenis eligebatur, eiusque nomen, veluti perspicua temporis nota, adhuc usurpabatur, Theagenem ipsum aliorum Eponymorum fastis inserendum esse nunc puto, ipsumque circa annum Chr. 500., sive Olympiadem CCCXX imperasse coniicio.

Quod si ipsa quoque Theagenis huius aetate tum Archontis Eponymi dignitas, tum publica doctrinarum studia, tum dignissimae familiae adhuc Athenis florebant, non est certe cur ipsas vastitate, solitudine, ac squallore prorsus obsitas fuisse credamus, quales nobis eas ex Hieronymo, Claudiano, Synesio Meursius exhibuit: perinde nimirum quasi eae Barbaris subiectae, ab aliquibus solum apiariis incolerentur. Hieronymus quidem [2] Corinthios, Athenienses, Lacedaemonios, Arcadas, cunctamque Graeciam Barbarorum imperio parere dixit; sed id de iis solum temporibus intelligi profecto debet, quibus Alaricus una cum Gothis anno Christi 395, non Graeciam modo, sed alias quoque Provincias, torrentis instar, diripuit; eoque plane sensu Claudianus [3] ait, quod si Stilicho acriter Barbaris restitisset,

Non fera Cecropias traxissent vincula matres.

Synesius [4] vero dicit *αἱ δ' Ἀθῆναι πάλαι μὲν πόλις ἑςία σοφῶν, τὸ δὲ νῦν ἔχον σεμνύνουσιν αὐτὰς οἱ μελιττοῦργοι* *Athenae olim quidem urbs sapientum domicilium; sed, ut nunc est, honestant eas apiarii*, non *metallatores*, ut Meursius interpretatur. Sed haec, aliaque id genus, quae subinde in Scriptoribus occurrunt, demonstrant quidem Athenas aliarum omnium urbium instar a pristino illo splendore plurimum excidisse, ut vix cum veteribus Athenis comparari potuerint; quemadmodum sane ipsa quoque Augusti aetate dixit Ovidius [5]

Quid

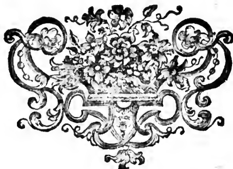
(1) Tom. I. pag. 384. (2) Epist. ad Heliodor. (3) In Ruffin. Lib. II. (4) Epist. 335. (5) Metamor. Lib. XV. ver. 428.

Quid Pandioniae restant, nisi nomen, Athenae?

non tamen ostendunt ipsas eo squalloris, ac infrequentiae pervenisset, ut a paucis solum apiariis incoli, atque honestari potuerint. Hinc facile a Iustiniano Caesare circa annum a Christo nato 530. sive 2. Olymp. CCCXXVII. tum muris circumdari, tum nobiliori cultu exornari potuerunt, ut ex Procopio (1) erudimur.

(1) De Aedific. Iustini Lib. IV. c. 2.

FINIS.

IN IV. VOLVMEN

FASTORVM ATTICORVM

PROLEGOMENA

QVAE COMPLECTVNTVR

INSCRIPTIONES ATTICAS

NVNC PRIMVM

EX CL. MAFFEII SCHEDIS

IN LVCEM EDITAS

LATINA INTERPRETATIONE

BREVIBVSQVE OBSERVATIONIBVS

ILLVSTRATAS.

ARCHONTVM ATHENIENSIVM EPONYMORVM SERIES

EX FASTIS ATTICIS

CONTEXTA.

OLYMPIAS XXIV.

an. $\frac{1}{2}$ Creon.
an. $\frac{2}{3}$ Tlesias.
an. $\frac{3}{4}$ Lysias.

XXVII.

an. $\frac{1}{2}$ Leostratus.
an. $\frac{3}{4}$ Pisistratus.

XXVIII.

an. $\frac{4}{1}$ Authostenes.

XXIX.

an. $\frac{4}{1}$ Miltiades.

XXX.

an. $\frac{1}{2}$ Miltiades.

XXXIV.

an. $\frac{4}{1}$ Dropilus.

XXXV.

an. $\frac{1}{2}$ Damasias I.

XXXIX.

an. ^{1} Draco.

OLYMPIAS XLI.

an. $\frac{1}{2}$ Heniochides.

XLII.

an. $\frac{4}{1}$ Megacles.

XLIII.

an. $\frac{3}{4}$ Aristocles.

XLVI.

an. $\frac{4}{1}$ Critias I.
an. $\frac{1}{2}$ Philombrotus.
an. $\frac{2}{3}$ Solon.
an. $\frac{3}{4}$ Dropides.

XLVII.

an. $\frac{4}{1}$ Eucrates.
an. $\frac{2}{3}$ Simon.

XLVIII.

an. $\frac{4}{1}$ Philippus.
an. $\frac{3}{4}$ Damasias II.

L.

an. $\frac{3}{4}$ Archestratides.

OLYMPIAS
. LII.
an. $\frac{2}{3}$ Ariſtomenes.
LIII.
an. $\frac{2}{3}$ Hippoclides.
LV.
an. $\frac{4}{1}$ Comias.
an. $\frac{1}{2}$ Hegeſtratus.
LVI.
an. $\frac{4}{1}$ Euthydemus.
LVIII.
an. $\frac{4}{2}$ Erxiclides.
LXI.
an. $\frac{4}{1}$ Alcaeus I.
an. $\frac{3}{4}$ Heraclides.
LXIV.
an. $\frac{4}{1}$ Miltiades.
LXVII.
an. $\frac{4}{1}$ Cliſthenes.
LXVIII.
an. $\frac{4}{1}$ Iſagoras.
LXIX.
an. $\frac{4}{1}$ Aceſtorides II.
LXX.
an. $\frac{4}{1}$ Myrus.
LXXI.
an. $\frac{4}{1}$ Hipparchus.
an. $\frac{4}{2}$ Philippus.

OLYMPIAS
LXXI.
an. $\frac{2}{3}$ Pythocritus.
an. $\frac{3}{4}$ Themiſtocles.
LXXII.
an. $\frac{4}{1}$ Diognetus.
an. $\frac{1}{2}$ Hybrilides.
an. $\frac{2}{2}$ Phaenippus II.
an. $\frac{3}{5}$ Ariſtides.
LXXIII.
an. $\frac{4}{1}$ Anchiſes.
an. $\frac{1}{2}$ Lacratides.
an. $\frac{2}{3}$ Miltiades.
an. $\frac{3}{4}$ Philocrates.
LXXIV.
an. $\frac{4}{1}$ Leoſtratus.
an. $\frac{2}{3}$ Nicodemus.
LXXV.
an. $\frac{4}{1}$ Calliades.
an. $\frac{1}{2}$ Xanthippus.
an. $\frac{2}{3}$ Timoſthenes.
an. $\frac{3}{4}$ Adimantus.
LXXVI.
an. $\frac{1}{1}$ Phaedon.
an. $\frac{1}{2}$ Dromoclides.
an. $\frac{2}{3}$ Aceſtorides.
an. $\frac{3}{4}$ Menon.
LXXVII.
an. $\frac{4}{1}$ Chares.

an.

OLYMPIAS
LXXVII.

an. $\frac{1}{2}$ Praxiergus.
an. $\frac{2}{3}$ Demotion.
an. $\frac{3}{4}$ Phaedon, & Apſephion.

LXXVIII.

an. $\frac{4}{1}$ Theagenides.
an. $\frac{1}{2}$ Lyſiſtratus.
an. $\frac{2}{3}$ Lyſanias.
an. $\frac{3}{4}$ Lyſitheus.

LXXIX.

an. $\frac{4}{1}$ Archidemides.
an. $\frac{1}{2}$ Tlepolemus.
an. $\frac{2}{3}$ Conon.
an. $\frac{3}{4}$ Euthippus.

LXXX.

an. $\frac{4}{1}$ Phraſiclides.
an. $\frac{1}{2}$ Philocles.
an. $\frac{2}{3}$ Bion.
an. $\frac{3}{4}$ Mneſitheus.

LXXXI.

an. $\frac{4}{1}$ Callias I.
an. $\frac{1}{2}$ Soſiſtratus.
an. $\frac{2}{3}$ Ariſton.
an. $\frac{3}{4}$ Lyſicrates.

LXXXII.

an. $\frac{4}{1}$ Chaerephanes.
an. $\frac{1}{2}$ Antidotus.

OLYMPIAS
LXXXII.

an. $\frac{2}{3}$ Euthydemus.
an. $\frac{3}{4}$ Pediaeus.

LXXXIII.

an. $\frac{4}{1}$ Philiſcus.
an. $\frac{1}{2}$ Dimarchides.
an. $\frac{2}{3}$ Callimachus.
an. $\frac{3}{4}$ Lyſimachides.

LXXXIV.

an. $\frac{4}{1}$ Praxiteles.
an. $\frac{1}{2}$ Lyſanias.
an. $\frac{2}{3}$ Diphilus.
an. $\frac{3}{4}$ Timocles.

LXXXV.

an. $\frac{4}{1}$ Myrichides.
an. $\frac{1}{2}$ Glaucidas.
an. $\frac{2}{3}$ Theodorus.
an. $\frac{3}{4}$ Euthymenes.

LXXXVI.

an. $\frac{4}{1}$ Lyſimachus.
an. $\frac{1}{2}$ Antilochides.
an. $\frac{2}{3}$ Chares.
an. $\frac{3}{4}$ Apſeudes.
an. 4. Apſeudes.

LXXXVII.

an. 1. Pythodorus.
an. 2. Euthydemus.
an. 3. Apollodorus.
an. 4. Epaminondas.

OLYMPIAS
LXXXVIII.

an. 1. Diotimus.
an. 2. Euclides.
an. 3. Euthydemus.
an. 4. Stratocles.

LXXXIX.

an. 1. Iſarchus.
an. 2. Aminias.
an. 3. Alcaeus.
an. 4. Ariſtion.

XC.

an. 1. Aſtyphilus.
an. 2. Archias.
an. 3. Antipho.
an. 4. Euphemus.

XCI.

an. 1. Ariſtomneſtus.
an. 2. Chabrias.
an. 3. Piſander.
an. 4. Cleocritus.

CXII.

an. 1. Callias.
an. 2. Theopompus.
an. 3. Glaucippus.
an. 4. Diocles.

XCIII.

an. 1. Euctemon.
an. 2. Antigenes.
an. 3. Callias II.
an. 4. Alexias.

XCIV. (chia.

an. 1. Pythodorus, *vel* Anar-
an. 2. Euclides.
an. 3. Micio.
an. 4. Exaenetus.

OLYMPIAS
XCV.

an. 1. Laches.
an. 2. Ariſtocrates.
an. 3. Itychles.
an. 4. Lyſiades.

XCVI.

an. 1. Phormio.
an. 2. Diophantus.
an. 3. Eubulides.
an. 4. Demoſtratus.

XCVII.

an. 1. Philocles.
an. 2. Nicoteles.
an. 3. Demoſtratus.
an. 3. Antipater.

XCVIII.

an. 1. Pyrrhio.
an. 2. Theodotus.
an. 3. Myſtichides.
an. 4. Dexitheus.

XCIX.

an. 1. Diotrephes.
an. 2. Phanoſtratus.
an. 3. Evander.
an. 4. Demophilus.

C.

an. 1. Pytheas.
an. 2. Nicon.
an. 3. Nauſinicus.
an. 4. Calleas.

CI.

an. 1. Chariſander.
an. 2. Hippodamas.
an. 3. Socratides.
an. 4. Aſteius.

OLYM-

OLYMPIAS
CII.
an. 1. Alcisthenes.
an. 2. Phrasiclides.
an. 3. Dysnicetus.
un. 4. Lysistratus.
CIII.
an. 1. Nausigenes.
an. 2. Polyzelus.
an. 3. Cephisodorus.
an. 4. Chion.
CIV.
an. 1. Timocrates.
an. 2. Chariclides.
an. 3. Molon.
an. 4. Nicophemus.
CV.
an. 1. Callimedes.
an. 2. Eucharistus.
an. 3. Cephisodorus.
an. 4. Agathocles.
CVI.
an. 1. Elpines.
an. 2. Callistratus.
an. 3. Diotimus.
an. 4. Eudemus.
CVII.
an. 1. Aristodemus.
an. 2. Thessalus.
an. 3. Apollodorus.
an. 4. Callimachus.
CVIII.
an. 1. Theophilus.
an. 2. Themistocles.
an. 3. Archias.
an. 4. Eubulus.

OLYMPIAS
CIX.
an. 1. Lyciscus.
an. 2. Pythodotus.
an. 3. Sosigenes.
an. 4. Nicomachus.
CX,
an. 1. Theophrastus.
an. 2. Lysimachides.
an. 3. Chaerondas.
an. 4. Phrynicus.
CXI.
an. 1. Pythodemus.
an. 2. Evaenetus.
an. 3. Ctesicles.
an. 4. Nicocrates.
CXII.
an. 1. Niceras.
an. 2. Aristophanes.
an. 3. Aristophon.
an. 4. Cephisophon.
CXIII.
an. 1. Euthycritus.
an. 2. Hegemon.
an. 3. Chremes.
an. 4. Anticles, Sosicles.
CXIV.
an. 1. Hegesias.
an. 2. Cephisodorus.
an. 3. Philocles.
an. 4. Archippus.
CXV.
an. 1. Neaechmus.
an. 2. Apollodorus.
an. 3. Archippus.
an. 4. Demogenes.

OLYMPIAS
CXVI.
an. 1. Democlides.
an. 2. Praxibulus.
an. 3. Nicodorus.
an. 4. Theophraſtus.
CXVII.
an. 1. Polemo.
an. 2. Simmides.
an. 3. Hieromnemon.
an. 4. Demetrius.
CXVIII.
an. 1. Charinus.
an. 2. Anaxicrates.
an. 3. Coroebus.
an. 4. Euxenippus.
CXIX.
an. 1. Pherecles.
an. 2. Leoſtratus.
an. 3. Nicocles.
an. 4. Calliarchus.
CXX.
an. 1. Hegemachus.
an. 2. Euctemon.
an. 3. Mneſidemus.
an. 4. Antiphates.
CXXI.
an. 1. Nicias.
an. 2. Nicoſtratus.
an. 3. Olympiodorus.
an. 4. Philippus.
CXXII.
an. 1. . . . .
an. 2. . . . .
an. 3. Philippus.
an. 4. . . . .

OLYMPIAS
CXXIII.
an. 1. Diphilus.
an. 2. Diocles.
an. 3. . . . .
an. 4. . . . .
CXXV.
an. 1. Gorgias.
an. 2. Anaxicrates.
an. 3. Democles.
an. 4. . . . .
CXXVII.
an. 1. . . . .
an. 2. Pytharatus.
CXXXIX.
an. 1. Diognetus.
CXXX.
Archenides.
CLVIII.
an. 2. Antitheus.
CLXII.
an. 1. Heraclitus.
CLXIII.
an. 3. Agathocles.
an. 4. Iaſon.
CLXXIII.
an. 1. Athenion, *vel* Ariſtion.
CLXXVII.
an. 3. Magnus Gaius.
CLXXX.
an. 1. Herodes.
CLXXXII.
an. 1. Polycharmus.
CLXXXVIII.
an. 2. Nicias.
an. 3. Areus.

an.

OLYMPIAS
CLXXXVIII.
an. 4. Claudius Attalus.
. . . .
Naufias.
Lycifcus.
Dionyfius.
Theo.
Agafias.
CXCVII.
an. 1. Rhoemetalces Thraciae (Rex.
CXCVIII.
an. 3. Zeno.
CCV.
an. 1. Metrodorus.
. . . .
Themiftocles.
CCVI.
an. 1. Antipater.
CCVII.
an. 1. Dinophilus.
CCVIII.
an. 1. Dionyfodorus.
an. 4. Conon.
CCX.
an. 1. Thrafyllus.
CCXI.
an. 1. Demoftratus.
CCXIV.
an. 1. Atelianus.
CCXV.
an. 3. Anarchia.
CCXVIII.
an. 1. Domitianus Auguftus.
CCXXII.
an. 1. Ariftarchus.

OLYMPIAS
CCXXII.
an. 4. Hadrianus Auguftus.
CCXXIII.
an. 4. Macrinus.
. . . .
Nicaretus.
Paranomus.
Dionyfius.
Circa CCXVI.
Tiberius Iulius Macer.
C. Iulius Cafius.
Lucius Bulaeus.
M. Munatius Maximinus Vopifcus.
. . . . . Carpus.
. . . . us Palleneus.
Demoftratus.
CCXXVII.
an. 4. Hadrianus Auguftus.
. . . .
Cl. Heraclides.
CCXXIX.
an. 1. Herodes Atticus.
Circa CCXXX.
Tiberius Claudius. Sofpis.
Circa CCXXXVI.
Tiberius .... Ponticus.
Theopompus.
M. Valerius Mamertinus.
Hicefius.
Philotimus.
Circa CCXL.
M. Aurelius Litophorus (Profdectus.

OLYMPIAS
CCXLIV.
an. 1. . . . . Protus.
CCXLV.
an. 1. Apollonius.
CCL.
an. 1. Philinus.
CCLIX.
an. 4. M. Vlpius Eubiotus.
CCLXI.
an. 1. Gallienus Auguſtus.
Circa CCLXII.
P. Herennius Dexippus.
CCLXXVI.
an. 1. Conſtantinus Auguſtus.

OLYMPIAS
Circa CCLXXVII.
Flavius Prulades. *Vid.* *I. p.* 380.
CCCXVI.
an. 1. Nicagoras II.
Circa CCCXX.
Theagenes.
Ante LXX.
Socratides. *Vide II. p.* 92.
Circa CXXX.
Apollodorus. *Vid. II. p.* 92.

I N D E X I.

ARCHONTVM EPONYMORVM

ORDINE ALPHABETICO DISPOSITVS.

A

	Ann.	Olymp.
Aceſtorides.	4/1	69.
Aceſtorides.	2/3	76.
Adimantus.	3/4	75.
Agaſias.	*poſt*	188.
Agathocles.	4.	105.
Agathocles.	3.	163.
Alcaeus I.	4/2	61.
Alcaeus.	3.	89.
Alciſthenes.	1.	102.
Alexias.	4.	93.
Aminias.	2.	89.
Anarchia.	1.	94.
	& 3.	215.
Anaxicrates.	2.	118.
Anaxicrates.	2.	125.
Anchiſes.	4/1	73.
Anticles.	4.	113.

An-

	Ann.	Olymp.
Antidotus.	1/2	82.
Antigenes.	2.	93.
Antilochides.	1/2	86.
Antipater.	4.	97.
Antipater.	1.	206.
Antiphates.	4.	120.
Antipho.	3.	190.
Antitheus.	2.	158.
Apollodorus.	3.	87.
Apollodorus.	3.	107.
Apollodorus.	2.	115
Apollodorus.	*Circa*	130.
Apollonius.	1.	245.
Apsephion.	3/4	77.
Apseudes.	3/4	86.
Archestratides.	3/4	50.
Archias.	2.	90.
Archias.	3.	108.
Archippus.	4.	114.
Archippus.	3.	115.
Archidemides.	4/1	79.
Areus.	3.	188.
Aristarchus.	1.	222.
Aristides.	3/4	72.
Aristion.	4.	89.
Aristocles.	3/4	43.
Aristomenes.	2/3	52.
Ariston.	3/4	81.
Aristomnestus.	1.	91.
Aristocrates.	2.	95.
Aristodemus.	1.	107.

	Ann.	Olymp.
Aristophanes.	2.	112.
Aristophon.	3.	112.
Arrhenides.	1.	130.
Asteius.	4.	101.
Astyphilus.	1.	90.
Atelianus.	1.	214.
Athenion.	1.	183.
M. Aurelius Lithophorus.	*Circa*	240.
Autosthenes.	4/1	28.
B		
Bion.	2/3	80.
C		
Calleas.	4.	100.
Callias I.	4/1	81.
Callias.	1.	92.
Callias.	3.	93.
Calliades.	4/1	75.
Calliarchus.	4.	119.
Callimachus.	4.	107.
Callimachus.	2/3	83.
Callimedes.	1.	105.
Callistratus.	2.	106.
Cephisodorus.	3.	103.
Cephisodorus.	3.	105.
Cephisodorus.	2.	114.
Cephisophon.	4.	112.
Chabrias.	2.	91.
Chaerephanes.	4/1	82.

Evae-

L

	Ann.	Olymp.
Laches.	1.	95.
Lacratides.	1/2	73.
Leostratus.	1/2	27.
Leostratus.	4/1	74.
Leostratus.	2.	119.
Lucius Bulaeus.	*Circa*	126.
Lycifcus.	1.	109.
Lycifcus.	*post*	188.
Lyfanias.	2/3	78.
Lyfanias.	1/2	84.
Lyfiades.	4.	95.
Lyfias.	3/4	24.
Lyficrates.	2/4	81.
Lyfimachides.	3/4	83.
Lyfimachides.	2.	110.
Lyfimachus.	4/1	86.
Lyfiftratus.	1/2	78.
Lyfiftratus.	4.	102.
Lyfitheus.	3/4	78.

M

	Ann.	Olymp.
Macrinus.	4.	223.
Magnus Gaius.	3.	177.
Megacles.	4/1	42.
Menon.	2/4	76.
Metrodorus.	1.	205.
Micio.	3.	94.
Miltiades.	4/1	29.
Miltiades.	1/2	30.
Miltiades.	4/1	64.
Miltiades.	2/3	73.
Mnafippus.	*Circa*	100.
	Vide II.	89.
Mnefidemus.	3.	120.
Mnefitheus.	3/4	80.
Molon.	3.	104.
M. Munatius.	*Circa*	226.
Myrichides.	4/1	85.
Myrus.	4/1	70.
Myftichides.	3.	98.

N

	Ann.	Olymp.
Naufias.	*Circa*	188.
Naufigenes.	1.	103.
Naufinicus.	3.	100.
Neaechmus.	1.	115.
Nicagoras II.	1.	316.
Nicaretus.	*Circa*	223.
Nicetas.	1.	112.
Nicias.	1.	121.
Nicias.	2.	188.
Nicocles.	3.	119.
Nicocrates.	2/4	111.
Nicodemus.	2/3	74.
Nicodorus.	3.	116.
Nicomachus.	4.	109.
Nicon.	2.	100.
Nicophemus.	4.	104.
Nicoftratus.	2.	121.

Ni-

	Ann.	Olymp.
Nicoteles.	2.	97.

P

	Ann.	Olymp.
PAranomus. *Circa*		223.
Pediaeus.	3/4	82.
Phaedon.	4/1	76.
	& 3/4	77.
Phaenippus II.	2/3	72.
Phanostratus.	2.	99.
Pherecles.	1.	119.
Philinus.	1.	250.
Philippus.	4/1	48.
Philippus.	1/2	71.
Philippus.	4.	121.
Philiscus.	4/1	82.
Philocles.	2.	80.
Philocles.	1.	97.
Philocles.	3.	119.
Philocrates.	3/4	73.
Philombrotus.	1/2	46.
Philotimus. *Circa*		236.
Phormio.	1.	96.
Phrasiclides.	4.	80.
Phrasiclides.	2.	102.
Phrynicus.	4.	110.
Pisander.	3.	91.
Pisistratus.	3/4	27.
Polemo.	1.	117.
Polycharmus.	1.	182.
Polyzelus.	2.	103.
Praxibulus.	2.	116.
Praxiergus.	1/2	77.
Praxiteles.	4/1	84.
Protus.	1.	244.
Pyrrhio.	1.	98.
Pytharatus.	2.	127.
Pytheas.	1.	100.
Pythocritus.	2/3	71.
Pythodemus.	1.	111.
Pythodorus.	1.	87.
Pythodorus.	1.	94.
Pythodorus.	2.	109.

R

	Ann.	Olymp.
RHoemetalces. Thraciae rex.	1.	197.

S

	Ann.	Olymp.
SImon.	2/3	46.
Simonides.	2.	117.
Socratides. *ante*		70.
Socratides.	3.	101.
Solon.	2/3	46.
Sosicles.	4.	113.
Sosigenes.	3.	109.
Sosistratus.	1/2	81.
Stratocles.	4.	88.

Thea-

INDEX II.

ARCHONTVM EPONYMORVM NOMINA

VT IN QVIBVSDAM SCRIPTORIBVS DEPRAVATA OCCVRRVNT.

	Ann.	Olymp.
Archimedes.	4/1	79.
Arepfion.	3/4	77.
Arimneftus.	4/1	91.
Ariftaeus.	3/4	101.
Ariftion.	4/1	173.
Arifton.	3/4	89.
Ariftophilus.	4/1	90.
C		
CAefimus.	4/1	118.
Calamio.	4/1	105.
Callias.	4/1	75.
Callias.	3/4	100.
Callidemides.	4/1	105.
Cephifodorus.	2/3	103.
Cephifon.	3/4	112.
Chaeronidas.	2/3	110.
Chariander.	4/1	101.
Clearchus.	3/4	91.
Corybus.	2/3	118.
D		
DAmafides.	2/3	47.
Dimylus.	4/1	78.
Diocles.	2/3	114.
Dyfnicetus.	2/3	102.
E		
ELpinices.	4/1	106.
Epaminon.	3/4	87.
Eucles.	1/2	88.

	Ann.	Olymp.
Eudorus.	3/4	108.
Evippus.	3/4	79.
Euthymus.	2/3	88.
G		
GLaucippus. *Vide III. pag.* 223.	1/2	85.
H		
HIppodamus.	1/2	101.
L		
LEocritus.	3/4	91.
Lycoftratus.	1/2	121.
Lyfagoras.	4/1	68.
M		
MEnander.	2/3	99.
Micon.	2/3	94.
Mnefithides.	3/4	80.
N		
NAufimachus.	4/1	86.
Nicaraetus.	4/1	112.
Nicodemus.	3/4	104.
Nicoftratus.	3/4	111.
P		
PEricles.	3/4	84.
Phaenippus.	4/1	48.
Phrafîcles.	4/1	80.
Pyrgio.	4/1	98.
Pythodorus.	1/2	109.
Pythodorus.	4/1	111.

Scy-

I N D E X III.

ARCHONTES PSEVDEPONYMI.

IN-

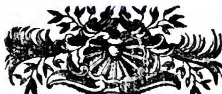
INDEX IV.

SCRIPTORES QVI FREQVENTIVS
IN FASTIS ATTICIS
EMENDANTVR, AVT ILLVSTRANTVR.

Prior numerus indicat Tomum, alter paginam.

du-

I N D E X V.

Rerum notabilium, quae in FASTIS ATTICIS memorantur, aut explicantur.

A

he-

B

C

Cu-

Her-

I

L.

M

N

O

P

Pro-

Q

R

S

T

The-

V

X

Z

F I N I S.

